

GEZANGEN ZIONS

ZANGBUNDEL TEN GEBRUIKE BIJ DE GODS-
DIENSTOEFENINGEN IN HET HUIS GODS
EN VOOR DEN HUISELIJKE KRING

GEZANGEN ZIONS

BOEKENHUIS „VERITAS“
VAN WEDE VAN DIJKVELDSTRAAT 77 — DEN HAAG

VOORWOORD

Reeds bij de grondlegging der wereld bewoog de Geest Gods de hemelsche heirscharen, hun vreugde tot uitdrukking te brengen in heerlijke jubelliederen — „Al de kinderen Gods juichten“. Na de bevrijding uit Egypte en den doortocht door de Roode Zee, zongen de verlostten het lied van Mozes — een heerlijk lied van geloof en overwinning. David en het geheele volk Israël zongen en speelden voor Gods heilige arke des verbonds met harpen, psalmen, pauken, cimbalen en bazuinen. Het getal van de liederen van Salomo bedroeg 1005. Later weerklonk in de velden van Bethléhem het lofgezang van de hemelsche heirscharen ter eere van den nieuwgeboren Immanuël. Aan de Nieuw-Testamentische gemeente wordt de vermaning gericht: „Wordt vervuld met den Geest, sprekende onder elkander met psalmen, en lofzangen, en geestelijke liederen.“ Predikers van het Evangelie schatten den geweldigen invloed van geestelijke liederen op de harten der hoorders zeer hoog, en iedere geloovige ziel heeft het ondervonden, hoe verheffend de uitwerking is van liederen, die in den waren geest worden voorgedragen en waarvan tekst en melodie met elkander harmonieëren.

Het was het geestelijk lied, dat in de donkere tijden der martelaren hun moed en kracht schonk en de liefde in het hart deed ontbranden. Zoo was het ook in de dagen der Hervorming. Het waren niet zoo zeer Luthers preeken als wel zijn liederen, die het volk uit den zedelijken slaap deden opwaken. Hoe menigeen is op lateren leeftijd van den zondigen weg teruggekeerd door de herinnering aan een lied, dat op moeders of vaders schoot was geleerd. Uit den mond der jonge kinderen wil God zich lof toebereiden; en dat geschiedt juist dan, wanneer die lippen de liefde des Heilands bezingen.

Met het doel, om harten voor Jezus en voor het eeuwige leven te winnen, werd deze bundel vele jaren geleden vervaardigd, en hiermede wordt hij nu, geheel doorgezien en belangrijk verbeterd, opnieuw de wereld ingezonden. Wij aarzelen niet, hem aan te bevelen aan allen, die tot elkander wenschen te spreken met psalmen en lofzangen en geestelijke liederen. (Ef. 5:19) Ook hij, die in den stillen kring der zijnen, of bij de bezigheden van dit leven, zich gedrongen gevoelt om den Heere „met aangenaamheid in het hart“ te loven of zijn dank jegens God uit te spreken, zal hierin gemoedelijke ontboezemingen kunnen vinden. Het Godsdienstige en het private leven zijn immers geen van elkander gescheiden zaken. Weeft ze daarom zoo door elkaar, dat de wereld aan uw gesprekken en aan de melodie des harten kan bemerken, met welke gedachten ge bezielid zijt.

Het zonder onze toestemming overnemen van de melodie, de notenzetting of de woorden der liederen in dezen bundel, die ons persoonlijk eigendom zijn, is verboden. (Art. 15, al. 3, Auteurswet 1912)

Aan nog een wensch willen wij uiting geven. Zingt meer tot Gods eer en tot uw eigen geloofsversterking in uw dagelijksch leven. Welk een wapen tegen de verzoeking en zonde is toch het geestelijke lied. Hoe kan onze neergebogen ziel, ons bedroefd of wanhopend hart bij vernieuwing bemoedigd worden door een psalm of lofzang. Ook heden nog zal een menigte vijanden op de vlucht geslagen worden, wanneer wij den dag en den strijd beginnen met een geloofslid en een smeekbede. (2 Kron. 20 : 12-28) Laat dat lied echter niet alleen in uw hart zijn, doch laat het ook biddend, geloovig en blijmoedig over uw lippen komen. Ge zult ondervinden: „Met den mond belijdt men ter zaligheid.” (Rom. 10 : 10) Zoo zullen wij gelukkige kinderen Gods zijn of worden. Vergeet ook niet, met uw jonge of volwassen kinderen veel „Gezangen Zions” te zingen. Het zal allen goed doen. Dan nog een wenk, menig onnut of wellicht kwaad gesprek in grooten of kleinen kring, kon door een „Zionslied” op een veel beter spoor gebracht worden. Laat het ons probeeren.

Medechristenen, laat ons meer het geestelijke lied beoefenen, het zal wonderen werken in ons leven.

Met opzet hebben wij aan de liederen Bijbelteksten toegevoegd, we hopen, dat we daardoor aan de zangers en lezers een dienst bewezen hebben en zodoende Schriftuur en lied nauw verbonden hebben.

Eenige liederen in onzen bundel zijn nogal lang. Zelden zal men al de verzen van deze liederen zingen of laten zingen; vier coupletten is wel het meeste om achter elkander te zingen. Maar waarom zullen wij in onzen familiekring ook niet eens van een lang lied alle coupletten zingen, vooral als ze mooi zijn. En al zouden wij nimmer in de gelegenheid zijn, deze lange liederen geheel te zingen, ook dan nog zouden ze in onzen bundel op zijn plaats zijn. Dikwijls zal zich de gelegenheid voordoen voor zichzelf of anderen een lied te lezen in uren van kommer of zorg, aan ziek- of sterfbedden, doch ook waar ons hart behoefte gevoelt als lof- en dankzegging jegens God een lied luid te lezen, dat op treffende wijze de gevoelens van ons hart vertolkt.

Wij geven dit boek uit met den innigen wensch, dat het ook verder door zijn rijken inhoud het werk Gods en Zijn geloovigen moge dienen, totdat de blijde dag aanbreekt, waar zij zelf als verlost en op den berg Zion het lied van Mozes en het Lam in volkomen harmonie met de hemelsche heirscharen zullen zingen.

DE UITGEVERS

OVERZICHT DER LIEDEREN

EERE- EN LOFZANGEN	1—33
DE HEILIGE GEEST	34—42
JEZUS' LEVEN OP AARDE	43—53
JEZUS ONZE HOOGEPRIESTER	54—56
DE HEILIGE SCHRIFT	57—67
GODS GEBODEN	68—72
WAARSCHUWING EN UITNOODIGING	73—91
BELIJDENIS EN VEROOTMOEDIGING	92—99
WEDERGEBOORTE EN DOOP	100—104
's-HEEREN AVONDMAAL	105—120
DES CHRISTENS ROEPING	121—134
CHRISTELIJKE LEVENSWANDEL	135—147
VERLANGEN NAAR GOD	148—157
GELOOF EN VERTROUWEN	158—173
TOEWIJDING EN HEILIGMAKING	174—184
STRIJD EN OVERWINNING	185—200
GODS LEIDING EN BESCHERMING	201—233
FELGRIMSLIEDEREN	234—248
HEILSVREUGDE EN VERLOSSING	249—271
OVERGAVE EN BERUSTING	272—286
DOOD EN OPSTANDING	287—297
DE LAATSTE URE	298—307
DE WEDERKOMST DES HEEREN	308—327
DER HEILIGEN BELOONING	328—343
OPENINGSLIEDEREN EN SLOTZANGEN	344—373
DES HEEREN SABBATDAG	374—390
GEBED, MEDITATIE EN DANKZEGGING	391—403
OPWEKKINGSLIEDEREN	404—418
ZENDINGSLIEDEREN	419—435
WELDADIGHEIDSLIEDEREN	436—444
GELEGENHEIDSLIEDEREN	445—457
JEUGDLIEDEREN	458—470
KINDERLIEDEREN	471—481
VOOR HET HUISGEZIN	482—498
KOORLIEDEREN	499—514
SUPPLEMENT	515—516

EERE- EN LOFZANGEN

„Halleluja! O, mijne ziel! prijs den Heere. Ik zal den Heere prijzen in mijn leven; ik zal mijnen God psalmzingen terwijl ik nog ben.”

Psalm 146: 1—2

Exod. 15: 18; 2 Kor. 2: 14

1

Ps. 146: 1, 3, 4, 6, 8

Vermaant elkander met psalmen en lofzangen
en geestelijke liederen, zingende den Heere
met aangenaamheid in uw hart.

Paulus aan de Kolossensen

Froolijk

1. Prijst den Heer met blijde galmen, Gij, mijn ziel, hebt rijke
2. Zalig hij, die in dit leven Ja, kobs God ter hulpe
3. 't Is de Heer, wiens alvermogen 't Grootheer, al heeft voortge-

stof; 'k Zal, zoo lang ik leef, mijn psalmen vroolijk
heeft; Hij die door den nood gedreven, Zich tot
bracht; Die, gena dig, uit den hoo gen Ziet, wie

wijden aan Zijn lof; 'k Zal, zoo lang ik 't licht geniet, Hem ver-
Hem om troost geeft; Die zijn hoop in 't ach'lijkst lot Ves.tigt
op, Zijn bijstand wacht, En aan elk, die Hem verbeidt, Trouwe

hoo gen in mijn lied! Hem verhoogen in mijn lied.
op den Heer, Zijn God, Ves.tigt op den Heer, zijn God.
houdt in een wigheid, Trouwe houdt in een wigheid.

† 't Is de Heer, die 't recht der armen, / Der verdrukten gelden doet; / Die, uit
liederijk erbarmen, / Hongerigen mildlijk voedt; / Die gevang'nen vrijheid schenkt, / En
aan hun ellende denkt.

5 't Is de Heer van alle heeren, / Zions God, geducht in macht, / Die voor eeuwig
zal regeeren, / Van geslachte tot geslacht: / Zion! zing uw God ter eer; / Prijz Zijn
grootheid, loof den Heer!

Ies. 6:3; Joh. 1:1-2 en 14
Openb. 4:8

2

2 Wereldschepper, eind'loos groot! / Heilig' Heer der legerscharen, / Sterke Helper in den nood! / Hemel, aarde, lucht en baren / Prijzen Uwe macht alom; / Alles is Uw eigendom.

3 Zie Uw volk genadig aan! / Heer, doe ons Uw gunst verwerven! / Breng ons op de rechte baan, / Laat geen vijand ons verderven! / Voer door boete en geweën / Ons ten zaal'gen Hemel heen!

4 Heer, wees Gij ons zondaars goed! / Schenk Uw Rijstand ons, Uw zegen! / Leid ons als een vader doet, / Aan Uw hand langs al Uw wegen! / Zie ons d' oogen op U slaan! / Laat ons niet verloren gaan!

(De notenzetting overgenomen uit J. A. de Zwaan en K. Veldkamp, Allerlei voor Harmonium (orgel), dl. 1, 4e druk)

Ps. 100; Joh. 3:16

3

JOHN HATTON

2 Zijn scheppingsmacht heeft ons gewrocht, / Zijn liefd' altoos ons hart gezocht, / Gezocht van Edens misdrijt af, / Tot toen voor ons zijn Zoon Hij gaf.

3 Zijn troustwoord bij die eerste schuld / Is voor 't geloof aan 't kruis vervuld, / En eens maakt der geredden schaar, / Ontelbaar dan, Zijn heilswoord waar.

4 Getrouwe God, tot 's aardrijks end / Wordt reeds Uw levenswoord gekend, / En haast looft aard en hemel saâm / Uw oppermacht en vadernaam.

Ps. 146:1-6

4

J. COLLE

Ps. 8:4-7; 19:2-3

5

Wijze: Weer zijn zes dagen werks verricht, No. 374

1 Des aardrijks schoon, der heem'len pracht / Verklaren ons bij dag en nacht, / O God, Uw grootheid, die in maat / Het stouft verstand te boven gaat.

2 Toch ziet Gij op den sterv'ling neêr / En wilt Gij, met onsterflijke eer / Hem kronen in een heerlijkheid, / Voor 's werelds aanvang hem bereid.

3 O hoeveel meer dan in zijn kring / Elk schepsel als Uw gave ontving, / Schenkt Gij ons, zondaars, zieleheil, / Als Uw volmaaktheên zonder peil.

4 De wereld had Gij lief in Hem; / Verachters van Uw liefdestem / Bidt Gij in 't bloed, dat Hij vergoot; / „Keert, laat u redden van den dood.”

5 O wonder van genadetrouw, / Wek, sterk in aller hart 't berouw, / De droefheid van 't bekeerd gemoed, / Die 's hemels eng'len juichen doet.

Ps. 103; Rom. 5:8

6

p *p* *DUPUR*

1. U, o Heer, God, die al - len lief-heet, Love ons dankbaar lied;
 2. Zelfs niet één, Niet één dag, die lul - de Niet van gunst ge - toigt;
 3. Ja, ten spijt Hoe zelfs U ons bar - te Zwak en staag weêrstreeft,
 4. Lo - ve dan, Lo - ve dan ons dan - ken, Zin - gend vroeg en spä,

cres. *sf* *f* *dim.* *p*

Tal-loos zijn de wel - daan, Die Gij trouw ons biedt. Me - nig - vul - dig
 Ja, eer on - ze kule nog Zich tot bid - - - den buigt, Schenkt Gij reed'nen
 Blijft Gij ons een Va - der, Die ons gaarn' ver - geeft. Geef ons dan een
 Zoo - als 't past aan kin - d'ren, 's Va - ders hell - - - ge - ná, U, o Heer, in

p *f*

ma - len Mer - ken wij het niet: Want uw lief - de, uw ont - fer - ming Slaat met va - der -
 ve - le Waarom 't har - te juicht. Lief - de Gods, die elk be - min - nen Ein - de - loos te
 hart, dat Voor uw woorden beeft. Help ons meest on - zelf ver - win - nen, Meester wor - den
 too - nen Zon - der we - der - ga. Dan zal blijdschap ons ver - ster - ken, U - wekracht ons,

p *p*

oog ons gá, Schenkt ons uit - komst en bescherming; Gij zijt uit - komst en ge - ná.
 lo - ven gaat, Keer ons hart en wo - ning bin - nen, Wees ons leidsman, troost en raad.
 in ons hart, Dat, be - koord door lust en zin - nen, U be - droeft en roek'loos tart.
 tot uw eer, Da - den des ge - loofs doen wer - ken, Prijzend, roemend in den Heer.

Efez. 5:19-20

7

PSALM 81: 1, 2, 12

1. Zingt nu blij te moê 't Mach - tig Op - per -

we zen Ee - nen lof - zang toe;

Om ons heit - ge - not Wor - de Ja - kobs

God Met ge - juich ge - pro - zen

2 Zingt een psalm, en geeft / Trommels aan de reijen. / Wat in Isr'el leeft / Roep'
 Zijna grootheid uit; / Harp en zachte luit / Moet Zijn roem verbreijen!

3 Opent uwen mond / Eischt van Mij vrijmoedig / Op Mijn trouwverbond; / Al
 wat u ontbreekt, / Schenk Ik, zoo gij 't smeekt, / Mild en overvloedig.

Gen. 1: 14-19

8

Krachtig

J. HAYDN

1. Het he - mel - ruim, d'a - zu - - ren boog, Be -
Of von - k'lend 's nachts door ster - - ren - pracht, Ver -

wolkt of wolkt - loos voor ons oog, Hem prijst de
kondt en prijst Gods schep - pers - macht.

dag, als zon - ne - glans, Door tint' - - lend oost - - en

wes - - ter - trans, Het woord tot on - - ze zie - - len

richt: Uw God - - woont in - - het eeu - wig licht.

2 Maar ook de nacht, de zilv'ren maan, / Bij 't voortgaan langs haar starrenbaan, / De glans van licht, die haar omzweeft, / Als zij van 't oost naar 't westen streeft, / Getuigen in verscheidenheid, / Van 't machtwoord van Gods majesteit, / Die, toen Hij aard en hemel schiep, / Die zee van licht in 't aanschijn riep.

3 Doch wat is 't licht van zon en maan / Bij 't licht in Christus opgegaan; / Die, Zonne der gerechtigheid, / In 't menschenhart een lichtglans spreidt, / Welk' uit den nacht van zonde en dood / Een onvergank'lijk morgenrood / Doet dagen, en in eeuwig licht / Naar 't vaderhuis ons voetspoor richt.

Ps. 28: 7

9

PSALM 118: 1, 7, 11, 12, 14

1. Laat ie - der 's Hee - ren goed - heid lo - ven, - Want goed is d'Op - per -

ma - jes - teit; Zijn goed - heid gaat het al te bo - ven; Zijn goed - heid

duurt in een - wig - heid. Laat Is - rel an Gods goed - heid lo - ven,

En zeg - gen roemt Gods Ma - jes - teit! Zijn goed - heid gaat het

al te bo - ven: Zijn goed - heid duurt in eeu - wig - heid.

2 De Heer is mij tot hulp en sterkte, / Hij is mijn lied, mijn psalmgezang; / Hij was het Die mijn heil bewerkte, / Dies loof ik Hem mijn leven lang. / Men hoort der vromen tent weergalmen / Van hulp en heil, ons aangebracht! / Daar zingt men blij met dank'bre psalmen; / Gods rechterhand doet groote kracht.

3 De steen, dien door de tempelbouwers, / Veracht'lijk was een plaats ontzeggd, / Is, tot verbazing der beschouwers, / Van God ten hoofd des hoeks gelegd. / Dit werk is door Gods alvermogen, / Door 's Heeren hand alleen geschied. / Het is een wonder in onz' oog; / Wij zien het, maar doorgronden 't niet.

4 Dit is de dag, de roem der dagen, / Dien Israels God geheiligd heeft; / Laat ons verheugd, van zorg ontslagen, / Hem roemen, Die ons blijdschap geeft. / Och Heer - geef thans Uw zegeningen! / Och Heer! geef heil op dezen dag! / Och, dat men op deez' eerstelingen / Een rijken oogst van voorspoed zag.

5 Gij zijt mijn God, U zal ik loven, / Verhoogen Uwe majesteit; / Mijn God! niets gaat Uw roem te boven; / U prijs ik tot in eeuwigheid! / Laat ieder 's Heeren goed - heid loven, / Want goed is d' Oppermajesteit! / Zijn goedheid gaat het al te boven! / Zijn goedheid duurt in eeuwigheid.

Deut. 7 : 9 ; Openb. 19 : 5b

10

PSALM 138: 1, 3, 4

1. 'k Zal met mijn gan . sche hart Uw eer Ver . met . den, Heer! U dank be .
2. Dan zin . gen zij, in God ver . blijd, Aan Hem ge wijd, Van 's Hee . ren
3. Als ik, om . ringd door te . gen . spoed, Be . zwij . ken moet, Schenkt Gij mij

wij . zen; 'k Zal U in 't midden van de goën, Op hoo . gen
we . gen; Want groot is 's Hee . ren heer . lijk . heid, Ziju Ma . jes .
'le . ven; Is't, dat mijns vij . ands gramschap brandt, Uw rech . ter .

toon, Met psal . men prij . zen. Ik zal mij bui . gen op Uw
teit Ten top ge . ste . gen, Hij slaat toch, schoon on . ein . dig
hand Zal red . ding ge . ven. De Heer is zoo ge . trouw als

eisch Naar Uw pa . leis, Het hof der ho . ven, En om Uw
hoog, Op hen het oog, Die need' . rig knie . len; Maar ziet van
sterk: Hij zal Zijn werk Voor mij vol . en . den. Ver . laat niet,

gunst en waar . heid saam, Uw grooten naam Eer . bie . dig lo . ven.
ver met gram . schap aan Den ij . d'len waan Der trot . sche zie . len.
wat Uw hand be . gon, O Le .vens . bron! Wil bij . stand zen . den.

Ps. 7 : 18; Ps. 147

11

Krachtig

1. Al . les, wat a . dem heeft, lo . ve den Hee . re der Hee . ren,
Al'tschepsel zin . go een ju . bel . zang ter Zij . ner so . re. **Looft Zijnen**
2. Al . len, die zijn ver . lost, lo . ven den Hee . re der Hee . ren,
En, nu van zon . den vrij, zin . gen een lied tot Zijn es . re. **Looft Zijnen**
3. Al . len, die Je . zus nog niet ken . nen als bun . nen Hee . re,
Roept God nu toe, dat zij zich zon . der dra . len be . kee . ren. **Geeft Ja . zus**

naam, Man . den en vrou . wen te zaam, Komt, zingt Zijn eer, Halle . lu . ja.
naam, Broe . ders en zus . ters te zaam, Komt, zingt ver . beugd: Halle . lu . ja.
eer, Valt voor Zijn voe . ten ter neer, Hij maakt u vrij, Halle . lu . ja.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Openb. 4 : 8-11 ; 5 : 11-14

12

J. B. DYKES

1. Hei . lig, hei . lig, hei . lig, Heer God, d'Al . gon . de, Bij het eer . ste da . gen prij . t reeds U hart en lied;

Hei . lig, hei . lig, hei . lig, on . ein . dig in goedheid Heerscht on . ze God in eeuwig rijke . ge . bied.

2 Heilig, heilig, heilig, zingen Zijn
eng'len;
In aanbidding buigend vermeldt hun
koor Zijn eer;
Duizendmaal tienduizend verheffen
hun Schepper,
Gist'ren en heden, eeuwig God en
Heer.

3 Heilig, heilig, heilig, in lichtglans
zeet'lend,
Zien geen sterflijke oogen, o God,
Uw majesteit,
Maar in Christus Vader, en door
Hem Herschepper,
Schenkt G'ons, verloor'nen,
eeuw'ge heerlijkheid.

Ps. 150

13

Opgewekt

1. Prijs, mijn ziel, der heem'len Ko-ning, Val aan-bid-dend Hem te
2. Meld en loof Zijngunst en hoe-de, On-zen vaa-d'reneens be-
3. Als een Va-der wil Hij schra-gen 't Hart, dat acht geeft op Zijn
4. Eng'-len, voor Zijntroon ge-bo-gen, Gaat ons met uw zan-gen

voet, Die u uit Zijn heil'-ge wo-ning Vre-deschenkt en eeu-wig
toon; Hoe Hij tun-ner haat'ren wo-de Heeft ver-rij-deld, hen ver-
woord; Dat met oee-d'rig wel-be-ha-gen, Gaar-ne naar Zijstem-me
voor. Leert ons bij 't Godsnaam ver-hoo-gen, Vol-gen in uw hei-lig

Koor

goed, schoond, hoort, spoor. } Looft Hem met ba-zu-nen, Looft den Heer met har-pen, Looft met
sohel metaal, zoe-ten klank,

tromm'len en blij-den vreug-de-zang; Looft Hem met de lui-ten, Looft Hem
vreug-de.vol,

met de sna-ren Voor al Zijn goed-gun-stig-he-den!
ju-bel-zang

gake

14

PSALM 68: 2, 10

1. Maar 't vro-me volk, in U ver-heugd, Zal hup-pe-
Hun blijd-schap zal dan on-be-paald, Door 't licht, dat
2. Ge-loofd zij God met diepst ont-zag, Hij o-ver-
Die God is on-zo za-lig-heid! Wie zou die

len van zie-le-vreugd, Daar zij hun wensch ver-krij-gen.
van Zijn aan-zicht straalt, Ten hoog-sten top-punt stij-gen.
laadt ons dag aan dag Met Zij-ne gunst-be-wij-zen.
hoog-ste Ma-jes-teit, Dan niet met eer-bied-prij-zen?

Heft Go-de blij-de psal-men aan! Ver-hoogt, ver-hoogt voor Hem de
Die God is ons een God van heil; Hij schenkt uit goed-heid zon-der

baan, Laat al wat leeft Hem eer-n! Be-reidt den weg, in Hem ver-
peil. Ons' eeu-wig za-lig-le-ven; Hij kan en wil en zal in

blijd, Die door de vlak-ke vel-den rijdt; Zijnaam is Heer der Hee-ren!
nood, Zelfs bij het naa-d'ren van den dood, Vol-ko-men uit-komst ge-ven.

Openb. 5 : 8-14

15

GEZ. 49: 1, 5

1. Ver - los - ser, Vriend! o hoop, o lust Van die U ken - nen,
2. Waar is een vreugd, een kalmte, een heil, Zoo za - lig als dit

neem het lied, Dat U in 't stof een sterf - ling biedt, Een zon - daar, die Uw
hoogst ge - not? Het vloeit uit God, en keert tot God, Het heeft noch maat, noch

voe - ten kust; Een zon - daar, een ver - lost, o Heer! En nu geen
park, noch peil; In Je - zus is mijn za - lig lot Ver - bor - gen

zon - daar meer. O! neem het aan, Gij laat geen bid - der staan; Gij hoort in
bij mijn God; Hij is mijn lust, Ook als mijn stof eens rust. O! prijst Hem,

he - mel - lin - gen Ver - los - te zon - daars zin - gen; O! neem het aan.
mijn ge - zangen! Ik blijf Zijn komst ver - lan - gen; Hij is mijn lust!

Mr. J. Hinlopen

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 45: 3; Joh. 21: 15; Efez. 1: 22

16

Duitsch Kruisvaarderslied

13^e EEUW(?)

mf
1. Dierbre Heer Je - zus Heerscher aller schepslen, Go - des en Ma - ri - a's

mf
Zoon! U wil ik minnen, U wil ik ee - ren, Onzer zielen vreugden kroon.

2. Zie, alle schoonheid, / Aardsch en hemelsch beide, / Is bij Uwe glans slechts schijn; /
Niets hier op aarde / Heeft zooveel waarde / Dan de dierbre Jezus-mijn.

3. Dierbre Heer Jezus! / Eeuwig onvolpreezde / U zij de lof in eeuwigheid! / Uit God
geboor - ne, / Gij bracht 't verloorne / Ziele rust en zaligheid.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Openb. 15: 11-5

17

LOWELL MASON

1. Hoor, tien - duizend bar - pe - na - ren Roe - men zin - gend Je - zus eer, /
Roe - men Hem met stem - en ana - ren Al - ler scheps - len op - per - heer; /

Zee't lend aan des Va - ders zij Deelt Hij's Va - ders heer - schap -
Zee't lend aan Deelt Hij's Va - ders heer - schap -

ptij; Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, A - men.

2. Heer, ook wij zijn Uw getuigen; / Zalig is 't ons voor Uw troon / In aanbidding ons
te buigen / Met lofzingend dankbetoon; / In U levend, door U vrij, / Eeren wij Uw
heerschappij; / Halleluja, halleluja, / Halleluja, amen.

3. Heer, toon als de eere Koning, / Koning der gerechtigheid, / In Uw liefde en
machtbetooning, / Welk een rijk ons is bereid, / Welk een kroon des luisters Gij /
Draagt tot eeuw'ge heerschappij; / Halleluja, halleluja, / Halleluja, amen.

Openb. 5:9—14

18

H. G. S.

1. Van eeu-wig-heid zijt Gij, o Heer; Ge-nade en waar-heid is uw eer;
2. Juicht, ster-ve-lin-gen, lof en prijs Er-ken-nen's Va-ders gunstbe-wijs;
3. Dat land aan land in vreugde taal, In dank-ge-bed en psalm't herhaal't!

Het woord der trouw aan ons ver-pand Zij luid ver-kond' van strand tot strand.
Voorrecht ge-nā, voor straf-be-ton Ver-los-sing door Zijn ei-gen Zoon.
Voor ons heeft's Va-ders trouwe-ge-noot Ge-ze-ge-praaid op zonde en dood.

Koor.

U prijze al, wat op aar-de leeft, Voor't heil dat Ge ons in Christus geeft;
U prijze al, wat op aarde leeft, Voor't heil dat Ge ons

Zijn naam is't die uw lief-de toont In Hem, in wien uw beelt-nis woont.

19

PSALM 134: 1-3

1. Looft, looft nu al-ler Hee-ren Heer, Gij,
2. Heft u-we-han-den naar om-hoog; Slaat
3. Dat 's hee-reu-ze-gen op u daal', Zijn

Zij-no knech-ten! geeft Hem eer; Gij, die des nachts Zijn
naar het hei-lig-dom uw oog, En knielt eer-bie-dig
gunst uit Zi-on u be-straal: Hij schiep heel-al, Zijn

huis be-waakt; En voor Zijn dienst in ij-ver olakt.
voor Hem neer; Looft, looft nu al-ler Hee-ren Heer.
naam ter eer, Looft, looft dan al-ler Hee-ren Heer.

20

PSALM 95: 1, 4

1. Komt, laat ons sa-men is-reis Heer, Den rots-steen van ons
2. Want Hij is on-ze God, en wij Zijn 't volk van Zij-ne

heil met eer, Met God-ge-wij-den zang ont-moe-teal Laet
heer-schap-pij, Do scha-pen, die Zijn hand wil wei-den. Zoo

ous Zijn gunst-rijk aan-ge-zicht Met een ver-he-ven
gij Zijn stem dan he-den hoort, Ge-looft Zijn heil en

lof-ge-dicht En blij-de psal-men jui-chend groe-ten
troost-rijk woord; Ver-hardt u niet, maar laat u lei-den.

Opgewekt

1. Komt, zingen wij van 's Hee-ren macht, Die 'lucht ruim weld' om hoog; De
2. Ver-meld' oas lied des Hee-ren zorg, Die al Zijn scheps' len voedt; Zijn
3. En die ons li.chaam voedt en kleedt, Ons redt uit ie-d'ren nood, Heeft

zoo bij dag, de maan bij nacht Tot licht steld' aan Zijn hoog; — Die
trouw is voor de toe.komst borg, Ja, God is eind'. loos goed. — De
voor Zijn kind, hoe zwaar't mis-deed, Ge-na-de, o zoo groot. — Hoe

slur-renstruoid op 'teind-loos zwerk Als zand aan d'O-ce-aan: — Die
vo-gel, die door't lucht-ruim zweeft, Al wat in stroom en zee, — In
hard ook door weer-span-nig-heid, Toch staat Zijn liefd' ons gai — Tot

door het gan-sche schep-pingswerk, Zijn liefd' ons doet ver-staan. —
wou-den en woes-tij-nen leeft, Deelt in den rijk-dom mee. —
red-den is Hij steeds be-reid, Uit vol heid van ge-na.

Joh. 1:3; Hebr. 1:2
Ps. 100:1—3

1. Mijn Schepper en mijn God, Wien al-les hier ik dank, Ik prijs uw gaast, mijn weg en lot,

Met hoog-ge-stem-den klank, Ik prijs uw gaast, mijn weg en lot, Met hoog-ge-stem-den klank.
Ik prijs uw gaast, mijn weg en lot, Met hoog-ge-stem-den klank.

2 'k Ben schepsel van Uw hand, / Mijn leven ook zijt Gij, / En 'k zie onringd aan
elken kant / Met Uwe weldaân mij.

3 Wat gift, die U behaagt, / Vergeldt zoo heuglijk deel? / Mijn hart is alles wat
Gij vraagt; / 't Behoore ook U geheel.

4 Geef zelf, o God, mij macht, / Dat ik mij gansch U geef, / En, tot mij blijder deel
nog wacht, / Voor U alleen ik leef.

Filipp. 2:5—8; 1 Petr. 2:4—6

LOWELL MASON

1. Komt, die naars van den Heer, Vermeldt uws Ko-nings eer. Roemt Zij-ne daân;

Wat u ter hulp ge-reed, } Hoe Hij voor zou-daars leed Met hen be-gaan.
Hij tot uw red-ding deed; }

2 Bant dankbaar vrees en zorg; / Is niet Zijn kruis ons borg / Van liefde's trouw? /
Zwak is wel Zijn gemeent', / Maar Hij is 't hoekgesteent, / Dat sterkte en vastheid
leent / Aan gansch den bouw.

3 Der heemlen englenkoor / Gaat ons in lofzang voor, / Verheft Zijn daân; / Roemt,
prijst dan 's Vaders Zoon / Met vroolijk dankbetoon, / Tot wij ook voor Zijn troon /
Verheerlijkt staan.

26

PSALM 103: 1, 2, 6, 7, 8, 9

1. Loof, loof den Heer, mijn ziel, met al le . krach . ten; Ver .
 2. Loof Hem, Die u, al wat gij hebt mis . dre . ven, Hoe .
 3. Zoo hoog Zijn troon moog' bo . ven daar . de we . zen, Zoo
 4. Geen va . der sloeg met groo . ter me . de . doo . gen, Op

hef Zijn naam, zoo groot, zoo hei . lig 'sach . ten. Och, of nu al, wat
 veel het zij, ge . na . dig wil ver . ge . ven. Uw' krank . heid kent en
 groot is ook voor al . len, die Hem vree . zen, De gunst, waar . mee Hij
 tee . der kroost ooit Zijn ont . fer . mend' op . gen, Dan Is . rels Heer op

in mij is, Hem preez'! Loof, loof mijn ziel, den Hoor . der der ge .
 lief . de . rijk ge . neest; Die van 'ver . derf uw le . ven wil ver .
 hen wil ga . de . slaan. Zoo ver het west ver . wij . derd is van
 ie . der, die Hem vree . st. Hij weet, wat van Zijn maak . sel is te

be . den; Ver . geet nooit een van Zijn wel . da . dig .
 schoo . nen; Met goed . heid en barm . har . tig . heid u
 'toos . ten, Zoo ver heeft Hij, om ou . ze ziel te
 wach . ten, Hoe . zwak van moed, hoe klein wij zijn van

be . den; Ver . geet ze niet, 'tis God, die z'u bo . wees .
 kro . nen, Die in den nood uw red . der is ge . weest .
 troos . ten, Van ons de schuld en zon . den weg . ge . daan .
 krach . ten, En dat wij stof, van jongs af, zijn ge . weest .

5 Gelijk het gras is ons kortstondig leven, / Gelijk een bloem die, op het veld ver .
 heven, / Wel sierlijk pronkt maar kracht'loos is en teer. / Wanneer de wind zich over
 't land laat hooren, / Dan knakt haar steel, haar schoonheid gaat verloren, / Men
 kent en vindt haar standplaats zelfs niet meer.

6 Maar 's Heeren gunst zal over die Hem vreezen, / In eeuwigheid altoos dezelfde
 wezen: / Zijn trouw rust zelfs op 't late nageslacht, / Dat Zijn verbond niet trouwe .
 loos wil schenden, / Noch van Zijn wet afkeerig d' ooren wenden, / Maar die, naar
 eisch van Gods verbond, betracht

27

PSALM 150: 1-3

1. Looft God, looft Zijn' naam al . om: Looft Hem in Zijn
 2. Looft God, met ba . zuin . ge . klank! Geeft Hem oor, be .
 3. Looft God, naar Zijn hoog be . vel, Met het klin . kend

hei . lig . dom; Looft des Hee . ren groo . te macht
 wijst Hem dank! Looft Hem met de harp en luit!
 cim . bel spel! Looft Hem met het schel mo taal

In den he . mel Zij . ner kracht. Looft Hem, om Zijn mo . gend .
 Looft Hem met de trom en fluit! Looft Hem op uw blij . de
 Van de vroe . lij . ke cim . baal Looft den Heer! elk moet Hem

he . den! Looft Hem, na zoo me . nig blijk Van Zijn heer . lijk
 sna . ren! Laat zich 'tor . gel o . ver . al Bij het jui . chend
 ee . ren. Al wat geest en a . dem heeft, Looft den Heer, Die

ko . nink . rijk, Voor Zijn troon en hier be . ne . den!
 vreugd . ge . schal, Tot des Hee . ren glo . rie pa . ren!
 eeu . wig leeft, Looft ver . heugd den Heer der Hee . ren!

Matth. 11: 28—30; Rom. 5: 8—11

28

WILLIAM B. BRADBURY

1. Bulgt, Heil'gen, u, als 't kin-dren past, In oot-moed voor Gods troon; Zacht

is Zijn juk en licht Zijn last. Zijn tucht ge-nā-be-toon, Zijn tucht ge-nā-be-toon.

2 Vrij heef de wereld, als Hij spreekt, / En heerschers siddren doet; / De Heilge, die hun macht verbreekt, / Stort vrede in uw gemoed.

3 Zingt daarom, volk door Hem verlost, / Uw juub'lend zegelied; / Uw ziel heeft heilig bloed gekost, / Genade is u geschied.

4 Uw bloed, Heer Jezus, maakt ons rein, / Van schuld en vreeze vrij; / Dies zingen bij de heilsfontein / Als uw verlost en wij.

29

OLIVER HOLLEN

1. Zingt luid den roem van 'n An-ders Zoon, Dat elk te soet Hem zal; Voor ons draagt Hij de priesterkroon

Als Ro-nig van 't heel-al. Voor ons draagt Hij de priesterkroon Als Ro-nig van 't heel-al.

2 Juicht, eerstelingen van t' verbond, / En meerdere steeds uw tal, / Erkent Hem, dien de Vader zond / Als Koning van 't heelal.

3 Dankt Hem, die u tot één gezin, / Eén kudde heilgen zal, / Dan leidt Hij u den hemel in / Als Koning van 't heelal.

4 Daar roemt een schaar, dan ongeteld, / Bij eindloos beurtgeschal, / Den winnaar uit het doodsgeweld / Den Koning van 't heelal.

Ps. 45: 1—7; Jes. 6: 1—4;
Ps. 24: 7—10; Jes. 25: 9

30

Dr. Fr. Nicolai

1 Heer, Ko-ning, ze-ge-rij-ke Held, Ver-los-ser van het
U greet ons hart, U roemt ons lied. Nu w'U in 't eeu-wig

doods-ge-weld. De Weg, de Waar-heid. Le-ven
rijks-ge-bied Vol luis-ter zien ver-he-ven.

Macht-vol, pracht-vol leeft, re-geert Gij En ver-meert Gij.

Hoek-ge-steen-te, Tri-um-fee-rend Uw ge-meen-te.

2 U dienen, Heer, de serafim, / U loven, Heer, de cherubim, / Al 's hemels engelen-scharen, / U, Die in 's werelds blijdsten stond, / Toen G' Uw gemeente had gegrond, / Ten hemel zijt gevaren. / Klinkt vrij, / Zingt blij, / Eerepsalmen, / Vreugdegalmen; / Eert den Koning, / Ingaand' in Zijn hemelwoning.

3 Gij zijt ons Hoofd, Uw leden wij, / Volzalig in Uw heerschappij, / O bron van troost en leven! / Licht, vrede, vreugde, nieuwe kracht / Wordt naar de volheid van Uw macht, / Genadig ons gegeven. / Wachtend, / Smachtend, / Zien onz' oogen / Naar den hoogen, / Vol begeeren / Naar Uw heerlijk wederkeeren.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Openb. 22:16; Joh. 6:48—51;
Hoogl. 5:8; Jer. 31:3

31

Wijze: Heer, Koning, zegerijke
Held, No. 30

1 Hoe schoon blinkt ons de Morgenster, / En spreidt haar stralen heind' en ver /
In luisterrijke klaarheid! / 't Is Davids Zoon, uit Jacobs stam, / Mijn Koning, die op
aarde kwam / Vol van genade en waarheid! / Lieflijk, vriendlijk, / Heerlijk, machtig, /
Sterk en prachtig, / Rijk aan gaven, / Waarmee Hij de ziel wil laven!

2 O Gij, mijn parel en mijn kroon, / Gij, 's Vaders en Maria's Zoon, / Als Koning
mij gegeven, / Gij, wien mijn leven toebehoort, / Uw lieflijk Evangeliewoord / Is mij
de spijs ten leven. / Jezus, Heere! / Hosianna! / Hemelsch manna, / Dat wij
eten! / Nooit zal U mijn hart vergeten.

3 O, wil in 't diepste van mijn ziel, / Mijn Heer, voor wien ik nederkniel, / Uw
liefdevlam ontsteken! / Geef, dat ik trouw slechts aan U hang', / Uit U mijn
levenskracht erlang', / En niets dien bond moog breken! / Wachtend, smachtend, /
Tracht mijn harte, / Krank van smarte, / Vol verlangen, / U in liefde te ontvangen.

4 Daar straalt mij toe een vreugdelicht, / Wanneer Gij met Uw aangezicht / Mij
vriendlijk toe wilt blikken, / Gij, Jezus, Gij mijn hoogste goed, / Wiens woord, wiens
Geest, wiens vleesch en bloed / Mij hart en ziel verkwikken. / Och Heer! / Kom
weer / Mij omarmen, / 't Hart verwarmen; / Op Uw nooden / Kom ik blij tot U
gevloden.

5 In eeuwigheid, voor 't wereldrond, / O Vader! op Uw wenk ontstond, / Woudt
Gij m' Uw liefde geven, / In Hem, die mij verkoren heeft, / En aan Wien zich mijn
harte geeft, / De vreugde van mijn leven, / Heil mij! / Heil mij! / Hemelsch
leven / Zal Hij geven / Mij daarboven, / Eeuwig moet mijn hart Hem loven.

6 Dat nu de hooggestemde snaar / Zich aan den klank van 't orgel paar', / In
jubelend verblijden, / Dat Jezus, dat mijn zielevriend, / Zoo hoog vereerd, zoo teer
bemind, / Door 't leven mij wil leiden. / Ruische, / Bruise / 't Vroolijk juichen, /
't Luid getuigen / Hem den Heere, / Hem, mijn Bruidegom, ter eere!

(Overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Ps. 19:1—5 Ps. 148:1—6

32

STIGMUND NEUKOM

1. On - ein - dig God, Uw heer - lijk - heid. Hebt Gij voor ons ten toon gespreid.

Desaardrijkschoon, der ster - ren pracht. Verkondt Uw lof bij dag en nacht.

2 Voor U is klein der sterrenbaan, / Een druppel slechts de oceaen. / Maar groot
is Heer, Uw liefdemacht, / Die heil in Jezus heeft gebracht.

3 Uw schepping Heer, brengt juichensstof; / Uw liefd' ontsluit den hemelhof. / Met
blijde stem blinkt dus mijn lied, / Omdat ook mij is heil geschied.

4 Hoe fel ook Heer, de storm hier woed', / Uw raad is immer wijs en goed. / Uw
liefdemacht en majesteit / Blijft tot in alle eeuwigheid.

Ps. 47:7—10; 148:150

33

1 | Looft den Ko - ning al ler vol - ken! Looft God, die bo - ven lucht en
Doet Zijn hei - lig - dom weer - gal - men Van blij ge - juch - en dank - b're

wol ken Zijn troon gesticht heeft door Zijn macht! Ver - hoogt Zijn wijs be -
psal - men! Roemt Zijn ge - duch - te wonderkracht!

leid! Verbreidt Zijn ma - jes - teit! Hal - le - lu - ja! Dat al wat

leeft En a - dem heeft, Hem roem, die 't al Zijn ze - gen geeft!

2 Sterkt de stemmen der koralen / Met harp en cithar en cymbalen, / Met orgel en
bazuingeschal! / Laat der zangren lied zich paren / Aan 't kunstmuziek der blijde
snaren! / Looft Hem, Die was en wezen zal! / Hij is de God der goën, / Roemt Hem
op hoogen toon! / Halleluja! / Stemt harp en luit / En trom en fluit! / 't Galm' al
den lof des Heeren uit!

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

DE HEILIGE GEEST

„De Trooster, de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijnen naam. Die zal u alles leeren, en zal u indachtig maken alles wat Ik u gezegd heb.”

Joh. 14: 26

Joh. 16: 7—13

34

LOWELL MASON.

1. Kom, Heil' - ge Geest, en daal lu on - ze har - ten neêr,
Op - dat uw licht ons pad be - straal, Ons heil'gend meer en meer.

2 Gun ons een held'ren blik / In 't diepst van ons gemoed, / Opdat verlost van 't eigen ik, / Ik leev' door Christus' bloed.

3 Leer zoo, vernieuwd in Hem, / Verlosten uit genâ, / Den goeden Herder op Zijn stem / Ons volgen, waar Hij ga.

4 Hem die ons U verwierf, / Uw troost, maakt tot ons deel, / Den Heer, die voor ons leed en stierf, / Behoore ons hart geheel.

5 Kom, Heil'ge Geest, en keer / Steeds voller tot ons in, / En maak ons 't beeld van onzen Heer / Door liefde en hemelzin.

Ps. 51: 12

35

Wijze: Heil'ge Geest, die bron van leven, No. 42

1 Heil'ge Geest, fontein van zegen, / Altijd vloeiend rijk en mild, / Die op 's levens doornenwegen / Vriend'lijk 't pijnlijkst dorsten stilt.

2 Spring als bron van eeuwig leven / In ons steeds met voller kracht; / Zonder uw ons sterkte geven, / Wat ware onze strijdensmacht!

3 Help ons meest onszelf verwinnen, / Meester worden in ons hart, / Dat bekoort door lust en zinnen / U bedroeft en roekloos tart.

4 U gehoorzaam, onderdanen, / Volgers van den Zone Gods, / Zullen and'ren 't spoor wij banen, / Leiden tot der eeuwen Rots.

Rom. 8: 13—23

36

M. M. WELLS

1. Heil'ge Geest, gids van omhoog, Vest op ons uw vriend'lijk oog,
Leid ons vel - lig aan uw hand Door dit dorre en woest - te land

D. C. - Fluister ons bij wank'ling toe: „Volg, mijn kind, mij wel te moe.”

Naar't vol - heer - lijk rijks - ge - bied, Waar ons oog den Ko - ning ziet;
Vriend, ons te aller uur nabij, / Trooster vol van medelij, / Neen, gij laat ons niet alleen / 't Pad van angst en schrik betreên; / Gij zijt in den nood niet ver; / Leidend ons als Bethlems ster / Fluistert Ge in den nacht ons toe: / „Volg, mijn kind, mij wel te moe.”

2 Vriend, ons te aller uur nabij, / Trooster vol van medelij, / Neen, gij laat ons niet alleen / 't Pad van angst en schrik betreên; / Gij zijt in den nood niet ver; / Leidend ons als Bethlems ster / Fluistert Ge in den nacht ons toe: / „Volg, mijn kind, mij wel te moe.”

3 Haast is onze tocht volend; / Als ons oog dan niemand kent, / 't Oor geen vriendenstem meer hoort / Ons vertroostend uit Gods Woord, / Pols en hart al flauwer slaat, / O dan blijft Ge een toeverlaat / Ons, en fluistert nog ons toe: / „Volg mijn kind, mij wel te moe.”

Hand. 1: 8

37

F. HASTINGS.

1. Kom, Heil'ge Geest, en geef, Wat in ons U weêrstreef, Ons kracht ten strijd; Houd in ons hart gericht, Op-dat uw lout'rend licht Ons sterk tot el - ken plieht, In God verblijd.

2 Geen vriend, die steunt en schraagt, / Wie raad en bijstand vraagt, / Als Gij het doet; / Hoe 't storm op 's levens zee, / Gij deelt in heil'gen vree / Gods sabbatsruste meê / Aan ons gemoed.

2 Geen vriend, die steunt en schraagt, / Wie raad en bijstand vraagt, / Als Gij het doet; / Hoe 't storm op 's levens zee, / Gij deelt in heil'gen vree / Gods sabbatsruste meê / Aan ons gemoed.

3 Buig in ons hart en wil, / Maak ons in ootmoed stil / Bij 's Vaders tucht; / De roe, door Hem bereid, / Vormt, als Uw licht ons leidt, / Ons tot Gods heerlijkheid / Door rijke vrucht.

Joh. 16: 7

38

D. S. HAKES.

1. Heil'- ge Geest, ge - trou - wevriend, Gids, die mij in lief - de dient,
2. Vriend, die ons al - om ver - zelt, En nan't hart, door angst ge - kneeld,
3. En is eens de reis vol-bracht; Heeft dan't hart uog en - kel macht

Houd mijn zwak-ke hand ge - vat, Op het ruw en een-zaam pad,
Bij 't al worst'lend op-waarts gaan, 's Va-ders lief - de doet ver-staan;
Tot een laats - te zucht en beë, Sterk dan in mijn ziel don vree,

Dat zoo stelt mij opwaarts leidt, 't Hart, dat uw ver - troos - ting beidt,
Sterk ver - meër mijn zwak ge - loof; En wat oolt mijn moed ver - doof;
Die't ge - loof in Je - zus bloed, Als zijn an - ker sma - ken doet;

Gaat ver - kwikt, be - moe - digd voort, Als het maar uw fluis - tren hoort.
Fluis - ter bin - nen mij al - tijd: "Ik ben met u in uw strijd."
Fluis - ter zacht ook dan in mij: "Wijkt het al, Ik blijf u bij."

Koor.
Leid mij op het en - ge pad, Leid mij, leid mij 'tel - ken
Leid mij op het en - ge pad, Leid mij, leid mij

stond; Houdt Gij mij-ne hand ge vat, Nimmer, nimmer ga 'k te grond.
'tel-ken stond; Houdt Gij mij-ne hand ge vat,

Joh. 16: 8-10; Rom. 14: 17

39

Louis M. Gottschalk (1829-1869)

1 Heil - ge Geest, Gij bron van licht, Geest der waarheid en der kracht,

'k Houd mijn oog op U gericht, Gij ver - lost uit zond' en nacht.

2 Houd mij steeds U dicht nabij, / Steun mij op het smalle pad, / Wil in droefheid troosten mij, / Leid mij naar Uw wijzen raad.

3 En is eens voleind mijn loop, / Na des levens moeite en strijd, / Wil dan kronen al mijn hoop / In Gods eeuwig koninkrijk.

1 Kor. 6: 19; 1 Thess. 1: 5

40

R. ALLAN ANDERSON

Heil'ge Geest daal van omhoog, In mijn harte neer! Heil'ge Geest daal

van omhoog, In mijn harte neer! Hei - lig, rei - nig, sterk en

beziel mij! Heil'ge Geest daal van omhoog, In mijn har te neer!

Joh. 14: 16—17
Matth. 5: 13—14

41

JEAN JACQUES ROUSSEAU
Einde.

1. { Laat uw Geest, mijn Heer en Koning, Meer steeds ko-men tot uw volk; /
In hen door zijn macht-be-too-ning Trooster, als der waarheid tolk. /
D. C.— On-verlicht door 's Geestes ga-ven, Ach, waar doolde 't menschedom heen /

D. C.

In de leu-gen als be-gra-ven Zwoegt de we-reld, groot en klein;

2 Zout en licht wilt Ge ons doen wezen, / Leidslîen uit den zondennacht; / Toon
in ons, Heer, nooit volprezen / Uw genade in reddingsmacht. / Heer, die U een volk
vergadert, / Opgestaan uit zonde en dood, / Maak, naarmate Uw toekomst nadert, /
U in onze zwakheid groot.

Joh. 15: 26—27

42

D. E. JONES.

1. Heil-ge Geest, die bron van le-ven, Bron van vrede en blijdschap zijt,

Hei-lig, Troos-ter, steun ons stre-ven Tot ver-win-nen in den strijd.

2 Laat in ons Uw heilicht stralen / Met een glans, die onverdoofd / Ons, hoe zwak,
doet zegepralen / Met ons Godlijk Legerhoofd.

3 Dring' Zijn liefde ons tot een strijden, / Dat voor dood noch helmacht wijkt, / En
in 't kruis en smaadheid lijden / Meer dan overwinnaar blijkt.

4 Hoor ons bidden; ons verwachten / En volharden in gebeên, / Bron van gaven
en van krachten, / Is van U, van U alleen.

JEZUS' LEVEN OP AARDE

„De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van harte; om den gevangenen te prediken loslating en den blinden het gezicht; om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren.”

Lukas 4: 18 — 19

43

„U IS HEDEN GEBOREN DE ZALIGMAKER,
welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.”

Lukas 2: 11

RICHARD S. WILLIS

1. 't Was nacht, toen 's her-ders luist'-rend oor In Beth-le-hems val-lei,
2. De heu-ve-len op Ju-da's grond, Ge-berg-te, woud en rots
3. "Aan God zij eer, zij eer om-hoog In 't heil'ig voor Zijn troon;

Verbaasd werd door het ju-bel-koor Van 's he-mels eng'-len-rel;
Weergalm-den als uit ee-nen mond Het lied ter ee-re Gods.
Het rol-le langs der heem'len boog Op blij-den ju-bel-toon.

D. S.— Toen he-mel-glans voor hun ge-zicht Den mid-der nacht ver-wing.
Werd werkelijk voor de wachtend' aard, Was in Gods Zoon ver-vuld.
Hem geve in luid hal-le-lu-ju En aard en he-mel eer.

D. S.

Een licht meer schel dan 't zon-ne-licht, Omscheen op-eens hun kring.
Het woord be-loofd in E-deus gaard, 't Uitwissen van de schuld,
Der aard schenkt vre-de Gods ge-nâ, Gods wel-be-ha-gen weêr;

JEZUS' GEBOORTE

44

Luk. 2: 13-14

W. G. FISCHER.

1. Ik mag zoo gaar-ne hoo - ren Der eng'len zang en woord, Dat Je - zus is ge -
2. Mij is 't een vreugd des har - ten, Dat Gij, des Va - ders beeld, Van kinds aan mijne
3. Uw lief-de-trouw te lo - ven, In dankbaar ju - bel - lied, Gaat elk ge - not te

bo - ren, Dat Hem mijn hart be - hoort. Heer, dat Gij kwaamt op aar-de. En
smar-ten En blijd schap hebt ge-deeld; Dat ik op U mag sta ren, Als
bo - ven, Daar't rei-ner vreugd steeds biedt. Och, werd ge-heel mijn lo - ven Een

Ik uw lief - de ken, Geeft aan mijn le - ven waarde, Maakt dat Gods kind ik ben.
voorbeeld ook voor mij, En op U ziendeer - va - ren: Mij is de Heer na - bli.
lof-psalm U, o Heer; 'k Heb niets om U te goven Dan blijd-schap, dank en eer.

Koor.

Ik mag zoo gaar - ne hoo - ren, Dat Je - zus is ge - bo - ren,

Dat Hij mij heeft ver - ko - ren, Dat ik de Zij - ne ben.

Mark. 10: 47

45

THEO. E. PERKINS.

1. Van - waar die stoet, die lang en breed Als buls en zank en zorg ver-geet
2. Wie is die Je - zus, door wat macht Toch oe - fent Hij die won-d're kracht
3. 't Is Je - zus, die eens hier be - neën Voor zon-daars 't kruispad heeft bu-treën
4. Weer is Hij daar! Van oord tot oord Gaat Hij, de Vorst des le - vens voort
5. Komt, zwaar be - las - ten, komt tot Hem, Hij roept u al - len, hoort Zijn stem.
6. Hebt be - den gij Zijn stem gg - hoord, Maar ou - ge - loo - vig aan Zijn woord,

En dag aan dag to za-men-vloett! Zeg, wat is't, dat die scha-re boett!
Dat Hij, waar door de stad Hij trekt, Ge - we - tens schokt en geest-drift wekt!
Die, waar Hij als ver - los - ser kwam, Op zich des zon-daars krank-heen nam;
En waar Hij loef-de, deinsde en vlood De macht en scrbik van zonde en dood;
Ge - looft Zijn noo - den, Hij, de Heer, Brengt tot Gods va - der - bart u weer;
Ach; wel - haast is't voor u to spä; Dan roept ver-geefs gij om ge - na

En't ant-woord klinkt aan led' - re zij: Je - zus van Na - za-reth gaat voor - bli.
En we - der juicht de scha-re bli: Je - zus van Na - za-reth gaat voor - bli.
Hem roem - de't hart in hoop reeds vrij: Je - zus van Na - za-reth gaat voor - bli.
Riep't hart ge - wekt ten feest - ge - tij: Je - zus van Na - za-reth gaat voor - bli.
Geen an - der, die u redt dan Hij: Je - zus van Na - za-reth gaat voor - bli.
En als uw oor - deel hoort ook gij: Je - zus van Na - za-reth ging voor - bli.

En't ant-woord klinkt aan led' - re zij: Je - zus van Na - za-reth gaat voor - bli.
En we - der juicht de scha-re bli: Je - zus van Na - za-reth gaat voor - bli.
Hem roem - de't hart in hoop reeds vrij: Je - zus van Na - za-reth gaat voor - bli.
Riep't hart ge - wekt ten feest - ge - tij: Je - zus van Na - za-reth gaat voor - bli.
Geen an - der, die u redt dan Hij: Je - zus van Na - za-reth gaat voor - bli.
En als uw oor - deel hoort ook gij: Je - zus van Na - za-reth ging voor - bli.

IN DEN HOF GETHSEMANE

Matth. 26: 36—46

46

* *Langzaam en plechtig.*

1. 't Is mid . der . nacht, en in den hof Bulgt,
2. 't Is mid . der . nacht, maar hoe Hij lijdt, Zijn
3. 't Is mid . der . nacht, maar Je . zus waakt, En
4. 't Is mid . der . nacht, en 't Va . der hart Sterkt

tot den dood be . droefd, in 't stof De Le . vens . vorst; in
jon . g'ron sla . pen bij dien strijd; En der . ven, af . ge .
't zie . le . lij . den, dat Hij smaakt, Bant uit Zijn hart de
en ver . staat den Man van smart, Die 'tee . nig lij . den,

Zijn ge . boën Door . wer . stelt Hij Zijn strijd al . leen.
mat in rouw, Den aan . blik op des Mees . ters trouw.
be . de niet: Mijn Va . der, dat Uw wil ge . schied'.
dat Hij torst, Ten eind door . strijdt als Le . vens . vorst.

Matth. 26: 39

47

Wijze: Mijn Heiland, die voor mij
Uw bloed, No. 105

- 1 „Mijn Vader, neem, als 't mooglijk is, / Deez beker van mijn hand, / En maak mij in mijn droefenis / Ten einde toe bestand.
- 2 Maar kan 't niet wezen, Vader, niet / Wat U mijn zielsangst vraagt, / Neen, niet Mijn wil, Uw wil geschied', / 't Zij zooals 't U behaagt."
- 3 Zoo bad Gij, Heer, o stort ook mij / Dien geest des biddens in, / En heilig, van elk willen vrij, / Mij tot Uw kinderzin.

(De muziek niet herhalen, daar bij dit lied geen koor is)

OP DEN KRUISHEUVEL

Hebr. 12: 1—3

48

M/A

E. S. WIDDEMER.

1. Als ik het kruishout ga - de - sla, Dat Je - zus droeg op Gol - go - tha,

En 't of - fer, daar voor mij ge - schied, Zinkt, wat hier glans heeft, weg in 't niet.

- 2 't Zij ver van mij, dat ik iets roem, / Iets anders groot of heerlijk noem, / Dan 't kruis waardoor mij Jezus zocht, / En voor mijn God en Vader kocht.
- 3 Aanschouw Hem, hoofd en hand en voet / Verwond en overstelp van bloed! / Vond Reinheid ooit zoo schandlijk loon; / Ooit Liefde zulk een doornenkroon?
- 4 Als ik mijn Heer, mijn Levenszon, / Des aardrijks volheid schenken kon, / Te klein waar 't al! Mijna hart vraagt Hij; / Heer, neem mijn hart en woon in mij.

Matth. 27

49

1 { O hoofd, bedekt met won - den. Belaan met smaad en hoont! Eertijds gekroond met
O hoofd, ten spot om - bon - den Met ee - ne doornenkroon!

stra - len Van meer dan aardchen gloed, Waarlangs nu druppelen dalen! k Breng zeeënd U mijn groot!

- 2 De levensblos der wangen, / Der lippen lieflijk rood, / Zijn thans door 't blauw vervangen, / De loodkleur van den dood; / 't Is alles U ontnomen / Wat steraad gaf voorheen; / Uw doodsuur is gekomen, / Uw laatste kracht verdween.
- 3 Van al de last dieer plagen, / Met Goddelijk geduld, / O Heer! door U gedragen, / Heb ik, heb ik de schuld! / Och zie, hoe 'k voor Uw oogen / Hier als een zondaar sta, / En schenk vol mededoogen, / M' een blik van Uw genâ.
- 4 U zij de dank mijns harten, / U, Jezus, dierbre Vriend, / Voor 't doorstaan van die smarten, / Alleen door mij verdiend! / Och, blijv', — wat troost ik derve — / De hoop op U mij bij, / Opdat, wanneer ik sterve, / In U mijn einde zij!

(De woorden opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

JEZUS' OPSTANDING

Matth. 28 : 1—7

50

Matig.

1. Daar jult een toon, daar klinkt een stem, Die
2. Geen graf hield Da - vids Zoon om - kneld, Hij
3. Nu jaagt de dood geen angst meer aan, Want
4. Want nu de Heer is op - ge - staan, Nu

galmt door gansch Je - ru - za - lem; Een heer - lijk mor - gen -
o - ver - won, die ster - ke Held! Hij steeg uit 't graf door
al - les, al - les is vol - daan. Die in 't ge - loof op
vangt het nieu - we le ven aan, Een le - ven, door Zijn

licht breekt aan, De Zo - ne Gods is op - ge - staan.
's Va - ders kracht, Want Hij is God, be - kleed met macht.
Je - zus ziet, Die vrees voor dood er hel - le niet.
dood be - reid, Een le - ven in Zijn heer - lijk - heid.

(Overgenomen uit den Zangbunde] van Joh. de Heer)

Job 19 : 25 ; Joh. 14 : 19

51

EDWIN BARNES.

1. Ik vrees, dat mijn Ver - les - ser leeft; Wat aard'ed hoop en blijd - schap geeft, Hij, die voor mij den dood ver - won.

Mijn Hei - land is, mijn beeld en zoon, Hij, die voor mij den dood ver - won, Mijn Hei - land is, mijn schild en zoon.

2 Mijn Koning leeft, leeft mij nabij; / Hij leidt en troost en heiligt mij, / En sterkte, als 't kruis soms zwaar mij woog, / Mijn ziel met manna van omhoog.

3 Nooit was Hij verre, als angst en nood / Mijn ziel met duisternis omsloot, / Maar mij ten leidstar in den nacht / Vernieuwde Hij mijn hoop en kracht.

4 Hij leeft, en door Hem leef ook ik, / En vrees geen kruis, geen stervensschrik / Bij 't staren op de heerlijkheid / Mij in het Vaderhuis bereid.

Joh. 11 : 25 ; Matth. 28

52

LUDWIG VON BERTHOVEN.

1. Heil, morgen der ver - rij - ze - nis! Mijn Koning, Hij, die was en is,

Deed, ko - mend tot Zijn rijks - ge - bied, De macht van dood en graf te niet.

2 De sluitsteen van 't verzegeld graf / Nam van de rots Gods engel af, / En boog voor den verreezen Heer, / Gods Zoon, zich in aanbidding neer.

3 O, zaal'ge ure voor den kring, / Die Hem verheerlijkt weer ontving; / Geen weezen nu, maar voor altijd / In Hem van wereldvrees bevrijd.

4 Verheerlijkt, en toch d'eigen Vriend, / Die hen in liefde had gediend, / Verscheen Hij hun, tot Hij hen sterk / Aanschouwde voor hun strijd en werk.

5 Heer, die met d'Uwen waart en zijt / Tot in hun allerlaatsten strijd, / Woon in ons hart, Uw heerschappij / Maakt ons van zwakken sterk en vrij.

1 Joh. 2 : 1—2

53

Wijze : O Heilig Schrift, als in uw Woord, No. 67

1 Mijn Heiland, Voorspraak mij en Vriend, / Die, wie in U gelooft, U dient / En al zijn heil van U verwacht, / Behoedt door Uw genade en macht.

2 Uw oog ziet tot mijns harten grond, / Volgt en doorziet mij te allerstond; / Och, zie mij in mijn zwakheid aan, / Alleen in U kan ik bestaan.

3 U ingelijfd, met U vereend, / Een levend lid van Uw gemeent', / Is uit gena Uw Geest mij pand / Van burgerschap in 't beet're land.

ONZE GROOTE HOOGEPRIESTER

„Dewijl wij dan eenen grooten Hoogepriester hebben, Die door de hemelen doorgestaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zoo laat ons deze belijdenis vasthouden.”

Hebreë 4:14

Hebr. 5:1-5; 9:11-14

54

1. Het of . fer is vol . bracht, Ge . plengd het hei . lig bloed; Met
2. Hij ging den voor . hang door, Hem dekt der wol . ken boog; Maar
3. Het of . fer is vol . bracht; Haast keert met d'eng' . len . schaar Der

God ge . wijd ge . moed Staat's Hee . ren volk en wacht; In 'theil' . go
schoon Hij toe . ven moog; Haast daagt met blij . den gloor De dag, dat
vol . ken Mid . de . laar . En 'thart, dat bidt en sinacht, Smeekt, opziend'

ging de Pries . ter . vorst, Hun na , men dra . gend op Zijn borst.
Hij met Pries . ter . kroon Zijn volk ver . heft op ei . gen troon.
tot Gods hei . lig . dom: „Kom . haas . tig, Hee . re Je . zus . kom!”

Hebr. 4:14; 7:1-28

55

Wijze: Waak op, mijn hart, mijn tong stem aan, No. 4

1 Voor 's Vaders troon in 't heiligdom / Bidt, pleit voor ons de Heer, / En wat ons druk' of machtloos krom', / Ons zij Zijn liefde meer.

2 Het rotsgesteente om Golgotha / Weergalmt Zijn: „'t Is volbracht!” / En wat ons dreige, Zijn genâ / Maakt onze zwakheid kracht.

3 Blijf 't dan hier strijd en moeite en zorg, / Ja, zonder perk of paal, / Zijn: „'t Is volbracht,” blijft eeuwig borg / Ons van de zegepraal.

Hebr. 7:25

56

1. Ik heb een Hei . land, Die leeft om te bid . den; O vrien . den, die Heiland, Hij
2. Ik heb een Va . der, Hij schonk mij het le . ven, Hij gaf mij Zijn Zoon, Ja, 'k weet
3. Ik heb een kleed, o . ver . dekkend mij . ne zon . den, 't Is blinkend van reinheid en

bidt ook voor u; Hij is met Zijn Geest nu ook zeg'end in ons mid . den, En
nu, Hij is mijn! Kom, vriend, ga met mij, ook voor u is Hij ge . ge . ven; Als
schitt'rend van licht, Ge . wasschen in 't bloed, dat eens vloei . de uit Zijn won . den; O

Koor
klopt aan uw hart, ros . pend: O . pent Mij nul
straks de ba . zuin klinkt, waar zult ge dan zijn? } O, hoor naar Zijn be . de, o,
wasch ook uw kleed, 't spreekt u vrij van 't ge . richt. }

hoor naar Zijn be . de, O, hoor naar Zijn be . de, Zijn be . de geldt u!

4 Ik heb een vrede, zoo frisch als waterstroomen, / Een vrede, dien nimmer de wereld u biedt. / De Heiland roept heden: „Die dorst heeft, die mag komen / En nemen het water des Levens om niet”.

5 Zoo gij door Jezus verlost zijt van zonden, / En 't dienen van God, onverdeelde is uw keus, / Ga dan aan de wereld Zijn liefde luid verkonden; / „Gered om te redden” zij steeds uwe leus.

6 Ik heb een Trooster en Leidsman verkregen, / Den Heiligen Geest, als een licht op mijn pad; / Hij leidt mij veilig langs ruw'en duist're wegen, / Kent gij ook dien Gids naar de hemelsche stad?

(Met toestemming overgenomen uit „Sankey's Sacred Songs & Solo's”; de Nederl. tekst is uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

„Zoekt in het Boek des Heeren, en leest; niet een van deze zal er feilen; het eene noch het andere zal men missen; want Mijn mond zelf heeft het geboden, en Zijn Geest zelf zal ze samen brengen.”
Jesaja 34 : 16

Hand. 17 : 11

57

Rustig.

1. Heil' . ge Bij . bei, Woord mijns Gods, Bopk, ver . acht door
 2. Har . te . spio . gel is m'uw blad, Raadsman op mijn
 3. Troos . ter in — het bangst der smart, Woord mijns Gods, heersch
 4. Hei . lig Woord, Woord van mijn God, Borg van af mijn

'swe . reids trots, Meer dan 'theer . lijkst goed op aard' Zijt g'als
 la . vens . pad; Zwaard, welkas ocherp . te niets weer . staat, Vei . lig
 in mijn hart; Werp' Uw Geest er, tron . we Heer, Al, wat
 kin . der lot, Gij zult ook in ster . vens . pijn, Licht mij

Gods ge . schenk mij waard, Zijt g'als Gods ge . schenk mij waard.
 schild voor 'dreigendst kwaad, Vei . lig schild voor 'dreigendst kwaad.
 U weer . streeft, ter neer, Al, wat U weer . streeft, ter neer.
 in het doods . uur zijn, Licht mij in het doods . uur zijn.

Joh. 10 : 35b ; 1 Petr. 1 : 25

58

Wijze : 't Hljjgend hert, de jacht
 ontkomen, No. 148

1 God heeft ons Zijn Woord gegeven, / 't Woord van God blijft eeuwig waar ; /
 Wat zou ons dan ooit doen beven, / Zelfs in 't allergrootst gevaar ? / 't Woord van
 God blijft eeuwig waar, / Zelfs in 't allergrootst gevaar ; / Wat zou ons dan ooit
 doen beven ? / God heeft ons Zijn woord gegeven !

2 Trotsche bergen zullen wijken, / Vaste rotsen eens vergaan ; / Zijne trouw zal
 nooit bezwijken, / Zijn verbond blijft eeuwig staan ; / Laat de wereld zelfs vergaan, /
 Zijne trouw blijft eeuwig staan ; / Wat ooit wanklen moog of wijken, / Zijn verbond
 zal nooit bezwijken.

3 Treurigen, het hoofd naar boven ! / 't Hoofd naar boven, hoopt op God ! / Wat
 Hij zweet moet gij gelooven, / Zelfs in 't hachlijkst levenslot, / Vest uw vaste hoop
 op God, / Zelfs in 't hachlijkst levenslot, / Heft blijmoedig 't hoofd naar boven ! /
 Wat God zweet moet gij gelooven.

Van den Berg en Mej. van de Velde, geb. Helmcke
 (Opgenomen met toestemming van de Evano. Gezangen Compagnie)

59

Ps. 119 : 105—108 en 129
 Joh. 4 : 34

F. E. BELDEN.

1. Wat zegt de Bij - bel, mijn dier - b're Bij - bel; Dit mag al -
 2. Al Gods ge - bo - den zijn eenw - ge wet - ten; Zelfs niet één
 8. Spij - ze was Je - zus de wil des Va - ders; Wor - de die

leen mijn vra - gen zijn. Wat mij als wijs - heid de we - reld roem - de,
 jo - ta gaat voor - bij; Wie ze op 't trouwst naar haar let - ter vol - gen,
 meer ook ons tot spijs; Wel - za - lig al - lon, die 't schriftwoord vol - gen,

Koor.

Is niet dan tijd - le leu - gen - schijn.
 Zijn door Gods Geest in waar - heid vrij. Wat zegt de Bij - bel? zij onz'
 Eens blijkt huu keus in waar - heid wijs.

leus; D' eisch van den Bij - bel, ons har - ten - keus; Houdt Gods ge -

bo - den; In al uw noo - den Helpt u de Heer. Hem zij al d' eer.

MOEDERS BIJBEL

60

2 Tim. 1:5; 3:15

1. Dit boek is al mijn rijk - dom en, En 't geeft mij troost in smart, Dat ik dien erbat nog
2. Zij reik - te 't dier - baar Bij - bel - boek, Baar staf, hij kruis en rouw, Wij toe in 't plech - tig
3. "Bredsmakkt in on - ge - ken - de vree, In blij - do - lens - hoop, Mijn hart de vrucht van
4. Neen, moe - der, nooit ver - geet uw kind, Wat gij mij zebidend riedt, En meer dan goud is

drak - ken kan Aan mijn ge - bro - ken hart, Een la - go lijst van na - men wijst, Mij
ster - vens - nur, Als paud van 's Hees - ters trouw, "Ik sterf, op Je - zus' Woord ge - rust," Sprak
stil ge - loof En trouw - heid in den loop, In zwak - heid werk - te God, Zijn Kracht, Mij
mij het Boek, Dat mij uw lief - do - liet, Uw Bij - bel in meen heil - 'ge schat; En

op een vrouw ge - slaekt, En moe - der heeft mij in hun spoor Tot vroum - heid op - ge - bracht,
zij en greep mijn hand, "Blijf, lief - nie kind, dan tus - schein ons Zijn Woord een tie - le - band,"
wacht Zijn ze - ge - kroon; Houd Jaar - om aan den Bij - bel cast Ten eind toe trouw, mijn zoon."
't soekt mij in mijn smart is, dat uw gere ik drak - ken kan Aan mijn ge - bro - ken hart,

Ps. 119:105

61

Wijze: Heil'ge Geest, die bron
van leven. No. 42

1. Bijbel, levensgids in 't duister, / Leidstar, rijk aan glans en gloed, / Boek, dat liefdes
licht en luister / 's Vaders kind'ren kennen doet.

2. Woord vol goedheid, trouw en teeder, / Komt uit u tot ons de klank, / Die het
zondaars harte weder / Gode onsluit tot lof en dank.

3. Aan de ziel in schuld verloren / Doet ge in zonde's slavernij / 't Heilswoord
der verlossing hooren, / 's Vaders bede: „Kom tot Mij.”

4. Boek des levens, ons vertrouwen / Zij op u als 's Vaders woord, / Tot God zelven
wij aanschouwen, / Zaal'gen dan in blijder oord.

1 Petr. 1:25; Ps. 23:4

62

Wij ge - ven het niet o - ver Voor geld of eer of
De staf is 't voor den grijs - aard; De gids voor on - ze
't Is 'tei - gen woord des Hee - ren, Dat van ge - na - de
O, schrijft in on - ze har - ten, Uw hei - lig woord, o

goed; Dat licht op on - ze pa - den, Die lamp voor on - zen voet,
jeugd; Een zon, die met haar stra - len Ons jong ge - moed ver - heugt,
spreekt; Dat als een ster - ke ha - mer De hard - ste har - ten breekt;
Heer! Dan vree - zen wij geen sa - tan, Geen dood of oor - deel meer.

Wij la - ten ons niet ne - men Dat heer - lijk Woord van God; Dien
Een sterk en mach - tig wa - pen In strijd met zonde en lust; En
Dat als een zach - te bal - sem 't Ge - wond ge - moed ge - neest, 't Is
Want ber - gen zul - len wij - ken, De we - reld zal ver - gaan; Maar

kos - te - lij - ken Bij - bel Roofst ons geen tijd of lot,
in de ster - vens - u - re Een pe - lu - we der rust,
't zaad der weer - ge - boor - te Door d'in - vloed van Gods Geest,
't Woord, het Woord des Hee - ren, Zal een - wig - lijk be - staan.

(Overgenomen uit den Liederbundel van het Nederl. Jongelingsverbond)

63

Jer. 15: 16; 1 Tim. 1: 15

THOMAS A. ARNR.

1. De Bij - bel, kost - baar meer dan goud, Is ons de hes - te schat,

Om 't Godswoord aan zijn blaas vertrouwd, Als licht - star op ons pad.

2 Getuige van Gods liefderaad, / Blijf' hij ons leuze en lied, / Een psalm ons onder leed en kwaad / Voor redding ons geschied.

3 Meer kostbaar ons dan 't zuiverst goud, / De waarheid Gods in schrift, / Blijve in uw harte, jong en oud, / Zijn onderwijs gegrift.

4 Blijf, woord des heils, dat door uw macht / Ons troost in onzen nood / En ons aan Jezus' voeten bracht / Als Redder van den dood.

5 Blijf voor ons tot het einde toe, / Wat ons de tijd ontroof', / De kracht Gods, die ons blij te moe / Doet pal staan in 't geloof.

Ps. 119: 105; Col. 3: 16

64

Wijze: Wat heerlijkheid straalt uit Gods Woord, No. 66

1 Een luister straalt van 't Bijbelblad / Volheerlijk als de zon; / Schenkt licht op ieders levenspad, / Laaft als een eeuw'ge bron.

2 Gods Geest zweeft over 't Vaderwoord, / Zijn waarheid woont daarin, / En wekt, waar ook Zijn schijnsel gloort, / Een nieuwen levenszin.

3 De Vaderhand, die uit genâ / Zoo trouwen gids ons gaf, / Komt zwakken met Zijn kracht te sta, / Hen steunend als hun staf.

4 Heb dank, o God, Uw kost'bre gift / Maakt rijk voor de eeuwigheid, / Waar 't woord, in 't hart diep ingegrift, / Ons voor Uw komst bereidt.

1 Petr. 1: 24—25

65

Wijze: Wat heerlijkheid straalt uit Gods Woord, No. 66

1 Mijn Bijbel, mijn gezegend boek, / Woord Gods, dat nooit veroudt, / Waarin mijn licht en heil ik zoek, / Waarop mijn hart vertrouwt.

2 Hoe bitterlijk heeft op deez aard / De wereld u gehaat; / Toch blijft g' ons ongedeerd bewaard, / Getuigen van Gods raad.

3 Wat hier verander en verga, / Wat sporeloos verdwijn, / Gij zult van waarheid en genâ / Ons de eeuw'ge heilmaer zijn.

Joh. 5: 39

66

THOMAS HASTINGS.

Wat heer - lijk - heid straalt uit Gods Woord Ons te - gen op ons pad, Zoo -

dra't daarin Zijn stem weêr hoort En Zijn bedoelen vat. En Zijn bedoelen vat.

2 Wanneer Gods Geest ons hart verlicht / En in de waarheid leidt, / Zien wij, waarheen ons oog zich richt, / Genade en heerlijkheid.

3 Welzalig, wie dat kinderdeel / Opnieuw bezitten mag, / En zich aan God als kind geheel / Weêr geven elken dag.

4 Zij 't, liefd'rijk Vader, ook mijn lust, / Mijn blijdschap meer en meer, / Om van Uw liefde mij bewust / Te leven tot Uw eer.

67

2 Tim. 3: 14—17

L. O. EMBERTON.

1. O Heil - lig Schrift, als in uw woord Gods ei - gen stem ons har - te hoort,

Verstaat het, dat, waar niets beklijft, Ge een eeu - wig ba - ken 't menschdom blijft.

2 Het stof der eeuwen dekt uw blad, / Maar roofde niets ons van uw schat; / Uw mijnen, rijk aan hemelsch goud, / Waarvan geen oog de grens aanschouwt.

3 Met u zijn rijk wij zonder maat / Aan goed, dat door geen roest vergaat; / Dat nooit, hoe baat en sluwheid zon, / Een dief ons hart ontstelen kon.

4 Uw eischen, liefde's heilsgebod, / Zijn openbaring van een God / En Vader, die ons, hoe verlaagd, / Nog liefheeft en in liefde draagt.

5 Zijn wil is aller zaligheid, / Een ieglijk, die niet willens beidt, / Maar komt op Jezus herderstem. / Die kent den Vader, God kent hem.

GEHOORZAAMHEID AAN GODS GEBODEN

„Zalig zijn zij, die Zijne geboden doen, opdat hunne macht zij aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad.”

Openbaring 22 : 14

68

Ps. 19 : 8—12

LOWELL MASON.

1. Heer, leid mijn schreden, richt mijn voet Op 't pad van uw ge-boon;

Uw Geest ver-lich-te mijn ge-moed Tot dankbaar plicht-be-toon.

2 Op mijner hartentaaf'len schrijf / Uw Geest in levend schrift / Uw wet, en wat Uw wil is, blijf / Daar eeuwig ingegrift.

3 Alleen Uw wil is wijs en recht, / Der ziele levensbron; / Voor 't hart, dat aan Uw woord zich hecht, / De vrede en liefdezou.

4 Bestiere dan Uw Woord mijn gang / In Jezus' voetspoor, Heer, / En dat Zijn kruis door liefde's drang / Uw kracht in mij vermeer.

5 Genoeg tot elken last en strijd / Bleek immer Uw genâ; / Geef, Heer, dat ik door haar altijd / Uw heilspoor willig ga.

Rom. 7:7—12

69

Wijze: Waak op, mijn hart, mijn tong, stem aan, No. 4

1 Gij zijt mijn deel, in U, o God, / Bestraalt mij licht en heil; / Nabij U ken ik 't reinste genot / En vrede zonder peil.

2 Gij leert in Uw geboën mij gaan, / En kiezen voor mijn voet, / Hoe steil ook soms, Uw rechte paân / Met blijden levensmoed.

3 In Christus zag Uw vaderoog / Op mij ontfermend neër; / Zijn trouw, die tot mij neër zich boog, / Bracht aan Uw hart mij weer.

4 Nu ben ik d' Uwe en voor altijd; / Hoe hoog de nood nog ga, / Blijf 'k overwinnaar in den strijd / Door 't bloed van Golgotha.

Rom. 7:22; Jak. 1:25

70

Wijze: Och, bracht mij ieder dag, o Heer, No. 99

1 Uw wet is mij, o God, een licht, / Een leidstar, die mijn voet / Op Uwe veil'ge paden richt / En mij voor dwalen hoedt.

2 En wat Uw wet, in steen gegrift, / Verkondt als plichtbetoen, / Aanschouwt mijn hart in levend schrift / God, in Uw eigen Zoon.

3 Doe door Uw Geest mij meer en meer, / O Heer, Uw wil verstaan, / Opdat ik daaglijks trouwer leer / Mijn Heiland na te gaan.

71

PSALM 119: 3, 5, 17, 53,

1. Och, schonkt Gij mij de hulp van U wen Geest! Mocht Die mij op mijn

paân ten Leids man strekken, 'k Hield dan Uw wet; dan leefd' ik on . be . vreesd: Dan

zougeenschaamt' mijn aan . ge . zicht be . dek . ken . Wan . neer ik steeds op

merkend waar' ge . weest, Hoe Uw ge . boôn mij tot Uw hef . de . wek . ken

2 Waarmede zal de jongeling zijn pad, / Door ijdelheên omsingeld, rein bewaren? / Gewis, als hij het houdt naar 't heilig blad, / U zoekt mijn hart; mijn oog blijft op U staren: / Laat mij van 't spoor in Uw geboën vervat, / Niet dwalen, Heer; laat mij niet hulploos varen.

3 Leer mij, o Heer! den weg, door U bepaald, / Dan zal ik dien ten einde toe bewaren; / Geef mij verstand, met Godlijk licht bestraald; / Dan zal mijn oog op Uwe wetten staren; / Dan houd ik die, hoe licht mijn ziel ook dwaalt; / Dan zal zich 't hart met mijne daden paren.

4 Hoe lief heb ik Uw wet! het is mijn doel / Den ganschen dag haar ijvrig te betrachten. / Hoe listig ook mijn snoode vijand woel, / 'k Heb wijzer geest en edeler gedachten / Door Uw geboën wier kracht ik staag gevoel, / Die 'k eeuwig zal met heiligen eerbied achten.

5 Uw woord is mij een lamp voor mijnen voet, / Mijn pad ten licht, om 't donker op te klaren. / Ik zwoer, en zal dit met een blij gemoed / Bevestigen, in al mijn levensjaren, / Dat ik Uw wet, die heilig is en goed, / Door Uw genâ bestendig zal bewaren.

72

Exod. 19:5; 1 Petr. 2:9-10

J. K.

H. P. DANKS.

1. Toen G'Uw volk voor - uit - ge - to - gen, Leid - de door de woes - te - nj.
2. Als op on - weers - vleug' - len brui - send, Ziet Zijn le - gersbeinde en ver'
3. Luid en lui - der klonk de don - der, 's Hee - ren stem werd toen ge - hoord;
4. Hei - lig, vlek' - loos hei - lig We - zen! Wie nietschendt Uw ma - jes - teit?

Werd, o Heer, deez' aard' be - wo - gen En week Si - na - i ter zij!
Tien en tien - maal dub - beld - dui - zend Die - nen Hem van eeu - wen her.
En bij 't kiln - men van het won - der Hoor - de Is - ra - ël het woord:
Gun ons, met een hel - lig vree - zen, Je - zus, Uw ge - rech - tig - heid.

Koor.

Van den Si - na - i ge - spro - ken, - 't Klinkt door al de eeu - wen heen, -

"Wie Mijn wet houdt on - ge - bro - ken, Zal Mijn he - mel - stad be - treën."

WAARSCHUWING EN UITNOODIGING

„Heden indien gij Zijne stem hoort, zoo verhardt uwe harten niet." Jezus roept u toe: „Komt herwaarts tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven!"

Hebreë 3:15 en Matthëus 11:28

73

1 Tim. 1:15

Matig.

Gez. 39: 1, 2, 3, 4, 5.

1. Je - zus neemt de zon - daars aan! Roopt dit
Die van 's le - vens rech - te baan Op den

troost woord toe aan al - len, 't Rech - te pad leert
twaal weg zijn ver - val - len

Bij hen gaan, Je - zus neemt de zon - daars aan.

2 Geen genade zijn wij waard; / Maar in d' Evangeliebladen / Heeft ons God Zijn gunst verklaard; / Dat wij, hoe met schuld beladen, / Dan geloovig tot Hem gaan! / Jezus neemt de zondaars aan!

3 Als een herder wil Hij trouw, / 't Schaaap, in een woestijn aan 't dwalen / Daar 't zich zelf verliezen zou, / Van den doolweg wederhalen, / Brengen op de rechte baan: / Jezus neemt de zondaars aan!

4 Komt gij allen, komt tot Hem! / Zondaars, komt! wat zou u hindren? / Jezus roept u, hoort Zijn stem, / Hij maakt zondaars tot Gods kinderen: / Vrij moogt gij tot Jezus gaan; / Jezus neemt de zondaars aan!

5 O! dit geeft mij nieuwen moed / Bij de grootheid van mijn zonden. / Door Zijn Godlijk offerbloed / Heeft Hij mijn rantsoen gevonden: / Nu kan ik er vast op gaan; / Jezus neemt de zondaars aan!

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

74

Ps. 103 : 3 ; 27 : 10

Met gevoel Ed. Hug

1. Als u u - we zonden smarten. Satan het u lastig maakt :
 2. Als de levens-stormen dreigen. En uw boot'taan wanklen gaat :
 3. Als uw vrienden u ver la - ten. En geen mens u 'toor meer leent :
 4. Als de laatste bange stonde, Eindlijk is ge - ko - men dan ;

Koor

Als gij met één bloedend harte. Zuchtend om vergeving slaakt.
 Als de golven hooger stijgen En uw hart zoo angstig slaat.
 G'eenzaam ronddooft door de straten en uw oog zoo droevig weent. } Zie op 't
 Engeentroost uit 'smenschen monde U - we zie - le - la - ven kan.

kruis, waar Hij geleden, Schouw geloovig op den Heer Roep Hem aan in uw gebeden.

Hij vergeeft u telkens weer: Roep Hem aan in uw gebeden, Hij vergeeft u telkens weer.

Efez. 2 : 1-10

75

GEZ. 199: 1-3.

1. Ont - waak, gij, die slaapt, en sta op uit de doën, En
 2. Ont - waak, gij, die slaapt in de zon - de, met spoed! De
 3. Sta op uit de doo - den, o zon - daar! en leef! Dat

Chris - tus zal o - ver u lich - ten! Zoo wekt u, zoo
 nacht is zoo lang reeds ver dwe - nen; Hei licht der ge -
 Chris - tus ook o - ver u lich - te! Sta op uit de

dringt u. als Red - der, Gods Zoon, Eer Hij u als Rech - ter komt
 na - de, met blijd - schap be - groot, Heeft d'aar - de reeds eeu - wen be -
 doo - den, o zon - daar! of beef Voor God en het jong - ste ge -

rich - ten. Ont - waak en sta op! het ge - vaar is zoo
 sche - nen; En grootsch is uw roe - ping en hei - lig uw
 rich - te; Nog wekt u de Hei - land, en nog is er

groot: Wie kiest, o ver - dwaas - del voor 't le - ven den dood?
 taak, En d'u - ren zijn wei - nig: ont - waak dan, ont - waak!
 raad; Sta op uit de doo - den! 't is spoe - dig te laat!

Hebr. 4:16

A. Zutavern

Jacob Hoff

1. Staat gij nog voor de deu - re? O ziel treed bin - nen
2. 't Is hē - den nog ge - na - de, Niet lan - ger dan ge -
3. Staat gij nog voor de deu - re? O ziel, dra gaat zij

toch! Volg Je - zus' zoe - te be - de, Hij noodt u al - door
draald: Wil 't Gastmaal niet ver - sma - den. Waar - op gij wordt ont -
dicht, En werd de laat - stre be - de, Tot heil aan u ge -

nog. Wil u met heil be - klee - den, Heeft 't feestmaal u be -
haald. Niets hebt gij zelf te ge - ven Als u - we zon - den -
richt. Als dan het licht - ge - fion - ker Be - straalt de brui - lofts -

reid. Aan 't kruis voor u ge - le - den, Dat gij de Zif - ne zijt.
last; Waar - om dan nog weer - stre - ven In - plaats van toe - ge - tast?
zaal. Staat bus - ten gij in 't don - ker, 'teind van uw droef ge - draal.

Hebr. 12:14

A. Zutavern

Jacob Hoff

1. Ga niet lan - ger door het le - ven Zon - der vre - de; jaag ze
2. Wilt g'uw heil nog lan - ger bei - den, Lan - ger blij - ven zonder
3. Zal uw ho - pe ij - del blij - ken In den dag van eeuw'gen

nal Je - zus wil ze immers ge - ven, Stierf daartoe op Gol - go - tha,
vreugd? Niet ster we - reld kan ver - blij - den Kan u ma - ken recht ver - heugd,
nacht? Heeft de op - ge - sta - ne Je - zus U nog tie - ven niet ge - bracht?

Ar - me vre - de - loo - ze zie - le, Je - zus roept van 't kruis tot
Ar - me vreug - de - loo - ze zie - le. Ga naar Je - zus toe ge -
Ar - me ho - pe - loo - ze zie - le Je - zus staat nog voor de

u, 'k Wil zo gaarn u vre - de schenken. Ook Mijn liefde - kom, dan nu!
zwind! Uit Hem welt een bron van vreugde. Die uw droefheid o - ver - wint.
deur! Zie Hij klopt nog, doe Hem o - pen, Stel Zijn lief - de niet te - leur!

78

Luk. 15:1—2; Hand. 4:12
Hebr. 7:25

1. Komt, ver-loor'-nen, red-de-loo-zen, Gij, die nergens uitkomst ziet,
Je-zus noodt u, hoort Zijn roepstem. Die u hulp en uitkomst biedt

D. C. — Hij is machtig, Hij is machtig, Komt, Hij roept u, twijfelt niet.

Hij is machtig, Bij is machtig, Komt, Hij roept u, twijfelt niet;

2 Hij is machtig en genadig, / Zijne hand verstoort niet één; / Hij, de Zoon en 't beeld
des Vaders, / Die voor u in 't vleesch verscheen, / Zendt geen zondaar, zendt geen
zondaar, / Die Hem aanroeft ledig heen.

3 Dreigen u uw kwaad geweten / En Gods wet met vloek en straf, / Meer is Hij,
die tot uw redding / Op het kruis Zijn leven gaf; / Zie op Jezus, zie op Jezus, / En
uw boeien vallen af.

Openb. 3:20

79

Wijze: Welk een Vriend is ons
de Heiland, No. 393

1 Hebt gij nog geen plaats voor Jezus? / Moet Hij buiten blijven staan? / Hoor, Hij
klopt reeds aan uw harte! / Laat Hem niet voorbij u gaan.

2 Hebt gij nog geen tijd voor Jezus, / Die aan uwe poorte staat? / O, wil heden
Hem ontvangen, / Morgen is 't wellicht te laat!

3 Plaats en tijd voor aardse zaken, / Zoekt en vindt gij telkens weert, / Doch niets
kan gelukkig maken, / Dan de liefde van Jen Heer.

4 Geef u toch geheel aan Jezus, / Die geheel voor u Zich gaf; / Zaligheid zult gij
beërven, / Vrijspraak van den vloek en straf.

Koor: Wie wil gansch zich Jezus wijden, / Wie zijn hart Hem schenken nu? / Hij
alleen kan u bevrijden, / Luister heden, hoor Hem nu!

Matth. 6:19, 20 en 33

80

Joh. Krüger

1 { O mijn ziel, wat maakt g'u moe O-ver dingen de-zer aar-de }
{ Schijnen z'u ook kostlijk toe, Geen daarvan heeft blijvend waar-de. }

Zoek toch Je-zus, Hij al-leen Schenkt u vre-de, an-ders geen!

2 Zoekt gij door een aardsch genot / Uwe ziel tot rust te dwingen? — / Zoekt het
bij uw Heer en God; / Laat u Zijn gena doordringen! / Zoek 't bij Jezus, Hij alleen, /
Kan u helpen, anders geen!

3 Hij belooft der ziele rust, / Wil haar met Zichzelf verbinden. / Is de Heer uw
licht en lust, — / Gij zult bij Hem ruste vinden! / Zoek slechts Jezus: Hij alleen /
Schenkt u rust en anders geen!

4 Kom toch tot de levensbron! / Laat uw dorst door Jezus stillen! / Nog vloeit de
genadebron; / Waarom zoudt gij dorsten willen? / Zoek toch Jezus: Hij alleen /
Stilt uw dorst, en anders geen!

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Ps. 139:11—12; 1 Thess. 5:5

81

1 Trek uit, wakkre schaar Ten heiligen strijd! Aldreigt u gevaar, Eén helpt u altijd.

Mag sterrenglans dooven, De nevel zij dicht, Blik hoopvol naar boven! Bij Jezus is licht!

2 En als voor uw hart / Geen scheemring meer gloort, / En grievende smart / Uw
vrede verstoort; / Verduistren uw tranen / Een wijl uw gezicht, — / Straks zwijgen
d' orkanen, / Bij Jezus is licht!

3 En hangt om u heen / Der afgoden nacht, / Blijft lang met gewezen / De morgen
verwacht, — / Toch zij al uw hopen / Naar boven gericht! / De hemel is open, / Bij
Jezus is licht!

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

82

Luk. 14: 22—23
Matth. 25: 11—13

Krachtig.

1 Er is nog plaats, gaat uit in struik en heg, Op dat ook d'armste
Verkondt het luid aan d'uitgang van den weg, De disch staat nog ge-
'l weet; Gaat, noo. digt hen, die wil. len hoo. ren, Al
reed!

zijn ze nog roodiep ver lo. ren, Er is nog plaats, er is nog plaats!

2 Het is nog tijd! Zijn liefde roept u nog. / Zijn dienaars nooden u. / Nog onbekeerd?
Kom, zondaar, haast u toch! / Hoor naar Zijn roepstem nu! / Wordt een van Zijne
dischgenooten, / De deur is thans nog niet gesloten, / Het is nog tijd, het is nog tijd!

3 Straks is 't te laat, de tijd vliegt snel daarheen, / O, kom nu toch gezwind! / Daar
g' anders straks, trots al uw droef geween, / De deur gesloten vindt. / De bruijom
komt, geen tijd verliezen, / Hem spoedig als uw Heiland kiezen! / Straks is 't te
laat, straks is 't te laat!

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Joh. 6: 35, 48 en 51

83

Wijze: Hoe zoet, Heer Jezus,
klinkt Uw naam, No. 360

1 Komt allen, die den Heiland mint / En 't leven kent in Hem, / Die in Hem daag-
lijks manna vindt, / Looft Hem met hart en stem.

2 Toont in uw komen, woord en daad, / Dat u uw Koning zond, / Tot Zijn banier
verlossend staat / Op aller Heid'nen grond.

3 De tijd is kort, de dag nabij, / Haast keert uw Koning weêr, / Drukt dan Zijn voet-
spoor, werkt als Hij / Voor 's Vaders naam en eer.

4 Alleen wie trouw is tot den dood, / Niet deinst voor smaad en pijn, / Zal met
zijn Koning deelgenoot / Van eere en vreugde zijn.

84

Hand. 26: 27—28; Hebr. 3: 15
Matth. 25: 1—13

Ernstig

1. Bij - na be - wo - gen door 'her - lig woord, Bij - na ge - trok - ken
2. Bij - na be - wo - gen, broe - der, be - sluit, Bij - na ge - trok - ken,
3. Bij - na be - wo - gen, de Brui - gom komt, Bij - na ge - trok - ken,
door 'lief - de - koord. Maar 'har - te zegt in spijt Van schierdoor -
asen, stel niet uit. Hebt he - den gij Godswoord Uit Je - zus!
uw mond ver - stomt. Geen BIJ - NA troost of baat Als door - deels.
stro - den strijd. Tot meer ge - le - gen tijd Laat, Heer, mij rust.
mond ge - hoord, Wan - neer 'uw hart' be - koort, Haast u tot Hem.
u - re slaat. De Ko - ning zegt: te laat! 't is nu te laat!

Jes. 55: 1; Joh. 4: 14
Openb. 22: 17

85

Wijze: Heer, in den morgen klinkt
mijn lied, No. 482

1 Komt tot Mij allen, gij, die dorst; / 'k Schenk levend water u; / Erkent Mij als de
Levensvorst / En volgt Mijn roepstem nu.

2 Zoo sprak de Heer; zoo klinkt Zijn woord / Van liefde steeds ons toe; / Zoo gij
Zijn stem dan heden hoort, / Gaat, zondaars, blij te moe.

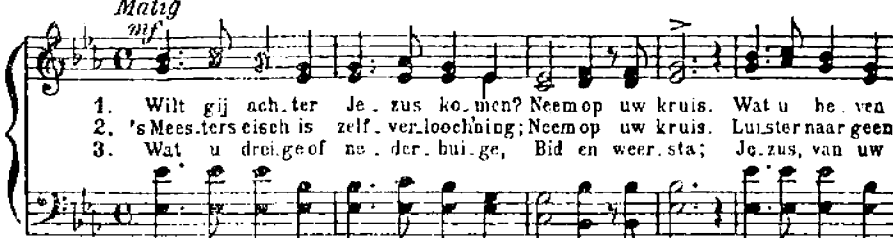
3 Niet één wees ooit de Heiland af, / Die tot Hem hulploos kwam; / Voor allen,
ja, voor u ook gaf / Hij zich als offerlam.

4 Leg vrij uw hand dan op Zijn hoofd, / Maar als wie gansch onrein, / Van ganscher
harte in Hem gelooft / Als 's levens heilfontein.

Matth. 16:24

86

Melig
mf

1. Wilt gij achter Je-zus ko-men? Neem op uw kruis. Wat u he-ven
2. 's Mees-ters eisch is zelf-ver-looch-ning; Neem op uw kruis. Luister naar geen
3. Wat u dreige of ne-der-bui-ge, Bid en weer-sta; Je-zus, van uw

Koor

doe of schrom-en, Volg Hem naar huis.
zins-be-gooch-ling, Volg Hem naar huis. } Neem uw kruis en volg uw Kon-ing,
strijd ge-tui-ge, Spreekt: volg Mij na.

p *f* *p*

Blik naar om-hoog; O-ver't kruis rust op Zij-kro-ning, Mensch, dan uw oog.

Matth. 11:28—30

87

Wijze: Laat Uw Geest, mijn Heer
en Koning, No. 41

1 Hoort de stem van Jezus roepen: / „Komt vermoeden, komt tot Mij! / Ziet, Ik
biedt u 't eeuwig leven, / Vrede en rust, kom nu tot Mij!”

Koor: Komt tot Jezus! Komt tot Jezus! / Redding schenkt Hij u en mij! / Komt tot
Jezus! Komt tot Jezus! / Redding schenkt Hij u en mij!

2 Luistert naar de stem des Heeren, / Die u noodigt: „Komt tot Mij!” / Zondaars,
hoort de blijde tijding: / 't Bloed des kruises maakt u vrij!

Koor: Komt tot Jezus! enz.

3 't Leven vindt gij slechts in Jezus, / 't Is Gods gave, neemt haar vrij! / Zonder
geld of prijs verkregen, / Maakt zij arme zondaars blij!

Koor: Komt tot Jezus! enz.

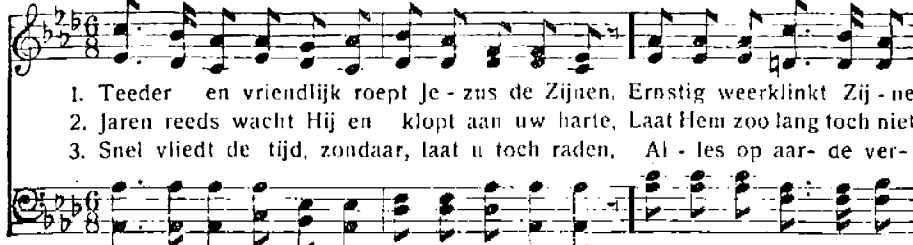
(Overgenomen uit „Zionsliederen”)

Exod. 12:21—28
1 Joh. 1:7 en 2:2

88

WILL L. THOMPSON

WILL L. THOMPSON

1. Teeder en vriendlijk roept Je-zus de Zijnen, Ernstig weerklinkt Zij-ne
2. Jaren reeds wacht Hij en klopt aan uw harte, Laat Hem zoo lang toch niet
3. Snel vliedt de tijd, zondaar, laat u toch raden, Al-les op aar-de ver-

stem: „Zondaars, bekeert u en wordt toch de Mij-ne”.
staan: Weet dat uw aarzling den Heiland zal smarten.
gaat! Wil toch den Heiland niet lan-ger versmaden,

Koor

Ga vol geloof nu tot Hem. Kom thuis, kom thuis,
Laat Hem vol vreugd binnen-gaan.
Straks is 't voor eeu-wig te laat. Kom thuis, kom thuis,

Zondaars, kom thuis bij uw Heer; Teeder en vriendlijk roept

Jezus de Zijnen. Roepend: O zondaars, kom thuis!

Luk. 15: 11—32

Met gevoel

89

1. Ver van zijn huis en t Vader-hart, Dwaalteen ver-lo-ren zoon Ge-
 2. Hij voedt zich met der zwijnendraf, In diepsten nooden smart; Ach,
 3. Eén weg maar tot de vre - de leidt, Die Je - zus Christus heet, Daar
 4. Ga heen, Hij biedt ver - geving u. En lief-de o zoo veel; Kom

lokt, verleid door 's werelds pracht, Ontving hij 't zonde-loon
 ga te-rug, op huis weer af, Dáár aan uws Vaders hart, Kom weer ver-
 reedsuw Vader u verbeidt, Met al uw zond'en leed
 maak u op en neem dan nu, Aan Zijn ge - na - de deel!

loren zoon, kom weer! Kom weer, kom weer naar 't Vaderhuis! t Vader - huis!

Ed. Hug

Hebr. 3: 7—8 en 15

90

1. Kom tot Je-zus, moe-de zwerter, Als tot Hem, Hij noodt u; Wacht u, als uw Heiland; Draal dan niet, maar kies nu.

2. Hij des zondaars vriend op aarde, / Is dezelfde, ook voor u; / Hoe kunt nog gij dralen, / Toef niet meer, maar ga NU.

3. Hij is machtig tot verlossen, / Zijn „een ieg'lijk" geldt u, / Niet één sluit Hij buiten; / Och, geloof in Hem NU.

4. Hij is machtig, Hij gewillig, / Al Zijn heil biedt Hij u; / Zijn naam is Ontfermer, / Hoor Zijn stem; volg Hem NU.

Openb. 3: 20

91

1. Klop - pend, klop - pend, — wie is daar? Wach - tend, wach - tend —
 2. Klop - pend, klop - pend, — wat nog daar? Wach - tend, wach - tend? —
 3. Klop - pend, klop - pend, — nog steeds daar? Wach - tend, wach - tend? —

1. won - der - baar! Klop - pend, wach - tend staat een pel - grim
 2. zegt mij, waar Neem ik kracht, de deur, t'ont-gren - dien?
 3. ik er - vaar, Heer! Uw kracht en strek mijn hand uit,

1. Een uit dui - zend, 's mensch-doms keur; 't Hoofd ge - kroond — o,
 2. 'k Zelf kan niets, doch ik be - speur, Door dien Vorst ver-
 3. Dat ik U met vreugd ont - haal'; Neem al 't mij - ne,

1. welk een won - der! Haast u, ziell ont - sluit de deur.
 2. mag ik al - les: Ziet, mijn God is voor de deur.
 3. geef mij 't U - we, Kom, en houd het A - vond - maal.

(Overgenomen uit „Zionsliederen“)

„Wees mij genadig, o God! naar Uwe goedertierenheid; delg mijne overtreding uit, naar de grootheid Uwer barmhartigheden. Verberg Uw aangezicht van mijne zonden, en delg uit al mijne ongerechtigheden. Schep mij een rein hart, o God! en vernieuw in het binnenste van mijn eenen vasten geest.”

Psalm 51 : 3, 11 — 12

Ps. 51 : Luk. 15:7

92

EDWIN BARNES

1. Rou - we had mij dlep ge - bo - gen, Wa - kend, bid - dend, zag ik uit,
2. Chris - ten, als gij troost blijft der - ven, Zon - daar, wee - nend om uw schuld,
3. De eng - len in Gods va - der - wo - ning Jul - chen als een sterv'ling bidt,

Vrucht - loos op - zlend naar den Hoo - gen, Daag - lijks meer den smart ten buit.
't Zien op Je - zus, op Zijn ster - ven, Schept ver - trou - wen, schenkt ge - duld.
Er in heil - ge moed - be - too - ning Bid - dend streeft naar 't he - melsch wit.

Maar een fluis - t'rend woord van bo - ven Stemde op eens mij blij te moé;
Broe - ders, wora - telt in ge - be - den Tot uw zie - le ze - ge - praalt;
Hooft dan naar de stem van bo - ven, Stemme u't fluis - tren blij te moé:

Moed, mijn broe - der, blijf ge - loo - ven, Waak eu bid ten ein - de toe.
Tot u't licht uit 's be - mels E - den In zijn vol - len glans om - straalt.
Moed, mijn broe - der, blijf ge - loo - ven, Waak en bid ten ein - de toe.

Ps. 109 : 26 ; 91 : 3

93

W. H. DOANE

1. Richt op mij Uw óóg, mijn Heiland, Ga mij niet voor - bij; Heer, zoo vriend'lijk en ge -
2. Zwak - ken kunt Gij krachten ge - ven, Sterkte, hoopen moed; Richt, waar ik al - leen zon -
3. 'k Wil aan U mij toe - ver - trou - wen Al - toos en ge - heel; Neem mij aan, en zij mijn
4. Trou - we Heiland, bron van 'le - ven, Die in liefde ons hoort, Tot mijn ein - de wil ik

va - dig, Help en red ook mij. Je - zus, Het - land, help en red ook
dwa - len, In uw spoor mijn voet. let - ding, Waar ik ga, mijn deel.
bou - wen, Je - zus, op Uw woord.

mij, Goe - de Her - der, neen, Gij gaat ons klet - nen niet voor - bij.

Ps. 51 : 19 ; Jes. 57 : 15

94

Wijze : O Heilig Schrift, als in uw woord, No. 67

1 O God, met bevend hart, bevreesd / En met door angst verbroken geest, / Hoop enig 'k op Uw medelij : / „Mijn Vader, wees genadig mij.”

2 Waar bergde ik mij, wanneer naar recht / Mijn lot en rechtzaak werd beslecht, / Maar Uw genade is rijk en vrij : / „Mijn Vader, wees genadig mij.”

3 Zie mij in rouw van verre staan ; / Och, toon U met Uw kind begaan ; / Hoor hem, ziend' op het kruis, bidt hij : / „Mijn Vader, wees genadig mij.”

4 Wat als gerechtigheid ik deed, / Is nu mij een wegwerp'lijk kleeid ; / Een reuk des doods bleef alles bij : / „Mijn Vader, wees genadig mij.”

Ezech. 36 : 25—27

95

Wijze : Wat heerlijkheid straalt uit Gods Woord, No. 66

1 De Heer ontledigt eerst het hart, / Voor hem geheel onrein, / Eer Hij 't naar Zijn genade vult / Uit 's levers heilfontein.

2 Eerst werpt Hij onze zelfzucht uit / En allen hoogmoed meê, / Eer Hij opnieuw ons als Zijn kind / Verbljdt met hemelvreê.

3 Geen sterv'ling kan voor God bestaan, / Den vloek der wet ontvlîen, / Zoolang niet Christus in hem leeft / En 't vaderhart doet zien.

4 Hebt daarvoor Gij Uw bloed geplengd, / Mijn Heiland, ook voor mij ; / Och, dat U trouw tot in den dood / Mijn hart en wandel zij.

Ps. 51

96

W. B. BRADBURY

1. Zoals ik ben in zond'enschuld. Maarhopend op Uw dierbaar bloed.

Uw liefde aan het kruis onthuld. Buig ik mij ne-der aan Uw voet.

2 Zoals ik ben, geheel onrein, / En zonder hoop op eigen kracht, / Kom ik tot U, mijn Heilsfontein, / Vertrouwend steeds op Uwe macht.

3 Zoals ik ben, doch in 't geloof, / Op Uw beloften, in Uw Woord, / Voor wat mij dreige, blind en doof, / Geef ik aan U alleen gehoor.

4 Zoals ik ben, in al mijn strijd, / Mijn angst en nood en wankelmoed, / Ben ik, o Heer! in U verblijd, / En pleit ik op Uw dierbaar bloed.

5 Zoals ik ben, wilt Gij, o Heer! / Dat ik aan U mij toevertrouw; / Ik ben nu d'Uwe immermeer, / Mijn Heiland, houd mij toch getrouw.

Ps. 6: 10—11; Hebr. 10: 19—20

97

H. ABBOTT.

1. 'k Leg aan den voet uws troons Mijn smeek - ge - be - den neer;

'k Voel vei - lig in den naam uws Zoons Mij daar, mijn God en Heer.

2 Daar pleitend op Uw woord, / Voel ik mij ouvervaard, / En trekt Gij als met liefdekoord / Mijn ziele hemelwaarts.

3 'k Vrees daar den satan niet; / Wat snoods hij fluiſt'ren moog', / Het hart, dat biddend op U ziet, / Leeft als bij U omhoog.

Ps. 62

98

EDWARD CLARK

1. Och, of ik nau - wer met mijn God In oot - moed wand'-len mocht,

Zoo - dat geen an - der vreugd - ge - not Ik voor mijn hart oolt zocht.

2 Schenk, Geest, die in de waarheid leidt, / Mijn oog zoo held'ren blik, / Dat meer tot zelfbedwang bereid / Ik in Gods weg mij schik.

3 Doe Gij mij zien, hoe eigen wil / Altijd mijn hoop bedroog, / En 'k veilig ging, zoolang ik stil / Mijn blik hield naar omhoog.

4 Nabij mijn God vond mijne ziel / Genieting, vrede en kracht, / En wat mij deerde of mij ontviel, / 't Werd nimmer in mij nacht.

5 Doe, Geest van God, die waarheid mij / Met held'rer blik steeds zien; / Hoe zwak dan, 'k vrees niet meer, als Gij / M' Uw licht en hulp blijft biën.

Ps. 68: 20; Joh. 15: 1—9

99

H. G. NAEGLI.

1. Och, bracht mij ie - der dag, o Heer, Een schrede U na - der - bij,

Ik kende een voorsmaak daag'lijks meer Van 't hemelsch feest - ge - tij.

2 Dat is mijn wenschen, mijn gebed; / Maar als weër de avond daalt, / Hoe macht'g trok mij 's werelds net, / Hoe vaak heb ik gedwaald.

3 't Is soms mij, of ik achterwaarts / In plaats van opwaarts ga; / Wat werd van mij, kende ik bewaard / Mij niet door Uw genâ.

4 Mijn hoop, mijn leven, Heer zijt Gij, / Die mij als wijrank voedt, / Och, maak aan vrucht steeds rijker mij, / Mij heil'gend door Uw bloed.

WEDERGEBOORTE EN DOOP

„Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.”
 Jezus tot Nicodémus

Joh. 3:1-21

100

GEO. C. STEBBINS

1. Tot Je - zus kwam Ni - ko - de - mus bij nacht, Maar 't vlei - en zijns monds had op
 2. Gij, kindren der menachen, verstaat 's Meesters woord, Gij moet, eer uw hart er Zijn
 3. Be - denkt, gij, wier har - te naar za - lig - heid vraagt, Gij moet, eer u 't Gods - rijk in
 4. Ver - langt gij naar 't le - ven en 't lof - lied om - hoog, Naar 't weêr zien van heu, die de

Je - zus geen macht; "Gij moet," sprak de Mees - ter, die wars is van schijn,
 A - men op hoort, Dat u ook de waar - heid ver - lost heeft van schijn,
 heer - lijk - heid daagt, Uw zie - le ver - los - send van goods - angst en pijn,
 dood u ont - toog, Gij moet, om te dee - len in 's Ko - nings fes - tijt,

Koor.

"Van nieuws ge - bo - ren zijn, (van nieuws.)" Verlost van zonde en schijn,
 Van nieuws ge - bo - ren zijn, (van nieuws.)
 Van nieuws ge - bo - ren zijn, (van nieuws.)
 Van nieuws ge - bo - ren zijn, (van nieuws.) Verlost, ver - lost van zonde en schijn,

Van nieuws ge - bo - ren zijn, Moet ie - der, die 't
 Van nieuws, van nieuws ge - bo - ren zijn,

ko - nink - rijk Gods zal aan - schouw 'n En 's Ko - nings vreugd - fes - tijt, (fes - tijt.)

Joh. 3:3

101

MEVR. J. F. KNAPP

1. Geen zon - daar zal het gods - rijk zien Dan met ver - nieuwd ge - moed,
 2. Her - schep - per, Hei - land, is uw naam; Nieuw maakt Gij wat be - staat;
 3. In U - we kracht ver - win - naars nu, Leeft Gij in ons, en breidt
 4. Gij zijt met ons, Gij blijft ons bij, Tot al - le dui - ter - nis

En die her - schepping wrocht Gij, Heer, Door 't of - fer van uw bloed.
 Nieuw ook mijn hart, dat in Uw kracht De zon - de vliedt en haat.
 Uw rijk tot 's aardrijks gren - zen uit En heerscht in ma - je - steik.
 Ver - won - nen, en Uw Va - der weêr in al - len al - les is.

Koor.

Trek 'ons, o Heer, Uw dierbaar bloed, Dat ons, on - rei - nen, rein verklaart,

Als nieuw - ge - boor - nen met U één Tot U, en met U he - melwaart.

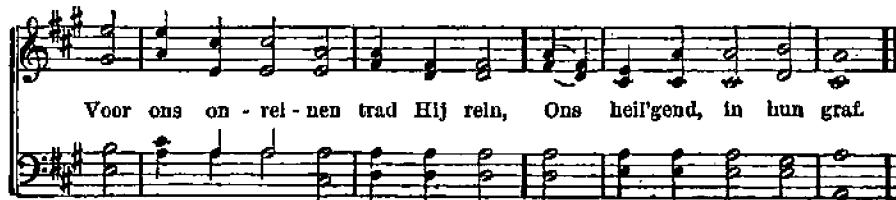
Matth. 3:13—17

102

CARL G. GLAEBER

1. Eens daalde ook in der waat'-ren vloed Gods Zoon als Hel-land af;

Voor ons on-rei-nen trad Hij rein, Ons heil'gend, in hun graf.

2 Zoo rukte Hij den scheidsmuur neêr, / Die Israël omving, / En gaf Hij rang en eenheid weêr, / Aan aller volk'ren kring.

3 Geen Jood of Griek, Scyth of Barbaar / Zijn in Gods rijk gekend; / In Christus is Gods heilswoord waar / En 't oordeel afgewend.

4 Genade brengt eens allen saam / Op 's Konings bruiloftsfeest; / Doopt dan de volken in den naam / Van Vader, Zoon en Geest.

Rom. 6:1—7

103

Wijze: Wat heerlijkheid straalt uit Gods Woord, No. 66 en als bovenstaand lied

1 Gedoopten tot des Heilands dood, / Eén met Hem door 't geloof, / Zijn wij, Zijns stervens deelgenoot, / Den dood niet meer ten roof.

2 Met Hem gestorven en herleefd, / Herboren uit Zijn Geest, / Maakt ons het leven, dat Hij geeft, / Voor 't sterven onbevreesd.

3 Met Hem vereenigd door 't geloof / Draagt weêr ons leven vrucht, / En neemt, niet langer vrees ten roof, / Ons hart steeds hooger vlucht.

4 Het leven, dat ons Christus is, / Geheiligd door Zijn zin, / Doet deelen in Zijn erfenis, / Maakt sterven ons gewin.

5 Wiens hart dan nog de wereld dien', / Ons leven is Gods Zoon; / Al ons verwachten Hem te zien / Verheerlijkt op Zijn troon.

Kol. 2:12; 3:1—17
Hand. 2:40—43

104

Wijze: Heer, eer van hter wij gaan, No. 365

1 Met willig hart gaan wij / U, Heer en Heiland na; / Richt onzen voet, dat U nabij, / In 't rechte spoor, hij sta.

2 In U, in U alleen, / Is onze hoop en kracht, / Die met ons zondaars lotgemeen / Het al voor ons volbracht.

3 Ook leggen wij de hand, / Aanbiddend op Uw kruis, / Verlosser, op Uw offerand' / In hoop op 't Vaderhuis.

Bij een doopplechtigheid zijn ook zeer toepasselijk de liederen, die in dezen bundel samengebracht zijn onder den titel: Heilsvreugde en Verlossing, de Nos. 249—271

's-HEEREN AVONDMAAL

„En Hij nam brood, en als Hij gedankt had, brak Hij het, en gaf het hun, zeggende: Dat is Mijn lichaam hetwelk voor u gegeven wordt: doet dat tot Mijne gedachtenis. Desgelijks ook den drinkbeker na het Avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt.”

Lukas 22:19 — 20

Openb. 5:9—10

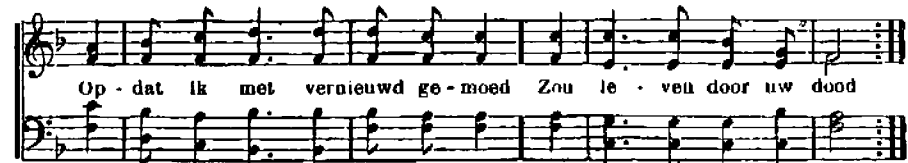
105

ASA HULL

1. Mijn Heiland, die voor mij uw bloed Als of-fer-bloed ver goot,

Koor.—Help mij, mijn Heiland, dat ik trouw Tot in den dood U zij,
Zonder Koor niet te herhalen

Op-dat ik met vernieuwd ge-moed Zou le-ven door uw dood

Hoor mij, die red' loos op U schouw. Ge-denck mijn Ko-ning mij.

2 Om mijne zonde, die onrein / Mij uitbaande uit Gods huis, / Gaaft Gij Uzelf ons ten fontein / Des levens door Uw kruis.

3 Duur, eind'loos duur, hebt Ge ons gekocht, / Verlost van slavernij; / Neen, wij niet hebben U gezocht, / Maar ons zoekt, Jezus, Gij.

4 Neen, nimmer wordt de schuld betaald, / Die U ons harte heeft; / Want als ons niet Uw licht bestraalt, / Is 't nacht voor al wat leeft.

Matth. 26:17—29

106

Wijze: 't Is middernacht, en in den hof, No. 46

1 Toen Jezus in den laatsten nacht / Aan 't heilig Paaschmaal nederzat, / Bleek 't heerlijk met wat teed're macht / Hij ons ten eind' heeft liefgehad.

2 Ziehd' op Zijn naad'rend' offerdood / En tot Zijns Vaders wil gereed, / Nam brak en zegende Hij 't brood, / En sprak het brekend: „Neemt en eet.

3 „Dit is Mijn lichaam, neemt en eet; / Mijzelven geef Ik u daarin, / Opdat gij u Mijn broed'ren weet, / In Mij vernieuwd tot kinderzin.”

4 Toen nam Zijn hand den Paschakelk / En zeeg'nend, als Zijn bloed, den wijn, / Sprak Hij: „Drinkt allen, en moge elk / Deez heil'ge teug ten leven zijn.”

5 Zoo zitten op Uw woord wij aan / En wachten op Uw zegen, Heer; / U beiden wij, dale eer wij gaan / Uw volle zegen op ons neêr.

Jes. 63:1

107

Niet te vlug

1. Wie is het, die de wijn pers in Godskracht heeft ge. treên, Die
2. De strijd zag Hem ver. win. naar, Hij heeft Zijn volk ver. lost; Maar
3. Heer, Of. fer. lam, ons Pa. scha, Voor ons aan 'tkruisge. dood, U

Zich ge. heel voor al. len gaf, Zijn strijd. streed gansch al. Jee? 't is de Heer, Die
't heeft een strijd, als niemand streed, Aan 'tkruis hout Hem ge. kost. Door een elk ver.
klunk' ons lied, Die 't Va. der. huis En hart ons weer ontsloot. Lof en dank zij

voor ons leed; Door lief. des macht 't Of. fer, dat met God ver. zont,
la. ten stierf Hij in den nacht, Toen aan 'tkruis, als Priester. vorst,
too. ge. bracht Uw lief. de. macht, Die ons aan Gods Va der. hart

Koor.
Zijn lief. de. macht, Die 't al volbracht

Voor ons vol. bracht.
Hij 't al vol. bracht
Heeft weer ge. bracht. } Zijn lief. de. macht,

Die 't al volbracht, Zijn lief. de. macht Heeft aan 'tkruis op Gol. go. tha het al volbracht.

Jes. 53; Efez. 3: 14 en 18—19

108

Gez. 120: 1, 3, 4.

1. Mid. del. punt van ons ver. lan. gen, Troos. ter van 't ont.
2. Lief. de, Gij moest spot. taal hoo. ren, Die U drong door
3. Liefd'! in U is al ons le. ven, Gij, Gij zijt ons

rust ge. moed, Je zus! on ze dank. b're zan gen
merg en been; Ja, Gij droegt Uws Va. ders too. ren,
hoog. ste goed; Ja, Uw kruis heeft ons ge. ge. ven,

Lo. ven U. wen lief. de. gloed Gij woudt van den
Gij voor al. len, Gij al. leen Welk een be ker
Wat ons eeu. wig jui. chen doet. O, hoe zijn w'aan

he. mel da. len Op deez' diep be. dor. ven aard,
moest Gij drin. ken Op het aak' lig Gol. go. thal
U ver. bon. den, Je. zus, Red. der, 's Va. ders Zoon

En voor ons de schuld be. ta. len, Die ons bang ge. moed be. zwaart.
Daar liet G'U aan 'tkruis. hout klin. ken, Daar aan. bid. den w'Uw ge. na.
On. ze har. ten, on. ze mon. den, Jui. chen dank. baar tot Uw troon.

Joh. 3: 14—15

109

Langzaam

1. Door een blik op het kruis is er le - ven en heil, Is er
2. O, waar-om droeg dan Je - zus de zon-de en den smaad, Als uw
3. Niet uw tra-nen, ge - be - den, be - kee - ring, be - rouw, Maar Zijn
4. Neem nu aan in 't ge - loof en met vreug - de het heil, Neem her
5. Weg dan twij - fel en vrees, want Gods Woord heeft ver - klaard, Dat uw

1. le - ven voor u en voor mij; Zie ge - loo - vig op Hem, word be -
2. schuld niet op Hem werd ge - laân? O waar-om heeft het bloed uit Zijn
3. bloed wrocht ver-zoe-ning voor u; Werp op Hem dan 't ge-wicht van uw
4. le - ven, dat Je - zus u geeft! Wees ver-ze - kerd, dat nim - mer de
5. Hei - land het werk heeft vol-bracht; In de vol - heid der tij - den kwam

1. hou - den en leef, Want ver - los - sing biedt Je - zus u vrij.
2. zij - de ge - vloeid, Als uw schuld niet door Hem werd vol - daan?
3. zon - de en uw schuld; Vlied tot Je - zus, o zon - daar, vlied nu.
4. dood u meer treft, Daar de Heer, uw Ge - rech - tig - heid, leeft.
5. Je - zus, de Heer, Als het Lam voor de zon - de ge - slacht.

REFREIN.

1—5. Zie, zie, zie en leef! Door een blik op het kruis is er

le - ven en heil, Is er le - ven voor u en voor mij.

(Overgenomen uit „Zionsliederen“)

Joh. 14: 6; Hebr. 4: 14—16

110

Ernstig

mf 1. Vorst des le - vens, 'tis Uw dood, Die een schuil - plaats mij ont - sloot,
D G. Mij, me - laat - sche, dien Uw bloed, Rei - nigt en her - le - ven doet.

Einde

D. C.
Die voor zond' en doods - ge - weld, Mij, ver - loor ne, vel - lig stelt:

2 Offerbloed, noch 't eelst metaal, / Wat in angst berouw betaal, / Wischt de minste onreinheid niet; / Maar, Lam Gods, wie op U ziet, / Maakt van zondenslavernij, / Van den dood Uw zoenbloed vrij.

3 Heer, Uw kruis, Uw stervenspijn / Zal alleen tot steun mij zijn, / Als hier alles mij begeeft; / Heer, in wien mijn ziele leeft, / Gij alleen, en Gij geheel / Zijt mijn hoop, mijn eeuwig deel.

1 Joh. 1: 7

111

1. Mijn Heiland heeft Zijn bloed geplengd, Der aard ten heil - fon - tein, En zondaars met dat
D. S. — En zondaars met dat

Einde.

D. S.
bloed besprengd Zijn in Hem vrij en rein, Zijn in Hem vrij en rein, Zijn in Hem vrij en rein;
bloed besprengd Zijn in Hem vrij en rein.

2 Heeft niet dat bloed op Golgotha / Den boet'ling uitgered? / Zoo delgt in mij ook Gods genâ / Tot d' allerlaatste smet.

3 O heilig Lam, uw kostbaar bloed / Bewaart Zijn waarde en kracht, / Tot G' eenmaal 't laatst onrein gemoed / Tot reinheid hebt gebracht.

4 Dan zingen wij met voller toon / De wond'ren van Uw kruis, / Als Gij, Gods engeboren Zoon, / Ons leidt in 't Vaderhuis.

5 Mij hart gelooft, ik weet, o Heer, / Ook ik zal daar U zien; / Mij, zondaar, zult G' een plaats der eer, / Een gouden harp mij biên.

Matth. 27: 33—50; Jes. 53
1 Joh. 2: 2

112

Geo E. Stebbins

1 Ginds op den heuvel Golgotha, werd 't wonderwerk volbracht, Want Jezus bloed bracht

redding aan en licht in duist'ren nacht Hoe is de Heiland groot en goed, hoe zalig

Zijn te zijn! Vertrouw op Zijn verlossingsbloed; kom tot de Heilsfontein!

2 Niet één van ons kan 't recht verstaan, hoe Hij geleden heeft, / Maar redding bracht Zijn offer aan, Zijn bloed vertroosting geeft. / Hoe is de Heiland groot en goed, hoe zalig Zijn te zijn! / Vertrouw op Zijn verlossingsbloed; kom tot de Heilsfontein!

3 Geen and're prijs was hoog genoeg, tot delging onzer schuld, / Dan Jezus' rein en dierbaar bloed, Zijn liefde en geduld! / Hoe is de Heiland groot en goed, hoe zalig Zijn te zijn! / Vertrouw op Zijn verlossingsbloed; kom tot de Heilsfontein!

4 Hij stierf voor u, Hij stierf voor mij, zachtmoedig droeg Hij 't kruis! / En Hij bereidt voor u en mij, een plaats in 't Vaderhuis! / Hoe is de Heiland groot en goed, hoe zalig Zijn te zijn! / Vertrouw op Zijn verlossingsbloed; kom tot de Heilsfontein!

Hebr. 10: 10—14

113

Wijze: Ik weet, dat mijn Verlosser leeft, No. 51

1 Zelf leiddet, Heer, G'Uw leven af, / Gaaft willig U ten offerand, / En welk een heil Uw dood ons gaf, / Zegt ons Uw disch als liefdespand. / En welk een heil Uw dood ons gaf, / Zegt ons Uw disch als liefdespand.

2 Uw lichaam wijddet Gij den dood / En deed zijn macht op ons te niet; / Uw sterven maakt ons deelgenoot, / Van 't leven in Uw rijksg gebied. / Uw sterven maakt ons deelgenoot, / Van 't leven in Uw rijksg gebied.

3 Genade en waarheid zijt Gij, Heer, / Ons leven werd Gij door Uw kruis; / Zoo brengt Gij ons verloornen weer, / Als kind'ren Gods in 't Vaderhuis. / Zoo brengt Gij ons verloornen weer, / Als kind'ren Gods in 't Vaderhuis.

1 Kor. 11: 23—29

114

1 { Dat mij de viering van Uw lij - den, O mijn Ver - los - ser, hei - lig zij }
Zij lee - re mij de zon - de mij - den, En maak' van we - réld - zin mij vrij }

Zij leer mij U mijn hart te wij - den, Wiens hart nog ster - vend voor mij sloeg

En die in Uw ge - dul - dig lij - den, De straf, ook voor mijn zonden, droeg!

2 Ja, ik wil al mijne dagen, / Mijn Heiland! op Uw kruishout zien, / En voor al 't geen Gij hebt gedragen, / In 't hart geroerd, mijn dank U biën, / O, dat mag eerst ontferming heeten, / Wat Gij voor zondaars hebt gedaan! / Laat nooit ondankbaar mij vergeten / Wat Gij voor mij hebt uitgestaan!

3 Ik wil vol eerbied op U staren, / Gethsemané en Golgotha, / Waar wij ons zagen openbaren / Den vollen rijkdom der genâ; / Waar mijn Verlosser heeft geleden, / Waar Hij versmachtte, waar Hij stierf, / Ik eer, met lofzang en gebeden, / Hem, die mij 't eeuwig heil verwierf.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Matth. 26: 42

115

Wijze: Vorst des levens, 't is Uw dood, No. 110

1 Jezus, Heer, Wiens liefdemacht / Redding ons heeft aangebracht, / 't Harte, dat Uw liefde smaakt, / Dat Gij door Uw Geest volmaakt, / Rank weer in Gods wijnstok nu, / Leeft, draagt vrucht alleen door U.

2 't Pascha, Heer, van Uw gemeent', / 't Lam, dat ons met God hereent, / Wilt Gij in genade zijn; / En Uw disch, zijn brood en wijn, / Zij verzeeg'len ons gemoed, / Dat wij rein zijn door Uw bloed.

3 Rein voor God en d'eeuwigheid, / Hemelwaarts door U geleid, / Heilig eens in eng'lenrij, / Priestervorsten aan Uw zij, / Heer, zelfs 't lied in 't Vaderhuis, / Roemt naar waarde nooit Uw kruis.

1 Kor. 10:14—22;
Openb. 22:20—21

116

Wijze: U behoort mijn leven,
Heer, No. 140

1 Heer, de teek'nen van Uw disch / Maken 't voor ons hart gewis, / Dat Uw
zoenbloed ons gemoed / Wederbaart en leven doet.

2 In onszelf ten doode onrein, / Zijt Gij ons de heilfontein, / Priestervorst, die
zondaars redt, / Rein in U van ied're smet.

3 Bij 't gedenken van Uw dood / Maken w'Uw genade groot; / Beiden wij Uw
wederkeer: / „Kom, kom haastig, Jezus, Heer!”

2 Sam. 22:3; Ps. 18:3

117

Wijze: Vorst des levens, 't is Uw
dood, No. 110

1 Rots der eeuwen, troost in smart, / Vaste grond voor 't wank'lend hart, / Goed
bestand voor storm en vloed, / Jezus, is m'Uw dierbaar bloed; / Daarin vond 'k
steeds al mijn kracht, / Zelfs in d'allerbangsten nacht.

2 Die op eigen kracht vertrouwt, / Heeft op lossen grond gebouwd, / Eigen werken
baten niet. / Slechts die tot den Rotssteen vliedt, / Komt gewis aan 's hemels kust, /
Jezus geeft alleen de rust.

3 Vaste Rots in elken nood, / Schuilplaats, zelfs tot in den dood, / G'ondersteunt,
die wank'lend viel. / Trooster der bedroefde ziel, / Jezus, Heiland, Zone Gods, / Ja,
Gij zijt der eeuwen Rots.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

DE VOETWASSCHING

Joh. 13:1—17

118

Wijze: Vorst des levens, 't is
Uw dood, No.110

1 Jezus, Heiland, 't is Uw bloed, / Dat mij Gode leven doet, / Ook voor mij hebt
G' U verzaakt; / Heer, stel mij in U volmaakt, / Opdat willig ik als Gij / Tot den
minste een dienstknecht zij.

2 Waschtet Gij, die 't al gebiedt, / Uwer jong'ren voeten niet! / Wee mij, boog
ik niet mijn knie, / Als ik op Uw liefde zie, / Om te winnen 't hooge hart, / Dat
verblind Uw goedheid tart.

3 Dan te bukken, Heer, als Gij / Mij niet plicht maar eere zij, / Uw genā, waarin
ik roem, / Als ik mij Uw dienstknecht noem; / Dienstknecht nu, maar door Uw
dood / Eens bij God Uw troongenoot.

SLOTZANGEN NA DE BEDIENING VAN 's-HEEREN AVONDMAAL

Gal. 6:14
Woorden: P. I. Voorthuis

119

Muziek: Ithamar Conkey

1 De her - den - king van Uw lij - den

In de bre - king van het brood. En het drin - ken

van den be - ker, Was voor mij aan - doen - lijk groot.

2 Ik breng U mijn dank Heer Jezus, / Dat Gij stierft voor mij aan 't kruis / En
mij door Uw dood en lijden / Weer ontsloot het Vaderhuis.

3 Nooit genoeg kan ik het prijzen, / Wat voor mij Gij hebt gedaan; / Maar ik
wil uit wederliefde / In Uw voetspoor dankbaar gaan.

4 O, mijn Heiland schenk mij daartoe / Uwe kracht en bijstand nu! / Opdat ook in
strijd en lijden / Ik getrouw mag zijn aan U.

5 Geef dat ik niet af mag wijken / Van het eenig juiste spoor; / Wil mij aan Uw
hand toch leiden / Heel mijn verder leven door.

Hebr. 9:14

120

Wijze: Als ik het kruishout gade-
sla, No. 48

1 Nog eenmaal, Heer, voor wij Uw huis / Verlaten, zien wij op Uw kruis, / Op
't daar door U bestreden pleit, / Dat d'Uwen van de wereld scheidt.

2 Och, zij 't met onuitwischaar schrift / Diep in 't gemoed ons ingegrift, / Dat,
wat nog oog en lust bekoort, / Ons hart aan U alleen behoort.

3 Zoo zie in ons, die duur Gij kocht, / De wereld wat Uw liefde wrocht / In
zondaars, wien Uw offerdood / Opnieuw Gods paradijs ontsloot.

DES CHRISTENS ROEPING

„Zoo bid ik u dan, ik de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping met welke gij geroepen zijt.”

Paulus aan de Efeziërs (4:1)

Luk. 21:36; Efez. 6:11—12

121

PHILIP PHILIPS

1 Waak, Chris-ten, wees wak-ker, de Heer roept ten strijd Den trou-we, die
 2. Hoe groot ook 't ge-vaar zij, ver-saag niet in moed; Uw Ko-ning heeft
 3. De strijd voor uw Ko-ning is wet-tig en schoon; Gods waar-heid en
 4. Ga moe-dig, uw Hel-per, de Heer, is na-bij; Waar 't strijden het

hart Hem en zwaard heeft gewijd; De vij-and dreigt tartend het erf van uw Vorst,
 recht op uw Hefde en uw bloed, Keer palstaand den booze in den naam van uw Vorst,
 recht zijn de grond van Zijn troon; Be-kamp dan de we-reld en vrees niethaar Vorst,
 heetst is, daar, Christen, is Hij, Zie im-mer de vij-and u't dichtst bij uw Vorst,

Koor.

Ga, toon, als een held, uw ge-laat hem en borst.
 En toon, als een held, uw ge-laat hem en borst. Toon, als een held,
 Maar toon, als een held, uw ge-laat hem en borst.
 Ja, toon, als een held, uw ge-laat hem en borst.

Toon, als een held, Toon, als een held, Uw ge-laat hem en borst.

1 Thess. 5:6

122

F. M. DAVIS

1. Zoek die daar roekkeloos dwaalen, 't Hart, dat zijn hartstochten dient, Leer den ver-dool den to
 2. Werk, hoe de vijand moog' lachen, Hoe hij uw trou-we be-spot; De blijdschap, die nimmer
 3. Of-fer uw hart op Gode altaar, U, niet uw hulp, vraagt de Heer! En't lied in zwakheid ge-

ken-nen De trouw-huis liefd'rijksten Vriend, Kniel, waar verstootten zij Hij den, Help niet ont-
 ein-digt, Is dan uw deel eens bij God, Staat in 'ge loo-ve van Je-zus, Wacht van den
 zou gen Breyngt licht-glaas en blijdschap weer, Of-fer uw hart in uw zoe-gen, Toon, dat ge

fermend ge-duld; Leer hen de Hef-de van Christus' Kracht tot ver-los-sing ver-vuld,
 be-mel uw kroon; Nooit zul-len wij ken of vul-len Die vol-gen bun Heer, Gods Zoon,
 na u ge-schiedt, Als voor uw Koningg'moet lijden Hoem' tot den eind' Hem uw lied.

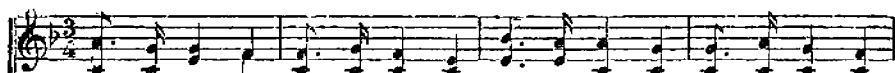
Koor.

Nee, nie-mand gun' slaap, . . . Nie-mand gun' slaap, . . .
 Nie-mand gun' slaap.

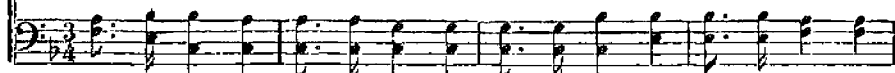
Nee! nie-mand ver-zui-me of dra-le Noeh zoek'daar hul-ten zijn taak.

1 Tim. 6:12; Matth. 24:13

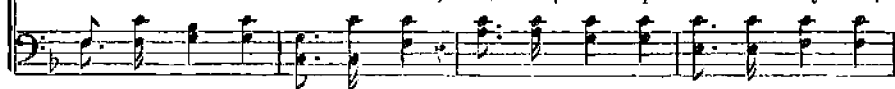
123

1. Laat ver-eend ons heil-ig stre-ven Naar het lief-de-vol-le ven
2. Je-zus' vol-gers staan en kan-pen, Waar bij't wight van's le-vens ram-pen
3. Wie den strijd met God be-gin-nen, Zul-len met hun God ver-win-nen,

Ons in Je-zus' kruis ge-toond. En-kel lief-de was Zijn lij-den,
O-ver-moed de zwak-ken boont; Ziende op Je-zus staan zij pal-le,
Die ten troon heft en ont-troont; Laat dan, ziende op Je-zus lij-den,

Lief-de na't ver-win-nend strij-den, Met een eeuw'-ge kroon ge-kroond.
En wie moed'-loos wijk of val-le, Een-maal wordt hun trouw ge-kroond.
Zoo den strijd der liefde ons strij-den, Dat eens's Va-ders hand ons kroont.

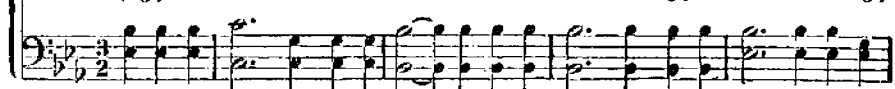
Joh. 21:15—17; 5:35
Matth. 5:45

124

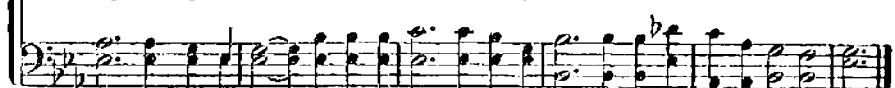
W. B. Bradbury

1. Zijt gij Gods kind? Brandtheet in u Het liefdevuur, weet gij het nu? Zoodat gij

zegt in vreugd of smart: Den Heer alleen behoort mijn hart! Den Heer alleen behoort mijn hart

2. Zijt gij Gods kind? Waarom dan traag, / Rust stil uw hand den ganschen dag? / Sta op, brengt 't Evangeliewoord, / Verkond het luid in ieder oord.

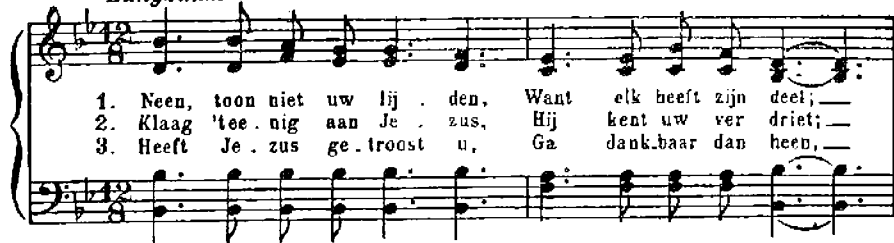
3. Zijt gij Gods kind? Zoek in 't gebed / Den Heer, die altijd helpt en redt. / Hij laat den bidder nimmer staan, / Wil dus vrijmoedig tot Hem gaan.

4. Zijt gij Gods kind? Beproof u nauw, / Dient gij den Heer voorwaar getrouw? / 't Geloof in Hem en in Zijn bloed, / Brengt rust en vrede aan 't gemoed.

5. Licht der wereld, verlicht ook mij, / Dat vrij van duisternis ik zij. / Dat ik getrouw tot in den dood, / U volg en dien als kind van God.

Hebr. 10:32—36; Matth. 11:28
Ps. 103:8

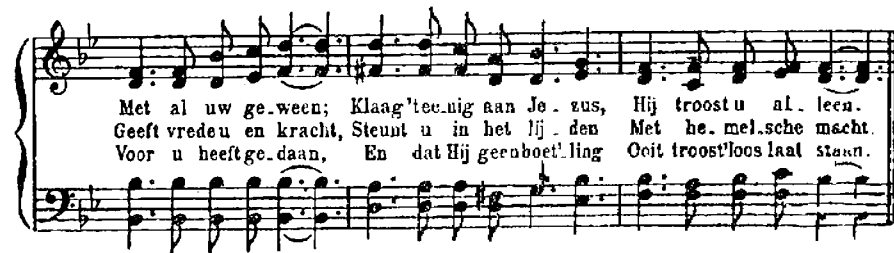
125

Langzaam

1. Neen, toon niet uw lij-den, Want elk heeft zijn deel;—
2. Klaag 'tee-nig aan Je-zus, Hij kent uw ver-driet;—
3. Heeft Je-zus ge-troost u, Ga dankbaar dan heen,—

Bloedt u ook het har-te, En schijnt het te veel, Ga dan tot den hei-land
Zeg 'tal-les aan Je-zus, Die laaf-nis u biedt. Hij, 't licht de-zer we-reld,
En laat in Zijn lij-den, Geen broe-der al-leen. Zeg, wat Gods ge-na-de

Met al uw ge-ween; Klaag 'tee-nig aan Je-zus, Hij troost u al-leen.
Geeft vrede u en kracht, Steunt u in het lij-den Met he-mel-sche macht.
Voor u heeft ge-daant, En dat Hij ge-en-boet-ling Ooit troost'loos laat staan.

Matth. 28:19

126

1. Ga, predik 't evangelle, ga, Verkond den volkeren genâ In Hem, 'die uit den dood verrees,

En zich de Christus Gods bewees. Zich de Christus, zich de Christus. En zich de Christus Gods bewees.

2 Dat Hij den dood ten onder bracht, / Stave aan heel de aard, dat alle macht / Als Vorst des levens Hij ontving, / Ons heil'gend tot één broederkring.

3 Geen Jood, of Griek, of Scyth nu meer; / Eén allen in den éénen Heer, / Bindt 's Vaders Geest ons in Zijn naam / Tot één gezien voor 't Godsrijkzaam.

4 Heil, Christus, die voor allen leed, / Die dood en vloek te niete deed, / Blijf met ons, sterk ons door genâ / Tot 's werelds eind. Halleluja!

Matth. 6:33

127

1ste. Dr. Wm. Miller
Koor

1. { Der wereld zij gaerog deez aard, Ons wacht 's hemels troon, } Op Zijn glorietroon. Zijn werk is
{ Het pand door Je-zus ont be-waard } Zijn werk

oos ge-not, Zijn strijd bij 's werelds spot Ons pand, naar 't Woord van God, Van priesterkleed en kroon,
Zijn strijd Oos pand

2 Wiens hart naar aardsch genot slechts vraagt, / Ons wacht 's hemels kroon; / Ons de eerkroon, die 't geloof eens draagt / Op des Heilands troon.
Koor: Zijn werk, enz.

3 Deez aard en heem'len gaan voorbij, / Ons wacht 's hemels kroon; / Dan juicht ons hart met de eng'lenrij / Op des Heilands troon.
Koor: Zijn werk, enz.

4 Spoedt jaren, maanden, dagen voort, / Ons wacht 's hemels kroon; / Wij beiden naar des Vaders Woord / Plaats op Jezus' troon.
Koor: Zijn werk, enz.

Jes. 52:7

128

GEORGE F. HANDEL

1. Hoe lief' - lijk is uw voet, Ge - zan - ton van den Heer,

Die ons de heilmaar hoo - ren doet Van le - ven, vrede en eer.

2 Hoe welkom is ons 't woord, / De maar der zaligheid, / Door Christus ons in beter oord / Als erfschat toebereid.

3 Heeft koning en profeet / Eens naar dat woord gedorst, / Ons hart, dat Jezus Koning weet, / Roemt Hem als Levensvorst.

4 Nu uit de slavernij / Van zonde, wet en dood / Verlost, maakt door Zijn offer vrij, / Ons hart en lied Hem groot.

5 O, hoe zal 't dan ons zijn, / Als we eenmaal 's Vaders Zoon, / Omstraald door 's hemels zonneschijn, / Aanbidden op Zijn troon.

Kol. 1:9—15

129

1. Gij, knech - ten van den Heer, lu al - len wat gij doet, Be - tracht Zijn woord, waakt voor Zijn eer

Met heil - gen lief - de-gloed, Betracht Zijn woord, waakt voor Zijn eer Met heil - gro lief - d' gleed.
Be - tracht Zijn woord, waakt voor Zijn eer Met heil gen lief de-gloed.

2 Houdt uwe lampen rein, / Verspreidt een helder licht, / Bij 't wijzen op de heilsfontein / En 't komend Godsgericht.

3 Waakt, is uw Meesters woord, / Zijn komen steeds nabij, / Dat ernst, waar gij tot waken spoort, / Dan in u zichtbaar zij.

4 Welzalig, trouwe knecht, / Want heerlijk is uw loon, / De kroon der eer is weggelegd / Voor uw Verlossers troon.

Hebr. 12: 12—14

130

I. B. WOODBURY

1. God gaf tot roe-ping mij, Dat ik mijn Hei-land na, Hem hart en weg en
2. Ja, 't is mijn heil - lig werk, Ge - heel mijn le - ven lang, Dat ook door mij deez'
3. Ver-meerons tot ge - bed En wa - ken kracht en lust; Zoo zij uw liefde ons

le - ven wij, Ge - hoor - zaam vroeg en spa Ons trekt des Her - ders stem,
tijd Zijn merk Mijn God tot eer ont - vang Steun, Heer, mijn lief - de - gloed
hart tot wet, Uw dienst ons le - vens-lust. Ons trekt des Her - ders stem

En vol - gend op Zijn woord, Gaan weied'-ren dag meer één met Hem Een
En vol - gend op uw woord, Ga'k el - ken dag met blij - der moed Een
En vol - gend op Zijn woord, Gaan weied'-ren dag meer één met Hem Een

Koor.

schre - de huiswaarts voort.
achre - de huiswaarts voort. Huis - waarts voort, Huis - waarts voort, Een schre - de huis - waarts voort,
schre - de huiswaarts voort.

Hand. 4: 13 en 18—20

131

Wijze: Kom, Geest der liefde,
trooster kom, No. 40

1 Herauten van den Levensvorst, / Verkondt Zijn naam uit volle borst; / Toont,
Christnen, tot Zijn dienst gereed, / Dat g'u uws Konings broeders weet.

2 Het offer, dat voor u Hij bracht, / Dat u bekleedt met vorstenmacht, / Dring tot
getuigen vroeg en spa / U van Zijn liefde en Gods genâ.

3 Weerhoude ons dan geen haat of spot, / Gemeente, dienstmaagd van uw God, /
Wijd goed en tijd, uzelf den Heer / Tot Hem beel d'aard als Koning eer.

1 Petr. 2: 21; Titus 2: 7

132

Wijze: Welk een vriend is ons
de Heiland, No. 393

1 Kunt gij naast de stoutste zeilers / U niet wagen in den strijd, / Waar de golf
nu berghoog wentelt / En zich straks als afgrond splijt; / Ook aan 't strand staan
schepelingen, / Draag hun zorg en arbeid mee; / Kunt gij al de hand slechts leenen /
Waar een vaartuig steekt in zee.

2 Hebt gij al geen goud of zilver / Voor uw weldoen steeds gereed, / Buigt zich
vaak in u uw ziele, / Daar gij niet te redden weet; / Weenen kunt gij met de
droeven, / Zonnestraal der hoop hun zijn, / Door uw handdruk, door uw bidden /
Balsem schenken voor hun pijn.

3 Schoon gij in den dag des oogstes / Ook geen schoven binden kunt; / Is u niet
het deel des rapers, / D' opgelezen aar gegund? / En van 't aandeel, dus vergaderd /
Bij den heeten zonnegloed, / Wordt na 't stillen van uw honger / Licht nog wees of
weeuw gevoed.

4 Hoop niet leêgstaand en hoogmoedig / Op wat groot en glansrijk heet, / Tot gij
eindlijk werk en roeping / In een tragen slaap vergeet. / Ga, en werk en zwoeg zoo
lange / Tot het uur der rust mag slaan; / Als uw hart naar arbeid hunkert, / Wijst
God zelf uw taak u aan.

Jes. 53: 6

133

Wijze: Och, bracht mij ieder
dag, o Heer, No. 99

1 Toon zacht u, waar uw broeder dwaalt; / Blijft waar g' een struik'ling ziet, / Hij,
ook als in zijn plicht hij faalt, / Uw naaste, uw broeder niet?

2 Eén erfgoed is met u zijn deel, / Eén Vader nam u aan, / Dat dan uw trouw
zijn trouwbreuk heel / En weêr hem vast doe staan.

3 Vergeet het nimmer, dat alleen / Genade u krachten geeft, / Opdat gij, met uw
broeder één, / In waarheid Gode leeft.

Rich. 7; Efez. 6: 10—20

134

Wijze: Ontwaak, gemeente, richt
uw oog, No. 404

1 Gij, knechten Gods, verliest geen moed, / Weest sterk in 's Heeren kracht; / Hoe
grimmig hier uw vijand woed', / Meer is uws konings macht.

2 Als is uw tal slechts twee of drie, / Gij geldt een legerschaar, / En kent, wat
om u deinze of vliê, / Gods heilbeloften waar.

3 Uw Heer is met u ongezien, / Bestuurt u door Zijn Geest; / Toont, steunend op
Zijn hulpe biên, / Dat gij geen weêrstand vreest.

4 Uw wapenrusting is van Hem, / Bestand in ied'ren nood; / Hoort dan alleen des
Veldheers stem, / Hem trouw tot in den dood.

(De laatste twee regels van ieder vers herhalen)

„Dewijl dan deze dingen alle vergaan, hoedanigen behoort
gij te zijn in heiligen wandel en Godzaligheid.”

2 Petrus 3:11

2 Kor. 3:18

135

Biddend

1. Heer, geef mij meer reinheid, Meer kracht van omhoog; —
 Meer losheid van'taardsche, Richt opwaarts mijn oog. Geef lust tot de waarheid,
 Meer vrucht dan voorheen, Meer zien op mijn Heiland, Op Jezus alleen.

J. K.

2 Heer! geef meer geloof mij, / Meer vrede in Uw raad, / Meer vrees voor Uw
oordeel, / Meer afkeer van 't kwaad. / Meer trouw aan mijn Heiland, / Meer oog
voor Zijn smart, / Meer ernst in mijn wandel, / Meer liefde in mijn hart.

3 Heer! maak mij meer dankbaar, / Meer need'rig en klein, / Meer dorstend naar
waarheid, / Meer biddend en rein. / Meer willig tot dienen; / Meer vijand van schijn, /
Meer vaardig tot troosten, / Meer stil onder pijn.

4 Heer! ware ik meer liefd'rijk, / Meer lijdzaam en sterk, / Meer vast in gelooven, /
Meer ijv'rig tot werk, — / Meer licht zou ik kennen / Op 't pad waar ik ga, / Ver-
meerder, mijn God! mij / Uw kracht en genâ!

(De muziek en het eerste vers overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Ps. 103:10—11; Efs. 2:4—5

136

Wijze: Och, bracht mij ieder dag,
o Heer, No. 99

1 Deed Gij naar recht, waar bleef ons, Heer, / Een schuilplaats reeds op aard? /
Maar in vergeven is Uw eer, / Zelf trekt G'ons hemelwaart.

2 Dies zoeken wij Uw aangezicht / Bij 't worst'len in gebeên, / En smeeken, Vader,
leid ons, richt / In 't heilspoor onze schreên.

1 Kor. 10:13

137

1. Buig niet voor verzoeking; Wie't kwaad weer staat, Steunt als oever
 2. Vlied immer de spotters, Daar't gif van hun tong, Reeds menigen
 3. In elke verzoeking is Jezus nabij, Daar ook Hij

win naar Door voorbeeld en raad Zijn broeders in 't strijden,
 zwakke Tot Gods last'ring dwong. Steun niet op uzelven,
 Zelve Verzocht is als wij. Zoo kan Hij ons troosten,

Volheerlijk is 't loon; Zie immer op Jezus, 't Geldt leven en
 Zoek geen eigen eer; Schuil in Zijn armen. Blijf dicht bij uw
 Steunen door Zijn hand. Tot ons Zijn genade Brengt in 't Vader.

Koor. Vierstemmig.

kroon.
 Heer. } Zoek uw steun bij den Heiland. Heb vertrouwen op Jezus;
 land. }

Blijf volhardend tot 't einde. Zie, dan wankelt gij niet.

Jes. 2:5; Joh. 12:35-36
Ps. 89:16; 36:10

138

I. B. Woodbury

1 Wandel in 't licht en God verkondt Zijn liefd' u door Zijn geest. Hij geeft Zijn

eeuwig hells verbond, Wie Hem gelooft en vreest. Wie Hem ge- looft en vreest.

- 2 Wandel in 't licht en door zijn kracht / Zal duisternis vergaan; / Want door zijn glans en oppermacht / Kan twijfel niet bestaan. (bis)
- 3 Wandel in 't licht, dan heeft het graf. / Voor u geen afschrik meer, / Het rukt den doods sluier af, / Werpt alle droefheid neer. (bis)
- 4 Wandel in 't licht, want 's Vaders Zoon, / Zal steeds uw hart verblij'n, / Hij leidt u tot den hemeltoon, / Daar zult gij zalig zijn. (bis)

Jes. 53:6

139

W. B. BRADBURY

1 Wij dwaalden allen, warsch en blind, Weêrstrevend als 't moedwil- lig kind: En wie vond

oort, Heer, 't rechte pad Als Ge ons in toorn verstooten hadt, Als Ge ons in toorn verstooten hadt.

- 2 Maar schoon ons vaak Uw tucht verdroot, / Gaaft G'ons niet over in den dood / En droeg het meerd'ren onzer schuld / Ontfermend met het teerst geduld.
- 3 Blijf, Vader, met de teederheid, / Die ons, verloornen, zoekt en beidt, / Ons dragen, tot van liefde ontgloord / Ons hart geheel U toebehoort.
- 4 Trek telkens meer naar Golgotha / En 't offer, pand van Uw genâ, / Naar onzen Middelaar ons heen; / Zijn kruis is onze hoop alleen.

Fil. 1:21; Openb. 3:18; Job 4:3
Ps. 109:30; Spr. 3:9

140

G. HEWS

1 U be- hoort mijn le- ven, Heer, U te dio- neu is mijn eer;

U te vol- gen, waar Gij leidt, Mij- ner zie- le za- lig- heid.

- 2 Wijd mijn oogen, dat hun zien / Elken doolweg mij doet vliên; Wijd mijn ooren, laat Uw woord / Klank zijn, die hun 't meest bekoort.
- 3 Wijd mijn handen, maak ze sterk / Tot Uw heil'gen strijd en werk; / Wijd mijn voeten om te gaan / Waar Uw voetstap heeft gestaan.
- 4 Wijd mijn stem, opdat mijn mond / Zondaars winnend U verkondt; / Wijd mijn tong, geef dat mijn spraak / Uw genade kenbaar maak'.
- 5 Wijd mijn haren; goed en geld / U ten dienst zij 't al gesteld; / Toon het mijn ge- drag altijd, / Dat Gij, Heer, mijn Leenheer zijt.

141

Matth. 19:27-30; Fil. 3:12-14

Eén wensch slechts ken ik, slechts één doel, Dat Je- zus' volger 'k mij ge- voel;

Gezind als Hij, die voor mij leed, En s' Vaders wil in al- les deed.

- 2 Dan zal 't mij goed en vrede zijn, / Doet weêrstand, tegenspoed en pijn / Slechts meer mij leven onder 't kruis / Voor 't eeuwig heil in 't Vaderhuis.
- 3 Vergeten is daar alle smart, / Waar 't voor zijn God, herboren hart / Met engelen en zaaf'gen saam / Den lof zingt van Gods vadernaam.

142

PSALM 86: 3, 6

1. Heer! door goedheid aan ge dre ven. Zijt Gij mild in 't schuld ver.
2. Leer mij naar Uw wil te hand' len, 'k Zal dan in Uw waarheid

ga ven; Wie U aanroeft in den nood, Vindt Uw gunst on ein dig
wand' len; Neig mijn hart, en voeg het saam Tot de vrees van U wen

groot. Heer! neem mijn ge bed ter oo ren Wil naar mij ne smeecking
naam. Heer! mijn God! ik zal U lo ven, Ref. fen 'gan sche hart naar

hoo ren; Merk, naar Uw goed gunstig heen, Op de stem van mijn ge beent
bo ven; 'k Zal Uw naamen ma jes teit Ee ren tot in eeu wig heid!

143

Matth. 21: 19-22; Joh. 15: 1-16

SILAS J. VAIL

1. 't Zijn blaad'ren, kaf en ner-gens vrucht, Is 't zuch-ten van Gods Geest, Waar
2. 't Zijn blaad'ren, kaf! En zelfs geen zucht Naar 't hoogst en ee-nig goed; Maar
3. O vrees'-lijk uur, als voor Zijn troon De Heer den zon-daar daagt, En

hoe de Heer tot wa-ken riep, 't Ge-we-ten vast en vas-ter sliep. Bij't
te-gen bede en vrien-den-raad Een die-per zin-ken slechts in 't kwaad Bij
dan ont-wa-kend, maar te laat, Hij angstig op de borst zich slaat Eu

zorg'-loos we-reldfeest Ach, blaad'ren, kaf en ner-gens vrucht.
meer ver-hard ge-moed. Ach, blaad'ren, kaf en ner-gens vrucht.
huld zijn wanhoop klaagt: "Ach, blaad'ren, kaf en ner-gens vrucht."

Fil. 2: 12-13; 1 Kor. 9: 24-27

144

1. Ik wil stre-ven, rein te le-ven, Volgend steeds Uw wil,
In mijn han-del en mijn wan-del, Need'rig zijn en stil.

Kom, met moed den vij-and te gemoet. Met het zwaard des Gees-tes hem begroet;

Vleesch en zin-nen 'to-ver-wijn-nen, Dat is 's Hee-ren wil.

2 Eens verloren, ben 'k herboren / Tot de zaligheid; / Jezus' sterven deed mij erven, / D' eeuw'ge heerlijkheid. / Daarom dat 'k getuig van Jezus' naam, / En mij 't Evangelie gansch niet schaam; / Na dit lijden komt verblijden / Tot in eeuwigheid.

3 'k Richt mijn oogen naar den hoogen, / Waar mijn Heiland is; / 'k Ben onmachtig, Hij is krachtig, / Zijne hulp gewis. / Nimmer, dat vergeefs ik Hem iets vroeg, / Zijn genâ is altijd mij genoeg. / 'k Blijf gelooven, mij wacht boven / D' eeuw'ge erfenis.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

145

PSALM 133: 1, 2, 3

1. Ai ziet! hoe goed, hoe lief! lijk is't, dat zo - nen Van 't zelf. do huis als
2. Dio lief. de. geur moet elk tot lief. de no - pen, Als d'o. lie die, van

broe. ders sa. men wo - nen, Daar 't lief. de. vuur niet wordt ver. doofd; 'tis
A. ronshoofd ge. dro. pen, Zijn baard en klee. der. zoom door. trekt; 'Z'is

als de zalf op 's Hoo. ge. pries. ters hoofd, De zalf, waar. mee hij
als de dauw, die Her. mons kruin be. dekt, Dio Zi. ons top met

is aan God ge. wijd, Dio door haar reuk het hart ver. blijdt.
vrucht. baar nat be. sproeit, En op zijn ber. gen ne. der. vloeit.

3 Waar liefde woont, gebiedt de Heer Zijn zegen; / Daar woont Hij zelf, daar wordt Zijn heil verkregen, / En 't leven tot in eeuwigheid!

146

Joz. 24: 15

Matig

1. Wie koos 's Hee - ren zij - de? Wie werd vrij?
2. Koost gij reeds den Hei - land Hier op aard?
3. Blijft niet staan van ver - re, Komt tot Hem.
4. Geeft den Heer uw le - ven, Hee! uw lot;

Koost gij 't pad ten le - ven? Waar staat gij?
Heeft Hij reeds uw har - te? Bij is't waard.
Wilt toch tot Hem naa - d'res, Hoort Zijn stem.
Im - mers is Hij Midd' - laar, Tot uw Ood.

Koor

Kiest nu, Kiest nu,
Kiest het pad ten le - ven, Kiest het pad ten le - ven;

Blijft God niet weêr. stre. ven, Hij maakt vrij. Wilt den Hei. land kie. zen

Kiest nu;
Wilt den Hei. land kie. zen, - Win. nen of ver. lie. zen. Wat wilt gij?

147

I Kor. 13

1. Zou de wijsheid mij vol - ko - men Tot den bo - dem zijn onthuld,

Had ik al Gods raad ver - no - men En Zijn gansche wil vervuld.

Achl wat wa - re al mijn po - gen, Al mijn wijsheid, al mijn licht.

Zon - der lief - de uit den Hooge, Voor des Heeren aan - ge - zicht ?

2 Troonde ik in koningszalen, / Ware ik ook nog zoo rijk, / Sprak ik zelfs der eng'len talen, / Gaf van alle gaven blijk; / Waar' ik meester in de rede, / In de kunst; wat baatte dat, / Als de liefde ook niet mede / Deel had aan deez' rijke schat ?

3 Kon ik elke zin verklaren / Heden nog in duisternis, / Daarenboven openbaren / 't Diepst geloof, dat er maar is, / Zoodat berg en rots verreezen, / Zich verplaatsten op mijn woord, / Ach! hoe leeg zou 't alles wezen, / Ging geen liefd' er mee accoord.

4 Zou ik al mijn goed'ren geven / Aan de armen in hun nood, / Ja, al gaf ik zelfs mijn leven, / Ging voor and'ren in den dood, / Ach! wat zou het alles baten, / 't Ware al vergeefs gedaan / Werd de liefde nagelaten, / Die er samen mee moet gaan.

5 Liefde is de grootste gave, / Zilver, goud, ja alles goed, / Kan een menschenziel niet laven, / Slechts de liefde die dat doet. / Alles hier op aard zal tanen, / Is vergank'lijk op zijn tijd, / Liefde blijft haar weg zich banen / Zij bestaat in eeuwigheid.

VERLANGEN NAAR GOD

„Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstroomen, alzóó schreeuwt mijne ziel tot U, o God!”

Psalm 42 : 2

Psalm 42 : 3 en 5

148

Louis BOURGEOIS
1551

Hij - gend hert, do jacht oot -
Van do Irie sche wa - ter -

to men. Schreeuwl niet ster - kor naar 'ge not
strop men. Den mijn ziel ver laugt naar God.

Ja, mijn ziel dorst naar den Heer. God des le -vens,

ach, wan neer. zal ik na d'ren voor Uw oo

gen. In Uw huis Uw naam ver hoo - gen.

2 O mijn ziel! wat buigt g'u neder? / Waartoe zijt g'in mij ontrust? / Voed het oud vertrouwen weder; / Zoek in 's Hoogsten lof uw lust; / Want Gods goedheid zal uw' druk / Eens verwisslen in geluk. / Hoop op God; sla 't oog naar boven; / Want ik zal Zijn naam nog loven.

3 Maar de Heer zal uitkomst geven, / Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt; / 'k Zal in dit vertrouwen leven, / En dat melden in mijn lied. / 'k Zal Zijn' lof zelfs in den nacht, / Zingen daar ik Hem verwacht. / En mijn hart, wat mij moog' treffen / Tot den God mijns levens heffen.

(Overgenomen uit J. A. de Zwaan & K. Veldkamp, Alfterlei voor Harmonium (orgel) dl. 1, 4e druk)

Joh. 12:21; Matth. 7:24—25

149

1. O, toon ons Je - zus, want het ein - de nadert, Des levens-
 2. O, toon ons Je - zus, Rotssteen van ver - los - sing Waaron ons
 3. O, toon ons Je - zus, dat is ons be - gee - ren, Wij worden

schaduw groeital meer en meer. O, toon ons Je - zus, ons geloof
 huis wij bouwden in 't geloof, Ons verschrikt danniet 't loeien van
 sterk, als wij op Je - zus zien. O, toon ons Je - zus, spreek ons van

te ster - ken, Voor de laatste strijd, 't geldt des Heilandseer.
 de stormwind, Voor sa - tans woeden houdt ons oor zich doof.
 Zijn ko - men, Dat wij Hem spoedig on - ze hul - de bien.

Ps. 37:5; 51:8—13; Joh. 8:36
Jes. 44:21—23

150

Wijze: Looft God, de bron van
alle goed, No. 371

- 1 Keer weer, mijn dwalend harte, keer; / Jaag naar geen schaduw langer meer, / Maar zoek een eenzaam plekje uit, / Opdat g'uw hart voor God ontsluit.
- 2 Mijn God en Vader, voor Uw oog, / Dat op mij neerziet van omhoog, / Voel 'k elken dag mij meer onrein, / Reikhalzend naar Uw heilsfontein.
- 3 Mijn pogen wischt geen enk'le smet; / Steeds dieper oordeelt mij Uw wet, / Maar, heil mij, ziende op Golgotha / Wijkt vloek der wet voor Uw genâ.
- 4 Ontzondig, Heer, en heilig mij, / Opdat ik door genade vrij / Van zondenlust en wereldmacht, / Verwinnaar worde in Uwe kracht.

Ps. 39:8—9; Hebr. 7:22

151

Langzaam

1. Heer, hoo heb ik U van noo - de, Om te blij - ven op Uw
 2. Aan mijn schijn - baarschoonste da - den, Kleeft de zon - de als doodsrenk
 3. Zelfs hebt G'U voor mij ge - ge - ven, Lief - des heil - ge taak vol
 4. Juich, ge - meent', uw Heer en ko - ning Stierf voor u als vloek aan

pad; Dwa - len voert ge - wis ten doo - de, O, houd toch mijn hand ge -
 aan; Maar Gij slaat in lief - de ons ga - de, En be - hoedt ons voor ver -
 bracht, En Uw of - fer wordt ten le - ven, Wie van U zijn heil ver -
 'tkruis; Zijn ver - need' - ring is uw kro - ning, Is uw recht op 't Va - der -

Koor.

vat -
 gaan -
 wacht -
 huis } El - ke dag, io - d're stoud Dringt mij meer op U te

hou - wen; Trouwe Heer, d'een'ge grond Van mijn hoop is Uw ver - bond.

Ps. 16:1; 121:8

152

Wijze: Buigt, volken, voor Jeho -
va's troon, No. 3

- 1 Mijn God, bewaar mij, dat ik niet, / Mijn heil miskennend, U ontvlied', / En door mijn wereldzin bekoord / Mijn ooren sluite voor Uw Woord.
- 2 Hoe kan ik, van Uw trouw bewust, / Nog luist'ren naar des vleesch's lust, / Nog hechten aan wat buiten U / Ik als gevaar en vijand schuw.
- 3 Alleen in U zoek ik mijn kracht; / Maak, Vader, Gij mijn zwakheid macht / Tot wand'len op het heilig pad, / Dat voor mij Jezus' voet betrad.
- 4 Zwak zijn wij, zwak en licht vervaard, / Maar ziende op U, door U bewaard, / Wordt door des Geestes hulp ons biën, / Des Meesters beeld in ons gezien.

Ps. 42

153

MENDELSSOHN-BARTHOLODY

E. Ge - lijk een bert, ter dood toe af - ge - jaagd, Om water schreeuwet, schreit mij - ne ziele en vraagt

Vertroosting, Heer, ver - kwikking, kruicht en licht Vaa 't, naad'ren voor uw vriend'lijk aan - ge - zicht,

2 Als ik gedenk aan vroeger, blijder tijd, / Toen, Heer, in 't huis aan uwen dienst gewijd, / 'k Met Uw gemeent' mocht opgaan tot Uw lof. / Buigt zich mijn ziel rouwklagend neêr in 't stof.

3 Wat buigt ge u neêr, mijn ziel, hoe zoo ontrust? / Zijt van Gods trouw ge u langer niet bewust? / Verhef u, hoop en geef d' Algoedheid eer: / God is getrouw, wat wilt, wat vraagt gij meer?

Luk. 24:29

154

LOWELL MASON

1. { Mijn God, U meer na - bij, U meer na - bij, } { Dat toch mijn smeeeking zij, En kwamt in kruis ook Gij Meer dicht tot mij, }

Maak door uw luecht mij vrij, Breng zij me U meer na - bij, U meer na - bij.

2 Waar ook mijn reispad zij, / Heer, breidt maar Gij / Uw vleug'len over mij, / 'k Voel mij dan vrij; / Wien 's werelds lust verblijf, / Ik zing: „Blijf mij terzij, / Mijn God, kom meer nabij, / Meer mij nabij.”

3 En maakt Uw machtwoord mij / Eens eeuwig vrij / Van zonde's slavernij, / Heer, dan nog zij / In hemel melodij / 't Mijn lied met de eng'lenrij: / „Mijn God, U meer nabij / U meer nabij.”

155

PSALM 73: 12, 13, 14

1. 'k Zal dan ge - du - rig bij U zijn, In al mijn noo - den,
2. Wien heb ik ne - vens U om - hoog? Wat zou mijn hart, wat
3. Wie, ver van U, de weel - de zoekt, Ver - gaat eer - lang en

angst en pijn; U al mijn lief - de waar - dig schat - ten, Wijl
zou mijn oog Op aar - de ne - vens U toch lus - ten? Niets
wordt ver - vloekt; Gij roeit hen uit, die af - hoe - ree - ren En

Gij mijn rech - ter - hand woudt vat - ten. Gij zult mij lei - den
is er, daar ik in kan rus - ten. Be - zwijkt dan ooit in
U den trot - schen nek toe - kee - ren. Maar 't is mij goed, mijn

door Uw raad, O God, mijn heil, mijn toe - ver - laant! En mij, hier -
bil - vre smart Of ban - gen nood mijn vleeschen hart, Zoo zult Gij
za - ligst lot, Na - bij le we - zen bij mijn God! 'k Ver - trouw op

toe door U be - reid, Op - ne - men in Uw heer - lijk - heid.
zijn voor mijn ge - moed Mijne rots, mijn deel, mijn eeu - wig goed.
Hem ge - heel en al, Den Heer, Wiens werk ik roe - men zal.

Joh. 1:29; Ps. 51

156

Moderato
mp

1 O Lam van God, voor mij op aard ge - ko men, Gij naamt de

cresc.
zon - de van de we - reld weg! Ge - lijk een hert schreeuwt

mf
naar de wa - ter - stroom - en, Al - zoo ver - langt mijn ziel naar

KOOR *Meno mosso* M. 84
mp *cresc.*

U, o Heer, mijn God! Aan Uw voe - ten, Heer, leg ik mijn le - ven

mf
neer; ik sterf en - leef en lijd voor U, ge - kruist voor mij!

2 'k Betreur, 'k betreur mijn schuld, die U verjaagde / En donkerheid in mijne ziel deed zijn; / Nu geef ik alles op wat U mishaagde / En kom nog eens tot U; maak Gij mij nu gansch rein.

3 Kom, Heil'ge Geest, wil mij Uw hulpe schenken; / Verbreek des satans werken nu in mij! / Wees steeds mijn Licht en Gids op al mijn wegen, / Bereid mijn hart voor Hem, Die stierf aan 't kruis voor mij!

4 Als eens 't heelal vergaet en zangers zwijgen, / Dan heb 'k een plaats bij U, Die mij bemint; / Gelijk de wachtters naar den morgen hijgen, / Zoo wacht mijn ziel op U, bij Wien ik vrede vind!

(Overgenomen uit den Liederenbundel van het Leger des Heils)

157

Flug
mf

1. U na - bij, U al - tijd na - der Trekk' ons, Heer, Uw naam en
2. Gij al - leen kunt ons ver - los - sen, Als de vij - and ons be -
3. Doe ons in Uw krachtvol - har - den, Maak ons in Uw heils - naam

kruis; Wees ons Leids - man tot den Va - der, Op den
laagt; Maar wat hij he - sta, blijkt ij - del, Als Uw
groot; Leer ons U, als - Leids - man, vol - gen, Trouw U

Koor.
U - na bij, U - na -

weg naar 't Va - der - huis - } U na - bij,
hand ons, zwak - ken, schraagt. }
hou - dend tot den dood. - }

bij, - }
U na - bij, Na - der, na - der, im - mer meer; - Tot ver -

lost, Heer, door Uw kruis, Haast we U zien in 't Va - der - huis -

„Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; Door welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.”

Romeinen 5:1-2

Phil. 1:25-26
Efez. 1:15-16

158

Wijze: Lang zwierf moed'loos op de bergen, No. 237

1 'k Heb geloofd — en daarom zing ik, / Daarom zing ik van genâ, / Van ontferming en verlossing, / Door het bloed van Golgotha. / Daarom zing ik U, Die stervead / Alles, alles hebt volbracht, / Lam Gods, dat de zonde wegneemt, / Lam van God, voor ons geslacht!

2 'k Heb geloofd — en daarom hooger, / Hooger dan Calvarie's top, / Zie ik boven lucht en wolken, / Hoogepriester, tot U op; / Die in 't ware tabernakel / Voor Gods aanschijn t' allen tijd, / Als Haar Hoofd, voor Uw gemeente / Strijdend bidt en biddend strijdt.

3 'k Heb geloofd in U, Wien d'aarde / Met haar doornen heeft gekroond; / Maar Die nu, gekroond met eere, / Aan Gods rechterzijde troont; / U, aan Wiens doorboorde voeten / Eenmaal in het gansch heelal, / Hier, daarboven en hieronder, / Alle knie zich buigen zal.

4 Ja 'k geloof — en daarom zing ik, / Daarom zing ik U ter eer, / 's Werelds Heiland, Hoogepriester, / Aller Heeren Opperheer! / Zoon van God en Zoon des menschen, / O, kom spoedig in Uw kracht / Op des hemels wolken weder! / Kom, Heer Jezus, kom! ik wacht.

(Het Jievelingslied van Ds. N. de Jonge; opgenomen met toestemming van G. Alsbach en Co. te A'dam)

Ps. 36:10; 2 Kor. 13:5

159

Wijze: Heer leid mijn schreden, richt mijn voet, No. 68

1 Genadig God, alleen Uw kracht, / Het steunen van Uw hand, / Maakt tegen 's vijands overmacht / Ons zwak geloof bestand.

2 Slechts in Uw licht zien wij het licht, / In U ook zijn wij sterk, / Wordt zoet ons ied're levensplicht / En zaligheid Uw werk.

3 Neig dan ons hart, richt onzen voet; / Waar Gij Uw hulp verleent, / Vergelden zelfs wij kwaad met goed, / Als 't past aan Uw gemeent'.

4 Dan leeft in ons des Meesters zin, / Gaan met Zijn medelij / Wij in des naasten smarten in, / Hoe zwaar hun schuld ook zij.

5 Zijn liefde aan zondaars grootgemaakt, / Ons deel ook uit genâ, / Blijkt heerlijk dan in ons ontwaakt / En werkzaam vroeg en spä.

Ps. 107:28-30

160

Matig

1. Dri . gend woe . den wind en goi . ven Om mijn ran . ke boot;
2. Nooit ver . la . ten of be . ge . ven Heeft Zijn lief . de mij;
3. Heer, taat nooit in mij ver . doo . ven 't Klem . men aan Uw woord;
4. Blijft dan woe . den, wind en ba . ren, In Hem ben 'ke . rust;

In der bran . dingschium be . dol . ven, Klint ge . staag mijn nood.
Hij, de bron van kracht en le . ven, Staat ge . trouw ter zij.
Op . dat 'kal . tijd blij' ge . loo . ven, Dat Gij zijt aan hoord.
'k Zal de ha . ven haast ont . wa . ren, Ginds aan d'eeuw'ge kust.

Koor.

Vrees niet, zie, uw Hei . land, Je . zus, is na . bij;
Vrees niet, vrees niet, zie, uw Hei . land, Zie, uw Hei . land is na . bij;

Vrees niet, vrees niet, zie, uw Hei . land, Uw Hei . land, Je . zus, is na . bij, Ja,
is na . bij,

vrees niet, vrees niet zie, uw Hei . land, Uw Hei . land, Je . sus, is na . bij.

Fil. 4:6; Ps. 37:5
Matth. 6:25 en 32

161

Met overtuiging

mf

1. Bouw op God en wacht Zijn ze - gen,
2. God zal nim - mer hem be - ven,
3. Aard sche vriend - schaps - ban - den bre - ken,
4. Bouw op God, de rots der eeu - wen,

Bouw op God in el - ken nood: Al - toos kan Hij uit - komst
Die op Zijn be - lof - ten bouwt, En zich in den naam van
De ze wa - reld gaat voor - bij, Gods ge - na - deel, leen is
Bied uw voet een vas - ten grond; Bouw op God en gij hebt

ge - ven, Red ding van een wis - sen dood.
Je - zus, Gansch en al Hem toe - ver - trouwt.
duur - zaam, Staat ten eind toe ons ter zij.
vre - de Tot uw jong - sten le -vens - stond.

Koor.

Bouw op Hem, Die wondt en heelt, Die ons goed en kwaad be - deelt,

Ons door lief en leed be - reidt Voor de vrengd der eeu - wig - heid.

Matth. 7:24—25

162

Krachtig

1. Wie bouwt op de Rots, den Zo - ne Gods, Heeft stort - vloed noch storm te
2. Maar al - len, wie hand hier bouwt op zand, Zij zul - len te laat aan -
3. Ons heil is de Rots, de Zo - ne Gods, Waar ber - gen en heu - v'len

vree - zen; Het uur van ge - vaar toont 't Gods - woord waar: Ik
schou - wen, Wat uit - komst hem beidt, dien schijn ver - leidt Op
wij - ken, De Rots, door Gods hand in Hem ge - plant, Zal

Koor

Ons heil is de
zal uw toe - vlucht we - zen } Ons heil is de Rots, is de
'swe - relds grond te bou - wen }
nim - mer - meer be - zwij - len }

Rots, Ons heil is de Rots,
vas - te Rots, Ons heil is de Rots, is de vas - te Rots; Ons

heil is de Heer, is de Zo - ne Gods; Hij is der eeu - wen Rots.

Ps. 9:2 en 15; 66:16; 103:2

163

Allegro
mf

1 Dreigen u vaak stormen op de le-vens zee, Sleept u soms ont-
moe-di-ging en twij-fel mee, Zie op al uw ze-ge-nin-gen,
groot en klein, En ge zegt: „Hoe kon'k zoo klein-ge-loo-vig zijn!”

KOOR

Tel uw ze-ge-nin-gen, één voor één! Tel ze
Tel uw ze-ge-nin-gen, Tel ze één voor één! Tel uw ze-ge-
al-le, en ver-geet er geen! Tel ze al-le,
nin-gen en ver-geet er geen! Tel uw ze-ge-nin-gen,
noem ze één voor één, En ge ziet Gods goedheid en ge-na-deal-leen!

2 Gaat gij onder zorgen menigmaal gebukt, / Schijnt het kruis te zwaar, dat op uw schouders drukt, / Zie op al uw zegeningen! Grijp slechts moed! / En ge kunt weer vrolijk zingen: God is goed!

3 Ziet ge soms op rijken met hun overvloed, / Denk: mij wacht daarboven 't onvergankelijk goed, / Zegeningen, die geen rijkdom koopen kan, / Des getrouwen loon in 't hemelsch Kanaän.

4 Zoo in strijd en moeite steeds het hoofd omhoog! / God bestuurt uw leven; op u rust Zijn oog. / Laat u door Hem leiden, van Zijn trouw bewust! / Veilig voert Zijn hand u naar des Hemels kust.

(Overgenomen uit den Liederenbundel van het Leger des Heils)

Rom. 5:1—5

164

L. Edson

1. Wij spreken van 't leven omhoog, Van 't eens ons daar wacht-ten-de-lut.

Ende

Van verblinkt Zijn glans ons in 't oog; Maar 't zijn daar, wie peilt dat ge-not?

D. S. — En eens scheukt Zijn hand ons de kroon; Maar 't zijn daar, wie peilt dat ge-not?

D. S.

Wij we-ten 't, Hij zit daar ten troon Wiens kruis ons ver-zoend heeft met God,

2 Wij spreken van vrijheid en rust, / En hoe ons de wereld bespot, / God dienen is vreugd ons en lust; / Maar 't zijn daar, wie peilt dat genot? / En viert ook, als eens aan den Heer / De wereld haar haat aan ons bot, / Zija liefde en genade is ons meer; / Maar 't zijn daar, wie peilt dat genot?

3 O Heer, die Gods wil hebt volbracht / In spijt van der moorderen rot, / Genoeg is Uw troost ons in nacht; / Maar 't zijn daar, wie peilt dat genot? / Kom haastig dan, Heiland en Heer, / Wij dorsten naar 't volle genot, / Geef Eden in volheid ons weêr, / Maak zalig ons met U bij God.

Matth. 11: 28—30; Ps. 28: 7

165

1. Voor mij ook sprak de Le-vens-vorst: Ver-niet-de kom tot Mij. Leg 't nat - te hoofd aan Mij - ne borst
D. S. — En heb met blijden dank ont-vant

Einde. D. S.

En rust van oog - sten vrij. Ge - lyk ik was, ver - moord, be-zwaard, Ging ik op Je - zus' stem;
Wat rust er is bij Hem.

2 Voor mij ook is Zijn woord geschied: / „Komt tot Mij gij, die dorst, / En ken Mij, die u laaf om niet, / Als Vrede en Levensvorst.” / Ik heb dat vriend'lijk woord geloofd, / En nu, verkwikt, gedrenkt, / Roem ik met opgeheven hoofd / In Hem, die 't leven schenkt.

3 Nog sprak Hij: „Kind, wat wanhoopt gij; / Blik opwaarts, zie Mij aan, / Het licht der wereld is in Mij / Voor altijd opgegaan.” / Ik zag op Jezus, en mijn nacht / Vlood als een schaduw heen; / Bij Hem is rust, is kracht en licht, / Ja, heid bij Hem alleen.

Matth. 28: 20
Ps. 27: 1; 18: 7, 30, 17

166

1. { Al rolt de zee en loeit de wind, In het - le van den nacht, } Al licht geen maan, al
{ 't Go - loof weet, waar 't zijn steun - sel vindt, Van wie het bij - stand wacht. }

blijkt geen ster, Wij won - len nooit al - leen, Do trou - we Hel - per is nooit ver, Hij leidt ons huiswaarts heen.

2 Zou dreigend hoog klimt nooit de nood, / Of sterker is Gods hand; / Bij Hem is uitkomst in den dood / En ons Zijn woord verpand. / Geloofsproef is 't wat ons weervaart; / Hoe bang 't vooruitzicht scheen, / Ons oog blik hoopvol bemelwaart, / Gud leidt ons huiswaarts heen.

3 Wie sidd're en beef' als zonder hoop, / Gods kind'ren vreezen niet; / Zij weten, wie der waat'ren 'oop, / Der stormen kracht gebiedt. / Licht' al geen maan en blinkt geen ster, / Nooit worst'len zij alleen, / Nooit is hun trouwe Helper ver, / God leidt hen huiswaarts heen.

Hand. 20: 24

167

1. Te mid - den der worsting van don - ter en licht Houdt 't oog op de ba - ren der rust ik ge - richt, Waar 't lij - den te

bov - en 'k ten le - ven ontwaak { Waar 'k eeuwig bij Je - zus Gods sabbatsrust smaak, rust ik smaak, }
{ Waar 'k eeuwig bij Je - zus Gods sabbatsrust smaak, rust ik smaak, } / smaak.

2 Geen plekje op aard is van droefenis vrij; / De zonde is de dood en baar dienst slavernij. / Mijn tocht voert naar boven, Gods Woord is mijn baak, Tot 'k eeuwig bij Jezus Gods sabbatsrust smaak.

3 Die hoop is mijn leven, mijn starlicht bij nacht, / Zij schenkt m' in de worst'ling vernieuwing van kracht, / Terwijl in volharding naar d' eindpaal ik haak, / Waar 'k eeuwig bij Jezus Gods sabbatsrust smaak.

Fil. 3: 7—11; 2 Thess. 1: 3—7

168

1. Mijn rust is hier do - ren, mijn sab - bats - rust daar, Hoe zou ik dan dein - zen sour - strijd en ge - raar;

Wees stil, mij - ne zie - le uw lij - den en kruis Ver - kort alechts de worst'ling, brengt eer - der u chris.

2 Neen, 't is niet mijn roeping te jagen naar 't goed, / Dat wereldzin, hoogmoed en vijandschap voedt; / Mijn burgerschap is, waar mijn Koning mij wacht, / De stad, die geen zonde, geen rouw kent of nacht.

3 Bemoelijk dan distel en doornstruik mijn tred, / Ik wensch mij geen rozen tot peluw of bed; / Het deel mijner hoop is omhoog bij mijn Vorst, / Is 't zien van mijn Heiland, de rust aan Zijn borst.

1 Kor. 3:11; Hand. 4:12
Ps. 73:25—26; 62:3

169

1 { Ik heb den vasten grond ge - von - den, Waarin mijn an-ker eeuwig hecht,
Den grond in Jezus' bloed en won - den, Vóór 's werelddaanvang reeds gelegd.

Die grond zal on-ver-wrikt bestaan, Schoonaard' en hemel on-der gaan,

2 Die grond is 't eindeloos erbarmen, / Dat al ons denken overtreft, / Van Hem, die met Zijn vaderarmen / Ons, arme zondaars, opwaarts heft, / Die op ons diep meedoogend ziet, / Al achten wij Zijn roepstem niet.

3 God wil, dat wij niet gaan verloren, / En schonk tot redding ons Zijn Zoon; / Dies werd Hij mensch, Gods Eengeboren, / En voer straks op tot 's hemels troon; / En Hij met onzen nood begaan, / Klopt nu gedurig bij ons aan.

4 O diepte, die der wereld zonden / Door Jezus' dood verslonden heeft! / Nu is der zielen wond verbonden; / Wie wil verdoemen? Jezus leeft, / Wiens offerbloed bestendig pleit: / „Barmhartigheid! barmhartigheid!”

5 Daarop wil ik geloovig bouwen, / Gerust, getroost, wat mij weërvaart, / En m' aan Gods Vaderhart vertrouwen, / Wanneer mijn zonde mij bezwaard. / Steeds vind ik daar m' opnieuw bereid / Oneindige barmhartigheid.

6 Wordt m' alles op deez' aard' ontnomen, / Wat blijdschap en genoegen schenkt, — / Mag zelfs geen enkle troostbron stroomen, / Wier lavend vocht mijn ziele drenkt, — / Schijnt hoop op redding mij ontzeid, — / Toch blijft mij Gods barmhartigheid.

7 Als, van den avond tot den morgen, / Des levens leed mij kommer baart, / Wanneer mijn ziel door ijde zorgen / En aardsche lasten wordt bezwaard, / Verward wordt in der dingen loop, / Is Gods barmhartigheid mijn hoop.

8 Moet ik in mijne beste werken, / In wat ik denk en wat ik zeg, / Veel onvolkomens steeds bemerken, — / Ach, dan valt alle roem mij weg. / Maar dan is mij tot troost bereid: / Ik hoop op Gods barmhartigheid.

9 't Ga mij dan, zooals Hij moog' willen, / Mijn God, wiens naam „Ontfermer” heet; / Hij moge zelfs mijn harte stillen, / Opdat het dit slechts niet vergeet, / En — 't zij mij vreugd of smarte beïdt — / Slechts steun op Zijn barmhartigheid!

10 Op deez' geloofsgrond zij mijn leven / Gebouwd, zoolang mij 't licht beschijnt! / Dus wil ik denken, doen en streven, / Totdat mijn laatste kracht verdwijnt. / En eeuwig juich ik dan, verblijd: / „O diepte van barmhartigheid!”

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

Ps. 37:5; 62:9; Fil. 4:13; 1:21
1 Petr. 1:13

170

Heinrich Isaac (1450--1518)

1 { In al mijn doen en la - ten Wil ik m' op God ver-
Wat ooit werd on - der - no - men Was niet tot stand ge-
la - ten, die al - le ding vermag
ko - men, als - Hij niet zee - gend ne - der - zag.

2 Of zorg mij steeds verzelle, / Of 'k mij met arbeid kwelle, — / Ik vind daarbij geen baat. / 'k Wil alles in mijn leven / Mijn Vader overgeven. / Daar ik mij op Zijn zorg verlaat.

3 Geen angst kan mij doen schromen. / Want niets kan m' overkomen / Dan naar Zijn wijzen raad; / En 'k heb nooit stof tot klagen, / Daar steeds Zijn welbehagen / In 't zoeken van mijn heil bestaat.

4 'k Vertrouw op Zijn genade, / Die mij voor alle schade / En alle kwaad behoedt. / Leef ik naar Zijn geboden, — / Hij redt m' uit alle nooden / En schenkt mij liefd'rijk 't eeuwig goed.

5 Moog Hij 't geen 'k heb misdreven / Mij in gena vergeven, / En over mijne schuld, / Hoe groot die zij gebleken, / Niet aanstonds 't vonnis spreken, / Maar mij nog dragen met geduld.

6 Zijn engel zal mij hoeden / Voor 's vijands toornig woeden; / Dies strijd ik blijf te moe. / Ik zag mij voor' gevaren / Altijd door Hem bewaren — / Ik weet het bijna zelf niet, hoe.

7 Bij slapen of bij waken, / Bij wat mij mag genaken, / Blijf ik of trek ik voort, — / In zwakheid of in banden, — / Nooit maakt Hij mij te schanden; / Altijd troost mij Zijn krachtig woord.

8 En heeft Hij het besloten, / Dan zal 'k ook onverdroten / Betreen de lijdensbaan. / Het zwaarste deel van allen / Zal mij te zwaar niet vallen: / Met God wil ik het ondergaan.

9 Ik wil geheel mijn leven / Hem willig overgeven; / En roept eens, vroeg of laat, / Zijn stem mij op tot scheiden, — / 'k Zal 't zonder zorg verbeiden, / Daar ik het aan Hem overlaat.

10 Moog' ik de Zijne wezen, / Vertrouwend zonder vreezen / Hem, die mij nooit verlaat! / Wat staat of vallen moge, — / Mijn Vader in den hooge / Weet altoos en voor alles raad

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

Tit. 2 : 13 ; Jes. 65 : 17—25
Openb. 21 : 1—4 ; Ps. 62 : 6

171

S. HERNARD

1. Hoe heug - lijk is des Chris - tens hoop, Die wat als
kruis hem treft, Die, hoe hem alles tegenloop, Slechts meer zijn hart ver -
Die, hoe hem alles tegenloop, Slechts
heft Die, hoe hem al - les te - genloop, Slechts meer zijn hart ver - heft.

2 Die hoop wijst hem op 't land der rust, / Dat alle lijden endt, / Waar hij naar volle hartelust / De vreugd van 't kindschap kent.

3 Daar dreigt en pijn't geen zonde meer, / Heeft vleesch noch wereld macht ; / Daar drukt geen last van zorgen neer, / Daar kwelt geen ziekte of nacht.

4 Die hoop is hier reeds zaligheid, / Het zoet van werk en plicht, / Met blijdschap in de vreugd, die beidt, / Tot 's Vaders eer verricht.

1 Petr. 1 : 7 ; Jak. 1 : 12
Luk. 17 : 5 ; 2 Tim. 1 : 12

172

Wijze : O, kon ons ruste zoekend
hart, No. 265

1 Och, dat ik een geloof bezat, / Dat hoe bedreigd, benard / Nooit deinsde uit vrees
op 't doornig pad / Van weerstand, spot en smart.

2 Het stil geloof, dat nimmer mort / Bij 't moeilijkst levenslot ; / Dat hoe mijn
naam gelasterd word', / In ootmoed bouwt op God.

3 Het kloek geloof, dat kalm zich toont, / Als 't dreigend noodweêr woedt, / Omdat
het weet, daar boven woont / Mijn Vader, die mij hoedt.

4 Schenk dat geloof mij, ja, vermeer / 't Mij naar mijn strijd en nood, / Opdat, Heer,
ik U waardig eer / In trouwe tot den dood.

1 Petr. 2 : 6 ; Spreuk. 14 : 26

173

Gezang 244 : 3 en 4

Louis BOURGEOIS
1551

Nooit kan ige loof te veel ver wacht ten, Des Heer - lands voor - den
zijn ge wis, 't Faal't aard - sche vrien - don vaak aan krach - ten, Maar
nooit een vriend als Je - zus is, Wat zou ooit Zij - ne macht be -
per - ken? 't Heel - al staat on - der Zijn ge - bied, Wat Zij - ne
lief - de wil be - wer - ken, Ont - zegt Hem Zijn ver - mo - gen niet.

2 Die hoop moet al ons leed verzachten : / Komt reisgenooten, 't hoofd omhoog ! /
Voor hen, die 't heil des Heeren wachten, / Zijn bergen vlak en zeeën droog, / O
zaligheid, niet af te meten ! / O vreugd, die alle smart verbant ! / Daar is de
vreemdingschap vergeten : / En wij, wij zijn in 't Vaderland !

Van Alphen en A. Rutgers

(De notenzetting overgenomen uit J. A. de Zwaan & K. Veldkamp, *Allerlei* voor
Harmoonium (orgel) dl. 1, 4e druk ; de woorden opgenomen met toestemming van de
Evang. Gezangen Compagnie)

TOEWIJDING EN HEILIGMAKING

„En de Heere vermeerde u en make u overvloedig in de liefde jegens elkander en jegens allen, gelijk ook wij zijn jegens u; opdat Hij uwe harten versterke, om onberispelijk te zijn in heiligmaking, voor onzen God en Vader, in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus met al Zijne heiligen.”

1 Thessalonicensen 3:12—13

Efez. 2:13; Gen. 28:10—22

174

Langzaam

L. MASON

1. Na - der, mijn God, bij U, Zij steeds mijn beë; Zij 't le - ven -
 2. Al zie ik 't licht ver - doofd Haast voor mijn schreën, En wacht tot
 3. Wan - neer voor mijn ge - zicht De lad - der rijst, Die naar U,
 4. En wenkt Uw eng' - len - stoet Eens op - waarts mij, In 's he - mels

pad soms ruw. Gaat Gij maar meë, Dan kent mijn zie - le rust; Mij
 rust mijn hoofd Straks slechts een steen. Als dan maar in mijn droom Uw
 Bron van licht. Mijn zie - le wijet, 'k Zie dan in 't bangst ge - vaar Uw
 zon - ne - gloed, Ver - jongd en vrij, 'k Juich dan op hoo - ger toon, Bij

van Uw trouw be - wust. Wacht ik aan blij - der kust, Uw sab - bats - vreë.
 licht mij te - genstroom; Wat dan mij o - verkoom, 'k Ben niet al - leen.
 heil' - ge eng' - len - schaar. Die U. Al - ze - ge - naar, Al die - nend prijst.
 't naa - d - ren van Uw troon. 'k Ben eeu - wig nu Uw zoon En U na - bij!

Joh. 6:37; Fil. 3:12

175

Wijze: Aanbiddend zien we op U. No. 361

1 Mijn Heiland, Zielevriend, / Die op mijn smeeken let, / U kent elk, die U zoekt en dient, / Als Hoorder van 't gebed.

2 Schenk mij een rein gemoed, / Een onderworpen wil, / En onder alles, wat God doet, / Een hart in ootmoed stil.

3 Ik vraag geen ander lot / Dan, Heer, Gij zelf U koost; / Nabij U en nabij mijn God / Is al mijn vreugd en troost.

TOEWIJDING EN HEILIGMAKING

176

Luk. 10:39; Rom. 8:35
 2 Thess. 3:16; Ps. 36:10; 40:18

176

Met gevoel

J. BEER

1. Heiland Bron van al - le - ven, Die voormijne zonden leed. -
 2. Leid mij, Heiland! door het le - ven, Zonder U kan ik niet gaan; -
 3. Gij alleen zult mij be - stu - ren, Voert mijn weg door moeit' en strijd -

Aan Uw voeten kniel ik ne - der, Als voorheen Ma - ri - a deed. -
 'k Wil geheel aan U mij wijden, Neem mij als Uw volg' ling aan. -
 Schenk mij slechts Uw liefd' en vre - de, Ben Uw kind in eeuwigheid. -

Aan Uw voeten kniel ik ne - der, Als voorheen Ma - ri - a deed. -
 'k Wil geheel aan U mij wijden, Neem mij als Uw volg' ling aan. -
 Schenk mij slechts Uw liefd' en vre - de, Ben Uw kind in eeuwigheid. -

Joh. 15 : 9 ; Ps. 73 : 23—28

177

Gedragen en plechtig

C. M. v. Weber (1786-1826)

1 Wilons door Uw Geest gedreven, Jezus, Uwe liefd' ons ge - ven. Wil z' ons
in het har - te gie - ten. Door 't geloof ons doen ge - nite - ten!

2 Heiland, onze Heer en Koning! / Wilt Gij maken bij ons woning! / Laat Uw Geest de kracht ons geven, / Gansch en al voor U te leven.

3 Wie kan zeggen of beschrijven, / Wat het is in U te blijven, / In 't geloof U aan te hangen, / U in liefde te ontvangen?

4 O, oneindig dierbaar Wezen, / Dat ons allen wil genezen, / Maak ons waard U te ontmoeten, / En den hemel te begroeten!

Ps. 23 : 26 ; 27 : 8 ; 51 : 12 ; 57 : 8

178

1 | „Hier is mijn hart, mijn God, ik schenk het U. Die mij genadig schiep.” | Het komt U toe, Heer „Geef Mij uw hart. Mijn kind, Geef het Mij nu. Daar 'k heden tot u riep.”

door Uw lu-den Heer U te schenken maakt mij blide. Hier is mijn hart, hier is mijn hart!

2 „Hier is mijn hart, neem het genadig aan / Met ied're smet en vlek; / Ik wijd het U, zooveel ik kan voortaan, / Zie niet op mijn gebrek. / Het is vervuld van booze lusten, / En zonde en schuld er steeds op rusten, / Mijn zondig hart! mijn zondig hart!”

3 Hier is mijn hart! O Heer, herschep het rein, / Vernieuw het toch geheel. / Opat het U een tempel Gods kan zijn / En gansch alleen Uw deel. / Gereed steeds naar Uw stem te luist'ren, / Als Gij Uw wil erin komt fluist'ren, / In 't nieuwe hart — in 't nieuwe hart.

Mark. 10 : 21 ; Kol. 1 : 20
Luk. 6 : 22

179

JOHANN C. W. A. MOZART

1. 'k Heb, mijn Heiland, op - ge - no - men 't Kruis mij wachtend naar uw woord ;

Ik Wil, wat me ook moog o - ver - ko - men, Too - nen wien mijn hart be - hoort.
D. S. — 'k Zal u als mijn Ko - ning roemen En in liefde uw vol - ger zijn.

Einde.

D. S.

Hoe de we - reld mij moog noemen, Wie ik in haar oor - deel schijn,

2 Heeft Uw volk U niet verlaten, / Niet voor U den dood gezocht; / Blijft U niet de wereld haten, / Omdat z' U niet overmocht? / Dat G' alleenlijk wildet weten / Wat de Vader U gebod, / Deed Uw wonderdaan vergeten, / Hunk'ren, jagen naar Uw dood.

3 Zou ik naar de gunst dan trachten / Van wie U den rug toekeert; / Zegen in den kring verwachten, / Die Uw naam en rijk niet eert? / Neen, mijn zoeken en mijn vragen, / 't Pleiten van mijn smeekgebeên, / Zij alleen het U behagen / En het volgen in Uw schreên.

4 Uw verschijnen wil ik beiden / Als een bruid haar brui'gom wacht; / Op Uw komst mij voorbereiden / Steunend op Uw liefde en macht. / 'k Weet, Gij zult mij niet begeven, / Bijstaan tot mijn jongsten stond, / Tot ook ik in 't eeuwig leven / Uw genade en trouw verkond.

5 Brengte u elke dag een schrede / 't Heilig doelwit naderbij, / Waar Gods sabbatsrust haar vrede / Scheen tot eeuwig feestgetij. / Daâr zijn moeite en smart vergeten, / Waar de Heiland voor altijd / Door een vreugd niet af te meten / 't Hart, dat Hem behoort verblijdt.

Ps. 141 : 3 ; Jak. 3 : 6

180

Wijze : Och, bracht mij ieder dag,
o Heer, No. 99

1 Mag niet een enkel ijdel woord / Mijn lippen overgaan, / Hoe zal, o God, die alles hoort, / Dan ik voor U bestaan?

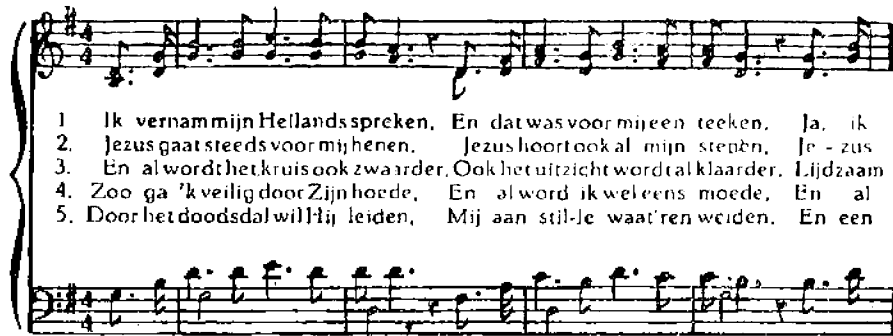
2 Voor U bestaan? Ach, moest mijn hoop / Zijn op wat zelf ik deed, / Vergeefs, tot schade was mijn loop, / De bron van enkel leed.

3 Maar, Heer, die zwakheid maakt tot kracht, / Gij zijt mijn hart genoeg, / Ik weet wie in mijn zondennacht / Op 't kruis mijn zonden droeg.

4 Och, dat Uw Geest mijn hart bewaak, / Elk ijdel woord voorkom, / En rein in U mij priester maak / Voor 't eeuwig heiligdom.

Joh. 12:26; Ps. 23
Openb. 14:1-5

181

1 Ik vernam mijn Hellandspreken, En dat was voor mij een teeken, Ja, ik
2 Jezus gaat steeds voor mij henen, Jezus hoort ook al mijn stemmen, Je - zus
3 En al wordt het kruis ook zwaarder, Ook het uitzicht wordt al klaarder, Lijdzzaam
4 Zoo ga 'k veilig door Zijn hoede, En al word ik weleens moede, En al
5 Door het doodsdal wil Hij leiden, Mij aan stilte waart'en weiden, En een

doe graag naar Zijn smeeken: Kom en volg mij waar'toek he - nen - gaat
weet van al mijn weenen, Daarom volg 'k Hem waar'toek he - nen - gaat.
word ik en bedaarder Volg ik Jezus, waar'toek he - nen - gaat.
voel ik ook Zijn roede, Toch volg 'k Jezus, waar'toek he - nen - gaat.
groene wei mij spreiden, Dies volg 'k Jezus waar'toek he - nen - gaat.

Koor

Ja, ik neem mijn kruis en volg Hem, O, mijn Heiland wil ik volgen,

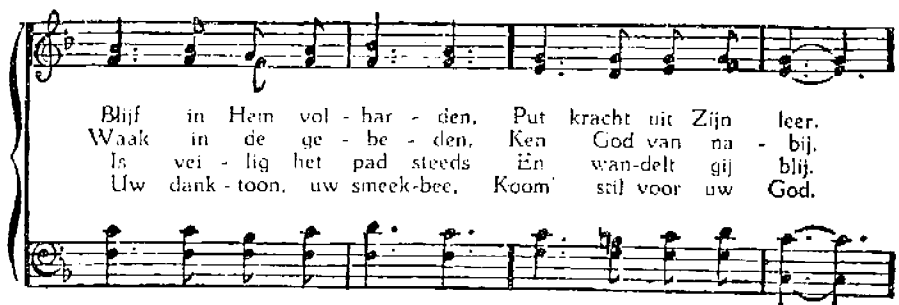
Waar Hij voorgaat, wil ik volgen, Ik ga met Hem, waar'toek henen gaat.

1 Thess. 5:23; 1 Petr. 3:15

182

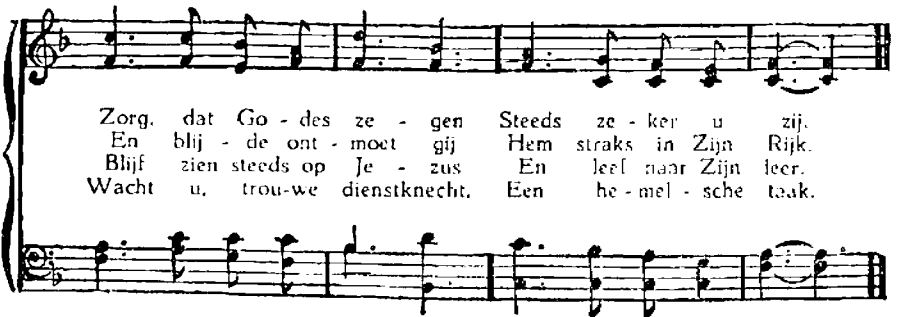
1. Wil heil gen uw le - ven, Spreek vaak met uw Heer,
2. Wil heil - gen uw le - ven, Deez' aard gaat voor - bij;
3. Wil heil - gen uw le - ven: Met Hem aan uw zij;
4. Wil heil - gen uw le - ven: Heb vrede met uw lot,

Blijf in Hem vol - har - den, Put kracht uit Zijn leer.
Waak in de ge - be - den, Ken God van na - bij,
Is vei - lig het pad steeds En wandelt gij blij,
Uw dank - toon, uw smeek - bee, Koom' stil voor uw God.

Mijd vriendschap der we - reld, Sta zwak - ken steeds bij;
Op Je - zus steeds zien - de, Wordt gij Hem ge - lijk.
En ko - men ook zor - gen, Volg gij maar uw Heer,
Met Zijn Geest als gids dan En Zijn Woord als baak,

Zorg, dat Go - des ze - gen Steeds ze - ker u zij.
En blij - de ont - moet gij Hem straks in Zijn Rijk.
Blijf zien steeds op Je - zus En leef naar Zijn leer.
Wacht u, trou - we dienstknecht, Een he - mel - sche taak.

Luk. 9: 57 - 58; Joh. 6: 68 - 69

183

J. L. ELGINBURG

1. 'k Wil U vol-gen, U, mijn Heiland, Waarook 't levens-pad mij leidt. Waar Gij
2. Ruw en door-nig blijve ons reispad, On-gebaand als d'o-ce-aan; Toch zal
3. Wacht mij 't bit-ter we-der-straven Van de ha-ters van Uw naam, Gij, die

voor gaat, wil ik vol-gen, U ten dienst zijn steeds be-reid.
steeds Uw bloed ons wij-zen 't Voetspoor, om U na te gaan.
zwaar-der hebt ver-dra-gen, Maakt tot vol-gen mij be-kwaam.

Koor

Heer, wij vol-ge U als Leids-man; Kocht ons niet Uw zoen-bloed

vrij? Bui-ten U voor ons geen le-ven; Houd ons, Heiland, U na-bij.

Mark. 8: 38; Rom. 1: 16
Hebr. 11: 16

184

Wijze: Ontwaak, gemeente, richt
uw oog. No. 404

- 1 Wij schamen ons den Koning niet, / Die voor ons leed en stierf / En in Zijn
eeuwig rijksgedied / Een plaats der eer verwierf.
- 2 Wie deinzen moog', zich Uwer schaa'm', / Ontzet door 's werelds trots. / Wij
roemen Jezus, in Uw naam / In U der eeuwen Rots.
- 3 Voor ons verwinnaar van den dood, / Maakt U als Levensvorst / De schaar van
Uw verlostten groot / En juicht uit volle boest.
- 4 „De Koning leev'„ juicht hart en stem; / „Lof, eer zij Hem en macht, / Die in
het Nieuw Jeruzalem / Ons als Zijn broed'ren wacht!“
(De laatste 2 regels van ieder vers herhalen)

STRIJD EN OVERWINNING

„Strijd den goeden strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige
leven!“

„In de wereld zult gij verdrukking hebben; maar hebt goeden
moed, Ik heb de wereld overwonnen.“

„Zijt getrouw tot den dood en Ik zal u geven de kroon des
levens.“ 1 Timotheus 6: 12; Johannes 16: 33b; Openbaring 2: 10b

Ps. 46; 91: 1- 2
Efez. 6: 10-17

185

GEZ. 264: 1, 2, 4.

1. Een vas-te Burcht is on-ze God, Een toe-vlucht voor de
Al drukt het leed, al dreigt het lot, Hij doet Zijn, hulp ver-

Zij-nen! De vij-and rukt vast aan Met op-ge-
schij-nen!

sto-ken vaan: Hij draagt zijn rus-ting nog Van gru-wel

en be-drog, Maar zal als kaf ver-dwij-nen!

2 Geen aardsche macht begeeren wij; / Die gaat welras verloren! / Ons staat de
sterke Held ter zij, / Dien God ons heeft verkoren. / Vraagt gij Zijn naam? zoo
weet, / Dat Hij de Christus heet, / Gods Eengeboren Zoon, / Verwinnaar op den
troon! / De zee' is ons beschoren!

3 Gods Woord houdt stand in eeuwigheid / En zal geen duimbreed wijken. / Beef,
satan! Hij, die ons geleidt, / Zal u de vaan doen strijken! / Delf vrouw en kindren
't graf, / Neem goed en bloed ons af, / Het brengt u geen gewin; / Wij gaan ten
hemel in / En erven koninkrijken!

Dr. Maarten Luther

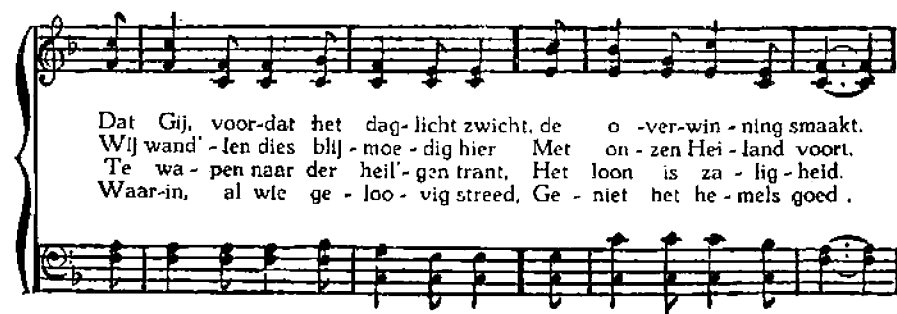
(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Efez. 6:10—17

186

1. Ge - le - gerd in des Het - lands licht, Gij Chris - ten - strij - ders waakt,
2. Zijr lief - de is ons een ba - nier. Ons zwaard is 's Hee - ren Woord,
3. De vij - and loert aan ied - re kant In toorn en grim - mig - heid :
4. Den o - ver - win - naar wacht een kleed, Gansch rein door Je - zus bloed,

Dat Gij, voor - dat het dag - licht zwicht, de o - ver - win - ning smaakt.
Wij wand' - len dies blij - moe - dig hier Met on - zen Hei - land voort.
Te wa - pen naar der heil' - gen trant, Het loon is za - lig - heid.
Waar - in, al wie ge - loo - vig streed, Ge - niet het he - mels goed .

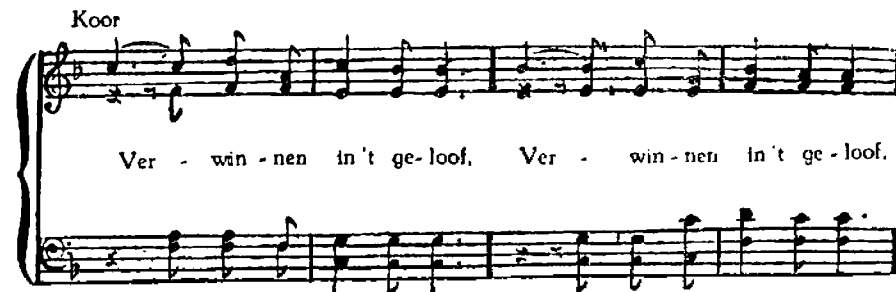

De vij - and loert en wenscht uw dood, Waakt dan op Je - zus' woord,
De Heil - gen uit het boek van God Reeds gin - gen de - ze baan,
Der waar - heid gor - del aan - ge - daan, De helm des heils op 't hoofd,
Al zal de sa - tan te - gen - staan. Met heel zijn le - ger - macht :

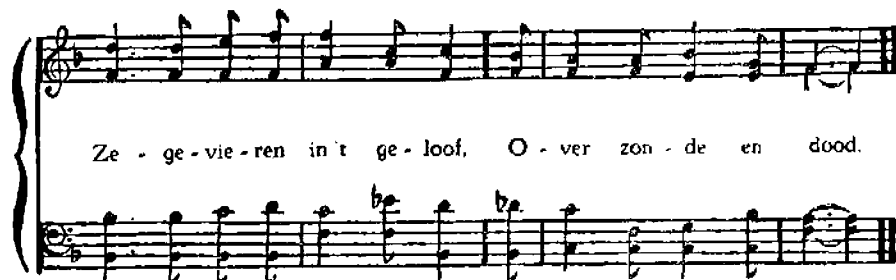

Al klimt steeds hoo - ger ook de nood, Strijdt moe - dig, dap - per voort.
Ons wacht met hen een heug' - lijk lot. Als wij hun we - gen gaan.
Neem bo - ven - al het schild ook aan, Dat schut al wie ge - looft.
Voor Sa - lem zal hij on - der - gaan Door Je - zus op - per - macht.

Koor

Ver - win - nen in 't ge - loof, Ver - win - nen in 't ge - loof.

Ze - ge - vie - ren in 't ge - loof, O - ver zon - de en dood.

1 Tim. 6:12; 1 Joh. 1:7 en 9

187

Wijze: Looft den Koning aller volken, No. 33

1 Rust u toe, gordt u ten strijde, / Gij, Christnen, want ten allen tijde / Is satan op uw neerlaag uit! / Wapent u met 't Woord des Heeren. / Strijdt ernstig om u te verweeren, / Opdat gij hem niet wordt ten buit! / Al is de vijand snel, — / Hier is Immanuel! / Hosianna! / Voor dezen Held / Wijkt zijn geweld. / Met Hem behouden wij het veld!

2 Reinigt u, bewaart uw leden, / Verwint al uw begeerlijkheden, / En staat zoo in des Heeren kracht! / Zoekt in Jezus' naam uw sterkte, / In Hem, die 't heil in u bewerkte, / Ziet toe, dat g' u voor struik'len wacht! / En als gij bijkans zwicht, / Op 't einddoel 't oog gericht! / Dáár is vreugde! / Welaan, zoo zijt! / Ten kamp bereid! / U wacht de kroon der eeuwigheid.

3 Strijdt dan recht de wein'ge jaren, / Voordat het graf uw stof komt garen: / Met snelheid loopt het leven af. / En als 't uur eens heeft geslagen, / Dan rijzen w' op den dag der dagen / Als overwinnaars uit het graf. / Wij zijn verzoend met God! / Godlof! / der wereld spot! / Duurt niet lange: / Ons heeft Zijn Zoon / Op Zijnen troon / Reeds lang bewaard de eerekroon.

4 Jezus, sterk Gij Uwe kindren! / Moog' niets de zegepraal verhindren / Van die gekocht zijn door Uw bloed! / Wil Uw werk in ons volenden / En nieuwe levenskracht ons zenden, / Als ons ontzinken zou de moed! / Stort in ons uit Uw Geest, / Uw liefde 't allermeest / In ons harte! / Dan blijven wij, / Getrouw en blij, / In dood en leven U terzij!

(Overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Ps. 40: 2; Joh. 15: 14
Efez. 2: 14—15

188

p *mf*

1. Als Chris-tus, de Heer, tot men-schen zich buigt, Den
2. Als 't leed ons ge-naakt, als wan-kelt wat staat, Do
3. Ver-trouw aan geen mensch de druk-ken de smart, Be-
4. Dus ua-der den troon des Hei-lands der aard Met

p *mf*

smee-ken - de Zich Be - scher-mer bo - luigt, Al
traan ons ont - vijet, de vreug-de ver - gaat, Tot
droef-de, ver - hef-ten ho - mel het hart, Daar
vuur'-ge be - geert', Hij sterkt en bo - waart. Hij

f *p*

wijkt dan het le - von, al na - dert de dood, God
Hem, on - zen Vriend, u ge - wend dan al - leen, Tot
wo - nen de wijs - heid, de goed - heid, 'tge - duld, Van
heeft hier ge - wan - deld, en aan ons ge - dacht; Hij

is on - ze Hel - per; voor zin - ken geen nood!
Hem u ge - wend, en tot Hem dan ge - beën.
daar komt ge - na - de voor al on - ze schuld.
heeft, naar Gods raad, ons den vre - do ge - bracht.

A. J. H.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Matth. 10: 28
Luk. 12: 4—5 en 32

189

1. Wees niet vervaard, gij klei - ne stoet! Hoe
2. 't Is Go - des zaak, waar - voor gij strijdt. Op

luid des vij-ands o - ver-moed 'Zijn ze - ge - lied doe
Hem vertrouwd, gehoopt al - tijd; Laat rus - tig God re -

klin - ken. En re - ken' op uw on - der-gang. Hij
gee - ren! Hij zal ge - wis - lijk op Zijn tijd U

zingt dat ze - ge - lied niet lang. Laat gij den moed niet
doen ver - win - nen in den strijd. Zijn Woord doen triom -

3. Zoo waar God God is, is 't gewis, / Dat al
wat macht des boozen is / Ons nooit zal kunnen
krenken. / 't Zal worden al tot hoon en spot; /
God is met ons en wij met God; / Hij zal de zeeg'
ons schenken!

zin - ken!
fee - ren.

(De woorden overgenomen uit
„Christelijke liederen”)

Efez. 6 : 10—20 ; Joh. 17 : 20—26

190

Jacob Hoff

1 Op Christenschaar, gordt u ten laatste strijde Sluit uw ge-
2 Daarom bad Je - zus in Zijn laatste u - ren Als Hooge-
3 Hoelang nog Christ'nen wilt g'elkander richten? Waarom deelt

leed'ren, trek uw rus-ting aan. Het bloed eens vloeiën-
priester smeekte Hij 'r van God, Die eenheid: ach hoe-
gij niet in uws naasten smart? O, laat Zijn Geest uw

de uit Jezus zij - de, Is 't teeken op uw hell'ge le - ger - vaan!
lang nog zal het duren, Dat ons beschoren wordt dat za - lig lot?
zwakke hart ver-lich-ten Sta als één man, hoe u ook Sa-tan tart.

Innig te rug tot ee - nig-heid.
1 3 Waarom nog voedt gij haat en nijd O keer terug tot ee - nig-heid.

Mark. 7 : 37
Ps. 4 : 4 ; 37 : 5

191

Vroolijk
1. Al - les wel, al - les wel, Ook in 'fel - ste van den strijd,
2. Al - les wel, al - les wel, Ook als Hij een of - fer vraagt,
3. Al - les wel, al - les wel, Geen ge - vaar voor dood en hel,
4. Al - les wel, al - les wel, Hier reeds in den aard-schen strijd,

Koor.
Al - les leidt tot hoor - lijk - heid.
Dat mijn vleeschsteeds heeft be - haagd } Al - loswel, al - les wel, al - les wel.
Sa - tan wijkt op Zijn be - vel.
Meer nog straks in heer - lijk - heid.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Luk. 12 : 32 ; Openb. 1 : 16

192

Wijze : Een vaste burcht is onze
God. No. 185

Gezang 156 : 1—4

1 Houdt Christus Zijne Kerk in stand, / Zoo mag de hel vrij woeden ; / Gezeten aan Gods rechterhand, / Kan Hij haar wel behoeden ; / Hij is in alle leed / Tot hare hulp gereed, / Hij staft Zijn' roem alom, / En waakt voor 't Christendom : / Dies mag de hel vrij woeden.

2 God ziet zelfs Vorsten op den troon / Zich tegen Hem verzetten, / Hij ziet hen Zijn gezalfden Zoon / Versmaden in Zijn wetten ; / Zij schamen zich de leer / Van Jezus onzen Heer, / Zijn kruis is hun ten spot ; / Maar hoe belacht hen God ! / Zij mogen zich verzetten.

3 De spotter mag de waarheid smaân, / Ons kan hij haar niet rooven, / D' onchristen mag haar tegenstaan, / Wij blijven haar gelooven ; / U Jezus, U zij d' eer ! / Die U verkliest tot Heer, / Uw woord oprecht betracht, / Dien kan geen helsche macht / De zaligheid ontrooven.

4 Gij, Christen, die op Hem vertrouwt, / Gij moet geen dreigen vreezen ; / Die God, Die van den hemel schouwt, / Zal ons een toevlucht wezen ; / Der legerscharen Heer / Waakt voor Zijn woord en eer, / Geeft ons geduld in nood, / En kracht, en moed in dood, / Wie zou dan dreigen vreezen ?

Naar Gellert

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Rom. 13: 11—14;
Matth. 28: 18 en 20

193

A. WILLIAMS

1. De dag, de groo - te dag breekt aan, De dag der heer - lijk - heid,

Waar - in, bij 't voor Gods vlierehaar staad, Elk hart Zijn oor - deel beidt.

2 Gemeente, aan wie de Heer Zijn woord, / Zijn strijd heeft toebetrouwd, / Hebt steeds gij 's Veldheers stem gehoord, / En op Zijn macht betrouwd?

3 Nog rest een ure u, koopt den tijd, / Koopt de oogenblikken uit; / Wint, gansch u gevend tot den strijd, / Uw Koning eer en buit.

4 De tijd is kort, de wereld woedt / Met wanhoops drift en haat; / Pleit dan op Jezus' naam en bloed, / Houdt aan, — straks is 't te laat!

Matth. 28: 18 en 20
Ps. 147

194

Wijze: Een vaste burcht is onze
God, No. 185

1 God is voor ons een sterkt' en slot, / Een toevlucht in ellenden! / Wij vreezen niet in 't hachlijkst lot; / God zal ons onheil wenden. / Al davert op zijn grond / Geheel het wereldronde, / Al storten van hun stee / De bergen in de zee, — / God zal ons uitkomst zenden!

2 De golven mogen in haar woën / De bergen voor onz' oogen / Op hunnen grondslag wanklen doen, — / Gods stad blijft onbewogen. / De bronnen blijven frisch, / Waar 's Hoogsten woning is. / God, die de stad bewoont / En haar gena betoont, / Hoedt haar door Zijn vermogen.

3 Geen rijk kan tegen Hem bestaan; / Zijn stem verschrikt de volken; / Het siddrend aardrijk moet vergaan, / Als d' Almacht uit de wolken / Door Zijnen donder spreekt! / En aller trots verbreekt; / Maar d' Oppermajesteit / Stelt ons in veiligheid. / Wij vreezen vuur noch kolken.

4 Komt herwaarts! ziet Gods wonderkracht, / Die schrik baart in de landen, / Verwoesting aanricht door Zijn macht / En legt de krijg aan banden. / Hij zendt den vrede neer; / Zijn hand breekt boog en speer; / Nu zwijgt het moordgekrijs; / De wagens in den strijd / Doet Hij met vuur verbranden.

5 „Laat af! zwijgt stil!“ dus spreekt de Heer, / „Erkent Mijn alvermogen: / Heel 't aardrijk geef' M' als Koning eer, / Aanbiddend neergebogzn!“ / De hoogste Majesteit / Stelt ons in veiligheid. / Schoon 't al in puin vergaet, / God blijft een toeverlaat. / Laat ons Zijn naam verhoogen!

(Overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Joh. 16: 33

195

A. D. MERRILL

1. { Eenzaam en moe - de, van droefheid bezwaard, Schuldgevoel torsend met
Ha - tend de we - reld en vreezend haar macht, Derf tot den strijd 'k in mij.

lust steeds gepaard, { Maar als van de aarde ik 't oog opwaarts sla, { Wegvluchten
zelf al - le kracht: { Luist'rend naar 't woord van Gods liefde en genâ: {

vrees dan eu ang - stlg bezwaar; 't Zion Gods wacht mij, o was ik reeds daar!

2 Zion daarboven, volheerlijk in pracht, / Stad, waar mijn Koning Zijn dienaren wacht, / 'k Zie reeds van ver op uw torens en poort, / Paarden en jaspis van lichtglans doorgloord; / Goud zijn uw straten, het zuiverste goud, / Wie uit deez' diepten van ver u aanschouwt / Vreest bij dien aanblik geen last of gevaar; / Juicht vol verwachting: „O, was ik reeds daar!“

3 Waar'ten des levens, het zilverreinst nat, / Schenken hun glansen u, hemelsche stad; / Scheem'ring of nacht daalt op u nimmer neêr, / Zon aan uw hemel is zelf God de Heer; / Woning des vredes, door Golgotha's kruis / Zondaars herwonnen als eeuwig tehuis, / Stad, waar aanbeddend in hoop ik op staar, / 'k Zucht naar u opziend: „O was ik reeds daar!“

Hebr. 12: 6; 1 Joh. 5: 4

196

Wijze: 'k Dien onder Jezus' krijgsbanier, No. 460

1 't Is in dit worstelperk vaak zwaar / Voor 's Heeren zaak te staan, / En ziende op weerstand en gevaar / Kloekmoedig voort te gaan.

2 Of is het menigmalen niet / Bij 't klimmen van den nood, / Als gaf Hij, die 't heeal gebiedt, / Zelf ons aan 't lijden bloot.

3 Wanneer ons elke steun ontzinkt, / Waar 't harte hoop op vest, / Kan 't zijn, of niet één star meer blinkt / En licht noch hoop ons rest.

4 Maar 't is zoo niet, 't is enkel schijn; / Hoelang Hij toeven moog, / Wat steunsel wegval en verdwijn, / Steeds is op God ons oog.

5 Zijn recht en waarheid zegepraalt / Maar op Gods eigen tijd; / Hij kent, hoe stout Zijn vijand praalt, / Zich Meester van den strijd.

Gal. 6:9

197

R. Löwy

1. Als, moede en mat van 't zwoegen En 't hee-lo zon-ne-voor, Ik bijg naar de a-rod-koel-to In 't
Troost mij een vriend'lijk Ouis'trou En steunt mijn hár-to bij "Ver

rust-aan-bren-gend wur, } naag niet, blijf vol-bar-den, uw rus-tijd is na-bij." Juch, mijsa zie-le, blij; Uw

2de. Koor.

rust-tijd is na-bij, Uw dag-taak spoedt ten ein-de, Haast stelt de Heer u vrij; Uw lu-nig ziels-ver-

laa-gea Ver-vult go-na-dig Bij; Dan neemt Zijn hand den last u af; Uw rust-tijd is na-bij.

2 Dit leven heeft zijn zorgen / Tot temp'ring van den lust; / 't Is Liefde's voorbe-
reiding / Voor reiner, blijder rust. / Toon, dienstknecht, dan u moedig; / Hoe zwaar
de taak ook zij, / Gij hebt een goede Meester; / De rusttijd is nabij.

3 Als u de Meester werk geeft, / Zie dan op and'ren niet, / Die gij tot lichter
arbeid / Door Hem geroepen ziet. / Hij kent der Zijnen krachten, / En leders taak
weegt Hij; / Gedenk dan aan Zijn goedheid / En 't rustuur u nabij.

4 Uw oog blikke over d' akker; / Hoe zou Zijn kostbaar graan / Door uw in 't
werk verslappen / Des Meesters schuur ontgaan? / Denk aan het heuglijk oogsteefte, /
Dat wacht in eng'lenrij, / En wie u plaats bereid heeft / Aan 't feestmaal ons nabij.

Openb. 2:3

198

Moderato

W. W. Weberlein

1 { Wie o-ver-wint, mag van den boom vrij e-ten, Die in het
Van leed noch rouw noch dood zal hij meer we-ten. Wie hier ge-

he-melsch pa-ra-dijs reeds staat; } God zal hem la-ven
trouw op 's Hee-ren we-gen gaat. }

Met 'shemels ga-ven. In veil'-ge ha-ven Rust hij dan

uit. In veil'-ge ha-ven Rust hij dan uit.

2 Wie overwint, ontvangt het eeuwig leven, / De tweede dood zal van hem moeten
vliën. / Het kost'lijk voorrecht zal hem zijn gegeven, / Gods aangezicht van oog tot
oog te zien. / Op geloovig strijden, / Volgt dan verblijden, / God zal hem weiden / In
't zalig oord.

3 Wie overwint, voor dien zal God bereiden / Het levensmanna, dat verborgen is, /
De Heiland Zelf zal zijnen naam belijden, / De stad zijns Gods is zijne erfenis. / Hij
zal dan loven, / In hemelhoven, / Den Heer daarboven / In eeuwigheid.

4 Wie overwint ook in de laatste dagen, / Zal hulp ontvangen van Gods een'gen
Zoon, / De kroon des levens zal hij mogen dragen, / En eenmaal zitten in des Heeren
troon, / Heer, leer mij strijden, / Mij gansch u wijden, / U trouw belijden, / Tot in
den dood.

Luk. 14:26

199

JAMES McGRANAHAN

1. O wat smart en bit - t're wroe-ging; Zwar - te tijd, nu lang voor-
 2. Maar't werd an - ders, toen ik op - zag Tot Zijn wreed door - slo - ken
 3. Dag blij dag kreeg uw ont - fer-ming De o - ver-macht, Heer, o - ver
 4. Heil mij, Gij hebt o - ver - won - nen: Za - lig is me uw heer-schap-

bij, Toen mijn hoog-moed Je - zus af-wees; 't Ik mijn al was en niets
 zij, Werd ver - tee - derd 't in mij al-lengs; iets mijn ik maar iets ook
 mij, En ik sta - mel - de aan uw voe - ten: "Dood mijn ik, Heer, leef in
 mij, Za - lig is 't mij niets te we - zen: "Heer, mijn al zijt ee nig

Hij, 't Ik mijn al was en niets Hij, 't Ik mijn al was en niets
 Hij, iets mijn ik maar iets ook Hij, iets mijn ik maar iets ook
 mij, "Dood mijn ik, Heer, leef in mij, "Dood mijn ik, Heer, leef in
 Gij, "Heer, mijn al zijt ee nig Gij, "Heer, mijn al zijt ee - nig

Hij, Toen mijn heugmoed Je - zus af-wees; 't Ik mijn al was en niets Hij.
 Hij, Werd ver - tee - derd 't in mij al-lengs; iets mijn ik maar iets ook Hij.
 mij, "En ik sta - mel - de aan uw voe - ten: "Dood mijn ik, Heer, leef in mij."
 Gij, "Za - lig is 't mij niets te we - zen: "Heer, mijn al zijt ee - nig Gij."

1 Thess. 5:6

200

H. P. DANES

1. Waak geest der eer - ste hel - den, Waak op ten heil' - gen strijd,
 2. De macht der we - reld - groo - ten, De wijs - heid de - zer eeuw,
 3. Wijkt, e - van - ge - lie - bo - den, Voor Je - zus' haat - ren nooit;
 4. Waak, geest der ou - de hel - den, Waak op in de - zen tijd,

En doe de bood-schap gel - den, Die't hart van schuld be - vrijdt.
 Heeft tot zijn bond - ge - noo - ten Ge - weld en markt-ge-schreeuw;
 Wien hun ge - weld moog' doo - den, Hun heir - macht wordt ver-strooid.
 Laat woord en daad ver - mel - den, Wie met en voor ons strijdt.

Of - schoon van al - le kan - ten, De haat u weêr-stand biedt,
 Maar wat de Sa - tan po - ge, Hoe roeme op list en kracht,
 De Heer zal ze - ge - pra - len, Hij staaft Zijn heils - ver - bond,
 Hoe haat en list u tar - ten, Rust, bo - den Gods, rust niet,

Deinst, Je - zus' heit - ge - zan - ten, Voor's we - relds drei - gen niet.
 Die ze - telt in den hoo - ge Re - geert niet o - ver-macht.
 In al - le tong en ta - len Wordt eens Zijn rijk ver-kond.
 Eer dee - van - ge - lie ma - re liet Gods - rijk ko - men ziet.

„Ik zal u niet begeven en zal u niet verlaten.”
 „Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.
 Amen.”

Jozua 1 : 5 ; Mattheus 28 : 20

GODS VOORZIENIGHEID

201

Matth. 6 : 31—34

GEZ. 17: 1, 2, 3, 6

1. Wie maar den goe . den God laa . zor . gen, En op Hem
 2. Wat baat ons al ' zwaar . moe . dig vree . zen? Wat baat ons
 3. Men blij' eer . bie . dig God ver bei . den, En zwijg' den
 4. Treed vroe . lijk voort op 'sHee . ren we . gen, En neem uw

hoopt in't bangst ge . vaar, Is bij Hem vei . lig en go .
 't zuch . ten, wee en achi Ver . geefs zou al ons zuch . ten
 Heer oot . moe . dig stil; Hij zal ons naar Zijn raad ge .
 plicht ge . trouw in acht; 't Wordt ein . d'lijk al . les u ten

hor . gen, Dien redt Hij godd'lijk, won . der . baar Wie op den
 we . zen, Al kerm . den wook den gan . schen deg . De last des
 lei . den, 't Is goed en hei . lig, wat Hij wil. Ver . trouw het
 so . gen, Wan . neer gij bid . dend daar . op wacht. Wie steeds ge .

hoo . gen God ver . trouwt, Heeft ze . ker op geen zand ge . bouw . d.
 jam . mers, dien men draagt. Drukt maar te meer, hoe meer men klaagt.
 aan Zijn wijs . heid vrij, Hij weet, wat elk het nut . ligst zij.
 loo . vig op Hem ziet, Be . geeft, ver . laat Hij eeu . wig niet.

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

202

1. De groo . te Schep . per al . ler din . gen
 Het gansch ge . drag der ster . ve lin . gen;
 2. Zijn mach . tig' arm be . schermt de vro . men,
 Hij zal hen nim . mer om doen ko . men,

Ziet uit het on . ge . naak . baar licht,
 Niets is be . dekt voor Zijn ge . zicht.
 En redt hun zie . len van den dood;
 In du . ren tijd en hon . ger . snood.

Uit Zijn vas . te wo . ning, Daar Hij heerscht als Ko . ning,
 In de groot . ste smar . ten Blij . ven on . ze har . ten

Daar Zijn lof, Zijn eer klinkt door al de bo . gen,
 In den . Heer ge . rust; 'k Zal Hem nooit ver . ge . ten,

Zien Zijn godd'lijk oo . gen Op al 't mensch . dom neer .
 Hem mijn Hel . per hee . ten, Al mijn hoop en lust.

203

PSALM 121: 1-4

1. 'k Sla d'oo . gen naar 't ge . berg . te heen, Van
2. Hij is, al treft u 't felst ver . driet, Uw
3. Zijn wacht, waar . op men ho . pen mag, Zal,
4. De Heer zal u steeds ga . de . slaan, Op

waar ik dag en nacht Des Hoog . sten bij . stand wacht. Mijn
wach . ter, Die uw voet Voor wan . ke . len be . hoedt; Hij,
daar zij u be . dekt, En U ter scha . duw strekt, De
dat Hij in ge . vaar Uw ziel voor ramp be . waar!; De

hulp is van den Heer al . leen, Die he . mel, zee en
Is . rels Wach . ter, sibi . mert niet: Geen kwaad zal u ge .
maan bij nacht, de zon bij dag, In koud' en gloed ver .
Heer, 't zij g'u of uit moogt gaan, En waar g'u heen moogt

aar . de Eerst schiep, en sinds be . waar . de.
na . ken, De Heer zal u be . wa . ken.
min . d'ren, Op dat zij u niet hin . d'ren.
spoe . den, Zal oeu . wig u be . ho . den.

204

Luk. 8:22—25

J. E. GOULD

Einde

1. Gaat Gij op de le - vens - zee, 'Trouw we Hei - land, met ons med,
D. C. - Kennen wij, wat ons verbeid', Zie - te - rust en vet - lig - heid.

Hoe dan storm en golfslag woed', Door uw liefde en trouw be - hood,
D. C.

2 Schrik heerschte op de ranke boot, / Die 't apostelal besloot, / Ver van U in
nood alleen; / Maar Uw tot hen nadertreen, / Uw „Ik ben het“, schonk hun, Heer, /
't Kinderlijk vertrouwen weér.

3 Wees zoo met mij in den stond, / Als al wat me aan de aarde bond / In den
jongsten strijd m'ontzinkt; / Heer, als dan geen star meer blikt / Schraag mij, waar
elk steunsel vliedt, / Uw „Ik ben het, vrees gij niet.“

Joël 2:17

205

Wijze: Tot hier heeft mij de Heer
geleid, No. 226

1 Ik hoorde des verzoekers spot: / „Er is voor u geen hulp bij God“; / Maar
machtiger was Jezus' stem, / Hij riep me en ik geloofde in Hem.

2 Gij kendet, Heer, des vijands macht; / Blijf, als hij mij te winnen tracht, / Als hij
mij last'rend treedt ter zij, / Mij naar mijn zwakheid reddend bij.

3 Met U is veilig ieder pad, / En wien de list des Satans vat, / Nooit hem, die hoe
hij dreigt en vleit, / Op Uw genade en trouwe pleit.

4 Met U, schoon niets door eigen kracht, / Vrees wereld ik noch duiv'lenmacht: /
Gij hebt verwonnen en ik sta / Als op een rots op Uw genâ.

Joh. 15:1—7; Rom. 6:1—9

206

Wijze: O, zaal'ge ure van gebed,
No. 398

1 Heer, die als Woord Gods, 's Vaders beeld / En ons het licht des levens zijt, /
Die ons als waarheid en genâ, / Met volle stroomen heils verblijdt, / U roemen en
U danken wij / In 't aan Uw naam gewijde lied, / Verlosser, Midd'laar, Heer en
Hoofd, / In wien ons hart den Vader ziet.

2 Ontvingt Ge in hemel en op aard / Als loon Uws strijdens alle macht, / Voor
ons was 't, voor wie Ge op Uw kruis / Den raad des Vaders hebt volbracht, / Her -
schepper zijt Ge ons, Heer; Uw dood / Werd een nieuw leven ons, Uw bloed / Door -
stroomt des Vaders wijnstok nu, / Wiens ranken uit Uzelf Gij voedt.

3 Heer, 't deelen in Uw offerdood, / Begraving en verrijzenis, / Uw strijd en zege -
praal, maakt ons / Van plaats in 't vaderhuis gewis. / Uw prikkel, dood, uw schrik -
beeld, graf / Ontnam u in Zijn kruis de Heer, / En nu scheidt van de liefde Gods /
In Christus ons geen schepsel meer.

Hosca 11:4; Rom. 8:35-39

207

1. Ik heb een Vriend, o welk een Vriend! Hij mind' mij, eer'k Hem kende;
2. Ik heb een Vriend, o welk een Vriend! Almacht is Hem ge-ge-ven,
3. Ik heb een Vriend, o welk een Vriend! Zoo lieflijk en waarachtig,

Hij trok mij met het liefdekoord, Tot ik mij tot Hem wendde.
Om mij te schenken aan het eind, Het eeuwig, za - lig le - ven,
Een goe - de Raadsman in den strijd, Een Helper, op - per-mach-tig.

En om mijn hart licht vast en hecht, De band, die lief-de smeedde;
Zijn arm is sterk, Zijn hand bereid Om mij met kracht' omkleden.
Wat kracht kanscheiden mij en Hem, Nog tus-schen-bei-de treden?

Want ik ben Zijn en Hij is mijn, Voor al - le eeu-wig-he-den.
Op dan ten strijd, straks volgt de rust, Voor al - le eeu-wig-he-den.
Of dood of le-ven? Neen! 'k ben Zijn Voor al - le eeu-wig-he-den.

Ps. 78:52-53; Jes. 58:11

208

Opgewekt

1. God leidt ons, leidt met Va - der hand Zijn kin - d'ren naar 'thun
2. Gaat soms door diep - ten 'treis - pad heen, Na dat de zon zoo
3. Heer, zoo Gij on - ze hand maar vat, Zij goed ons 'truw of
4. En, broe - ders, is de tocht vol - bracht En zien wij d'aerkroon,

bei - dend land; Juich' dan ons hart in oot - moed blij God
vroom - lijk scheen, 'Zij 'tmacht of mid - dag om ons zij: God
el - fen pad; Dan rou - men w'ook in droef - heid blij, God
die ons wacht, Dat on - ze ze - ge - psalm nog zij: God

Koor.

leidt ons, on - ze	God is Hij.	} God leidt ons, on - ze
leidt ons, on - ze	God is Hij.	
leidt ons, on - ze	God is Hij.	
leidt ons, on - ze	God is Hij.	

trou - we God Be - hoedt ons, o! wat heil - ge - not; Wat on - ver - dien - de

- sa - lig - heid, Dat Hij met Va - der - hand ons leidt.

Rom. 5:1

209

1. Kaln op mijn Ver . los . ser . leu . nend, heb ik vreê, ja vreê; Op de
2. Nu mij, moe . de, rust be . reid wordt, heb ik vreê, ja vreê; Nu la

gunst des Va . dors steu . nend, heb ik vreê, ja vreê. Klot . sen
God mijn hart ver . blijd wordt, heb ik vreê, ja vreê. Nu 't ge .

om mij heen de ba . ren, Toch zal mij geen vrees ver . va . ren; Als Gods
heim mij is ont . slo . ten, Heerlijk voor Gods gunst . ge . noo . ten, Zija ge .

Ad lib.
ar . men mij be . wa . ren, heb ik vreê, ja vreê.
na op me uit . ge . go . ten, heb ik vreê, ja vreê.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Deut. 7:9; Ps. 33:4
2 Thess. 3:3

210

Wijze als Psalm 118: Laat ieder
's Heeren goedheid loven, No.9

GODS GETROUWHEID

Gezang 12:1, 2, 4 en 6

1 O goedheid Gods! nooit recht geprezen! / Heet hij een mensch, dien Gij niet treft? / Hoe snood ondankbaar moet hij wezen, / Die 't hart niet vroolijk tot U heft! Neen! alles aan God dank te weten / Zij steeds mijn plicht, mijn werk, mijn lied! / De Heer heeft nimmer mij vergeten; / Vergeet, mijn ziel! den Heer ook niet!

2 Wie wou mij wonderbaar bereiden? / Die God, die mij niet noodig heeft. / Wie wou mij zoo geduldig leiden? / Hij, wien mijn hart zoo vaak weêrstreeft. / Wie sterkt in mijn gemoed den vrede, / Wie schoort mijn' geest met nieuwe kracht, / Wie deelt mij zoo veel zegen mede? / Is 't niet Zijn arm, zoo sterk van macht?

3 En dezen God zou ik niet eeren, / Ik zou Zijn goedheid niet verstaan? / Hij zou mij raden, ik niet leeren? / Den weg, dien Hij mij wijst, niet gaan? / Zijn wil bestier' mijn hart en zinnen, / Zijn woord blijv' mij bestendig bij! / God moet ik boven alles minnen, / En mijnen naasten, zooals mij.

4 Dat Uwe zorg en trouwe hoede, / Mijn God! mij steeds voor oogen zij! Die sterke mij gestaag in 't goede, / Dat ik U heel mijn leven wij! / Die leide mij in blijde dagen, / Die trooste mij in tijd van nood, / En leer' mij zonder schrik verdragen / Het aaklig denkbeeld van den dood!

Naar Gellert

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 34:8

211

F. E. BELDEN

1. Des Hee - ren heil' - ge En - gel le - gert Zich om Gods volk, lich - ten - de wolk
2. Als nood en doodsnaacht ons om - rin - gen, beukt Zijn macht geestdriften kracht ons,
3. Blijf on - ze gida; ons al - ter hoe - der, Blijf, En - gel Gods, bureht en rots ons,

Koor.

Al - len, die hun Ko - ning die - nen, Dag en nacht, Leid, En gel des
Wachten wij van Zij - ne hoe - de Ze - go - praal.
Tot ons zwer - ven en ons strij - den Is vol - end. Leid, heil' - ge En - gel,

lichts, schild ons en gids, Leid ons bij dag en bij nacht Naar
leid ons bij uw licht - glaans vei - lig, Naar

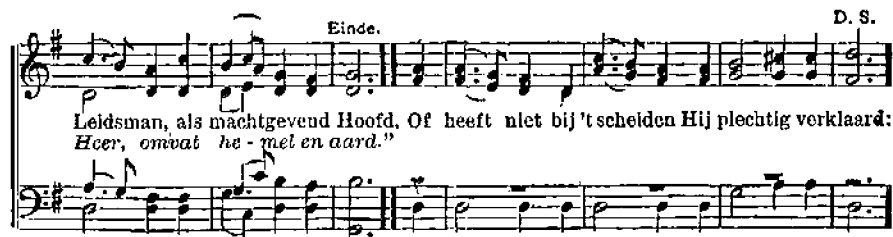
't oord, waar na strijd rust ons ver - blijdt, Waar Gods kroon Zijn kind'ren wacht.
't oord, waar ons na strijden rus - te zal ver - blij - den,

Hebr. 2: 11—18; 4: 15; 11
Matth. 19: 27—30; Joh. 6: 37

212

1. Hoe vast is de grondslag voor 't hart, dat ge - looft In Christus als
D. S. — "Mijn macht, als uw

Einde. D. S.
Leidsman, als nachtgeveend Hoofd, Of heeft niet bij 't scheiden Hij plechtig verklaard:
Heer, omvat he - met en aard."

2 „Vrees niet, Ik ben met u, uw Heer en uw God / Als Zoon van den Vader; Ik deelde in uw lot / En lijden, om u in uw onrust en pijn / Een broeder en priester tot redding te zijn."

3 „In 't diepste der waat'ren deert u niet de vloed, / Te midden der vlammen zengt u niet hun gloed, / Want Ik, die uw zonden op 't kruis voor u droeg, / Ik ben tot in de ure des doods u genoot."

4 Mijn Heiland, zoo sprak Gij voor allen, voor mij; / Vermeer mij 't geloove, houd dicht m' U nabij; / Heer, maak Gij 't mijn leven, mijn blijdschap, mijn lied: / „Schoon m' allen verlaten, mijn Middelaar niet."

Ps. 17: 4—7; 119: 133
Hebr. 12: 1—3

213

1 Je - zus, ga ons voor O het levensspoor! Wij, als Uw ge - trou - we leden,

Volgen U op al Uw schreden. Voer ons aan Uw hand, Tot in 't Vader - land!

2 In de grootste smart, / Och, versterk ons hart! / Doe ons in de bangste dagen / Nimmer over lasten klagen! / Want door smarten heen / Vinden w'U alleen.

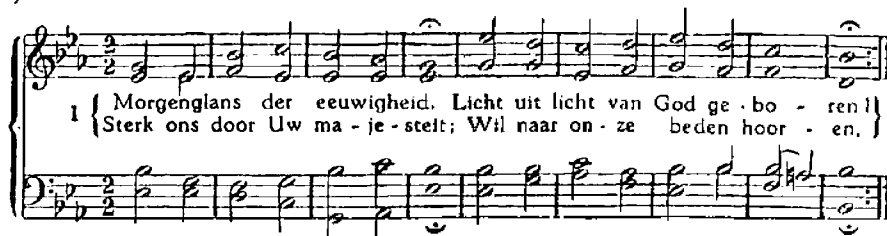
3 Moet onz' eigen baan / Door veel diepten gaan, / Zijna w'om ander leed bewogen, — / Och, stel Gij ons dan voor oogen / 't Einde, dat ons beidt, / Waar G' ons henen leidt!

4 Regel onzen gang, / Heiland, levenslang! / Moog de weg ook moeilijk wezen, — / Met U is er niets te vreezen. / Wij gaan moedig voort / Naar Uw hemelpoort.

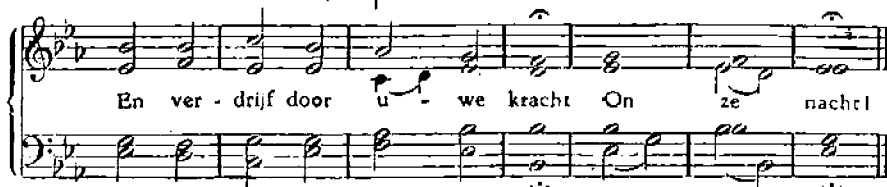
(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Ps. 138: 3; Spreuk. 15: 29
Joh. 8: 12

214

1 Morgenglans der eeuwigheid, Licht uit licht van God ge - bo - ren!
Sterk ons door Uw ma - je - stelt; Wil naar on - ze beden hoor - en,)

En ver - drijf door u - we kracht On ze nacht!

2 Als de dauw op 't dorstend veld, / Daal' Uw rust ons neer in 't harte, / Rustloos dag en nacht gekweld, / Ach, door eigen schuld en smarte! / Laaf ons met Uw zoeten troost / Onverpoosd!

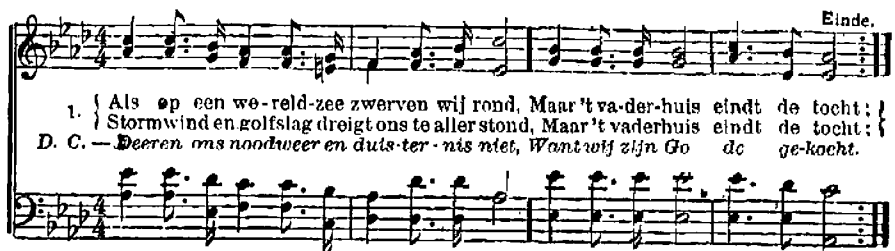
3 Heer! geef dat Uw liefdegloed / D'ijskou onzer ziel verdrijve; / Geef haar nieuwen lust en moed, / Duld niet, dat zij weer verstijve; / Wek in ons een trouw, wier vuur / Eeuwig duur!

4 Blijf bij ons, als d'avond daalt: / Moog' Uw glans ons dan omschijnen, / Die de doodsvallei bestraalt / En de neev'len doet verdwijnen! / Waar Gij heerscht in volle pracht, / Daalt geen nacht.

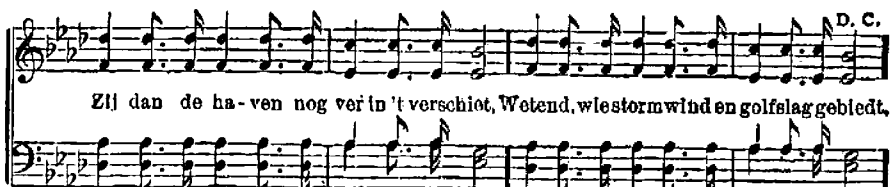
(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

215

Mark. 6: 47—51

1 Als op een we - reld - zee zwerven wij rond, Maar 't va - der - huis eindt de tocht;
Stormwind en golfslag dreigt ons te aller stond, Maar 't vaderhuis eindt de tocht;
D. C. — Beeren ons noodweer en duls - ter - nis niet, Want wij zijn Go - de ge - kocht.

D. C.
Zij dan de ha - ven nog ver in 't verschiet, Wetend, wie stormwind en golfslag gebiedt,

2 Wel speelt de storm met de boot, die ons draagt, / Maar 't vaderhuis eindt de tocht; / Dreigend, of angst ook ons 't harte versaag / Maar 't vaderhuis eindt de tocht; / Schenk en vermeerder, o Heer, ons gelockt, / Maak voor elk dreigen volstandig ons doof, / Zeker, dat nooit Gij ons laat tot een roof, / Ons, die Gij duur hebt gekocht.

3 In de haven brengt haast ons Uwe hand, / En 't vaderhuis eindt de tocht; / Schonkt niet Uw bloed Gij Uw broed'ren ten pand / Van 't heuglijk eind van den tocht? / Eere zij God, klinkt de jubelzang daar; / Heil ons, doorworsteld in strijd en gevaar, / 't Woord der belofte ons in sabbatsrust waar; / Gij hebt ons Gode gekocht.

Ps. 31:4

216

Matig

1. Heer Je . zus, neem mijn han . den, En leid mij voort Langs
2. Al wat U eer . tijds gries . de, Ver . zoend door 't bloed; Ver .
3. Be . hoed mij voor ver . koe . len. Door Sa . lans macht; Doe

stei . le' af . gronds . ran . den Naar 't ho . melsch oord. 'k Kan
bor . gen in Uw lief . de. Is 't mij thans goed. Ik
mij Uw hand ge . voe . leu in don . k'ren nacht. Heer

zon . der U niet le . ven, Niet gaan of staan; Als
zit nu aan Uw voe . ten Zoo kalm en stil: Daar
Je . zus, neem mijn han . den in U we hand, Om

Gij mij zoudt be . ge . ven Zon 'k rasch ver . gaan.
leer ik U ont . moe . ten, Ver . staan Uw wil.
vei . lig aan to . lan . den In 't Va . der . land.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Ps. 23

217

Wijze: Mijn rust is hier boven,
No. 168

1 De Heer is mijn Herder, die veilig mij leidt, / Die zorgend in grasrijke streken mij
weidt, / En neêr mij doet liggen, waar stîl bij een vliet / Haar water in 't lommer
verkwikking mij biedt.

2 Al moest ik van menschen verlaten, alleen / Een afgrond in schaduw des doods
hier betreên, / Mijn Herder gaat met mij, Zijn stok en Zijn staf / Keert, wat mij belage,
't gevaar van mij af.

3 Ik vrees geen vervolgers, verblijd in den geest / Geniet ik Gods gaven, is 't binnen
mij feest; / Wie zuchtend en zwoegend den levensweg ga, / Mij zalft als met olle der
vreugd, Gods genâ.

4 Al klimmen mijn dagen, geen grijsheid veroudt / Het hart, dat in God leeft, Zijn
leiding betrouwt; / Elke avond, die neêrdaalt, zegt troostvoller mij; / Het doelwit der
reis is een dag meer nabij.

Jes. 30:15; Jer. 10:23
Ps. 18:31; 56:4—5

218

Wijze: Looft God de bron van
alle goed, No. 371

1 Ons hart verheugt zich, dat bij God / 't Bestuur is van geheel ons lot, / Dat Hij
ons vreugd of ongeval, / Naar wij behoeven, zenden zal.

2 Hij, die ons gansch bestaan doorziet, / Houdt ook de schaal van ons verdriet; /
Zijn wijsheid weet, waar ongeneugt / Ons 't best bereidt voor hemelvreugd.

3 Hij, die zijn eigen weg wil gaan, / Ziet dwaallicht vaak voor sterren aan; / En
— gaat hij op dat schijnsel door — / Dan dwaalt hij vaak van 't rechte spoor.

4 God kent alleen het naaste pad, / Dat uitloopt op de hemelstad; / Hij weet, wan
neer in ons gemoed / Of smart of blijdschap voordeel doet.

5 Daar die verwachting in ons leeft, / Behaagt ons alles, wat Hij geeft, / Wijl elke
last, ons opgeleid, / Ons vormt tot hooger zaligheid.

6 Hij, die ons leidt door 't aardsche dal, / Die nimmer ons verlaten zal, / Heeft Zijne
liefd' en trouw verpand / Voor onze komst in 't Vaderland.

7 Waar ons geen schepsel helpt, helpt Hij; / Als alles vlucht, staat Hij nabij; / In
rust eu vreugd, in nood en strijd, / Blijft Hij dezelfde t' allen tijd.

8 Als wij de doodsvallei betreên, / Laat ons elke aardsche vriend alleen; / Maar
Hij, de beste vriend in nood, / Verzelt ons over graf en dood.

9 Komt, treên wij dan blijmoedig voort, / In vast vertrouwen op Zijn woord / Hoe
moelijk ons de weg ook schijn', — / Het eind zal zeker zalig zijn.

(Overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Hebr. 10:35

219

Jno. R. SWENEY

1. Lang ik hield aan 't kruis geklemd mij Als de macht, die wanhoop keert.
2. 'k Klem mij nu aan 't kruis oiet lau-ger, Schuld en vrees kwelt mij niet meer;
3. 'k Klem niet meer mij aan het tee-ken, Sinds in 's Mees- ters vriend'-lijk oog

En 'k ge-voel-de ook bij dat klem-men Wan-hoop uit mijn hart ge-weerd.
'k Heb het kruis zelfs los-ge-la-ten En zie ee-nig op den Heer.
Ik aanschouwde, welke ont-fer-ming Tot Zijn of-fer Hem be-woog.

Toch hield zoo de strijd des lo-vens Mij bij schuld van vrees be-wust;
't Is Hij-zelf op wien ik bou-we, Op Zijn lief-de, die in 't kruis
'k Rust, ge-dra-gen door Zijn lief-de, Aan Gods va-der-har-te nu;

Al mijn aan het kruis mij klem-men Schonk mijn ziel niet 's Hel-lands rust.
Beeld mij is van 's Va-ders lief-de, En de weg naar 't va-der-huis.
Zon-daar, ken uws Va-ders lief-de, 't Kostbaarst pand gaf Hij voor u.

Koor.

Heil mij, 't is niet meer het teo-ken Van mijns Hei-lands lief-de-trouw,

't Is Hij-zelf nu, op wien zien-de, Ik al-leen mijn ho-pe bouw.

Joh. 3:21; 12:35; 1 Tim. 6:16

220

M. M. JONGA

1. Droef en don-ker zij de he-mel, Storm en guur-heid ons voor oog,
2. Ou-ze Va-der hoort het smee-ken, Van 't Hem zoo-kend kin-der-hart,
3. 't Dui-ster is de vruet der zon-de, 't Licht de gift van Gods ge-na;

Chris-ten, hoe u de angst om-we-mel', Dui-zel niet en blik om-hoog!
Hij zal van ver-troos-ting spre-ken, Naar het klim-men on-zer smart.
Lief-de heelt de diep-ste won-de, Leert ons dan-ken vroeg en spä.

Voor Gods troon be-staat geen dui-ter, 't Licht daalt uit Zijn woon-steê af,
Al-tijd staat Zijn troon ons o-pen, O-pen in Zijn lie-ven Zoon,
Lief-de draagt ons, telt de ha-ren Van ons arm en schul-dig hoofd;

'Schenkt den nacht zijn star-ren-luis-ter, En straalt le-ven tot in 't graf.
Die ons moed geeft om te ho-pen, Tot in 't pijn-lijkst schuld-be-loon.
Va-der-zorg blijft ons be-wa-ren; Een-wig zij Gods trouw ge-loofd!

Heer, No. 140

221

Wijze: U behoort mijn leven,
Hebr. 4:15; 5:2

1 Woeden stormen om uw hoofd, / Toon in wien uw hart geloofd / En Hij fluistert
u nabij: / „Vrees niet, Ik sta u terzij.”

2 Die uw kruis gedragen heeft, / Voor u stierf en eeuwig leeft, / Jezus kent, als
Man van smart, / Al de nooden van uw hart.

3 Op Gods troon verhoogd met macht / Schenkt Hij naar uw dag u kracht, / Tot
g'eens na doorstreden strijd / Eeuwig bij Hem zalig zijt.

Ps. 54:6; Hebr. 13:6

222

S. B. MARSH
Einde

1. { Je - zus, zie - le - vriend in nood, Leen mij schuilplaats in uw schoot, }
 { Als op 's le - vens o - ce - aan Dreigend hoog de gol - ven gaan. }
 D C — Tot uw hand be - hoef - den mij Landen doet aan 's hemels kust.

D. C.
 Geef dan aan mijn zie - le rust In het bau - ge nood - ge tij,

2 Buiten U, waar zou ik gaan? / Hulploos hangt mijn ziel U aan; / Laat mij naar mijn smeekebeên, / Machtig Helper, niet alleen; / Als de laatste lichtstar dooft, / 'k Neerzink zonder tegenweer, / Dek dan met Uw vleug'len Heer, / Gij mijn arm en weerloos hoofd.

3 Meer dan alles, Heer, is mij / Uw genade en medelij, / Die hier in hun angst en nood / Reddeloozen redding bood; / Redloos ben 'k door eigen schuld, / Maar Gij, zonder vlek of smet, / Hebt Gij 's Vaders heil'ge wet, / Och, zij 't ook voor mij vervuld.

Ps. 27:11; 23:4

223

F. E. BELDEN

1. Leid, Jesus, ons op 's leeren kroonelpaad, U volgen wij; 't la veilig ons in te poor ons voetste gaan; U volgen wij.

Zij donker 't pad, of stormt het om ons heen U volgen wij; Ons hart kent rust, Heer, nabij U alleen, U volgen wij.

2 Hoe duister 't zij, hoe dreigend 't noodweer loei, / U volgen wij, / Hoe woest en fel 't gehuil der winden loei, / U volgen wij; / Meer dan d' orkaan is d' U gegeven macht, / U volgen wij; / Al heeft ons hart, 't rust, Heer, in Uwe kracht, / U volgen wij.

3 En dreige ons straks de schrik van dood en graf, / U volgen wij, / Ons hoedt ook dan Uw stok en herderstaf, / U volgen wij. / In 't dal des doods giugt Ge ons ten leven voor, / U volgen wij; / Ook daar ziet ons geloof Uw veilig spoor, / U volgen wij.

Joh. 10:11 en 14

224

MARIANA

1. Mijn goe - de Her - der is de Heer, Die als zijn ooi - lam trouw en teer
 2. Hij geeft mij spijs, Hij biedt mij rust, En leidt mij naar mijn har - te - lust
 3. Al ga ik door een rots - dal heen, Gij laat mij nim - mer - meer al - leen;
 4. Het vree - zen zelfs voor uaad'rend kwaad Keert gij, mijn troost en toe - ver - laat,
 5. Zoo leef ik voor uw oog en troon! Ook zal uw hell, uw gunst - be - toon

Van jongs aan mij heeft opgekweekt, Door wien mij 't goe - de nooit ontbreekt.
 In gra - zig, scha - duw - rij - ken oord Langs hel - d're wa - ter - stroom - men voort.
 Maar blijft in scha - duw van den dood Mijn hel - per, gids en tocht - ge - noot.
 Door uw na - bij - heid van mij af, En schraagt mij door uw her - der - staf.
 Mij, vol - gen, tot mijn brekend oog, Heer, U aanschouwt in 't licht om - hoog.

1 Petr. 2:25

225

W. B. BRADBURY

1. { Goe - de Herder, leid en voed ons, U - we trouw zijn wo ons bewust; } Heil'ge Je - zus, goe - de Herder,
 { Alsak ons volzaam en be - boerd ons Te - goe oi - gen wil en lust; }

In U is ons hart ge - rust, Heil'ge Je - zus, goe - de Herder, In U is ons hart ge - rust.

2 D' Uwen zijn wij, Uwe schapen; / Weerloos als niet Gij ons leidt, / Maar Uw liefde is ons wapen / Borg voor onze veiligheid; / Heil'ge Jezus, goede Herder, / Heil ons, dat Uw staf ons weidt.

3 Wat gevaren ons omringen, / Nooit zal menschenlist of kracht / Ons aan Uwe hoêde ontwingen; / Meer dan allen is Uw macht. / Goede Herder, veilig leidt G' ons / Huiswaarts heen door storm en nacht.

Ps. 25: 5 en 9; Rom. 2: 14

226

P. RITZEN

1. Tot hier heeft mij de Heer ge - leid En mij naar Zijn goed-guns - tig - heid

Op 't pad, ge - ba - kend voor mijn voet, Gesteund, ge - ze - gend en be - hoed.

2 'k Vond ied'ren avond nieuwe stof / Tot dankend juichen, Hem tot lof, / Die onverdiend en onverplicht / Mij heeft doen wand'len in Zijn licht.

3 Wellicht ben 'k reeds niet verre meer / Van 't levensdoel in reiner sfeer, / Waar na mijn laatsten strijd en nacht / Mijn Koning en Zijn kroon mij wacht.

4 Hem ingeplant, die voor mij leeft, / Die al mijn schuld gedragen heeft, / Leg ik van Zijn genâ bewust, / Elk' avondstond mijn hoofd ter rust.

5 In Hem altoos nabij mijn God, / Vrees ik geen wisselkeer van 't lot; / Door Hem bewust, dat eens de dood / Maakt plaats voor 's Vaders liefdeschoot.

Ps. 118: 13

227

1. Mag zacht - keusvoorwaarts gaan Ons scheepje op doo-ce-aa, Van stormen hoogen golflag trij,

U, machtig Op-per - beer, Uw liefde ons in ge - na na - bij Zij daarvoor dank en eer.

Maar als soms storm ons tref, / Zich wind en zee verhef, / Geen enk'le star zelfs in den nacht / Ons hoop op uitkomst biedt, / O, toon dan ons geloof zijn macht / Tot hooren: „Vrees gij niet.”

3 Waar Ge in nood en strijd, / O Heer, nabij ons zijt, / Betaamt ons kloekheid, past ons trouw / In 't volgen op Uw woord, / Opdat, wie U weërsta, aanschouw' / Aan wien ons hart behoort.

Ps. 103: 9

228

D. S. HAKKE

1. Ge - na - dig, barm - hartig is de Heer, Al - toos be - reid om ge - na te schenken,
2. Geen va - der is voor zijn kind ge - weest, Zoo - vol van liefde, als God voor de Zij - nen!
3. Hij weet toch van wat maak - sel wij zijn, Zwak en broos, ge - bootst uit 't stof de - zeraard!
4. Maar voor eeuwig rust 's Heeren ge - na Op al - len, die Hem in waar - heid ken - nen.

Hij twist niet im - mer, noch wil im - mer - meer Zij - nestraf - fen - de gramschap ge - den - ken,
Hij is de er - bar - mer voor die Hem vreest; Doel voor eeuwig hun zon - den ver - dwij - nen,
De mensel is als 't gras der dor - re woe - stijn; Hij bloeien verwelkt als bloe - men der gaard,
Hun kindskinderen slaat zee - g'end Hij ga En al - len, die hun bonds - eed niet schen - den.

Ps. 145: 18

229

GUILLAUME FRANC

1. De Heer is nimmer van ons ver, Zijn lief - de steeds na - bij,

Ons leidend als zijn won - der - ster Door 's we - relds woos - te - nij.

2 Gelijk wij Hem op aarde zien / Is Hij in eeuwigheid, / Een herder, die ons hulp wil biên, / Ter aller uur bereid.

3 Wie tot Hem har en handen strekt, / Zijn bijstand biddend vraagt, / Voelt tot een nieuw bestaan gewekt, / Hoe liefde ons hoedt en draagt.

4 Hem klinkt der kind'ren staam'len zoet; / Aan moederschoot geknield / Voelt biddend reeds hun teër gemoed / Tot liefde zich beziel.

5 Zij, Heer en Meester, dit ons deel, / Wat ook hier 't vleesch bekoor, / Dat U alleen en U geheel / Ons harte toebehoor.

Exod. 23:20

230

Moderato espressivo

A. H. ACKLEY

1. Ik heb een goe-de, trouwe Leidsman, Hij baant den weg mij hier be-
2. Soms gaat mijn pad door 't nachtelijk duis-ter, Verlicht geen ster mijn som-bre
3. Als zond' en Sa - tan mij be - loe-ren, Het pad mij moei - lijk valt en
4. Leid steeds mij voort ge-trouwe Leidsman, Naar 't eeuwig za - lig Va - der

rit.
neen; Hij schenkt Zijn blijdschap mij en vre-de, Met Hem ben ik nimmer al-
baan; En als mijn hart ontmoe-digd wankelt, Blijf k door Uw kracht gelo - vig
steil. Beschermt Gij mij, mijn O - ver - winnaar En fluistert zacht: „Ik ben uw
huis; Met u geen vrees, geen nood, geen twijfel. Gij baant mijn weg en brengt mij

Koor a Tempo
leen.
staan. Door U geleid, mijn trouwe Leidsman, Ga 'k moedig voort op 't smalle
heil.
thuis. Door U geleid, mijn trouwe Leidsman, Ga 'k moedig voort op 't smalle

pad;
pad; Gij zijt mijn hoop mijn vreugd, mijn leven, Mijn borg, mijn Gids ter he-mel - stad.

(Chants joyeux)

J. H.

Ps. 46:2; 62:9

231

Langzaam

1. Vei - lig in Je - zus' ar - men, Vei - lig aan Je - zus' hart;
2. Vei - lig in Je - zus' ar - men, Vrij bij mijn Heer en Borg;
3. Je - zus, mijn dier - b' re Toe - vlycht, Je - zus, Gij stierft voor mij!

Finde
Daár, in Zijn teer er - bar - men, Daár rust mijn ziel van smart.
Vrij van 't ge - woel der we - reld, Vrij van der zon - den macht;
Dat op die Rots der eeu - wen, Eeu - wig mijn ho - pe zij.

Hoor! 't is het lied der eng' - len, Zingend van liefd' en vrees,
Vrij van de vrees en twij - fel, Vrij van der zon - den macht;
Heer, laat mij lijd - zaam wach - ten, Tot dat het duis - ter vliedt,

D. G. Koor.
Rui - schend uit 's he - mels za - len, O - ver de gla - zen zee.
Nog slechts een wei - nig lij - den, Nog slechts een kor - te nacht.
En 't oog aan gind - sche kus - ten Uw heil - licht glo - ren ziet.

Deut. 31:6 en 8; 1:5
1 Kron. 28:20

232

Wijze: Daal bij 't huiswaarts
gaan Uw zegen, No. 364

1 „Nimmer zal ik u begeven, / Nooit verlaten,” zegt de Heer; / „Ik zal, wat u 't hart
doe beven, / Met u zijn, Mijn naam ter eer; / Wat u dreige, ja wat dreige, / Mijn
bescherming blijkt u meer.

2 Roep Mij, als de stormen woeden, / Met een vast vertrouwen aan; / Mijne hand
zal u behoeden, / Hoe de golven hooger gaan; / In het noodweêr, ja in 't noodweer, /
Doe 'k als op een rots u staan.

3 Beeft g' in de ure der verleiding, / Als u vleesch en wereld vleit, / Mijne tucht
verhoedt, dat scheiding / Door hun arglist u verbeidt, / Doet u weten, ja doet weten, /
Dat Mijn hand u veilig leidt.

4 Voelt g' u angstig, droef te moede, / Schijnt het om en in u nacht, / Bouw op
Mij, Mijn liefde en hoede / Maakt der zwaksten zwakheid kracht; / Mijn genade, Mijn
genade / Schenkt tot zegespralen macht.”

Jes. 55:1; Openb. 21:6

233

F. E. BELDEN

1. Naar't lie- vend wa - ter zij ons vra - gen, Daar Je - zus 't al - len biedt;
2. De goe - de Her - der drijft Zijn scha - pen Vaak door een woes - te dreef,
3. Zijn wijs - heid kent en kiest de pa - den Naar beek en wel - de - grond:

Ons la - ven is Zijn wel - be - ha - gen, Hij geeft het elk om niet.
Maar vel - fig - heid schenkt hun Zijn wa - pen. Schoon doodsgevaar ze omzweef.
Al wie Hem vol - gen leidt ver - za - den En rust in de avondstond.

Koor.

Naar't levend water zij ons vra - gen, 't Wa - ter, dat de goe - de Her - der
Naar't levend, reine wa - ter zij ons vragen, 't Water, dat de goe - de, trouwe Herder

Al - len, die 't in oot - moed vra - gen, Als Zijn scha - pen vol - op biedt.
Al - len, die 't in oot - moed van Hem vragen,

PELGRIMSLIEDEREN

„Want wij zijn vreemdelingen en bijwoners voor Uw aanzicht, gelijk al onze vaders; onze dagen op aarde zijn als eene schaduw, en er is geene verwachting.”

1 Kronieken 29:15

1 Kor. 2:9; Tit. 2:11-14

234

J. M. EVANS

1. Land in 't zicht en bloem en vruch - ten Rijk ge - strooid door 't we - lig groen, En een
2. Voorwaarts, moe - dig, de o pen ha - ven, 't Lied der eug' - len nood en wenkt; 'k Reik - hale,
3. Laet daar blij - de 't an ker val len In bet of - fen, zil - ven nat, En doe
4. Daar zijt ge al - len nood te bo - ven, Daar geen vrees meer voor ver - gaan: 't Sab - bate -

Koor.

geur van het semluchten, Die het hart her - le - ven doen.
be - mel, naar uw gaven, Naarden vrede, dien gij schenkt. Noodweer, rot - sen, stormen, nacht,
mede 't danklied schallen In den psalm der vrede - stad.
lied van wie ge - loo - ven Vangt in 't huis des Va - ders aan.

'k Vrees niet meer uw moed en macht, Als ik ank'rend, daar in 't zand, 't Welkom hoor van 't beet're land.

1 Kron. 29:15
Hebr. 13:14; Ps. 27:4

235

Wijze: Jezus neemt de zondaars
aan, No. 73

1 Hemelwaarts gaat hier ons pad; / Wij zijn gasten hier beneden, / Tot wij in de hemelstad / Komen, in het zalig Eden. / Pelgrims in het dorre land! / Boven is ons Vaderland!

2 Hemelwaarts loopt onze baan; / Slechts wat hemelsch is, heeft waarde. / Nooit was 't doel van ons bestaan / slechts te leven voor deez' aarde; / 't Hart, vernieuwd door zijnen Heer, / Zoekt gewis zijn oorsprong weêr.

3 „Hemelwaarts!” zoo roept Gods Woord; / 't Wijst mij op de blijde kusten; / 't Wijst mij naar het zalig oord, / Waar ik thuis ben en mag rusten. / Dat belooft, verzekert Hij. / 't Wordt eens waarheid ook voor mij!

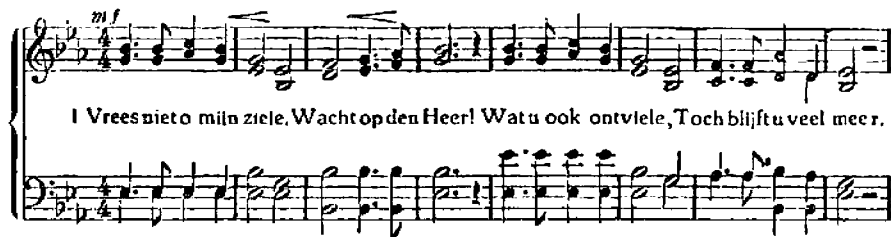
4 „Hemelwaarts!” denk ik altijd, / Als God mij 't zoo wêl wil maken, / Mij een tafel toebereidt, / Hier reeds hemelvreugd doet smaken, / Spijst Hij lichaam hier en geest, / Boven volgt het brulloftsfeest!

5 Hemelwaarts! mijn zalig lot / Toont 't geloof mij reeds van verre; / 't Hart verlangt reeds naar zijn God. / Schooner blinkt noch zon, noch sterre / Dan de glans dier heerlijkheid, / In zijn stille majesteit.

6 „Hemelwaarts!” ja, „Hemelwaarts!” / Dat zal steeds mijn leuze blijven. / Alle lusten dezer aard / Zal ik door hemelzin verdrijven. / Slechts de hemel trekt mij aan, / Tot 'k hem eens mag binnengaan.

236

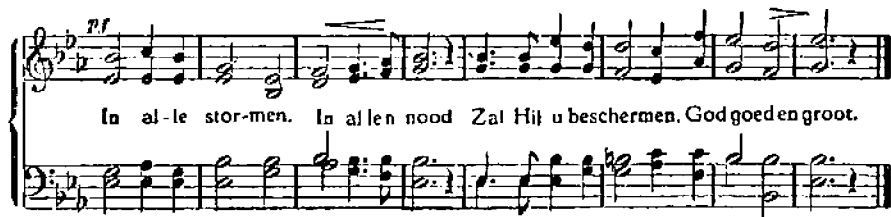
Gen. 49:18. Ps. 27:13—14

mf
I Vrees niet o mijn ziele, Wacht op den Heer! Wat u ook ontviele, Toch blijft u veel meer.

p Weest onversaagd! Zie, de morgen daagt. En een nieuwe len-te Brengt al wat gij vraagt.

mf
In al-le stor-men. In allen nood Zal Hij u beschermen. God goed en groot.

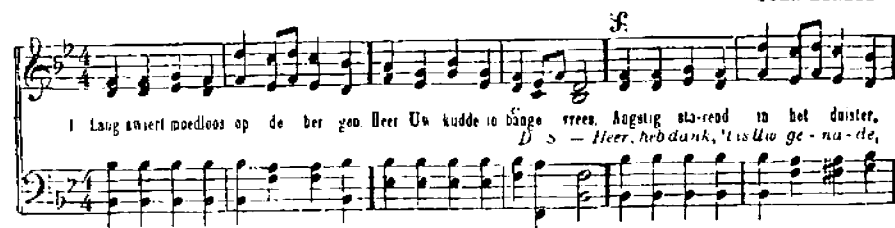
2 Vreest niet, o mijn ziele, / Wacht op den Heer! / Wat u ook ontviele, — / Toch blijft u veel meer. / Wat u verliet, — / God begeeft u niet. / Grooter dan de Helper / Is de nood toch niet. / Eeuwig Getrouwe, / Redder in nood, / Red ook onze ziele, / God, goed en groot.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Ezech. 34:15—16;
Ps. 31:4

237

JOHN ZUNDEL

f
I Lang aert moedloos op de ber gen Heer Uw kudde is bange vrees. Angstig sta-rend in het duister.
D.S. - Heer, heb dank, 'tis Uw ge-na-de.

Einde *D.S.*
Of niet haast haar 't licht ver-rees; Heil, daar bli-ken d'eer-sto-stralen, Blij-de gtoed ver-guldt des Doot;
Die ons harte sterkt en tront.

2 Krachtloos zijn wij in onszelven, / Zonder macht tot wederstaan, / Maar Uw tucht deed door kastijden / Ons in Uwe wegen gaan; / Zoo leert ons Gij 't zoete smaken, / Vader van Uw heilsgedod / En Uw geest maakt meer ons daaglijks / Plicht en kruis zelfs tot genot.

3 O, hoe zal 't ons dan eens wezen, / Als volmaakt, in Christus één, / Wij, U met Uw bloed gekochten, / Uwen hemel binnentreën; / Als daar in Uw huis w' aanschouwen / Onzes Konings heerlijkheid, / En de plaats ons door Zijn trouwe, / Vader, in Uw huis bereid.

4 Zaal'ge ure van verlossing, / Feestuur juub'lend haast begroet, / Kom en voer ons in uw lichtglans / Onzen Koning tegemoet. / Kom, Heer Jezus, ja kom haastig; / Uw gemeente, die u beidt, / Reikhalst, brandt om U te aanschouwen / In Uw volle heerlijkheid.

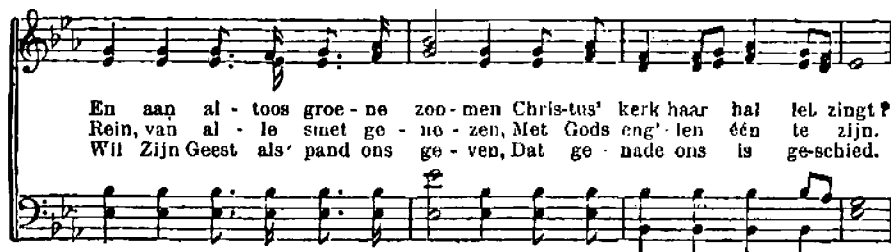
Ps. 46:5

238

ROBERT LOWRY

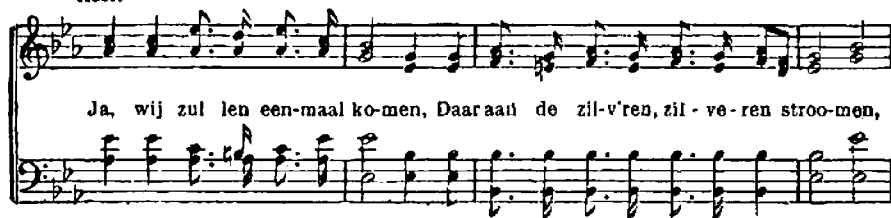

1. Zou-den een-maal wij ook ko-men, Waar de le-vens-stroom ontspringt,
2. Hei-lig, heer-lijk zal't ons we-zen, Daar, ver-lost van zonde en pijn,
3. Laat ons in die ho-pe le-ven; God, die ons haar vreug-de biedt,

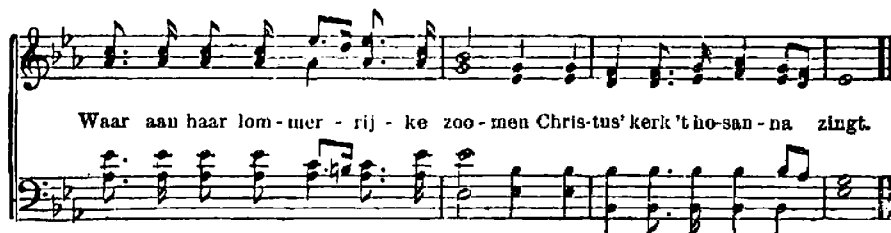

En aan al-toos groe-ne zoo-men Chris-tus' kerk haar hal-liel zingt?
Rein, van al-le suet ge-no-zen, Met Gods eng'-len één te zijn.
Wil Zijn Geest als' pand ons ge-ven, Dat ge-nade ons is ge-schied.

Koor.

Ja, wij zul len een-maal ko-men, Daar aan de zil-v'ren, zil-ve-ren stroom-en,

Waar aan haar lom-mier-rij-ke zoo-men Chris-tus' kerk't ho-san-na zingt.

Openb. 15: 1—3; 21: 7
Ps. 46 8, 2 en 12

239

Ed. Hug

1. Boven waar de le-vens - boomen, Ruischen aan 'tkris-tal - len
2. Hier nog leef ik in den vreemde, En nog in het stof-lijk
3. O! dat al - le moede zie-len, Door hun lasten zwaar be-
4. Ach Heer Jezus, help vol - einden, Trouwen hoopvol mij-nen

meer; Is des pelgrims wa - re woning, Boven 'tgansche sterrenheir; Boven
kleed. Boven wacht mij Je-zus' woning Die mij daarin welkom heet. O! hoe
laän. Tot dat Vaderland zich spoeden, Daar toch mochten henengaan! Wie zijn
gang; Dat ik met U o - ver - winne, 'tGeenik tallermeest verlang. Ach! hoe,

waarde englen scharen, Vormensaameniefdeband. Ach hoe gaarne zou ik
zeer verlangt mijn harte. Eeuwig bij denleerte zijn. Waarde over-winnaars
hartaan God wil geven. En de Heilandmaakt het rein. Mag voorzeker eenmaal
zal ik groot U maken. Daar voor Uwge-nade-troon. Met miljoenen die daar

toeven. In dat wa - re Vaderland! In dat wa re Va - der - land.
juichen, Vrij van zonde, dood en pijn. Vrij van zonde, dood en pijn.
boven, Eeuwig dan bij Jezus zijn. Eeuwig dan bij Je - zus zijn.
juichen, Ee - re brengen aan Gods zoon. Ee - re brengen aan Gods zoon.

Rom. 13: 12; Joh. 14: 13
Jak. 1: 12; 1 Petr. 4: 7

240

J. McGRANAHAN

1. Reeds ont - trekt de kroon der ber - gan 't Da lend zon - licht aan ons' oorró. Langzaam groeit het waas der achem'ring
2. "Een dag na - der," zegt de scheep - ling, Die raan ver - de ba - ren speurt, Waar bij zieb aan vrouw en kin d'ren
3. Moeds en mat be - groet de pel - grim, Wien ouw krocht tot voortgaan reet, 't Gloei - en van de zon - ae - sira - len
4. Na - der - bij, een dag - reis na - der Aan de rast in 't ra - der - huis; Dat maakt nacht en nood - weër draag - lijk.

Die weër't werk ge - daan ver - klaart, Zou wordt ie - der dag door - wos - telé Met zijn zor - gen, moest en krenn,
Tot zijn zwerftoebt beeft outhoud; Zou paart op zijn tocht de Chris - ten Ook zijn lied aan 't wind - ge - sus.
Aan de ver - re kim in 't west, Zou voelt moeit' en pijn niet lau - ger floe de we - reld ons ter - gine.
Hoe soms zee en stormwind bruisch; Straks zal zich het wolkdoerscheu - ree, Ee, bij 't wij - ben raan den nacht,

Koor.

Maar elk' n - vond brengt ge - sta - dig Na - der ons bij 't va - der - huis.
Als hem de arondland doet zin - gen: "Weer een dagreis meer bij huis." Nader bij huis, 't ra - der - huis,
't Chris - ten - hart bij 't lied in de avond: "Weer een dagreis meer bij huis."
Daagt ons de eeuw - ge le - vaan - morgen, Waar ons 't huis des Va - ders wacht. 't Liedijk tehuis, hemelch tehuis;

Na - der bij de eeuw - ge rust, de eeuw - ge rust, Die ons Gods Zoon, als Zijn
de eeuw - ge rust, na - der bij de eeuw - ge rust, Die ons Gods Zoon, als Zijn eerkroon, Die ons

eer - kroon, Heeft be - reid naa blij - der kust
Gods Zoon, als Zijn eerkroon, Heeft be - reid naa blij - der kust, naa blij - der, kust, naa blij - der kust.

2 Kor. 5:1-9

241

Niet langzaam en met gevoel

Enk.stemm. 1. Waar-heen. Pel-grims, waar-heen gaat gij, 'tOog om-
 And.stemm. 1. Wij gaan op des Ko-nings roep-stem Naar ons
 Enk.stemm. 2. Storm en duis-ter-nis be-dreigt u; Zijt gij
 And.stemm. 2. Waar-om zou ons har-te vree-zen, Wan-d'lend
 Enk.stemm. 3. Zegt ons, Pel-grims, wat ver-wacht gij, Als uw
 And.stemm. 3. Ko-nings-kroon en pries-ter-kee-ling Wacht ons
 Enk.stemm. 4. Pel-grims, zegt ons, mo-gen wij ook Met u
 And.stemm. 4. Komt. weest wel-kom, volgt ons al-len, 'tOog om-

KOOR.

1. hoog en hand in hand? O-ver ber-gen en door
 huis en va-der-land.
 2. voor 'tge-vaar be-stand? Je-zus zelf zal voor ons
 aan des Hee-ren hand?
 3. deel aan 'tbeet'-re strand? God, den Heil-ge, On-ge-
 uit des Hei-lands hand.
 4. trek-ken naar dat land? Bij der en-g'len vreng-de-
 hoog en hand aan hand.

1. da-len Gaan wij naar de blij-de za-len, Gaan wij
 2. strij-den, Hij in storm en nacht ons wij-den; Hij in
 3. zie-ne, Zul-len wij met deen-g'len die-nen, Zul-len
 4. zan-gen Zal ons Je-zus zelf ont-van-gen, Zal ons

1. naar de blij-de za-len Van Gods huis in 'tva-der-land. Gaan wij
 2. storm en nachton wij-den Voor Gods huis in 'tva-der-land. Hij in
 3. wij met de eng'len die-nen In der en-g'len huis en land. Zul len
 4. Je-zus zelf ont-van-gen In Gods huis in 'tva-der-land. Zal ons

1. naar de blij-de za-len Van Gods huis in 'tva-der-land.
 2. storm en nacht ons wij-den Voor Gods huis in 'tva-der-land.
 3. wij met deen-g'len die-nen In der en-g'len huis er land.
 4. Je-zus zelf ont-van-gen In Gods huis in 'tva-der-land

(Overgenomen uit „Zionsliederen“)

1 Petr. 2:25

242

Slechts met Je-zus wil ik voortwaartstreden. Slechts met Hem draag 'kwillig ie-der
 kruis. Hij de lei-ds-man mij-ner zwak-ke schre-den. Hij al-
 leen brengt heil in hart en huis. Hij al-leen brengt heil in hart en huis.

2 Ga 'k door woud en stroom, ik zal niet vreezen, / Vrolijk wand'lend aan Zijn
 liefdehand, / Maar zou Hij niet mijn Geleider wezen, / Nimmer vond ik 't ware
 Vaderland, / Nimmer vond ik 't ware Vaderland.

3 Bij dien trouwen Heer wil 'k steeds verkeeren, / Met Hem in en uit en samen
 gaan, / Hem te dienen, zij mijn hoogst begeeren, / Hem beveel 'k met lijf en ziel mij
 aan, / Hem beveel 'k met lijf en ziel mij aan.

4 Tot voor mij ook d' avondstond gaat dalen, / Tot Hij mij verlost van alle
 kruis, / En ik met Hem inga tot de zalen, / Van het eeuwig, heerlijk Vaderhuis, / Van
 het eeuwig, heerlijk Vaderhuis.

Rom. 8:25; Hebr. 11

243

W. J. KIRKPATRICK

1. Te . huis, waar niets ver . and'ring kent, Waar ie . d're last is af . ge .
 2. Als on . der 'lij . den, dat mij trof, Mijn ziel al die . per buigt in
 3. Te . huis, waar plaats mij is be . reid, Waar 'kdeel in Je . zus' heer . lijk .
 4. Wat zijt g'in mij, mijn ziel, ont . rust? Vind in uws Mees . ters werk uw

wend, Vreemd aan de scha . duwzels der smart, Naar dit te . huis ver . langt mijn
 'tstof, Zucht naar uw rust als eind van 'tkruis, Mijn hart, o heer . lijk Va . der .
 heid, Ik smacht naar u met heil . gen dorst En naar 'taanschouwen van mijn
 lust; Al baart u 'tkruispaddag'lijks pijn, Te zoe . ter zal u 'trus . ten

Koor.

hart .
 huis .
 Vorst .
 zijn .

Wacht stil, Zie op Hem, wan . neer gij lijdt; Wacht

's Hee . ren tijd,

stil, Hij is met u in den strijd; Wacht stil, Wacht

's Heeren tijd, hoop en wacht,

stil, God geeft tot dra . gen kracht.

Hij geeft kracht, ge . loof en wacht.

Matth. 7:14

244

GEZ. 274: 1, 2, 4, 5, 7

1. Komt, laat ons voort . gaan, kin . d'ren, Want d'a . voed is na . bij; Het
 2. Zij zal ons niet be . rou . wen, De keus van 't smal . le pad; Wij
 3. Komt, broe . ders, voort . ge . tre . den: Een Gids gaat aan Uw zij'. Die,

stil, staan kan licht bin . d'ren In de . ze woos . te nij. Komt,
 ken . nen den Ge . trou . we, Die ons heeft lief . ge . had Vest
 wan . kleen soms uw schro . den, Staat met Zijn hulp ge . bij Ziet!

sterkt op, nieuw den moed! Den wan . del, stal ge . be . ven Om
 al uw hoop op Hem! Dat ie . der 'taan . ge . zich . te Gids
 't zon licht schenkt ons moed, Als . of de zoe . te blik . ken Eens

he . mel waarts te stre . ven; Zoo wordt bet ein . de goed .
 naar de Gods . stad rich . te; Daár ligt Je . ru . za . lem .
 va . ders ons ver . kwil . ken; Voor . waar, wij heb . ben 't goed .

4 Wij reizen met elkander; / Wij wandlen hand aan hand; / D' een zij tot troost
 den ander / Op weg naar 't Vaderland. / Zijn wij als broedren één! / Geen strijd
 om beuzelingen, / Daar Englen ons omringen / En zweven voor ons heen!

5 Treedt moedig voorwaarts, kindren! / De reis kort op naar 't graf; / Wij zien
 den afstand mindren, / Ras valt ons 't reiskleed af; / Nog slechts wat meerder moed! /
 Wat rustiger en blijer, / Van aardsche banden vrijer, / Gestreefd naar 't eeuwig goed!

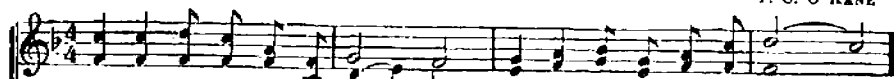
B. ter Haar, naar Gerh. Tersteegen, † 1769

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 31 : 4

245

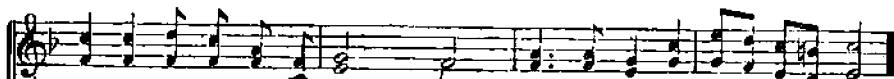
T. C. O'KANE

1. God der trouwe, help, geleid mij Pelgrim door dit dorre land;
 2. Open Gij de steenrots-wanden, Geef Uw lewend water mij;
 3. Als ik de Jor-daan ge-naderd 't Einde mij-ner reis aanschouw,

1. God der trouwe, help, geleid mij Pelgrim door dit dorre land;
 2. Open Gij de steenrots-wanden, Geef Uw lewend water mij,
 3. Als ik de Jor-daan ge-naderd 't Einde mij-ner reis aanschouw,

Ik ben zwak, maar Gij zijt machtig, Steun mij door Uw sterke hand.
 Dat Uw wolk-en vuur-kolom - me Mij een gids en trooster zij;
 En hier al-len mij ver-la-ten, God, op wien in nood ik bouw,

Ik ben zwak, maar Gij zijt machtig, Steun mij door Uw sterke hand.
 Dat Uw wolk en vuur-kolom-me Mij een gids en trooster zij,
 En hier al len mij ver-la-ten, God, op wien in nood ik bouw,

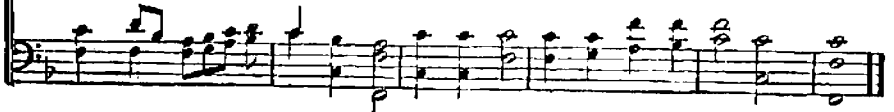
Uw genade, uw genade, Houde in mij Uw kracht in stand,
 God der trouwe, God der trouwe, Al mijn hoop zijt eenig Gij,
 Schraag ook dan mij, schraag ook dan mij Dan ook mij Uw vadertrouw,

Uw genade, uw genade, Houde in mij Uw kracht in stand,
 God der trouwe, God der trouwe, Al mijn hoop zijt eenig Gij,
 Schraag ook dan mij, schraag ook dan mij Dan ook mij Uw vader-trouw,

Houde in mij Uw kracht in stand, Licht in stand, Houde in mij Uw kracht in stand.
 Al mijn hoop zijt eenig Gij, eenig Gij, Al mijn hoop zijt eenig Gij,
 Dan ook mij Uw vadertrouw, vadertrouw, Dan ook mij Uw vader-trouw.

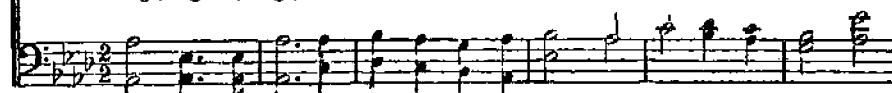
Luk. 2 : 14

246

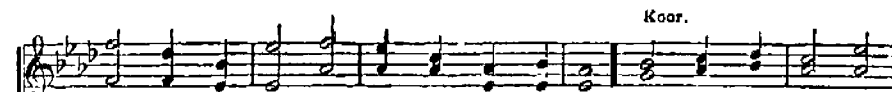
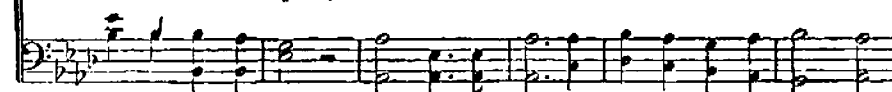
W. F. SERRIN

1. Hoor, hoor, mijn ziel een harpton van Gods eng'-len Rulscht 's avonds zacht langs
 2. Voorwaarts met moed! de Heerspreekt in die toonen: "Komt, moeden, komt, Ik
 3. Eens wordt die hoop na stil ge-loof aanschouwen; Hoe lang de dag, hoe
 4. Moed dan ge-vat, mijn ziel! Zie zil-v'ren stra-len Zendt voor't ge-loof de
 5. Zingt, eng'-len, zingt, Gods dank're kin-d'ren luist'ren; Straal, zil-v'ren glans, wijs

graanveld, woud en strand; Hun juichtoon mag in Je-zus woord zich meng'-len,
 geef uw zie-len rust;" Zoo roept ons 'toord, waar vrede en lief-de wo-nen,
 bang het zwerven viel, Een wel-kom wacht wie op hun Hei-land bou-wen,
 Heer op 's le-vens zee, De von-ken licht, die op de gol-ven dwa-len,
 lich-tend ons het spoor; Hoe storm dan woed', en wol-ken 't pad ver-duis-t'ren,

Ons van ge-na ten dub-bel on-derpand.
 En maakt ons hart zich van Zijn hoop be-wust.
 In Hem her-teeft de moe-ge-stre-den ziel. Bo-den van Je-zus
 Zijn licht-glans Gods, be-tof-ten ons van vreed.
 Wij vol-gen, gaat slechts gij als licht ons voor.

Eng'-len houdt wacht, Zingt moed in 't hart ons, Ons pel-grims hier in nacht.

Openb. 21: 1—4

247

1. Wanneer zal, nieuw Je-ru - za - lem. Uw heer-lijk-heid ik zien En bin-nen u der
2. Hoe heer-lijk, za - lig zal 't mij zijn Bij 't staren op uw pracht, Op u, Gods eeuw'ge
3. Wanneer o! zal mijn oog u zien, U en mijn dierb'ren Vorst; Wanneer ver-vult uw

hee-ren Heer. Mijn Va-der, hul - de biën? Ik zucht naar u, de haven Gods, Waar
tem - pel-stad, Bij zonlicht zon-der nacht; Want God wil zelf uw zonne zijn: En
heer-lijk-heid Mijn liefde-en levens-dorst? Ge-duld, mijn ziel, ge-loof en beid, Haast

't leed der reis-tocht endt, En 't hart, dat daar zijn Hei-land vindt, Geen
in Zijns we - zens licht Zijt gij de we - der - glans van Hem, Wiens
klinkt des Mees-ters stem, En gij, voor eeu - wig vrij ge-maakt, Gij

plijn of rouw meer kent. Daar heerscht geen ziekte, welt geen traan in 't oog:
woord u heeft ge - sticht. leeft en woont bij Hem.

In 't va - der - huis, zijn zonde en kruis Voor eeu - wig weg - ge - daan.

Ps. 27: 1

248

Dr. J. W. BISCHOFF

1. De Heer is mijn licht, dies ken ik geen vrees; In Hem is mijn hell, die
2. Do Heer is mijn licht, Zijn lief - de mijn kracht, Ik weet, wie voor mij het,
3. De Heer is mijn licht, wat rouwdoers ver - rijs', 't Geloof heeft in 't kruis 't vol-
4. De Heer is mijn licht, het al voor mijn hart; Van Hem schied niets meer mij,

gunst mij be-wees; Zijn Geest, die ten Troos-ter, ten le - ven mij is,
al heeft volbracht; Zijn of - fer, dat le - ven en za - lig-heid biedt,
din - gend be - wijs, Dat Je - zus ons gids blijft op 't don-ker-ste pad,
zon - de noch smart, Be - roo - ving noch doodsangst, geen macht, die mij scheidt,

Koor.
Maakt, wat mij weërvaart, van Zijn trouw mij ge - wis.
Is grond mij-ner ho - pe, ge - na mij geschied. De Heer is mijn licht, mijn
De Leidsman, wiens hand ou - ze hand houdt ge - vat.
Van 't zien van mijn Heiland en 't heil, dat mij beidit.

blijdschap en lied; Gods Zoon is mijn heil, ge - na mij geschied. De Heer is mijn

licht, mijn blijdschap en lied; Gods Zoon is mijn heil, ge - na mij geschied.

HEILSVREUGDE EN VERLOSSING

„Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch eenig ander scepel ons zou kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.”

Romeinen 8 : 38—39

249

PSALM 116: 1, 4, 7, 11

1. God heb ik lief, want die go . trou . we Heer hoort mij . ne stem, mijn
2. Ik lag ge . kneeld in ban . den van den dood, Daard'angst der hel mij
3. „Och Heer! och, wierd mijn ziel door U ge . red!” Toen hoor . de God, Hij
4. d'Een . vou . di . gen wil God steeds ga . de . slaan; 'k Was uit . ge . teerd, maar

sme . kin . gen, mijn kla . gen; Hij neigt Zijn oor; 'kroep tot Hem al mijn
al . len troost deed mis . sen; Ik was be . nauwd, om . ringd door droo . fe .
is mijn lief . de waar . dig; De Heer is groot, ge . na . dig en recht.
Hij zag op mij ne . der . Keer, mij . ne . ziel, tot u . we rus . te

da . gen; Hij schenkt mij hulp, Hij redt mij keer op keer.
nis . sen, Maar riep den Heer dus aan in al mijn nood;
vaar . dig, En on . ze God ont . fermt Zich op 't ge . bed.
wa . der; Gij zijt ver . lost; God heeft u wel ge . daant

5 Wat zal ik, met Gods gunsten overlaân, / Dien trouwen God voor Zijn genâ
vergeldden? / 'k Zal, bij den kelk des Heils, Zijn naam vermelden, / En roepen Hem
met blijd' erkent'nis aan.

6 Ik zal met vreugd in 't huis des Heeren gaan, / Om daar met lof Uw grooten
naam te danken. / Jeruzalem! Gij hoort die blijde klanken, / Elk heff' met mij den
lof des Heeren aan.

250

PSALM 89: 1, 7, 8

1. 'k Zal eeu . wig zing . en van Gods goe . der . tie . ren . heên, Uw waar . heid t' al . len
2. Hoo . za . lig is het volk, dat naar Uw klanken hoort; Zij wand' len, Heer! in
3. Gij toch, Gij zijt hun roem, de kracht van hun . ne kracht; Uw vrij . e . gunst al

tijd ver . mel . den door mijn reên; Ik weet, hoe 't vast ge . bouw van U . we
'licht van 't godd'lijk aanschijn voort. Zij zul . len in Uw naam zich al den
leen wordt d'ee . re . top . ge . bracht! Wij ste . ken 't hoofd om . hoog en zul . len

gunst . be . wij . zen, Naar Uw ge . maakt be . stek in eeu . wig . heid zal
dag ver . blij . den. Uw goed . heid straalt hun toe, Uw machtschraagthen in
d'eer . kroon dra . gen, Door U, door U al . leen, om 'teen . wig . wel . be .

rij . zen; Zoo min de he . mel ooit uit zij . nen stand zal wij
tlij . den; Uw on . be . zwe . ken trouw zal nooit hun val ge . doo .
ha . gen; Want God is ons ten schild in 't strijd . perk van dit le .

ken, Zoo min zal U . we trouw ooit wank' len of be . zwij . ken.
gen, Maar Uw ge . rech . lig . heid hen naar Uw woord ver . hoo . gen.
ven, En on . ze Ko . ning is van Is . rels God ge . ge . ven.

Matth. 7: 13—23

251

1. Za - lig hij, die 't smal - le pad, Dat ten le - ven voert, wil
 2. Wie ge - trouw is tot den dood Zal God o - ver - rijk be -
 3. Neem ons in Uw ar - men Heer! Moe - de zijn wij van het
 4. Me - de - pel-grims, 't hoofd om - hoog! Zie, nog zet g'uw moe - de

loo - pen, Die hoe moe - de ook en mat, Op des
 loo - nen, Wie de we - reld - vreugd ont - vlood Met Zijn
 strij - den, Ach, de storm ver - schrikt ons zeer, Wil ons
 schre - den Op 't woes - tij - pad, dor en droog, Maar de

Hee - ren hulp blijft ho - pen. Za - - lig wie dien
 o - ver - win - ning kro - nen. Naar die ze - - ge
 met Uw licht ver - blij - den. Ster - - ker nog dan
 strijd is haast vol - stre - den, En in zwak - heid

loop be - gint, Bidt en strijdt en o - ver - wint!
 o - - ver't graf Hijgt, wie zich aan Chris - tus gaf.
 graf en dood, Schijn' des le - vens mor - gen - rood.
 wordt vol - bracht Je - zus Chris - tus' groo - te kracht.

(Overgenomen uit „Oude en Nieuwe Zangen“)

1 Kor. 2: 9

252

LOWELL MASON

I Zou'k al den luis - ter ma - len kon, Die in mijn Heer als le - vens - zon

En beeld des Vaders straalt, Ik zong op ret - nen he - mel - toon Met eug - len in mijn

lied ten kroon Der hulp, die nin - mer faalt, Der hulp, die nin - mer faalt.

- 2 Ik zong dan van Zijn levensbloed, / Dat ons, voor God herboornen, voedt, / Als 't moedergraan de plant / Uit eigen leven vruchtbaar maakt, / Zoo ook heeft Hij zichzelf verzaakt, / Niet tellend kruis en schand. (bis)
- 3 Hij zondenloos heeft onzen dood / Uit een ontferming naamloos groot / Voor ons als vloek doorstaan; / In Hem gestorven, opgewekt, / Zien w' ons des Vaders liefde ontdekt, / Den dood te niet gedaan. (bis)
- 4 Niet donker is nu langer 't graf, / Niet vreeslijk meer als zondes straf, / Maar 't pad, dat Jezus ging, / Toen als ons Hoofd en 's Vaders Zoon / Hij d' eereplaats op 's Vaders troon / En ons ten erve ontving. (bis)

Job 19: 25-27; Openb. 1:7

253

1. 'k Zal Hem zien met eigen oogen; Heer, mijn God, hoe zal 't mij zijn,
 2. Welk een vreugde dan te le-ven In het rijk dat eeuwig blijft;
 3. 'k Kan nu vaag slechts onderscheiden, Nu nog dekt een slui-er mij,
 4. 'k Zal Hem zien met ei-gen oogen, Kennen, die eens voormij stierf,

Als ik eens U mag aan-schou-wen, Die mij maakt van zonden rein.
 Als 'taanschouwen van mijn Hei - land Al de duif-ster-nis verdrift.
 Doch de dag is niet meer ver - re, Die mij zien doet van na - bij,
 En aanschouwen mijn Ver - los - ser. Die de he - mel mij verwierf.

Koor

'k Zal Hem zien, Mer eigen oogen dan aanschouwen Van na - bij

to de hemelsche landouwen. Jezus die eens stierf voor mij.

Matth. 21: 28; Jes. 53: 11

254

C. B. McAfee

1. Er is een plaats van vree en rust, Dicht bij het hart van God,
 2. Er is een plaats van rein genot Dicht bij het hart van God,
 3. Er is een plaats waar wij be vrijd, Dicht bij het hart van God.

Een plaats, waar zonde ons niet ontrust, Dicht bij het hart van God.
 Bij Jezus wacht ons 't heerlijk lot, Dicht bij het hart van God.
 Eens wonen tot in eeuwigheid, Dicht bij het hart van God.

Koor

O, Je - zus, mijn Ver - los - ser, Gij 's Vaders een'ge Zoon,

Breng ons, die op U wach - ten, Eens bij des Vaders troon.

I Joh. 4:7—8; Rom. 8:38—39

255

Maestoso

Demetrius Bortnanski (1752-1825)

1 U bid ik aan, o God der lief-de, Die zich in Jezus o - pen-baart,

Die mij gezocht heeft hoe 'k Hem grefde, Die 'k zoeken mag schoon gansch onwaard! 'k Ver-

geet mij zelf, waar 'k in de golven Dierzeevan liefde word be - dol - ven.

2 Hoe zijt Gij mij zoo zeer genegen. / En hoe verlangt Uw hart naar mij! / Gij komt mij met Uw liefde tegen, / Opdat ik gansch Uw eigen zij. / Gij, trouwe Heer! hebt mij verkoren, / En ik, ik wil U toebehooren.

3 U wil ik zoeken, U mij geven; / Bij U slechts vind ik lidenis; / In U alleen heb ik het leven, / En niet in 't geen geschapen is; / Bij U is rust, bij U verblijden; / Aan U wil ook mijn hart zich wijden!

4 Aan U in eeuwigheid mijn leven, / Verlosser, Gij, mijn eenig Goed, / Die, mij tot heil, U zelf gegeven, / Vergoten hebt Uw hartebloed. / Mijn Heiland! diep was ik gevallen; / Thans kiest mijn hart U boven allen.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

I Joh. 5:14—15; Ps. 86:12

256

Wijze: Beveel den Heer uw wegen, No. 280

1 Van U zijn alle dingen, / Van U, o God! alleen, / Van U de zegeningen, / O Hoorder der gebeden! / Uw liefd' en trouw omringen, / Mijn wankelend schreeën, / En wat w'ooit goeds ontvingen, / Het is van U alleen!

2 Reeds vóór wij U iets vragen, / Voorkomt Gij onze beë; / Gij hoort ons, als wij klagen, / Gij schenkt aan 't hart Uw vree; / Gij heelt zelfs in Uw plagen, / Giet balsem uit in 't wee; / Gij helpt niet enkel dragen, / Maar draagt onszelven mee!

3 Hoe heerlijk is bevonden / Uw rijkdom van genâ, / Verloornen toegezonden / In 't veld van Efrata! / Ook mij sloegt G'in mijn zonden / Met medeliden gâ, / En Christus droeg Zijn wonden / Voor mij op Golgotha!

4 O, mocht ik U beminnen, / Gelijk Gij mij bemint, / Een heil'ge vrees van binnen / Mij leiden als Uw kind! / Mocht ik dien rijkdom winnen, / Dien roest noch mot ver-slindt, / En werden nooit mijn zinnen / Door ijd'len glans verblindt!

5 U zal ik eeuwig eeren, / Die eeuwge goedheid zijt! / U blijv', o Heer der Heeren, / Geheel mijn hart gewijd! / Wat kan ik niet ontberen, / Wanneer Uw hand mij leidt; / Wat vuriger begeeren / Dan Uwe heerlijkheid?

(Overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Joh. 10:14; 2 Tim. 2:19

257

F. Mendelssohn

1 De Zinen kent de Heere In al - le volkenland 't Zigt groot of
2 De Heer kent Zijne schare Aanhaar ge - loof, dat bouwt Op Hem, de
3 Hij kent hen aan de klaarheid Der hoop, zich steeds bewust Dat zij op

klein in ee - re. In el - ke rang en stand Hij laat hen niet ver-
On-zicht - ba - re. Als - of het hem aanschouwt; Dat bij het Woord wil
de - ze waarheid: „Dat Hij de Heer is“, rust: Die plant uit 's Hemels

der - ven: Hun gangen regelt Hij In le - ven en in sterven Staat
le - ven, Waardoor het is ontstaan Daaraan steeds eer wil ge - ven, Daar-
gaarde. Die al - tijd groent en groeit En vroolijk op onz' aarde Voor

Hij hen vriendlijk bij. In le - ven en in sterven Staat Hij hen vriendlijk bij
mee ten strijde gaan. Daaraan steeds eer wil geven. Daarmee ten strijde gaan
al - ler oogen bloeit En vroolijk op onz' aarde Voor al - ler oogen bloeit.

4 Hij kent hen als Zijn vrienden / Aan hunner liefde gloed, / Die den als Hij gezinden / Doortintelt het gemoed; / Die andren steeds bejegt / Zóó als Zijn hart dat vraagt; / Die zelv' gezegend, zegent, / En, zelv' gedragen, draagt. Die zelv' gezegend, zegent, / En, zelv' gedragen, draagt.

5 Heer! help ons tot gelooven, / En houdt ons vast daarbij! / Dat niets de hoop moog' rooven, / De liefde vurig zij! / Komt eens de dag der dagen, / Die ons wordt voorbereid, / Geef ons dan — wat we vragen — / Plaats in Uw heerlijkheid! / Geef ons dan — wat we vragen — / Plaats in Uw heerlijkheid!

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Luk. 2: 13, 14 en 34
1 Joh. 1: 7; Openb. 1: 18

258

CH. H. MARSH

Andante

Toen 'themelheir blij het loflieddeed hooren: „Eere zij God, heil den
Toen aan het kruis zich de Levensvorst strekte. Wiesch Hij mij rein van mijn
Toen Hij verrees als de groote Verwinnaar. Was het gedaan met 't ge-

mensen op aard,“ Werdook voor mij de Ver-los-ser ge-bo-ren,
zonden en schuld; 't Was Zijn gena, die ten leven mij wekte,
weld van het graf. Vreeze des doods kan mij niet meer be-van-gen,

Koor

Hij droeg mijn last, heeft mijn zonden aanvaard. — O vreugd des hemels,
Hij, Hij alleen, heeft het voor mij vervuld. —
Eeuwig leeft Hij, die het leven mij gaf.

dat Jezus mij mint. Hij stierf voor mij aan het kruis houderschand'.

cresc. *rit.*

Verrees uit den dood, maakt mij tot Gods kind, En voert mij straks naar het waar vaderland.

(Chants joyeux) *cresc.* J. H.

Ps. 18: 2—4; 63: 9
Joh. 14: 23; Filip. 1: 21

259

Moderato

1 Mijn Je - zus, ik min U! Ik weet: Gij zijt mijn. — En
dier - bre Ver - los - ser, mijn kracht is in U! — Als 'k

cresc. *mf*

ik wil voor eeu - wig de U - we - ook zijn. — Mijn
ooit U be - min - de, dan

dim. **KOOR** *cresc.*

is't, Hei - land, nu! Steu - nend op U, — Steu - nend op

mf *dim.*

U, — Mijn dier - bre Ver - los - ser, 'k ben steu - nend op U!

2 Ik min U, want Gij, Heer, heb 't eerst mij bemind / En leed ook voor mij, eens
Uw afgedwaald kind. / Gij droeg ook voor mij eens die doornen zoo ruw; / Als 'k
ooit U beminde, dan is 't, Heiland, nu!

3 Ik wil U steeds minnen, in leven en dood, / En prijzen, o Heiland, Uw liefde zoo
groot! / In 't stervensuur, Heer, is mijn kreet nog tot U; / Als 'k ooit U beminde,
dan is 't, Heiland, nu!

4 En eenmaal daarboven, daar juich ik altijd / En zal U, Heer, prijzen in alle
eeuwigheid! / 'k Zal zingen, als 'k daar eene kroon ontvang van U; / Als 'k ooit
U beminde, dan is 't, Heiland, nu!

(Overgenomen uit den Liederenbundel van het Leger des Heils)

Hebr. 4:14; 13:8
Filip. 1:21; 1 Joh. 5:1-4

260

1 Mijn Je-zus is mijn le-ven, Hij is mijngrootst ge-win,

- 2 Van alles wat op aarde / Ook ooit mag zijn mijn deel, / Heeft niets zoo groote waarde, / Als Gij, Emmanuel.
- 3 Als Hij woont in mijn harte / Met Zijn genâ en heil, / Geniet ik zelfs bij smarte / Een vreugdê zonder peil.
- 4 Van al mijn zware zonden, / Wascht Hij mij door Zijn bloed, / Hij heelt ook al mijn wonden, / Maakt alle schade goed.
- 5 Hij is de ware spijsze, / Mijn Licht te aller tijd, / Mijn Leidsman op mijn reizze, / Mijn Helper in den strijd.
- 6 Gij zijt mijn Vorst en Herder, / Mijn Priester en rantsoen, / Regeer mijn leven verder, / Mijn denken, woorden, doen.
- 7 De grootste aller zegen, / O, Jezus, trouwe Heer, / Heb ik in U verkregen, / U zij lof, dank en eer,

261

Joh. 6:68—69; 1 Kor. 1:30

R. Flemming

1 Ach, Heere Jezus, moest ik U ontberen En zou Uw bloed niet al mijn jammer

- 2 Indien Uw liefde ooit van mij zou wijken, / Dan zou mijn zondenlast mij doen bezwijken, / Mijn sterke toevlucht in al mijn tegenheên, / Zijt, Heere, Gij alleen.
- 3 Ik dank U, Heer, dat heil ik heb gevonden / Gij hebt door Uw en Geest mij nauw verbonden, / Met Uw gemeente, die Gij hebt verkregen, / O, welk een zegen!
- 4 In Uw genaverbond, Heer, laat mij leven, / Tot Gij de rustplaats boven mij zult geven, / Daar wil ik eeuwig Uw liefde prijzen, / U dank bewijzen,

Ps. 73:23—26; Kol. 1:12
Matth. 7:13—14

262

K. Breidunstein († 1825)

1. Woont Hij in mijn har-te, staat Hij mij ter-zij, Is mij steeds in

- 2 Woont Hij in mijn harte, / Niets bekoort mij meer, / Hoe de vijand mij dan tarte, / 'k Volg gewillig mijnen Heer, / Ook als and'ren treden / Op d' aanlokkelijke breede wegen.

- 3 Woont Hij in mijn harte, / 'k Slaap dan spoedig in, / Zachtkens rustend in Zijn krachten, / In Zijn trouwe Herderszin, / Die het al doordringen, / Booze machten ganschelijk bedwingen.

- 4 Woont Hij in mijn harte, / Alle goeds is mijn; / Nergens langer naar te smachten, / Doet mij blij en dankbaar zijn, / Opwaarts wil 'k steeds bliken, / Niets ter wereld zal mij dan verschrikken.

- 5 Waar Hij woont in 't harte, / Daar is 't vaderland, / 't Erfdeel zelf blijf ik verwachten / Uit Zijn trouwe Vaderhand, / Lang vermiste vrienden / Zal ik dan in and'ren wedervinden.

Luk. 15:7; 5:32

263

1 Schalt, gij hemelklokken heden schalt met vreugd. Want een dolend hart is weergekeerd!
Ziet, hoe zich de Va-der over 't kind verheugt! Hoe Hij het liefkoost, omarmt en eert!

D. C.— Al der heil'ge eng'len niet te tellen schaar. Prijzen God en lo-ven in-mer daar.

Koor.

Hal-le-lu-ja! zusters, ju-bi-leert! Hal-le-lu-ja! broeders triomfeert!

2 Schalt gij hemelklokken! welk een vreugdedag! / Vrij is nu de mens, die eerst ge-knecht / En in zond' gebonden, krank terneder lag, / Is verlost en vrijgekocht met recht.

Koor: Halleluja! Zusters, jubileert! enz.

3 Schalt gij hemelklokken, zust'ren weest verblijd! / Broed'ren stemt een loflied aan met macht! / En verkondigt nu de mare wijd en zijd: / „Een verdwaalde ziel is thuisgebracht!”

Koor: Halleluja! Zusters, jubileert! enz.

Joh. 3:13—16; Luk. 22:61
Kol. 1:20

264

W. G. FISCHER

1. Op Uw kruis is, Heer, mijn hoop; Arm, ver-la-ten blind en naakt,
2. Bens was ik mij-zelf ge-noeg; Ach, van ljd-len trots ver-vuld;
3. Had niet Gij mij aan-ge-zien, Heer, als eens Gij Pe-trus deent,
4. Al mijn vre-de, liefde en hoop, Dank ik, Heer, aan U al-leen;

D. C.— Dier-b're Het-land, Gij al-leen Zijt ons leid-star, in Uw licht.

D. C.

Waar ver-geefs mijn strijd en loop, Had niet Gij mijn dood ge-smaakt.
Maar bij't kruis, dat, Heer, U droeg, Zonk ik neer ver-plet door schuld.
'k Had niet tot U dur-ven vliën, Red-der, mij tot hulp ge-reed.
Maak't vol-den van mijn loop Mij ook eeu-wig met U één.

Gaan wij op-waarts, hart en schreeën Naar de stad des hells ge-richt.

Jer. 6:16; 1 Kor. 15:3
Fil. 4:7

265

W. B. BRADBURY

1. O, kon ons rus-te zoe-kend hart, Dat naar Gods vre-de dorst,
Zich meer out-wors-tlen aan zijn smart Door op-zien tot Zijn Vorst!

2 Een blijdschap, als geen oog ooit zag, / Geen geest hier vatten kon, / Zijn voor ons de uitkomst van den dag, / Toen Jezus overwon.

3 Wat zonde's macht vernielen mocht, / Niet Zijne heerschappij; / Te niet deed Hij, toen Hij ons kocht. / Haar wreede slavernij.

4 Verlosten, juicht, aan Hem behoort / De toekomst door Zijn kruis, / De star der hoop, die voor ons gloort. / Toont reeds ons 't vaderhuis.

Joh. 3:16; Jes. 49:15—16

266

Wijze: Halleluja, lofgezongen
Jezus Christus onzen Heer, No.25

GEZANG 38:2, 3 en 7

1 Met mijn zwaren val bewogen / Bood Gods liefde mij de hand; / O ontfermend mededoogen, / Liefde boven mijn verstand! / Vijandschap was mijn bedenken, / Vleeschlijk, onder 't kwaad verkocht, / Had ik nimmer Hem gezocht, / Hij wou m' eerst Zijn liefde schenken: / God is liefd', o Englenstem, / Menschentong, verheerlijkt Hem!

2 Zoo, zoo lief had God de wereld, / Dat Hij Zijnen eigen Zoon / Voor die afgevallen wereld / Overgaf aan smaad en hoon; / Ja, toen wij nog zondaars waren, / Schonk d' Ontfermer ons genâ', / Stierf Zijn Zoon op Golgotha, / Stierf voor ons, die zondaars waren: / God is liefd', o Englenstem, / Menschentong, verheerlijkt Hem!

3 Kan een vrouw haar kind vergeten, / Als haar zuigling schreit van pijn? / Zou z' een ware moeder heeten, / En zoo weinig moeder zijn? / Maar, al kon dit mogelijk wezen, / Vader! die mijn nooden ziet; / Vader! Gij vergeet mij niet; / Neen, dit heb ik nooit te vreezen; / God is liefd', o Englenstem, / Menschentong, verheerlijkt Hem!

Dr. J. Scharp

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Rom. 3:23—24; Joh. 7:29
Efez. 1:7

267

1. Ik spreek van ver . los . sing zoo gaar . ne, Ver . los . sing door
2. Ver . lost van de zon . den door Je . zus, O, welk een vol .
3. Ver . lost ook van 't vleesch door mijn Hei . land; Hij geeft mij daar .

't bloed van het Lam. — Ik roem Zij . ne liefd' en er . bar . ming, Dat
ko . men ge . not. — Neen, aita mer naar waar . de te prij . zen, Ver .
toe Zij . ne kracht, En daag'lijks nog steunt mij Zijn be . de, Door

Koor.
Hij mij . ne schuld op zich nam. — } Ver . lost, — Ver .
mag ik dat hier voor mijn God. — }
Hem voor den Va . der ge . bracht. }

'k Ben vrij,

lost, — Ver . lost door het bloed van het Lam. — Ver .

'k Ben vrij,

lost, — Ver . lost, — Daar Hij mij . ne schuld op Zich nam.

'k Ben vrij, 'k Ben vrij,
(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Hand, 16:32—34

268

1. O blij . de dag, o zaal' ge stond, Toen 'k Je . zus
Om Zijn ge . na . de, mij ge schied, Juicht steeds mij

Koor.
1. als mijn Hei . land vond, Blij . de dag, zaal' . go
2. ziels in dank . baar lied }

stond, Toen 'k Je . zus als mijn Hei . land vond, Toen voor mijn

sla . ven . boel en kleed, Zijn vrij . heid Hij mij ken . nen deed Blij . de

dag, zaal' . ge stond, Toen 'k Je . zus als mijn Hei . land vond.

2 'k Weet, dat 'k de Zijne nu mag zijn, / En eeuwig, eeuwig is Hij mijn; / Hem ingeplant en met Hem één, / Ben 'k eeuwig met Hem lotgemeen.

3 O zaligheid, waarvan geen tong / Naar hartelust in volheid zong; / Zij werd om niet mijn deel, mijn schat, / Door Hem, Die mij heeft lief gehad.

4 O blijde dag, o zaal'ge stond, / Als eens ik voor Zijn troon verkond, / Met reiner, heil'ger feestgedank, / Dat aan mijn Jezus 't al ik dank.

1 Petr. 2: 24

269

J. T. GRAFF

1. Uw liefde is mij ge - noeg. Uw trouw, die 't al vol - bracht
2. Heil, waar geen schijn van recht Ik vinde op een - ig goed,
3. Uw macht, en die al - leen, Wischt der me - laat - schen smet,
4. O dat mijn ster - vens - spond, Mijn jong - ste le - vens - kreet,
5. En uit den dood ont - waakt, Leg, Heer, ik voor Uw troon,

En 't kruis voor mij ver - droeg, Maakt, Heer, mijn zwak - heid kracht.
Ken ik mij toe - ge - zegd De vrij - spraak in uw bloed.
En maakt het hart van steen Ge - wil - lig tot Gods wet.
't Nog al - len luid verkond', Wat G' aau mijn zie - le deedt.
Al - leen in U volmaakt, Mijn dank, mijn werk, mijn kroon.

Koor.

Je - zus heeft ver - vuld 't Woord, dat ho - pen doet;

Bloed - rood was de smet der schuld, Heil, sneeuw - wit maakt Zijn bloed.

Hand. 4: 12

270

P. E. BELDEN

1. Welk een naam gaf God mijn Hei - land! Za - lig - ma - ker heet Gods Zoon;
2. Neen, geen naam als die mijns Hei - lands Troost ons zoo - in droe - fe - nis;
3. Wat geeft niet Zijn naam te ho - pen, Welk een heil zien we ons be - reid;
4. Heer, die in Uw heil' - gen wijn - gaard Naar Uw liefde een tuak ons geeft,
5. Zon - der U zijn wij gansch machtloos, In Uw kracht, hoe zwak ook, sterk;

Hij, de Im - ma - nu - el der ho - pe. Koos ons sterf' - lijk vleesch ter woon.
God met ons, God on - ze Va - der, Is ons in Zijn naam ge - wis.
Na 't hier dee - ten in Zijn strij - den, 't Er - ven van Zijn heer - lijk - heid.
Mo - gen in ons trouw - be - too - nen Al - len zien, dat Ge in ons leeft.
Oot - moed leert op U ons bou - wen; Toon Uw naam, Heer, in ons werk.

Refrein.

Uw naam (Uw naam) Uw naam (Uw naam) Ons als pand der hoop ge - ge - ven,

Uw naam (Uw naam) Uw naam (Uw naam) Is ver - los - sing ons en le - ven.

Ps. 27: 1—3

271

Opgewekt

1. Heer Je zus, mijn Ver los ser, Gij
2. Gij zijt mijn hoop, mijn sterk te, Waar
3. Ik bouw op U, mijn Ko ning, In
4. Mijn feest zang en mijna ju bel Blijft

zijt mijn vreugd en lied; — Mijc Hel per en mijn
al les mij ont zinkt; — Mijn leid star, die in
'lui terst van den nood; — Maak Gij slechts meer Uw
eeu wig, Je zus, Gij; — Hier met Uw kruis ge

Troos ter, Waar 'loog geen uit komst ziet. —
nacht mij Zoo vrien d'lijk te gen blikt. —
lief de Aad mij, Uw vol g'ling, groot. —
meen te, Ginds in der Eng len rij.

Koor.

Mijn Je zus, Za lig ma ker, In U ver lost en vrij. — Zijt.

Vreugd van ar me zon daars, Ons al les eeu wig Gij —

OVERGAVE EN BERUSTING

„Wentel uwen weg op den Heere, en vertrouw op Hem; Hij zal het maken.”

Psalm 37: 5

Ps. 34: 20; 37: 39—40

272

GEZ. 28: 1—4

1. Moet gij steeds met on spoed strij den, Chris ten! treur niet
2. Is de nood zoo hoog ge re zen, Dat gij ner gens
3. Vest in bang' en droe ve da gen Al uw hoop op
4. 'k Weet, Zijn woord is Ja en A men, Zijn be lof ten

om uw lot; Hulp ont breekt u nooit in 'lij den:
uit komst ziet, Nog hebt gij geen kwaad te vree zen:
Hem al leen; Schroom niet, Hem om hulp te vra gen:
fel len niet, Nim mer zal Hij ons be scha mon:

Moet gij steeds met on spoed strij den, Wees te vre den
Is de nood zoo hoog ge re zen, Dat gij ner gens
Vest in bang' en droe ve da gen Al uw hoop op
'k Weet, Zijn woord is Ja en A men, Zijn be lof ten

met uw lot, O, uw Red der is uw God!
uit komst ziet, God, uw God, ver geet u niet.
Hem al leen, Hij kan hel pen, Hij al leen.
fel len niet, Za lig hij, die tot Hem vliedt!

Mej. C. A. van Lier

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 55:19

273

P. P. BLISS

1 't Zij vre - de mijn deel is, of smart mij ver - teert, En storm-wind en
2. Uw deel hoe-veel zwaar - der is 'thier niet ge - weest ' Ver-geefs spreidde U
3. Och, of in mijn ster - ven Uw troost mij na - bij Mijn ziele uit Uw

naecht mij ver - schrik', Gij hebt mij, mijn Hei - land, te roe - men ge -
Sa - tan zijn strik, En ziende op Uw kruis roemt in mij ook mijn
vol - heid ver - kwik', Dan dank ik, hoe bang mij de dood - strijd ook

Koor.

leerd: "'t Is mij goed, wat mijn God mij be - schik.'" 't Is mij goed . . .
geest: "'t Is mij goed, wat mijn God mij be - schik.'"
zij: "'t Is mij goed, wat mijn God mij be - schik.'" 't Is mij

. . . wat mijn God, . . . 't is mij goed, wat mijn God mij be schik'.
goed wat mijn God,

Luk. 11:6-7; 1 Petr. 5:7

274

J. K.

D. S. PARKER

1. O, mat - ten en moe - den, Be - geeft u de kracht, Bij 't zien op het woe den
2. Ver - la - ten door vrin - den. Ge - haat om uw dengel; In God zult go vln - den
3. Schoon don - ker 't vooruitzicht, Toch komt straks de tijd, Dat Je - zus u voor - licht

Der we - reldsche macht? Waarheen ook uw pad leidt, De Heer zal voor - zien;
Uw vrien - dschappen vreugd, Een schild is Zijn zorg u, Zijn woord blijft ge - stand;
En 't hart u ver - blijdt, Ge - denk dus in stoor - nis Wie hulp u wil biên;

Refrain.

In ziek - te en droefheid Zal hulp Hij u biên,
Ver - trouw dan op Hem nu, O, grijp Zij - ne hand! De Heer zal voor - zien,
De Heer zal, als 't goed is, in al - les voor - zien.

De Heer zal voorzien; Ge - loof de be - lof - te, — De Heer zal voor - zien.

Ps. 55: 23

275

Gezang 22: 1-3

1. Rust, mijn ziel! uw God is Ko - ning,
2. le - der woelt hier om ver - an - d'ring,
3. Rust, mijn ziel! uw God is Ko - ning,

Heel de we - reld Zijn ge - bied;
En be - treurt ze dag aan dag,
Wees te - vre - den met uw lot;

Al - les wis - selt op Zijn wen - ken,
Hun - kert naar bet - geen hij zien zal,
Zie hoe al - les hier ver - an - dert,

Maar Hij zelf ver - an - dert niet.
Wenscht te - rug 'tgeen hij eens zag.
En ver - lang al - leen naar God.

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Hebr. 12:6; Openb. 21:4

276

Wijze: Och, of ik nauwer met mijn God, No. 98

1 Mijn Vader, Die de tranen droogt / Van 't U betrouwend kind, / Ik weet, dat al wat Gij gedooft, / Slechts meer aan U mij bindt.

2 Door U gesteund, door U verlicht, / Waait mij, hoe mat en moc, / Tot in 't verschrikkendst tijdsgewricht / Een hooger leven toe.

3 Uw Geest, de Trooster, maakt de smart / Een wolk met zilv'ren rand, / Een liefdebode voor mijn hart, / Die spreekt van 't vaderland.

Jes. 55:8—9; Mark. 7:37
Rom. 8:18 en 37—39

277

S. GASTORINO

1 | Wat God doet dat is welgedaan; Zijn wil is wijs en heil - lig. | In nood is mij
| kZal aan Zijn hand vertrouwend gaan; Die hand geleidt mij veilig. |

Zijn trouw nabij; Ja, Hij, de Heer der Heeren, Blijft eeuwig wijsre - gee - ren.

2 Wat God doet, dat is welgedaan. / Zijn woord eischt mijn vertrouwen. / Hij leidt mij op de rechte baan; / 'k Mag daar Zijn liefd' aanschouwen. / Hij geeft mij kracht; / Zijn hulp, Zijn macht / Redt mij uit smart en banden. / Mijn lot rust in Zijn handen.

3 Wat God doet, dat is welgedaan. / Hij luistert naar mijn klachten. / Zou mij Zijn liefde gadeslaan, / En ik Zijn hulp niet wachten? / God kent mijn hart; / Geen ramp, geen smart / Is ooit voor Hem verborgen. / Hij zal als Vader zorgen.

4 Wat God doet, dat is welgedaan. / Zijn trouw blijft mij behoeden. / Zijn liefde doet geen kwaad ontstaan; / 't Werkt alles mee ten goede. / Als God mij leidt, / Zal 'k wel bereid, / Het doel van mijn verlangen, / In d' eeuwigheid ontvangen.

5 Wat God doet, dat is welgedaan, / Nooit zal de moed m' ontzinken. / Biedt Hij den lijdenskelk mij aan, — / 'k Zal dien gewillig drinken. / God, wijs en goed, / Mengt zuur en zoet, / Naarmate wij 't behoeven; / Hij troost ook in 't bedroeven.

6 Wat God doet, dat is welgedaan. / Dat blijft de vreugd mijns levens. / God plant wel doornen op mijn paan, / Maar rozen ook daarmee. / Met smart paart God / Vaak rein genot; / Zijn Vaderlijk' ontferming / Blijft eeuwig mijn bescherming.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

Matth. 26:39

278

Wijze: Heer van den Sabbat, ik begroet, No. 387

1 Mijn God en Vader, zie mij aan / In mijn al worst'lend opwaarts gaan, / Opdat wat hindernis mij bied', / Ik immer bid: „Uw wil geschied'!”

2 Wanneer in 't felle van den strijd / Ik afgemat door krankheid lijd / En wankel als 't gekrookte riet, / Och, bidde ik slechts: „Uw wil geschied'!”

3 Wanneer ik alles off'ren moet, / Dat dierbaar m'is als vleesch en bloed, / Bezwijk' maar mijn geloof dan niet / Bij 't smeeken: „God, Uw wil geschied'!”

4 Och, wone zoo Uw Geest in mij, / Dat wat mij neerdruk' of verblij', / Mijn hart, dat kruis en eerkroon ziet, / U de eer geef in 't: „Uw wil geschied'!”

Jes. 32:2

279

F. E. Bellers

1 'k Vond een rust-plaats in de scha-duw Van het kruis op Gol-go-tha.
 2 Schijn mij som tijds hard de reis-tocht, Bang en zwaar het moei-lijk pad.
 3 O hoe-ve - le moe - de pel-grijs Op den weg naar 't va - der-huis

Lang vei - me - den, maar ge - zocht nu, Troost uit vol - heid van ge - nâ
 's He - mels rust niet eer te sma ken Dan in d' eeuw - ge vre - de - stad!
 Von - den veer - kracht, ziets - ver - kwik - ken In de scha - duw van het kruis.

Wat zijn 's we - relds eer en schat - ten, Eens mijn vreugd en heer - lijk - heid,
 Moi on - dank - baar niet, mijn zie - le, Roem in dank - lied Gods ge - nâ,
 Zoek mijn zie - le, daar uw laaf - nis, Sterk u daar in Gods ge - nâ;

Bij het heil des eeuw - gen le - vens Ons in Je - zus' kruis be - reid?
 Rust schenkt God u in de scha - duw Van het kruis op Gol - go - tha.
 Rus - ten moogt gij in de scha - duw Van het kruis van Gol - go - tha.

Koor.

Heil - ge rust - plaats, plek ge - hel - ligd Door't be - toon van Gods ge - nâ,

Schenk uw rust mij in de scha - duw van uw kruis, O Gol - go - tha.

Ps. 55:22

280

1. De - reel den Heer uw we - gen, Al wat u 't har - te krenkt, Hem die Zijn kind ge -
 2. God zal een pad u ba - oen, God die, wat er weêr - streeft, Als zoon en star reo
 3. Mij hart, zeg dan uw eer - gen, Zeg al - le rees raar - wel, Op dat in God ge -
 4. Oer Je - zus, trou - wa Her - der, Mij Hei - loud, Hoofd en Heer, U na ga 'k rou - tig

ne - gen, Naar kruis oek krach - ten schenkt, Hij, die mil - hoe - nen star - reo Be -
 ta - oen, Zijn licht tot gods o greft, Wie zal 't Zijn hand ver - bin - d' ren, Waar
 bar - geo U angst oerb kom - mer knel, Wees blij - de, ja, wees blij - de, Want
 eer - der En ducht gere rij - and mer, Voor door - oen, nacht en ster - men strekt

waart in ei - gen baan, Steunt u bij 't dieht - ste wor - ren Van door oen in uw gaan,
 vorst of le - ger - macht, Hem tar - ten, om Zijn kin d' ren, Te red - den on - ver - wacht!
 zonde op Je - zus' kruis, Ziet ge ook ten al - len tij - de, De vreugd van 't va - der - huis,
 Gij mijn trouw - be - toon, Zal mij uw lief - da ser - men, Voor be - mel - vreugd en kroon,

281

Joh. 12:26

Ik wil Je - zus vol - gen Hier be - neën op aard. Zelfs op ru - we

we - gen Vol - gen on - ver - vaard. Je - zus voet - spoor vol - gen Leidt mijn zwak ke

schreën. Naar het huis van vre - de. Rust en blijd - schap heen.

2 Ik wil Jezus volgen, / Klinkt ook 's werelds spot; / Dragen, dulden, lijden, / Naar den wil van God. / 't Ruwe pad betreden, / IJlen, blij te moe, / Vol van Zijn genade, / Naar den Hemel toe.

3 Ik wil Jezus volgen / Tot de reis voleind, / En de strijd volstreden / Jezus' dag verschijnt. / Waar vanaf de wolken / Hij mij vriend'lijk wankt / En mij vol genade / Eeuwig leven schenkt.

Ps. 91:2, Jer. 17:17-18

282

Wijze: Ons hart te voegen naar Uw wil, No. 286

1 Wij vragen, Heer, geen lichter last / Op 't enge en steile pad, / Maar eenig, dat Gij onze hand, / Ons steunend houdt gevat.

2 Hoe doorn en distel telkens wondt, / Hoe scherp de rotsgrond blijk, / Help ons, dat door de pijn niet één / Van 't rechte voetspoor wijk.

3 Wat zal ons deeren, Heer, wat schaân, / Hoe bang en vreeslijk 't schijn, / Als in geloof maar 't hart beseft, / Dat we in Uw hoede zijn.

4 Gij waart der Uwen toevlucht steeds, / Gij hun der eeuwen Rots, / Wij weten, wie ons hate of vlied', / In U ons kind'ren Gods.

5 Och, help Gij meer ons waardig zijn / Dien heil'gen naam en eer, / Verander meer in heerlijkheid / Ons naar Uw beeld, o Heer.

6 Gij doet ons door Uw Geest U zien / Met ongedekt gezicht, / Och, trek tot U steeds grooter kring / Ons wand'len in Uw licht.

Ps. 86:12; 119:80-82
Kol. 3:1-3; Gal. 6:14

283

1 | Zelig, zelig, niets te we - zen. In ons ei - gen oog, voor God. |
Eigen zin en lust te vrec - zen, Steeds te rusten in ons lot. |

Needrig, kin - der - lijk en stil, Ons te voegen naar Zijn wil!

2 Wat wij hebben of vermogen, / Wat ons lief is, wat ons lust, / Al 't begeeren onzer oogden. / Ons genoegen, onze rust, / Wat men denke, spreke doe, / Alles hoort den hemel toe.

3 Mag Uw naam maar eer ontvangen — / 't Ga ons slecht, of 't ga ons goed — / Dat alleen is ons verlangen, / Trouwe Vader! wat Gij doet. / Onze hoogste lust, o Heer! / Is te leven tot Uw eer!

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Hebr. 4:15—16

284

Wijze: Ons hart te voegen naar Uw wil, No. 286

1 Tot U, o Jezus, roept ons hart / Tot U, die voor ons leed, / Heer, Die in alles zijt verzocht / En onze zwakheid weet.

2 Als Man van smarten hier veracht, / Verworpen en gehaat, / Weet onze ziele, dat haar angst / En worst'len Gij verstaat.

3 O welk een troost, wat nieuwe kracht / Stroomt tot ons van Uw kruis, / Heer, door wat diepten baandet G' ons / Den weg naar 't Vaderhuis!

4 Gemeente, die zoo duur Hij kocht, / Toon dan geen wankeling; / Ban elk versagen, ziende op 't pad, / Dat hier uw Heiland ging.

5 Als priesterkoningen in Hem / Zijt gij der aard te groot, / Ook vraagt Hij u, en 't is Zijn recht / Getrouwheid tot den dood.

Ps. 39:8; 31:16—18;
73:23—28

285

1. Op U is al mijn hoop. Ge - trou - we Mid - de - laar,

Gij steunt mij in mijn aardse loop. Eu hoeft mij in ge - vaar.

2 In U ook rust mijn hart; / Mij redt Uw trouwe hand, / Eer mij des vijands net
verwart / En hoop'loos maakt te schand.

3 Wat menschen boosheid doe, / Wie ontrouw mij verlaat, / Uw koningswil be-
schikt de roë / En onzer rampen maat.

4 Heb ik dan U maar, Heer, / Mag maar ik de Uwe zijn, / 'k Snaak dan met ied're
dagreis meer / Van 's bemels zonneshijn.

Joh. 4:34; 2 Kor. 4:17
Ps. 138:1—8; Hebr. 13:21

286

1. Ons hart te voe - gen naar Uw wil, Te vol - gen, waar Gij leidt, 't Moest,

Heer, ons keus en lust steeds zijn, Als 't pad tot heer - lijk - heid, Als 't pad tot heerlijkheid.

2 En toch, hoe licht'lijk klaagt ons hart, / Onbuigzaam voor Uw raad, / Als had
niet liefde 't pad gebaad, / Waar onze voet op staat.

3 Hoe vluchtig is de bangste pijn / Van 't ons zoo noodig kruis, / En eindeloos de
heerlijkheid. Ons deel in 't vaderhuis.

4 O God, hetzij Gij geeft of neemt, / Uw doen is majesteit, / Is liefde, die Uw
kud'ren vormt / Voor d' eeuw'ge zaligheid.

DOOD EN OPSTANDING

„Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genade-
gifte Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen
Heere.”

Romeinen 6:23

Openb. 14:13

287

D. S. HAKER - H. WILSON

1 Rust nu maar zacht in uwe stil - le groe - ve,

Waar ge een kor - te wijl nog moet toe - ven:

Kost'lij - ke slaap, verstoord door geen lij - den - Wij klagen

niet, God troost ons bij 't scheiden. Rust nu maar zacht!

2 Rust nu maar uit, uw strijd is gestreden, / Vrede uw deel! al 't leed is geleden, /
Tranen gedroogd; geen smart meer noch zorgen, / Slapende zijt g' in Jezus ge-
borgden. / Rust nu maar uit!

3 Rust nu maar zacht! Op heerlijke wijze / Wekt u de Heer tot de hemelreize. /
't Scheiden duurt kort — wij willen niet weenen, / Snel gaat de tijd; God zal ons ver-
eënen. / Rust nu maar zacht!

Jes. 25: 8; 1 Kor. 15: 49
Openb. 21: 4

288

R. LOWRY

1. Als ons de englen wel-kom hee-ten In Gods va-der huis om hoog;
2. Als de nu ont-sla-pen vrien-den, Strij-ders ou-der Je-zus vaan,
3. Helt, mijn zie-Je, wat u tref-fe En in kom-mer lui-gen doe,
4. Komt, be-las-ten en ver-moei-den. Helt in ho-pe 't oog naar gind,

Vreugde ons al les doet ver-ge-ten, Wat op aar-de knel-lend woog,
Die met ons den Hel-land dien-den, Daar met ons ter rel-e gaan,
Dat die hoop uw geest ver-bef-fe, En leer jui-eben blij-te moe:
Waar ge u van de zorg sot-boel-den. Eo voor eeu-wig we-der vindt.

Zul-len wij dan ou-ders, vrien-den In der vrij-ge-koeh-ten sebaar,
Zul-len wij in oog en we-zen, In bun juub'-lend feest-ge-baar,
Wat haar stem u leer ge-loo-ven, Vindt uw hart ten vol-le waar:
Hier doe dood en schei-ding wee-nen, Al-len zal Gods ju-hel-jaar

Hen her-ken-pend we-der-vin-den? Kent het hart de zij-nen daar?
We-der de ou-de lief-de le-zen? Kent het hart de zij-nen daar?
We-der zien wacht ons hier bo-ven, 't Hart her-kent de zij-nen daar.
In het va-der-huis her-ken-nen. 't Hart her-kent de zij-nen daar.

Koor.

Kent het hart de zij-nen? Kent het hart de zij-nen?
Kent het hart Kent het hart Kent het hart

Kent het hart de zij-nen, Kent het hart de zij-nen daar?
Kent het hart

Job 19: 25—26

289

W. B. BRADBURY

1. Ont-sla-pen in den Heer; rust zacht, Gij, doo-den, die uw Heer verwacht

En in Zijn ar-beid hebt gewaakt, Nu na uw dag-taak rust gij smaakt.

2. Ontslapen in den Heer; hoe zacht / Zal u, gebrokenen van kracht, / Na 't doorstaan van de laatste pijn, / U 't in den Heer ontslapen zijn.

3. Ontslapen in den Heer; rust zacht / Nu in uw langen, stillen nacht, / Tot u des engels roepstem wekt, / En u 't u wachtend heil ontdekt.

4. Ontslapen in den Heer; geloofd, / Verlosser, Mid'laar, Heer en Hoofd, / Zij eeuwiglijk Uw naam en kruis; / Gij wekt ons op voor 't vaderhuis.

Jes. 57: 1—2; Matth. 26: 39

290

Wijze: Zuster, gij waart zacht en vriendlijk, No. 294

1. Jezus, als met bloedend harte / 't Oog op dierb're dooden ziet, / Leert G' ons staan'len bij de smarte: / „Vader, dat Uw wil geschied'!”

2. Hoe verbroken, hoe in 't donker, / Hoop doet, buigend voor 't verdriet, / Bidden bij haar zacht gefluister: / „Vader, dat Uw wil geschied'!”

3. Rest zelfs, hoop'loos onder rouwe, / Niet één lichtstraal in 't verschie, / 't Blijft ons woord, sterk in Uw trouwe: / „Vader, dat Uw wil geschied'!”

4. Welk een kwaad dan dreigend nader, / Onze ziel blijft in U stil; / Bidt in 't stof U na: „Mijn Vader, / Mij geschiede naar Uw wil.”

Deut. 32: 4; 2 Kor. 12: 9

291

Wijze: Ontslapen in den Heer; rust zacht, No. 289

1. Wat God doet, dat is welgedaan; / Al schijne 't ons, dat ons gemis / Door niets op aard herstelbaar is, / 't Geloof doet vast in hope staan.

2. 't Geloof weet, wie de wonde sloeg, / Wie troosten wil naar onze smart, / Eo-stamelt met gebroken hart: / „God, Uw genâ is mij genoeg.”

3. Blijf, trouwe Vader, ons nabij; / Zie 't hart aan, dat berusting smeekt, / Zoo-vaak de dood een band verbreekt; / Op Uwe liefde bouwen wij.

1 Thess. 4:16-18

292

1. Dood slaapt ons niet voor im . mer; Eens wekt ons des Hee . ren

stem; Zijn her . een . den schei . den nim . mer, Le . ven eeu . wig eens met

Heim. Uit der zee . en diep . ste da . len, Uit de ver . ste woes . te . nij,

Maakt, bij 't heug'lijkst morgen . stra . len, 's Va . ders Zoon Zijn doo . den vrij.

Koor.

Dood slaapt ons niet voor im . mer; Eens wekt ons des Hee . ren stem;

Zijn her . een . den schei . den nim . mer, Le . ven eeu . wig eens met Heim.

2 Rukt de dood op 's Vaders wenken / Ons een kostb're bloem van 't hart, / God zal ons haar wederschenken, / Maar geheiligd door die smart, / Tranen, die 't gemis doen weenen, / Wraakt des Vaders liefde niet, / Waar Hij, door die tranen henen, / 't Stil zijn in Zijn trouwe ziet.

3 God is Heer van dood en leven, / En bij onzer dierb'ren graf / Zij zijn wijsheid eer gegeven, / Als Hij weervraagt wat Hij gaf, / In het Vaderland hier boven / Komen dood en zonde niet, / Kunnen nooit ze ons ontroofen / 't Heil van Jezus' rijkgebied.

Pred. 12:1 en 6

293

G. C. STEBBINS

1. Eens breekt in mij het zil'ven koord. Dan wordt mijn
2. Eens wordt ver - bro - ken 'taardsche huis En leg ik
3. O, soms ver - vult door stil - le smart, Het heim - wee
4. Straks breekt de gul - den lamp aan stuk: Voor - bij is

aard - sche zang ver - stoord, Maar op vol - maak - ter, schooner
af mijn pel - grims - kruis. Doch Je - zus heeft welk za - lig
naar die plaats mijn hart; Maar 'k weet, mijn werk moet hier ge - dan
dan al 'taardsch ge - luk; Doch spoe - dig komt mijn Hei - land

KOOR.

wijs, Klinkt eens mijn lied in 't Pa - ra - dijs.
lot, Een plaats voor mij in 'thuis van God. } 1-4. O wat zal
daan, En eerst als God roept, mag ik gaan.
weer. Dan ben ik za - lig bij den Heer.

't zijn, Volmaakt en rein, Voor eeuwig met den Heer te zijn! Te zien Zijn

aan - ge - zicht wel - dra, En eeuwig roemen Zijn ge - na.

(Opgenomen met toestemming van de fa. Marshall, Morgan en Scott, Londen)

Openb. 21: 2—4

294

LOWELL MASON

1. Zus-ter, gij waart zacht en vriend'lijk, Mild door 's Va-ders Geest be-deeld,

Goed ons als het a-vond-koel-tje, Dat door 't geu-rig bosch-loof speelt,

2 Vredig in de stille groeve / Zij na 's levens taak uw rust, / Van de stormen dezer wereld, / Van uw pijn niet meer bewust.

3 Blijvend zullen wij u missen, / Missen 't voorbeeld uwer trouw; / Maar om 't nemen, 's Vaders geven / Wij voorbij niet zien in rouw.

4 Zie'd' op u, op uw gelooven / In uw Heer, den Christus Gods, / Doe steeds meer uw beeld ons bouwen / Eenig op der eeuwen Rots.

5 In uw Koning rust gij veilig, / Eng'len waken voor uw stof; / Eng'len zullen ons hereenen / Eeuwig in Gods hemelhof.

Ps. 103: 15—16

295

LOWELL MASON

1. Als 't veldgebloemt, dat 's mor-gens geurt En ijlings op zijn stan-gel treurt

En wegdort, wordt door 't doods-geweld Zoo me-nig tee-der kind ge-veid.

2 De Heer neemt naar Zijn liefderaad / De kleinen weg, eer hun het kwaad, / In 't van nature onrein gemoed, / Zijn overmacht gevoelen doet.

3 Zij nimmer hoos ons hart en oog / Omdat Gods liefde hen onttoog / Aan al den strijd, dien wij doorstaan; / Wat God doet, dat is welgedaan.

1 Kor. 6: 14

296

1. Er rest een troost als 't bar-te bloedt Om 't mis-sen on-zer doën; De hoop, die 't noër ge-

drukt ge-mord Het we-der-zien aan-schou-woe doet Voor 's Va-ders lief-de kroon.

2 't Geloof ziet door de tranen heen / Op der getrouwen loon, / Op 't heil, dat in Gods Zoon verscheen, / En kent Zijn dierb'ren lotgemeen / Met Hem voor 's Vaders troon.

3 De Heer, die ons is voorgegaan, / Draagt voor ons staf en kroon; / Hij, uit de dooden opgestaan, / Nam zondaars zich tot broeders aan / En wacht ons voor Gods troon.

1 Kor. 15: 51—52

297

L. S. HALL

1. Za-llig weër-zien voor al-tijd, Kroon ons op den le-vens-strijd,

Welk een bal-sem-schenkt ge ons hart Bij de pijn der schei-dens-smart.

2 Wederzien, — volheerlijk woord, / 't Allen weërzien in het oord, / Waar ons lof-lied nimmer endt; / Zalig wie Uw voorsmaak kent.

3 Uw verschijnen schonk, o Heer, / Aan der Uwen rouw een keer, / Zoo wilt ons ook troost Gij biën / In de hoop op wederzien.

4 Heiland, die dezelfde zijt / Gist'ren, heden, 't allertijd, / 't Hart weent zonder hope niet, / Dat in U op 't weërzien ziet.

DE LAATSTE URE

„Vreest God, en geeft Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen.”

Openbaring 14:7

1 Kor. 11:31—32; Hebr. 10:31
Openb. 14:7; 15:4; 20:13

298

JOACBIM NEANDER

2 Onze Heer is 't, Jezus Christus, / Hier aan 't hout des vloeks gedood, / Maar nu komend op de wolken / Als des Vaders troongenoot, / Hun ten leven, die geloofden, / Maar hardnekkigen ten dood.

3 Op Zijn woord, ontwaakt gij dooden, / Opent zich der graven mond, / Geeft de zee de dooden weder, / Die haar diepe kolk verslond; / En met beven wachten allen / 's Rechters oordeel in dien stond.

4 Zalig, zalig, wie geloofden / In den dag der zaligheid; / Met verheugen zien hun Koning / Zij bekleed met majesteit, / En Zijn woord is: „Gaaf, getrouwen, / Tot Mijn vreugd in, die u beidt.”

Matth. 12:36—37
Openb. 22:12 en 20

299

Wijze: Hoe lieflijk, hoe vol heil-
genot, No. 356

GEZANG 158:1 en 7

O Jezus! dat ik nooit vergeet, / Dat G' over alles, wat ik deed, / Hierna de Rechter zens zult wezen; / Opdat ik hier, bij elken plicht, / Bij ieder werk, door mij verricht, / Uw uitspraak afwacht' zonder vreezen, / En juich', daar ik Uw toekomst eer: / Kom, Jezus! ja kom haastig, Heer!

2 Mijn Heiland! dat Uw toekomst mij / Tot troost in mijne loopbaan zij; / Tot baak en richtsnoer van mijn handel, / Ter noordstar, die mij veilig leidt / Op mijne reis naar d' eeuwigheid; / Opdat ik als een wijze wandel'. / En juich', daar ik Uw toekomst eer: / Kom, Jezus! ja, kom haastig, Heer!

Mr. Rh. Feith

(Overgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 24; Matth. 25:34
Hebr. 10:32; 11:10; 13:14

300

L. MASON

2 Ontsluit u, poorten, laat den Heer, / Uw heil'ge Koning, in met eer / Zijn dienaars volgen. Eng'len, groet / Die schare; juicht hen in 't gemoet.

3 Rechtaardigen, verlost geslacht, / Rein in uw Vorst, die 't al volbracht / Wat u verzoend heeft met uw God, / Gaat in tot eeuwig heilgenot.

4 Heer, van Gods tempel hoekgesteent, / In U leeft, wortelt Uw gemeent'; / Met God hereenigd door Uw bloed, / Beidt zij Uw komst met jubelgroet.

Jes. 21:11—12; Rom. 13:12-14
Openb. 3:11—12; 22:20

301

Wijze: Wachter, die op Sions
muren, No. 303

1 Reeds verkondt de top der bergen, / Dat de nacht ten einde spoedt, / Enkel goud is reeds hun sneeuwkruijn, / Badend in der zonnegloed; / 't Is de Heiland, / Die Zijn komst ons kennen doet.

2 Dierb're Heiland, lang verwachte, / O hoe heuglijk, welkom is / Aan Uw kruis-gemeente 't teeken / Na zoo lang en droef gemis; / 't Maakt ons harte / Van Uw naad'ring meer gewis.

3 Ver van U is 't koud en duister, / Worstelen in angst en pijn; / U nabij kent onze ziele / Enkel vreugde en zonneshijn; / O hoe zalig / Eeuwig eens bij U te zijn!

4 Maar het daagt reeds, en wij naad'ren / Tot Uw gloriëdag steeds meer, / Als Gij d' Uwen zult doen deelen / In Uw heerlijkheid en eer; / Dierb're Heiland, / Heer, verhaast Uw wederkeer.

5 Broeders, houdt uw lampen brandend, / Dat geen sluimer u bevang; / Laat ons samen biddend waken, / Ook al toeft de Bruigom lang, / Welhaast groet Hem / Ons gejuich en zegezang.

(De twee laatste regels van ieder vers herhalen)

1 Kor. 16:13

302

R. Lowry

1. Waak, want uw tijd is kort; Haast is uw dag voor-bij; Waak, want uw vij-and
2. Geef aan geensluim'ring toe, Vrees twijf'lend on-ge-loof; Hoe u de vij-and
3. Houd Je-zus' hand ge-vat; In Hem is vei-lig-heid; Door Hem in 't va-der-

loert Spie-dend uw zwak-ke zij; Zwak zijn uw vleesch en wil;
vlei! Houd hart en oo-ren doof; Waak, Chris-ten, waak en bid,
huis U plaats en vreugd be-reid, Ga, druk des Her-ders spoor,

Zoek bij den Heer uw kracht; Ee-nig door Hem weërstaat, Chris-ten, gij's vijands macht.
Voor u waakte eens de Heer; Denk aan Geth-se-ma-ne; Uw trouw zijn is Zijn eer.
Hij baan-de 't met Zijn bloed, En schenkt, wie waakt en bidt, Eens 's hemels eeu-wig goed.

Koor.

O waak . . . en bid . . . bid . . . O waak en bid,
O waak en bid, O waak en bid, O waak en bid, O

bid,
waak en bid, O waak in het duis-ter en waak in het licht; Christen, waak en bid,

Ps. 6:5; Jes. 21:11-12
Matth. 8:23-27; Hebr. 10:37

303

1. } Wach-ter, die op Si-ons mu-ren 't Ko-men van den morgen wacht, / Heeft de
} Kunt Gij moed in 't hart ons spreken, zeg, wat is er van den nacht!

schemer Hoop op uitkomst reeds gebracht? Heeft de schemer Hoop op uitkomst reeds gebracht?

2 Zeg, o zeg ons, mag de branding, / Om ons scheepje aan elke zij, / Ons een
blijde boodschap wezen; / Zijn wij 't vaste land nabij? / Zeg, is 't waarheid, / Nade-
ren de haven wij?

3 Trouwe wachter, wij begroeten / Met u 't welkom keerend licht; / Niet meer
verre is reeds de haven, / 't Land der ruste ons in 't gezicht; / Moedig, strijders, / Op
de haven koers gericht.

4 God was 't die de rechte richting / Schonk aan onze ranke boot, / Die in nacht
en noodweër waakte, / Ons behoedde in ied'ren nood; / Make ons danklied / Eeuwig
onzen Redder groot.

Ps. 46:1-6; 130:5-6
Rpm. 13:12; Openb. 21:9-24

304

1. } Wach-ter, zeg ons, breekt de mar-gen Haast voor 't beidend Si-on door,
} Zagt gij in het Oost reeds teek'nen Van een eers-ten-mor-gen-glor?
D. C. — Gordt uw lend'nen, stemt een lof-zang, Julcht: "De da-ge-raad breekt aan."

Heil u, pel-grims, ziet ron-dom u, Hoe de neev'-len opwaarts gaan;

2 Juich, gemeente, zie de lichtglans, / 't Oosten, dat in goud zich baadt, / Bode van
de komst uws Konings, / Van des Godsrijks dageraad. / Wat de profetie verkondde, /
Ziet straks uw geloof vervuld, / 's Vaders raad tot uw verlossing / In Zijn heerlijkheid
onthuld.

3 Zalig, zalig, wie mag ingaan / In des Konings vreugdestad, / Die, schoon hier Hem-
zelf niet ziende, / Dankbaar Hem heeft liefgehad. / Daar geen nacht, geen zon, geen
tempel, / Waar God zelf het alles is, / En Zijn gunstgenooten deelen / In huns Konings
erfenis.

Matth. 24: 36—42

305

1. Wij we . ten het umr niet, dat Je . zus ziet kee . ren; Toch kun . nen de
2. Zijn lichtstraal op hen, die bun Ko . ning er . ken . den; Meer licht zal in
3. Blijft wa . ken en bid . den en steeds Hem ver . bei . den; Blijft steu . nen op
4. O blijft dan toch steeds op uw Ko . ning hier wacht . en; Hij geeft Zijn ge .

teek' . nen der tij . den ons lee . ren, Dat dra komt de dag van des Konings re .
teek' . nen der tij . den Hij zen . den Voor hen, die Zijn werk in ge . loofhiervol
't Woord, dat Hij sprak bij Zijn scheiden; Laat elk dan zich wakend en biddend be .
trou . wen ver . nieuwing van kraech . ten. Zijn lichtstraal thun toe in de donker . ste

mf Koor.
gee . ren; Maar Zijn tijd weet niet één .
en . den; Maar Zijn tijd weet niet één .
rei . den; Maar Zijn tijd weet niet één .
nachton; Maar Zijn tijd weet niet één .
Ziet, Hij komt! ——— laat ons toezien en

Ziet, Hij komt!

wa . ken, Ziet, Hij komt! ——— Hal . le . lu . ja! Hal . le . lu . ja! Heil, dan
Ziet, Hij komt!

mf
zullen de Zij . nende bruilofsvreugd smaken, Maar Zijn tijd weet niet één . —

Matth. 12: 36

306

Ernstig
mf
1. Het oor . deel is daar, Gods boek ligt ont . slo . ten; Wat zal het
2. Werd Je . zus' ver . los . sing 't deel on . zer har . ten? Zijn van ver .
3. Klem vast dan aan 't kruis met dank . baar ge . loo . ven, Broe . ders, ons

deel zijn, dat ons beidt, Als ie . d're daad en woord en den . ken
zoe . ning w'ons be . wust? Is't Va . der . hart, de lief . de des Va . ders
geldt ook Je . zus' bloed, Dat ons be . reidt de hoop des le . vens.

Koor.
't Lot be . slist voor d'eu . wig . heid?
Weer ons deel; wacht ons Zijn rust? } Wat zal het lot zijn, dat ons
Die in God ons roe . men doet.

beidt? Hoe zijn wij voor die . stond be . reid? Be . hoo . ren w'on . rein

nog ons zel . ven, Of rein den Heer voor d'eu . wig . heid?

Matth. 25:34—40; Luk. 10:24
Efez. 6:10—18; Openb. 14:7

307

1. In wat tijd, hoe groot en heerlijk Za - gen wij het le ven slicht,

Is dit niet het eind der eeu - wen, Voorbood van het gods - ge - richt?

Zie, de na - ti - en ont - wa - ken, Is - ra - el vraagt naar zijn Heer,

't Schepsel zucht! Spreekt met reeds al - les, Je - zus van uw we - derkeer?

2 Gord, gemeente, uw wapenrusting / Om de leën, tot feller strijd; / Helm en borst - plaat, schild en slagzwaard / Toon, wiens erve en deel gij zijt. / Als uw Vorst Zijn heirmacht monstert, / Ziet Hij ieder onzer 't aan, / Dat het eer ons is en vreugde / Onder Zijn banier te staan.

3 Ook de booze spitst ten krijg zich; / 't Voorgevoelen van zijn val / Doet hem worst'len tot vermeer'dren / Van zijn slinkend strijd'ren tal; / Machtigen lokt hij met vleitaa! / Zwakken wint hij door zijn list, / Waak, gemeente, 't is uw eere, / Als de hel haar doelwit mist.

4 Laat de booze u niet verschrikken / Door zijn groot en dreigend woord; / Sluit uw oor voor d' aartsbedrieger, / Sta hem, waar hij zielen moordt. / Jezus heeft zijn macht gebroken, / Aan zijn heerschen perk gezet; / Vrees de slang niet, met haar listen / Weldra wordt haar kop verplet.

5 Waak, gemeente, toone uw strijden, / Wiens banier en naam gij draagt; / Dat 't nabij zijn aan uw Koning / De eer is, die gij 't vurigst vraagt. / Hoore elk onzer 't van Zijn lippen, / Als eens voor Zijn troon wij staan: / „Wees Mij welkom, gij getrouwe, / Wat gij deed, was wel gedaan.“

DE WEDERKOMST DES HEEREN

„En zie, Ik kom haastelijk, en Mijn loon is met Mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk zijn werk zal zijn.“

Openbaring 22:12

Gen. 49:18; Hand. 1:11

308

1 Wij wach - ten U, o Zoon van God! O wil toch haast ver -
2 Wij wach - ten U; Gij hebt ons, Heer! Het hart reeds in - ge -
3 Wij wach - ten U, Gij komt ge - wis! Haast is de tijd ver -

schij - nen! Dan dee - len wij in't heer - lijkest lot En zal ons
no - men. Uw woord ver - klaart ons tel - kens weer, Dat Gij wel -
sche - nen, Dat Gij, naar Uw be - lof - te - nis, Met U ons

leed ver - dwij - nen. Die U ge - looft, Ver - heft het hoofd, U,
haast zult ko - men. Dan zul - len wij Aan U - we zij In
zult ver - ee - nen. Als w'U dan zien En hul - de biën, Dan

Hei - land, vroo - lijk te - gen, Gij komt met rij - ken ze - - gen.
't eeu - wig, za - lig le - ven, U lof en ee - re ge - - ven.
Is ook 't aardeche lij - den Ver - wis - seld met ver - blij - - den.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Matth. 5:16; 25:1—13

309

F. E. BELDEN

1. Dat el-ke lamp nu helder licht, De donkerste ure nadert, Waar - in de Koning

Koor.

ten gericht De vol-ke-ren vergadert. Geeft, al - len, die den Heer verwacht,

Dan op uw kleed en feestlamp acht, Reeds ver verstreken is de nacht; Haast zal uw Koning komen.

2 Al slapen duizend om u heen / En weten niet van waken, / 't Mag ons, wien hooger licht bescheen / Niet traag of zorgloos maken.

3 Waakt dan, de Bruigom is niet ver, / Haast zal Zijn stem ons troosten; / Reeds lonkt ons toe Zijn gloriester / In 't heilverkondend oosten.

Jes. 25:8, 9; 1 Thess. 4:13—18

310

Wijze: O blijde dag, o zaal'ge stond, No. 268

1 O blijde dag, als 's Heeren woord / Tot in de graven wordt gehoord, / En Zijner heil'gen priesterstoet / Hem tegengaat met jubelgroet.

Koor:

Blijde dag, blijde dag, / Die biddend, wakend ingewacht, / Den strijd verzoet, het leed verzacht, / Gij kent geen zonde, dood of nacht; / Blijde dag, blijde dag, / Welzalig, wie in hope u wacht.

2 O blijde dag, wanneer weêr d' aard' / Een glans en luister openbaart, / Als eens bij heilig morgenrood / Haar Eden ter aanschouwing bood.

3 O blijde dag, als aller mond / Weer 's Allerhoogsten lof verkondt, / En, één in Christus, in hun lied / Met kinderhart Hem hulde biedt.

4 O blijde dag, gemeente, beid / Dien morgen uwer heerlijkheid, / Als die, door 's Vaders Zoon bevrijd, / Nu burgers reeds van 't Godsrijk zijt.

Joh. 14:1—3; Openb. 22:12 en 20

311

LOWELL MABON

1. Nog lut-tel ja-ren meer En pelgrinskled en staf Wis-se-len wij voor

Koor.

feest-ge-waad En gou-den kroonen af. Houd daarom mij, o Heer, Voor

u-we konst bereid, En vorm mij naar uw heilig beeld Voor 's hemels zaligheid.

2 Nog luttel malen keert / Na 't werk voor ons de nacht, / En breekt voor ons een morgen aan / Met nooit gestoorde pracht.

3 Nog luttel hitte en storm / En door de branding landt / Ons vaartuig aan de veel'ge kust / Van 't hemelsch bloemrijk strand.

4 Nog luttel worst'lens hier / Bij bange scheldenspijn, / En sabbatsrust en wederzien / Zal ons ten erfdeel zijn.

5 't Is slechts een korte wijl / En Hij, die voorging, keert, / En aard en hemel huldigt Hem, / Den Heer, Die 't al regeert.

Luk. 13:35b; Ps. 96:10—13

312

Wijze: Ontwaak gemeente, richt uw oog, No. 404

1 Gemeente juich, uw Koning leeft / Tot eeuwge heerschappij; / Juich, waar uw lied Hem eere geeft; / Zijn komen is nabij!

2 Al weten wij ook d' ure niet, / Die 't luchtruim scheuren zal, / Hij komt; vermeld het in uw lied, / Als Koning van 't heelal,

3 Dies klinke ons lied met blijden galm; / Gemeente, 't geldt Zijn eer. / Der wereld melde uw koningspsalm / Uw wachten op uw Heer.

4 Hij komt, uw Heer, uw Bruidegom; / Wacht Hem met vreugdbetoon! / Als Bruid geeft in Gods heiligdom / Hij plaats u op Zijn troon.

Mark. 13:35

313

J. McGRANAHAN

1. 't Kan zijn in den mor gen bij't zwichten van 't duister. Als 't zon-licht de
3. 't Kan zijn op den mid-dag of als rees bij 't da-len. De zon't west ver
3. O blijd-schap, dan dreigt ons geen smart meer of ster-ven. Dan zul-len Gods

neet-len ver-drijft door zijn luis-ter. Dat Je zus te-rug-keert. en
guldt met haar gloe-en-de stra-len. Dat Je zus Zijns grens stelt aan 't
strij-ders hun eer-kroon ver-wer-ven. Als Ged met Zijn Zoon ons de

Hij ied'-ren kluis-ter Der zij-nen voor al-tijd ver-breekt
zwoe-gen en dwa-len Zijns volks in de rust hun be-reid
vreng-de doet er-ven. Die't kruis on-zes Konings be-kroont.

Koor.

Je-zus, Hei-land, hoe lang, hoe lang. Eer U ons feest-ge-zang Te-gen-

ju-belt: Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! A-men, Hal-le-lu-ja! A-men.

2 Kor. 5:1—2; Rom. 8:23

314

1. { Wanneer sal 'k U aan-schou-wen, Mijn Jezus, trouwe Heer, En ook mijn zangtoon mengen In 't loflied U ter eer. }
{ Wanneer als een ver-loo-to Van 's werelds ij-del-heid, Vol-op den heilastaat ken-ven Wij door uw kruis bo-reid? }

Refrein.

Zoet is Gods rust omhoog In het blijdat morgenrood; Zoet is 't rusten, Zoet is 't rusten Zoet is Gods rust om-hoog.

2 Wanneer klinkt de bazuine, / Die Uwe komst vermeldt, / De dooden in hun
graven / Ontrukt aan 't doodsgeweld; / Als die in U ontsliepen / Ontwaken op Uw
stem, / En als Uw volgers ingaan / In 't nieuw Jeruzalem.

3 O blijde, zaal'ge ure, / Als Jezus stem ons wekt / En Hij aan Zijn gemeente /
Zijn heerlijkheid ontdekt; / Als zij, het Lam 'ter eere / Mag zingen 't nieuwe lied, /
Dat Hem in blijde koren / Voor eeuwig hulde biedt.

Hebr. 10:35—37; Jak. 5:7—11

315

G. J. WEBB

1. Hoelang, o Heer en Koning, Toeft Gij, uw we-der-keer Is 't bid-den-de ver-lan-gen
D. S. — Die komend uw ge-moente

Einde.

Der uwen meer en meer. Mocht haast die heilstond dagen, De U af-ge-be-den tijd,
Voor de eeuwigheid verblijdt.

2 Hoelang, geliefde Meester, / Duurt nog het droef gemis / Van 't weder U aan-
schouwen, / Dat zaligheid ons is? / Zoo zwak, zoo licht bewogen / Is onze trouw, o
Heer, / Dies zuchten vol verlangen / Wij naar Uw wederkeer.

3 Wek onze trage harten / Tot heilig ijvervuur, / Opdat wij bidlend waken / U
wachtend te aller uur. / Voor ons hebt Gij doorleden / Versmaadheid, angst en pijn, /
Daarom moogt, Heer, G' ook toeven, / Wij zullen wakker zijn.

Jes. 25:9; Ps. 69:7

316

1. Hoe zal ik U ont-van-gen, Hoe wilt Gij zijn ont-moet,
O, 'swe-reid hoogst ver-lan-gen, Des sterv-lings za-ligst goed?
2. Uw Zi-on strooit U pal-men En twij-gen voor den voet,
En ik breng U in psal-men, Mijn ju-be-len-den groet;

Dat ons Uw geest ver-lich-te! Houd zelf den fak-kel
Mijn hart zal 't feest-kleed dra-gen, Van al-tijd jeug-dig

bij Die, Heer, ons on-der-lich-te Wat U be-haag-lijk zij.
groen, En van Uw lof ge-wa-gen, Zoo veel mijn lied kan doen.

Openb. 22:20

317

Wijze: Lang zwierf moed'loos op
de bergen, No. 237

1 Kom, Heer Jezus, lang verwacht, / Zaligmaken is Uw eer; / 't Hart, dat naar
Uw komen smachtte, / Vindt in U zijn vrede weër, / Abrams zegen, Jacobs sterre, /
Keerpunt van der Heidnen smart, / Meest begeerde na en verre, / Troost van 't Gode
zoekend hart.

2 Is Uw eere zaligmaken, / Koning zijn in heerlijkheid, / Doe die eer, die macht ons
smaken, / Kom en heersch in majesteit! / Laat Uw Geest ons zoo bedield zijn, /
Heiland, Gods- en menschenzoon, / Dat wij eens Uw kroon en beeld zijn, / Deelge-
nooten van Uw troon.

Jes. 62:6—7 en 11—12;
65:17—18; Ps. 118:24—26

318

Wijze: Van Groenlands kille
stranden, No. 421

1 Wanneer, o zult gij komen, / Gij dag der heerlijkheid, / Als ons aan Edens stroo-
men / Weër zelf de Herder weidt? / Dáár is de grens der smarte, / Dáár woont geen
angst of rouw, / Dáár baadt zich oog en harte / In Jezus' liefdetrouw.

2 Dáár zijn de groene dalen / Vol kleur en geur en glans, / Dáár enkel zonne-
stralen / Aan onbewolkten trans. / Dáár siert een koningskroone, / Dáár 't sneeuw-
wit priesterkleed, / Wie één met 's Vaders Zone / Zijn schande en smaadheid leed.

3 Gemeente, welk ontmoeten / Wacht daar ons in den dag, / Als aan des Herders
voeten / Zijn kudde rusten mag. / Heer, eer die dag des feestes / Verschijnt in heer-
lijkheid, / Maak, vol des Heil'gen Geestes, / Ons voor Uw k... bereid.

Luk. 21:19 en 26—28

319

Wijze: Haast komt de Heer,
No. 323

1 Een korte wijl nog en de Heer / Komt op de wolken troonend weër, / En leidt
ons in de heerlijkheid, / Waar Hij een plaats ons heeft bereid.

2 Een korte wijl nog, — ernstig woord, / Zijn kloppen aan des harten poort, / Opdat
bij waken en gebed / De bruid op 's Bruihgoms komen let.

3 Een korte wijl nog, — ieder uur / Verkort des wachters moeite en duur, / En
zalig is de vreugd gesmaakt / Door wie ten eind toe heeft gewaakt.

4 Een korte wijl nog; — Jezus kom, / Leid ons in 's hemels heiligdom; / Ons hart,
dat vol verlangen beidt, / Dorst naar Uw komst en heerlijkheid.

Matth. 24:45—51

320

Wijze: Ontwaak gemeente, richt
uw oog, No. 404

1 De Heiland roept; gemeente, hoor, / Wees op Zijn komst bereid; / Volg op Zijn
kruisweg, in Zijn spoor / Het pad der heerlijkheid.

2 Nog heerscht in schijnmacht 's werelds trots; / Haast is haar rijk gedaan / En
breekt voor ons de heildag Gods, / De vreugd des hemels aan,

3 Heer Jezus, kom, Immanuel, / Dien Uw gemeente beidt; / Uw zegepraal op dood
en hel / Is onze zaligheid.

Jes. 64:1—4; Openb. 7:9—15

321

Wijze: Heil'ge Blijbel, Woord
mijns Gods, No. 57

1 Dreunen zal eens 't feestgeluid, / Als zich 't luchtgewelf ontsluit, / En d'archangel
doet verstaan: / Jezus komt, Zijn dag breekt aan. (bis)

2 Dan meldt, bij 't bazuingeschal, / 't Lied der eng'len aan 't heelal, / Dat Gods Zoon
in 't eeuwig licht, / Zich het rijk des vredes sticht. (bis)

3 Zalig, wie Zijn reddend Woord / Tot behoud en vrede hoort; / 's Konings komst
in majesteit, / Kroont ook Hem met heerlijkheid. (bis)

4 Juicht, verlost en door Gods Zoon, / Zijn genâ schenkt u de kroon, / En in 't nieuw
Jezuzalem, / Heerscht voor eeuwig gij met Hem. (bis)

Rom. 8:18—23

322

Wijze: U behoort mijn leven,
Heer, No. 140

1 Jezus, Heer der heerlijkheid, / Uw gemeente bidt en pleit; / Och, verhaast den
blijden stond, / Die Uw zegepraal verkondt.

2 Al het schepsel trekt en smacht; / Uw gemeente waakt en wacht; / Kom, Heer
Jezus, kom, regeer, / Kom ten oordeel haastig, Heer.

323

Luk. 21:28

WM. KNAPP

1. Haast komt de Heer, heft op uw hoofd, Gij al - len, die in Hem gelooft;

Klaag, zuch - tend schepsel, klaag niet meer. Uw mor - gen daagt, haast komt de Heer.

2 Haast komt de Heer! Heil, wie dan staat in 't rein gehouden feestgewaad, / Zijn lampe brandend, bij de maar: / „De Bruigom komt, de Heer is daar!”

3 Haast komt uw Koning; bidt en waakt, / Gij, die Zijn goedheid hebt gesmaakt, / Maak eeuwig u Zijn woord verheugd: / „Gaat in getrouwen tot mijn vreugd.”

Efez. 5:14—21

324

G. F. HÄNDEL

1. Juich, aar - de, juich, de Koning komt. De Christus Gods keert weer, Be - reid uw hart, go - meen - te, juich

En wacht als bruid uw Heer, En wacht als bruid uw Heer, En wacht als 's Ko - nings bruid uw Heer.
En wacht als bruid uw Heer, En wacht als bruid uw Heer.

2 Juich, aarde, juich, Hem is het rijk, / Hij komt als Vrededorst; / Gemeente, die Hem liefhebt, juich, / En zing uit volle l'orst, / En zing uit volle borst, / En zing Zijn lof uit volle borst.

3 Voor doorn en distel groenen nu / Gebloente en dadelpalm; / In huus en hof zing jong en oud / Een blijden koningspsalm, / Een blijden koningspsalm, / Zijn naam een Slijden koningspsalm.

4 Dan nergens leed meer of verderf, / Maar liefde en heiligheid, / Als over de aard' de kennis Gods / Alom is uitgebreid, / Alom is uitgebreid, / Tot al wat leeft is uitgebreid.

Joël 2:1

325

1. Hef uw bazuin nu en luid schalhet uit: Je - zus komt haastiglijk weer!
2. Bergen en dalen, weerschalt het alom: Je - zus komt haastiglijk weer!
3. Brui - sen - de zeeën, verkondt het met kracht: Je - zus komt haastiglijk weer!
4. Be - ven - de aard, kondt de boodschap ook mee: Je - zus komt haastiglijk weer!
5. Jezus ge - zan - ten verkonden het woord: Je - zus komt haastiglijk weer!

Waakt op, gij pelgrims, verkondt het besluit: Jezus komt haastiglijk weer!
't Lam van voorheen keert als Koning weerom: Jezus komt haastiglijk weer!
Ja, Hij verschijnt straks met engelenmacht: Jezus komt haastiglijk weer!
Hui - len - de stormwind, zegt landen en zee: Jezus komt haastiglijk weer!
O - ver - aldringt thans de blijma - re voort: Jezus komt haastiglijk weer!

Koor

Haastiglijk weer, haastiglijk weer, Je - zus komt haas - tig - lijk weer!

Jes. 40:9—10; 1 Kor. 16:20—22
Rom. 13:11—12; Openh. 3:11

326

Wijze: Weer zijn zes dagen
werks verricht, No. 374

1 De Koning komt, dus zij dit woord / Al onzer psalmen vreugdakkord; / Bij scheiden en bij wederzien / Zal die verwachting troost ons bien.

2 De Koning komt, o zegt dat voort / Van oost tot west, van zuid tot noord, / Moet die verwachting zonneschijn / In aller hart en leven zijn.

3 De Koning komt, gij heil'gen, juicht, / Zingt tot Zijn glorie en getuigt, / Dat Zijn verneed'ring tot op 't kruis / Den weg ons baant naar 't Vaderhuis.

4 De Koning komt, ja Jezus, Heer, / Wat om ons wissel en verkeer, / In banden en in stervenspijn / Zal dit Uws volks triumfkreet zijn.

1 Kor. 16: 22; Luk. 21: 25-28

327

Woorden van JOH. DE HEER

Melodie: Wolgalied

1. Vol verwachting blijf ik uit-zien, Tot die dag eens
Welk een vreug-de zal het we-zen Als mijn oog Hem

2. Al de teek-nen on-zer da-gen Zeg-gen mij: de
O, hoe blij-de zal ik we-zen, Op te trek-ken

3. O, soms voel 'keen sterk ver-lan-gen, Heim-wee in mijn
Neen, het zal niet lang meer du-ren: Hij ver-langt nog

1. da-gen zal, Dat de Hei-land op de wol-ken Weer-komt
schouwen mag, En mijn oor Zijn stem zal hoo-ren Op dien

2. komst ge-maakt Van den Brui-gom, Die Zijn lief-ste Tot zich
met dien stoet, Jui-chend, met on-tel-b're zaal'-gen, On-zen

3. hart ont-staan; 'kVraag mij af dan, dier-bre Hei-land, Zijt Gij
meer dan wij. Ma-ra-tha! blij-ve 'twachtwoord Voor een

REFREIN.

1. met ba-zuin-ge-schal.
groot-en, blij-den dag!
2. roept en haar vol-maakt.
Brui-gom te-ge-moet!
3. reeds op weg ge-gaan?
elk, maar ook voor mij.

Welk een uit-zicht, Bruidsga-

meen-tot Eeu-wig Hem ten ei-gen-dom. „Ma-ra-

na-tha! blijv' ons wacht-woord, „A-men, ja Heer Je-zus, kom!”

DER HEILIGEN BELOONING

„In het huis mijns Vaders zijn vele woningen; Ik ga heen om u plaats te bereiden.” — „Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des menschen niet is opgeklimmen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben.”

Johannes 14: 2; 1 Korinthe 2: 9

Ies. 53: 24

328

1. O wat won-der-schoon land trekt om-hoog Door zijn liebt-glans ons hart toeb en oog,
2. Ons te-huis is dat land daar om-hoog, Wat vergauk'-lijk ont-zin-ken ons moog'
3. Oog en hart dan voor im-mer om-hoog, Waar voor-ult on-ze Kon-ing reeds toog.

Als de ziel in haar kom-mer en nacht Naar ver-los-sing en za-ligheidsmacht.
Nooit het deel, dat ge-loof in Gods Zoon Ons ver-ze-kert in 't licht voor Zijn troon.
Hij, ver-win-naar, heeft daar ons be-reid 't Eeuw'g hell, dat Gods kin-de-ren beeldt.

Koor.

Ja, wel-dra doet ge-ná, Ons aanschouwen dat heerlijka strand;
Ja, wel-dra doet ge-ná, Ja, wel-dra,

Ja, wel-dra leidt ge-ná, Ons als Gods kin-d'ren in 't va-der-land.
Ja, wel-dra leidt ge-ná,

Openb. 21:1-3

329

PHILIP PHILLIPS

1. Leen het oor aan mijn zang, aan een lied van het land, Waar Je - zus ons
2. 'k Heb dat land, huis mijns Gods, waar mijn Hei - land Zijn troon Op e - del - ge -
3. Er is plaats in dat huis, ook voor u en voor mij, Waar Je - zus ge -
4. O hoe goed zal 't ons zijn in de on - tel - bar - e schaar, Die een - maal daar

plaats heeft be - reid; Waar Hij - zelf, on - ze Vorst, aan het bloem - rij - ke strand
steent' heeft gesticht, Als ge - zien door 't ge - loof, en be - luis - terd den toon
bled voert met macht; Waar de Heer Zijn ver - los - ten, voor eeu - wig daar vrij,
Je - zus om - ringt, Als ons hart, zon - der vrees meer voor strijd of ge - vaar,

Met den feest-tooi der heem'-len ons beidt, Met den feest-tooi der heem'-len ons beidt;
Van den zaag Zij - ner kin - d'ren in 't licht, Van den zaag Zij - ner kin - d'ren in 't licht;
Als Zijn broe - ders met heer - lijk - heid wacht, Als Zijn broe - ders met heer - lijk - heid wacht;
t Hal - le - lu - ja der zaal'-gen hem zingt, 't Hal - le - lu - ja der zaal'-gen hem zingt;

Waar Hij - zelf, on - ze Vorst, aan het bloemrijke strand Met den feesttooi der heem'-len ons beidt.
Als ge - zien door 't ge - loof, en be - luis - terd den toon Van den zaag Zijner kin - d'ren in 't licht.
Waar de Heer Zijn ver - los - ten, voor eeuwig daar vrij, Als Zijn broeders met heerlijkheid wacht.
Als ons hart, zonder vrees meer voor strijd of gevaar, 't Hal - le - lu - ja der zaal'-gen hem zingt.

Joh. 14:2

330

Gedragen

Jacob Breiter

1. Te-huis, o welk een dierbaarwoord! Tehuis, o welk een

lieflijk oord! Niets kan mij toch zoo zeer verblijven, Als eeuwig

2 Al houdt mij hier in 't vreemde
land / Omvangen menig liefdeband, /
Toch roept mijn hart, hier 't leven moe /
Naar huis! naar huis! naar Jezus toe!
3 En valt de weg naar huis soms lang?
/ Klopt mij het harte moe en bang! / O
zeg, mij klinkt 't dan keer op keer: /
Ben 'k ver van huis nog van mijn Heer?

4 Tehuis, daar wenscht mijn hart te zijn, / Tehuis, bevrijd van zorg en pijn, / Be -
vrijd van ziekte, zond' en schuld, / Waar ook geen spot meer wordt geduld.

5 Naar huis! roept 't heimweezieke hart, / Daar lenigt Jezus alle smart! / Naar hu -
doch stil, mijn hart, zwijg stil, / Naar huis! alleen als God het wil!

1 Kron. 29:11; Matth. 6:10
Luk. 11:2; 17:21; Fil. 2:11

331

Wijze: Kom. Geest der liefde,
trooster kom, No. 40

1 Meer come, o God, Uw koninkrijk! / Dat meer U de aard gehoorzaam blijk, /
Zich buigend voor Uw hoog gezag, / Is, Heer, ons bidden dag aan dag.

2 O blijde dag, als eens ons lied / Met d'eng'len jubelt: 't is geschied. / De Christus
heerscht, in liefde vrij / Buigt alles voor Zijn heerschappij.

3 Haast komt Hij heerlijk, 's Menschenzoon, / Dan keurend op Zijn wolkenroon, /
En leidt als heilig Godsgezin, / In 't Vaderhuis Gods kind'ren in.

4 Gemeente, ken, roem in uw lied / Uw deel in Christus' rijksg gebied: / Toon uw
geloof bij kruis en strijd, / Wiens naam gij draagt, wiens volk gij zijt.

Openb. 22:1-5

332

mf

1. Zal'k u weér-zien bij de spring-bron. Bij des Hee-ren heil-fo-n-tein.
 2. Zal'k u weér-zien bij de spring-bron. Waar, na's le -vens laatste nacht,
 3. Zal'k u weér-zien bij de spring-bron, Met u na -d'ren hand aan hand.

On - der Je - zus uit - ver - koor - nen, En in Hem, uw Ko - ning, rein?
 Voor den he - mel weér - ge - bu - ren, Weérzien en herkennen wacht?
 In den mor - gen als ons Je - zus Wel - kom heat in 't va - der - land?

On - der Je - zus uitverkoor'nen,
 Voor den he - mel weergeboor'nen,
 In den mor - gen als ons Je - zus

f

'k Weet, dat daar de eng'len wo - nen, Die mij't wel - kom zul - len bién:
 Zoe - ter zal mij't lof - lied klu - ken, Van der zaal'gen ju - bel - koor,
 O hoe za - lig zal het we - zen, Hulde en dank Hem daar te bién!

Die mij't welkom zullen bién:
 Van den zaal'gen ju - bel - koor.
 Huld' en dank Hem daar te bién:

mf *rit.*

't Wel - komst - lied klinkt bij de spring - bron, Zal ik daar u we - der - zien?
 Als ik in de hei - ge rei - én, Psal - mend ook u dank - toon hoor.
 Broe - der, zeg mij, zal bij Je - zus, U, ik ook u, we - der - zien?

Koor

Ja, ik volg u naar de spring - bron. Naar des Hee - ren heilfontein,
 des Heeren heilfontein,
 Ja, ik volg u naar de springbron. Naar des Hee - ren heilfon - tein.

Ja, ik volg u naar de spring - bron. God - ge - hei - ligd vrij en rein
 Ja, ik volg u naar de springbron.

Jes. 6:16; Hebr. 4:9; 11:14-16
 Openb. 21:24-27

333

Waar vindt toch de zieleens haar Vaderland weer? Wie dekt haar met vouglen beschermenden teer? Ach

biedt nu de wereld geen vrijsplaats meer aan Waar zonde niet woont en men vel - liq kan gaan?

Neen, neen! neen, neen! hier is zij niet: Zij blinkt slechts hierboven in 't heerlijk verschiet.

2 Hoe zalig de rust, die deez' lichtstad ons biedt! / Dood, zonden en smarten, — die kent men daar niet. / Het ruischen der harpen, de lieflijkste klank, / Verwelkomt de ziel daar in lof en in dank. / Rust, rust! rust, rust! hemelsche rust / Aan 't harte van Jezus! — gij zijt al mijn lust.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Openb. 7:9—17

334

LOWELL MASON

1. Besaujchtrood-om des Koninge troon. Tal- loos to tal, met feest- be- loon De schaar, door
 Je zou bloed op kruis Gekocht, verlost voor 't van- der buis. Gekocht, verlost voor 't ra- der- buis.

2 Verdrukking, schande, kruis-smart, haat / Was hier hun deel; veracht, gesmaad / Om hun getrouwheid aan hun Heer, / Wacht nu bij Hem hun eeuw'ge eer.

3 Bij 't wand'len in der heem'len licht / Zien zij altijd Zijn aangezicht; / En dag en nacht is 's Konings lof / Hun lied bij nieuwe juichensstof.

4 Richt, Heer, bevestig onzen voet / Op 't pad, gemerkt ook door hun bloed; / Van hun geloofsstrijd deelgenoot / Blijk onz' banier: trouw tot den dood.

Ps. 73:25—26; Openb. 15:2—4
 Jes. 49:11; 1 Kor. 2:9

335

1. Er is een blij-de kust, Hoog, hoog, omhoog; 't Lied van der zaal'gen koor
 Daar stra-len vrede en rust Uit al-ler oog.

Klinkt daar zacht de heem'len door, Gods eng'-len gaan hen voor Hoog, hoog, omhoog.

2 Zie op dat zalig oord / Hoog, hoog, omhoog, / Door liefde en hoop ontgloord, / Altoos ons oog. / Jaagt naar der helden loon, / Of met moed en trouwbetoon / Eens ook ons d' erekroon / Daar winnen moog'.

3 Daar aan die blijde kust / Straalt 's hemels boog / Haar blijdschap, liefde en rust / In ieders oog; / Heer, U verwachten wij, / Breng ons dan van zonden vrij, / Eens in Gods eng'lenrij / Daar, hoog, omhoog.

Kol. 1:12—13
 Openb. 21:23—26; 22:5

336

G. F. ROOR

1. Er is een land van vrede en licht, Waar min-mer'tnachtheers daalt, En 't Zi-on, door God
 zelf gesticht, Een een-v-ge glas om-straalt; 't Is mor-gen-rood en len-te daar, 't Zijn
 bloo-men, waar men ziet, In 't land, waar ons de Bid-de-laar Voor een-wig toegang biedt.

2 Vermeerder in ons, Heer, 't geloof / In wat Uw liefde wrocht, / Opdat ons niets den vrede roof, / Zoo duur voor ons gekocht. / Doe ons ook als op Nebo staan, / En zien het vaderland, / Als kroon ons van Uw lijdensbaan / Ten eeuwig deel verpand.

Gal. 3:27—29
 Hebr. 11:15—16

337

Wijze: Buigt, volken, voor Jeho-
 va's troon, No. 3

1 Er is een land, een stad omhoog, / Die rijzen voor mijn geestesoog, / Als biddend aan den voet van 't kruis, / Heer, 'k denk aan U en 't vaderhuis.

2 't Voor ons verloren paradijs, / Mijn Heiland, is voor ons de prijs, / De kroon, die na de worsteling / Uw liefde uit's Vaders hand ontving.

3 De dood en 't graf, het Godsgericht, / Een toekomst zonder straal van licht, / Was ons vooruitzien, toen Uw dood / Verloor'nen 't Godsrijk weër ontsloot,

4 Nu is ons burgerschap bij U, / De hemel vaderland ons nu; / Een wijze nog, dan ziet ons oog / Het Zion Gods, de stad omhoog.

Joh. 14:2

338

Levendig

1. O denk aan het huis bij den Heer, Aan het oord, waargeen nacht is of
 2. O loof nu uw Hei-land en Heer, Die ons voor is ge-gaan tot Gods
 3. In 'tland ou-zer rust wacht de Heer, Wach-ten eng'-len en Se-rafs ook
 4. Hoo goed, o hoo za-lig, mijn bart, Dat de tijd-stroomten ein-de baast

leed, Waar Gods heil-gen, hun Ko-ning ter eer, — In het
 troon, Waar nu 'tlof- lied, den Ko-ning ter eer, — Je-zus
 mij; Ja, ook ik zing mijn Ko-ning ter eer, — Eer-
 spoedt; Dat 'kou-sterf'-lijk, ont-wor-steld aan smart, — U dao

Koor.

smet te-loos wit zijn ge-kleed. } Bij den Heer, bij den
 dank zegt op jun-b'len den toon. }
 lang in de za-li-ge rei. }
 hei-lig en za-lig ont-moet. } Bij den Heer,

Heer, bij den Heer, O denk aan het huis bij den Heer. Bij den

Heer, bij den Heer, bij den Heer, O denk aan het huis bij den Heer.
 Bij den Heer,

Gen. 2:8—15; Jes. 35

2 Petr. 3:9—13

339

Vroolijk

1. Schoon als de hof was van E-den, Pas oit des Ma-kers
 2. Kreu-pe-len zul-len dan sprin-gen, Doo-ven weerspraak ver-
 3. Dan zal de ton-ge des stom-men Zin-gen een ju-bel-

hand, — Zóo zal de wil-der-nis bloei-en,
 staan; — Bli-den den licht-glans aan-schou-wen,
 lied; — Al-len hun dank-toon doen hoo-ren.

Koor.

Sprei-deed haar geur door 'tland, —
 Bij-de in 'sHee-ren daän, — Kom, o gij dag-al-ter
 Ee-re zij Gods ge-bied, —

da-gen, Lang door Gods volk ver-heid; — Hoe

Rit.

dik-werf to mid-den der moet-en, Hijg ik naar Uw za-lig-heid. —

Ps. 17: 15

340

1. Hoe zal't mij zijn, als Je - zus' stem ik hoo - ren, Als in Zijn
2. Als en - ge - len en zaal' gen hoog - tij hou - 'em, Om - dat Gods
4. 't Blijft schemer hier, en stil maar ze - ker ho - pen, Als in ge -

oog ik dankbaar sta - ren mag; Vol - za - lig dan in Hem, die mij ver -
Zoon, der menscheid mid - de - laar, Zijn volk, de vrucht Zijns kruis - ses mag aan -
bed het hart on - hoog zich richt, Maar eerlang gaat voor mij de deur ook

ko - ren, Ten feest ge - wijd heeft voor Zijn brui - lofts - dag;
schou - wen Vol - tal - lig in hun niet te tel - len schaar.
o - pen En baad ik mij in 't vol - le he - mel - licht.

Rom. 8: 18
Openb. 7: 9 en 13—14

341

ASA HULL

1. Vaarwaar die achsar, die breede rij, Die eenz Jo - han - nes zag, In vorstendoch en foestkleedij Gekroond ten ja - bel - dag!

2 Sneeuw wit was aller lang gewaad, / Van 't zuiverst goud hun kroon, / Verlosten naar Gods vrederaad / En 't erfdeel van Gods Zoon.

3 Verdrukking, onverpoosde strijd, / In kloek geloof doorstaan, / Deed, zegepralend nu door 't kruis, / Hen tot hun Koning gaan,

4 't Was moete hier en enkel rouw, / Versmaadheid, kruis en schand, / Maar, helden tot den dood getrouw, / Kroont nu hen 's Konings hand.

5 Gemeente, ken en roem uw deel, / Volg en heb lief uw Heer; / Zwaar zij uw strijd, uw lijden veel, / Haast wacht u eeuw'ge eer.

Hebr. 12: 22—23; Jud. 14—15
Openb. 7: 11—12; 22: 1—3

342

J. H. ROSECRANS

1. Eng'len wacht - ten ons bij 't ko - men Op het heer - lijck, hemelachtstrand.
2. In der beem' - ten blij - de da - len, Door de Gods - ri - vier be - spreid
Eng'len wachten Op het heerlijck,
In der beem'len Door de Godstivier

Lei - den, lange de le -vens - stroom - en, Juub' lend ons in 't va - der - land
Waar in eeuw' - ge zon - ne - stra - len Rijk de boom des le -vens bloeit.
Lei - den lange Juub' lend ons
Waar in eeuw'ge Rijk de boom

Jaub' lend wacht - ten eng'len koo - ren! Met hun hart - pen in de hand
Daar wacht rust - ons, ruste - vre - de, Door geen zonde - af zorg ge - stoord.
Jaub' lend wachten Met hun barpen
Daar wacht rust Door geen zonde

Doen zein vol - le too - nen bo - ren! Welkomstlied' in 't va - der - land
En ons hart - stemt luider me - de in der eng' - len vreugdakkord.
Doen zein vol - le Welkomstlied'
En ons hart in der eng'len

Gal. 4: 26; Hebr. 13: 14
Hebr. 11: 8—11 en 14—16

343

Wijze: Buijgt, volken, voor Jeho -
va's troon, No. 3

1 Wij hebben hier geen stad, die blijft, / Geen schat of eere, die beklijft, / Maar, vreemden, zwervers op deez aard, / Richt onze voet zich hemelwaart.

2 't Jeruzalem, dat boven is, / Is onze hoop en erfenis; / Vooruit ging ons tot heerlijkheid / De Koning, die ons plaats bereidt.

3 Heil, stad des vredes, waar Hij troont, / Voor eeuwig priestervorst gekroond, / Stad onzer hoop, eind aller strijd, / Haast schenkt g' ons vrede voor altijd.

4 Wij hopen, maar wij haasten niet; / Uw werk te doen bij bede en lied / Is goed ons, Vader, 't pand der rust, / Die trouwheid wacht aan blijder kust.

OPENINGSLIEDEREN EN SLOTZANGEN

„Ik zal den Heere loven van ganscher harte; in den raad en de vergadering der oprechten. De werken des Heeren zijn groot; zij worden gezocht van allen, die er lust in hebben.”

Psalm 111: 1--2

1 Kor. 13: 9--10

344

C. V.

R. AHLE

1. Hei-land, wij zijn hier ver-gaard, Om Uw dierbaar woord te hoo-ren;
Slechts Uw woord kan op deez' aard Ons de ziel en 't hart be-ko-ren;
Zij leert zond' ons o-ver-winnen, En ver-nieuwt ons hart en zin-nen.

2 Al ons weten en verstand / Is door duisternis bevangen, / Tenzij uit Uw Geestes hand, / Wij het zuiv're licht ontvaugen. / Goed te denken, doen en dichten, / Moet Gij Zelf in ons verrichten.

3 Glans van 's Vaders heerlijkheid, / Licht van 't Licht, uit God geboren, / Maak ons al te saam bereid; / Open Gij ons hart en ooren! / Leer ons zingen, spreken, bidden, / Heer, wees Zelf nu in ons midden.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Hebr. 10: 25

345

Wijze: Weer zijn zes dagen werks verricht, No. 374

1 Heer, Die ons leven hebt gespaard, / Die weer ons in Uw huis vergaart, Wij naadren U met bede en lied / Voor 't heil, dat ons Uw goedheid biedt.
2 Uw naam te prijzen is ons goed; / Och, vure Uw Geest in ons gemoed / De liefde, door 't Uw trouw verstaan, / Tot immer blijder geestdrift aan!
3 Zoo lov' U Uw gemeent' om strijd / In daden aan Uw dienst gewijd, / Tot U elk hart van zelfzucht vrij, / Een welbehaaglijk offer zij.

Ps. 133; Gal. 6: 1

346

Ignaz Pleyel

1 O hoe heerlijk is 't en fijn Broederlijk vereend te zijn. En op on-ze levensreis,
God te brengen lof en prijs Door Godshell'gen liefdeband Zijn wij onder-
ling verwant. Steedstendienst voor God bereid. Dat is on-ze zaligheid.

2 Op des levens kronkelpaân, / Griipt de een de ander aan, / Voorwaarts gaat het dag en nacht / Totdat wij de reis volbracht. / Jezus' goedheid en geduld / Is 't die ons met dank vervult, / Want Hij helpt uit nood en pijn, / En wast ons van zonden rein.

3 Halleluja, prijst den Heer, / Zingt Hem Psalmen telkens weër, / Want Hij is 't Die ons bekeert, / En ons vree en eenheid leert. / Leid ons trouw aan Uw hand / Naar het hemelsch Vaderland. / Dank zij U in dezen tijd, / Lof en eer in eeuwigheid!

Hand. 16: 24; 1 Petr. 4: 12--14

347

Wijze: In Sions tempel klonk eens, Heer, No. 352

1 Heer, Uw gemeente bidt en wacht / Vermeerdring van geloof en macht, / Vernieuwing van den heil'gen gloed, / Dien door Uw Geest Gij wekt en voedt.

2 Maak ons als Abram tot Uw vriend, / Een dienstknecht, die uit liefde dient; / Als Paulus, die in boeien zong, / Omdat hem, Heer, Uw liefde drong.

3 Maak ons Uw martelaars gelijk, / Die lijdend, in U vrij en rijk, / U prezen als hun Heer en God / In vuurvlam en op 't moordschavot.

4 Breng, Heer, die oude dagen weer; / Doe lijden, strijden U ter eer, / Vorm, vol geloof en Heil'gen Geest, / Ons voor Uw hemelsch bruiloftsfeest.

Mal. 3: 16; Openb. 3: 5

348

PSALM 87: 1-5

1. Zijn grondslag, Zijn onwrikbare vastheid heeft
 2. Men spreekt van u zeer heerlijkheid, O
 3. De Filistijnen, de Tyrer, de Mooreden, Zijn

God gelegd op bergen, Hem gewijd De
 schoolstad van Israels Oppeerlijk Zie
 binnen u, o God, staad voortgebracht; Van

Heer, die Zich in Zions heil verlijdt, Be-
 Raad, ik zie Babyl, tot uw eer, Bij
 Zien zal het blijde nageslacht Haast

mint het meer dan alle Jacobs kinderen.
 ben geteld, die mijne grootheid zingen.
 zeg geprezen, die in daar geboren!

4 God zal hen zelf bevestigen en schragen, / En op Zijn rol, daar Hij de volken
 schrijft, / Hen tellen, als in Isrel ingelijfd, / En doen den naam van Zions kindren
 dragen.

5 Dan wordt Mijn naam met lofgejuich geprezen; / Dan zullen daar de blijde zangers
 staan, / De speellieden op de harp en cimbel slaan, / En binnen u al Mijn fonteinen
 wezen.

Ps. 115: 13; Luk. 10: 39—42

349

Wijze: Hoe zoet, Heer Jezus,
klinkt Uw naam, No. 360

1 Weer gaan w' uit eigen huis en werk / Naar Uwen voorhof, Heer, / En zetten
 ons aan 's Meesters voet / Uw zegen wachtend, neêr.

2 Ook ons ten Herder kent ons hart / U in Uw liefdezorg; / En van verhooring
 des gebeds / Is reeds Uw naam ons borg.

3 Neem weg al wat Uw vadergunst / Voor ons verbergen zou, / En strale in volle
 heerlijkheid / Voor ons Uw vadertrouw.

4 Gevoele diep ons kinderhart / Al wat voor ons Gij zijt, / Dan roemen wij in Uw
 genâ / Tot in den jongsten strijd.

Micha 7: 8—9; Ps. 36: 10

1 Tim. 6: 16; 1 Joh. 1: 18

350

GEZANG 83: 1-4, 6

1. God, enkel licht, Voor Wiens gezicht Niets zuiver wordt bevon-
 2. Der sterren pracht Is bij Hem nacht, Hoe hal zij schitvren mo-
 3. Heer! waardan heen? Tot U alleen, Gij zult ons niet ver-
 stoo-

den, Ziet ons bevlekt, Met schuld bedekt, Misvormd door duizend zonden.
 gen, En wij, belaan met euvel daan, Wat zijn wij in Zijn oog-
 ten; Uw eigen Zoon heeft tot Uw troon Den weg ons weer ont-
 slo-

4 Ja, amen, ja, / Op Golgotha / Stierf Hij voor onze zonden; / En door Zijn bloed,
 Wordt ons gemoed / Gereinigt van de zonden.

5 Wil, U ter eer, / Steeds meer en meer / 't Geloof in ons versterken! / Dan zullen
 wij, / Gereed en blij, / Uit liefde 't goede werken.

Naar C. F. D. Schubart

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Efez. 1: 19; Ps. 51: 4 en 12

351

Wijze: Hoe lieflijk is Uw huis
mij, Heer, No. 354

1 Genadig God, wees ons nabij, / Maak zelf ons hart bij 't luistren vrij / Tot een
 gelooven aan Uw woord, / Dat Uwe stem aanbeddend hoort.

2 Doe uit ons hart wat U mishaaft, / Een zin, die ongeduldig klaagt, / Verstrooid-
 heid, al wat stug en koud / Ons Vader, verre van U houdt.

3 Geef allen helder ons te zien / 't Gevaar dat G' ons wilt doen ontvlîen, / En
 leer ons vordren, daaglijks meer, / In 't spoor van Christus onzen Heer.

4 Dat, roemend in Uw heilgenâ, / Zijn beeld ons steeds voor oogen sta, / En maak
 zoo in Uw koninkrijk / Aan Hem, ons allen, ook gelijk.

352

Joh. 4:21—24

1. In Si - ons tem - pel klonk eens, Heer, De psalm uwa Is - rels U ter eer.

En schonk ont - fer - mend uw ge - duld Ver - zoe - ning hun voor zonde en schuld.

2 Voor ons bestaat geen plek op aard, / Waar eenig Gij Uw gunst verklaart; / Nabij zijt Gij, waar 't hart, dat smeekt, / Tot U in geest en waarheid spreekt.

3 Aan elke plaats, in ieder oord / Toont G' U een God, die 't bidden hoort, / Een Vader, die op ons gebed, / Al staamen wij, goedgunstig let.

4 De grijsaard en het teeder kind / Kent, God, in U zijn besten vrind, / Als ziend op Jezus en Zijn kruis / Z' U zien en 't wachgend vaderhuis.

Matth. 6:9; Rom. 8:15
Ps. 27:8; Hebr. 10:25

353

1. On - ze Vader, zie Uw kindren. Zijn vergaderd aan dit oord.
Hoor naar on - ze smeek - ge - be - den. En verkwik ons door Uw woord.

Koor
Heer, schenk ge - na - de ons en licht Van Uw vrlend'lijk aan - ge - zicht.

2 Schenk Uw rijke zegenstroomen, / Leid naar Uwen raad ons voort, / Laat Uw Geest, Heer, op ons komen / Maak ons levend door Uw Woord.

3 Help ons, Heer, naar Uw genade, / Trek ons door Uw liefdekoord. / Wil verlichten onze paden / En vertroost ons door Uw Woord.

354

Ps. 84; Ps. 42:2

I. B. WOODBURY

1. Hoe lief - lijk is uw huis mij, Heer. Uw voor - hof, wat ik meest begeer,

Ver - lan - gend naar uw hell - ge - not Roept mij - ne ziel tot U, mijn God.

2 De musch, de zwaluw zoekt Uw huis, / Niet angstig zelfs voor 't feestgedruisch, / En bouwt zijn nest bij Uw altaar, / Door U beveiligd voor gevaar.

3 Welzalig, wie dat voorrecht deelt, / Wien 't lieflijk licht Uw aanschijns streeft, / Waar, volgers van huns Konings vaân, / Zij in Uw rechte wegen gaan.

4 Eén dag is in Uw huis mij meer / Dan duizend, waar ik U ontbeer, / De minste er liever, dan gewend / Aan d' overvloed van 's boozen tent.

5 Gij toch zijt onze hoede en heil, / Een bron van zegen zonder peil, / Heer, die het goede nooit onthoudt / Aan 't hart, dat op Uw liefde bouwt.

Jes. 1:27—28

355

I. B. WOODBURY

1. Reeds nu gunt u een voorsmaak God Van't eeuw'g hell omhoog, Op - dat ons

hart naar 't volge - not Zijns hui - zes dors - ten moog, Zijns hui - zes dors - ten moog.

2 Als ik der duiven vleug'len had, / Zoo sterk en onvermoeid, / Ik snelde naar de vrede stad, / Waarvoor mijn harte gloeit.

3 Mijn denken en mijn dorsten is, / Te leven bij mijn Heer; / Te deelen in Zijn erfenis, / Des hemels vreugd en eer.

4 Geduld, mijn ziel, de levenskroon, / Uw deel in 't vaderhuis, / Stiert dubbel als genadeloon / Na stil gedragen kruis.

Ps 42:2; 63:2

356

PSALM 84:1, 3, 4, 6

1. Hoe lief' lijk, hoe vol heil . ge . not, O Heer, der le . ger .
2. Wel . za . lig hij, die al zijn kracht En hulp al . leen van
3. Zij gaan van kracht tot kracht steeds voort; Elk hun . ner zal in
4. Want God, de Heer, zoo goed, zoo mild, Is t' al . len tijd een

scha . ren God, Zijn mij Uw huis en tem . pel . zan . gen! Hoe
U ver . wacht, Die kiest de wel . ge . baan . de we . gen. Steekt
't za . lig oord Van Zi . on haast voor God ver . schij . nen. Let,
zon en schild; Hij zal ge . naad' en ee . re . ge . ven; Hij

bran . den mijn ge . ne . gen . heen, Om 's Hee . ren voor . hof in te
lien de hee . te mid . dag . zon In 't moer . bei . dal, Gij zijt hun
Heer der le . ger . scha . ren! let Op mijn oot . moe . dig smee . ge .
zal hun 't goe . de niet in nood Ont . hou . den, zelfs niet in den

treen! Mijn ziel be . zwijkt van sterk ver . lau . gen. Mijn hart roept
bron, En stort op heu een' mil . den re . gen, Een re . gen,
bed! Eil laat mij niet van druk ver . kwij . nen; Leen mij een
dood, Die in op . recht . heid voor Hem le . ven. Wel . za . lig,

uit tot God, Die leeft, En aan mijn ziel het le . ven geeft.
die hen o . ver . dekt, Ver . kwikt, en hun tot ze . gen strekt.
toe . ge ne . gen oor, O Ja . cobs God, geef mij ge . hoor.
Heer, die op U bouwt, En zich ge . heel aan U ver . trouwt

Jes. 6:1-4; Hand. 17:24-28
Rom. 12:1-2

357

Langzaam

1. God is te . gen . woor . dig! Laat ons Hem aen
Bui . gen w'ons aen . bie . dig, Al . ter ziel zij

bid . den, Die wil wo . nen in ons mid . den.
stil . le, En ver . ne . me Zij . aen wil . lo . }

Wie Hem roemt, Zijns aen . roemt, Sla de oo . gen

ne . . der. Wij . de zich Hem we . der.

2 God is tegenwoordig, / Wien de hemellingen / 't Heilig, heilig, heilig zingen; / Voor
Wien Engelvorsten / Zich aanbiddend buigen, / Als zij Hem hun lof betuigen, / Sla
ons gâ, / In genâ, / Waar ook wij, geringen, / U, den Heere, zingen.

3 Wij verzaken willig, / 's Werelds ijdelheden, / Lusten en begeerlijkheden; / Daarom
onze wille, / Ziele, lijf en leven / U ten eigendom gegeven, / Rein en vrij / Willen
wij, / Onze God en Heere, / Leven U ter eere.

4 Maak mij recht eenvoudig; / Houd van mij gescheiden, / Wat van U mij af zou
leiden, / Maak mij rein van harte, / Dat 'k in geest en waarheid, / U aanschouwen mag
met klaarheid; / Vrij van d' aard, / Hemelwaart, / Als een ad'laar zweven, / En in
U steeds leven.

5 Kom, aanbid'lijk Wezen, / Woning bij mij maken, / Doe mij van Uw liefde
blaken, / In verstand en harte / Sta de wet geschreven, / Die Gij wilt dat 'k na zal
leven, / Waar ik ga, / Zit of sta, / Word' Uw naam geprezen / In mijn doen en wezen.

(J. v. H.)

(Overgenomen uit den Zangbundel van Ioh. de Heer)

Matth. 15: 29—37; Jer. 15: 16
Joh. 6: 51

358

1. Breek Gij het levensbrood ons al - len, Heer! Als Gij het
2. Ze - gen de waarheid Gods, ons aan - ge - zegd. Als op het
3. Le - ven en geest zijn ons Uw woorden, Heer! Help dat wij

brood ge - bro - ken hebt aan tmeer. Bo - ven Uw hei - lig Woord
brood Gij die eens hebt ge - legd. Dan eindt de sla - ver - nij
wand'len steeds naar U - we leer. Gij slechts zijt on - ze hulp

zoeken wij U. Schenk ons dat le - vensbrood rij - ke - lijk nu.
van zond' en schuld, En sterk zijn wij door U met kracht vervuld.
sta Gij ons bij! Volgens Uw hei - lig Woord, ver - win - nen wij.

Num. 6: 24; Ps. 31: 24; 25: 8 en 21
Jes. 27: 3; Joh. 14: 27

359

Wijze: Lof en dank vervul ons
zingen, No. 366

1 Leid, behoed ons, trouwe Vader, / Tot een and're Sabbat keert, / En waar ons
verzoeking nader', / Houd haar met uw schild gewerd.

2 Dank zij U voor troost en zegen, / Voor uw heil deez dag gesmaakt; / Strale
't gansch de week ons tegen, / Als Uw licht, dat zalig maakt.

3 Wat ons dreig of moog verschrikken, / Met U kent ons hart geen nood; / Uw
genade is zielsverkwikken, / Leven midden in den dood.

2 Sam. 22: 3; Ps. 18: 3
Hand. 4: 12

360

Liefelijk

1. Hoe zoet, Heer Je - zus, klinkt Uw naam in 't U ge - wijd ge - moed; — Gij
2. Geen hart werd ooit zoo diep ge - wond, Zoo af - ge - mat in rouw, — Dat

bondt weer aard en he - mel saam Door 't off' - ren van Uw bloed. —
wij zijn leed niet hee - len kondt Door Uw ge - naad' en trouw. —

3 De rots, waarop, onwankelbaar / In nood en strijd ik sta, / Is tot in 't allerbangst
gevaar, / Mijn Heiland, Uw genâ.

4 Mijn Koning, Midd'laar, Herder, Vriend, / Mijn alles, Heer, zijt Gij; / Een Meester,
die Zijn dienaars dient, / Behouder zijt G' ook mij.

5 Nooit breng ik U naar waarde dank, / Als ik Uw kruis aanschouw; / Hoe koud
en zwak toch blijft de klank / Mijs loflieds op Uw trouw.

1 Sam. 3: 10; Ps. 25: 4—5

361

1. Aan - bid - dend zien we op U; Heer Je - zus, spreek Uw woord Tot
2. Ont - dek ons Uw ge - nâ En waar - heid meer en meer, Op -
3. Leer zelf ons bid - den, leid Ons in Uw ef - fen paân, Op -
4. Houd zoo ons U na - bij, En in - nig met U één, Tot

ie - der hong'rend har - te nu, Dat U in oot - moed hoort.
dat ons le - ven - vroeg en spä U, on - zen Leids - man, eer'
dat eens Uw ge - rech - tig - heid Ons kroon' aan 'teind - der baan.
w'eenmaal met Gods en - g'len - rij Uw feest - zaal bin - nen treên.

Joh. 3:16; Openb. 22:17

362

1. 't Is het woord van God en tot al - len ge - schied: "Wie in Je - zus ge -
 2. Is de le - vensweg al een kruis - weg al - tijd, On - ze Je - zus is
 3. Hij, de Heer, ge - leidt ons, en 'ziend' op Zijn kruis, Zijn wij ze - ker van 't
 4. Weertkink'dan de ju - bel van u en van mij Eens in 't koor van die

Koor.

looft is be - hou - den ons niet."
 na - blij, tot hulp in de strijd. Hal - le - lu - ja, God zij ee - re,
 voet - spoor naar 't he - mielich te - huis.
 dank - baar God lo - ven - de rij.

Hal - lo - lu - ja, a - men: Hal - le - lu - ja, Je - zus, Hee - re, Vernieuw ons ge - moed.

Luk. 24:29; Joh. 15:5

363

Matig Langzaam

1. Ach, blijf met Uw ge - na - de, Heer Je - zus ons na - bij;
 2. Woon met Uw le - vens - woor - den, Ver - los - ser! bij ons in,
 3. Ach, licht ons met uw stra - len, Gij, licht der we - reld, voor,
 4. Ach, blijf Gij met Uw ze - gen Na - bij ons, rij - ke Heer!
 5. Ach, neem ons in Uw hoe - de, Gij, on - ver - win - bre Held!
 6. Ach, blijf ons met Uw trou - we Na - bij, God! goed en groot,

1. Op - dat ons nim - mer scha - de Des vij - ands heer - schap - pij.
 2. En trek ons met de koor - den Van U - we zon - daars - min.
 3. Op - dat wij nim - mer dwa - len Of struik' - len op ons spoor.
 4. En zend op on - ze we - gen Uw kracht en goed - heid neer.
 5. En weer des boo - zen woe - de, En 's we - relds boos ge - weld.
 6. Op Wien ons har - te bou - we, In al - len nood en dood.

Exod. 33:15

364

1. Daal bij 'thuiswaarts gaan Uw ze - gen, Va - der, op ons
 2. Lof, aan - bid - ding, dank en ee - re, Va - der, zij U

van om - hoog, 'tZij langs ru - we of ef - fen we - gen
 toe - ge - bracht, En tot 'saard - rijks eind re - gee - re

'tLe vens pad ons voe - ren moog' Laat Uw ze - gen,
 U we heer - schap - pij en macht. Uw ge - na - de,

laat Uw ze - gen, Leid star blij - ven voor ons oog.
 Uw ge - na - de Blijv' in zwak - heid on - ze tracht.

365

JOHANN G. NAGELL

1. Heer, eer van hier wij gaan, Be-vestig ons, versterk

Ons in 't geloof en doe ons staan Be-stand in strijd en werk.

2 Geef vrede in ons huis / En liefde's broederzin, / Dan worden zorgen, ziekte en kruis / Ons zegen en gewin.

3 Waarheen ons 't levenspad / Als aan Uw hand dan leidt, / 't Vormt al ons voor Uw vreedestad / En voor haar zaligheid.

Ps. 143: 10—11

366

CARL M. VON WEBER

1. Lof en dank vervul ons zingen Voor Gods waarheid ons betrouwd,

Voor den schat, dien wij ontvingen, Rijker dan al 's werelds goud.

2 Heer, Uw waarheid is ons heilig, / Als een gids op 's levens paân, / Die ons bij Uw lichtglans veilig / 't Rechte spoor, hoe steil, doet gaan.

3 Leer ons naar Uw raad te luist'ren, / Doof voor eigen wil en lust; / Wat dan om ons moog verduist'ren, / 't Blijft bij ons van binnen licht.

4 Wat ons 's levens keer doe derven, / Zij het nooit dien kinderzin; / U te leven, U te sterven / Blijv' in Christus ons gewin.

Openb. 5: 11—14

367

GEZ. 98

Hal-le-lu-jal eeuwig dank en eere, Lof, aanbidding, wijsheid, kracht,
Word'op aard en in den hemel, Heerel Voor Uw liefd' U topgebracht.

Va-der, sla ons steeds in liefde ga.de; Zoon des Vaders! schenkt ons Uw ge.

na.de; Uw ge-meenschap, Geest van God! Amen! zij ons eeuwig lot.

A. Rutgers
(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Matth. 28: 19

368

Wijze: Looft God, de Bron van alle goed, No. 371

1 Wees met ons, Heer, waarheen we gaan; / Doe ons Uw wil en raad verstaan, / En 't enge pad met vaste schreên / In 's Meesters voetspoor willig treên.

2 Duld in ons hart geen overmoed, / En waar het booze ranken voedt, / Laat daar Uw tucht, al doet zij pijn, / Ons welkom en tot heeling zijn.

3 Dring zoo Uw liefde in vreugde en smart / Tot altijd dankbrer liefde ons hart, / Tot eens 't bij strijd en kruis volmaakt / De volheid van Uw goedheid smaakt.

1 Kor. 9: 27

369

Wijze: Lof en dank vervul ons zingen, No. 366

1 God des levens, ruste Uw zegen / Op ons bij het huiswaarts gaan, / Leer ook daar ons op Uw wegen / Als Uw kind'ren pal te staan.

2 Vleesch en wereld zal ons trekken, / Vlelend, dreigend keer op keer; / Moge dan Uw Geest ons wakken / Trouw doen zijn aan naam en eer.

3 Dan brengt ied're dag ons nader, / Meest door moeite, strijd en kruis, / Aan de plaats, die ons, o Vader, / Met Uw Zoon wacht in Uw huis.

Ps. 134: 1-3

370

Dat, Hee-re Je-zus, Uw ge-na, 'sVa-ders trou-we
lief-de, En de zaal'-ge ge-meen-schap des
Gees-tes Blij-ve met ons al-len, blij-ve met ons
al-len, met ons al-len, A-men.

Mark. 14: 26

371

GUIL. FBANG

Looft God, de bron van al-le goed; Looft Se-rafs hem en eng-len-stoet;
Ge-meen-te, ju-bel on-be-vreesd; Looft Va-der, Zoon en Heil-gen Geest.

Ps. 25: 4; Ps. 56: 11

372

Zacht en aandachtig

Heer, eer wij schei-den, Vra-gen w'U-wen ze-gen, Wil ons ge-
Wees ons wel-da-dig, Ie-dren dag van 't le-ven, Wil ons ge-
loi-den, Ie-der op zijn we-gen. Laat toch de zon-de
na-dig El-ke schuld ver-ge-ven. Breng ons in wel-stand
Nim-mer ons ver-hee-ren, 'tKwaad ons niet de--ren.
Al-len weer te za-men. Hoor, ons Heer! A--men.

(Overgenomen uit den Liederenbundel van het Nederl. Jongelingsverbond)

Num. 6: 24-26

373

Wijze: Looft God, de Bron van alle goed, No. 371

Laat, Heer, ons met Uw zegen gaan, / En doe ons zoo Uw woord verstaan, / Dat U ons hart recht kennen moog, / Tot reinheid voor Uw heilig oog.

DES HEEREN SABBATDAG

„Gedenkt den Sabbatdag, dat gij dien heilig. . . Want in zes dagen heeft de Heere den hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte ten zevenden dage; daarom zegende de Heere den Sabbatdag en heilige denzelven.”

Exodus 20 : 8 en 11

Exod. 20 : 8—11

374

F. S. RUSSELL

1. Weër zijn zes da-gen werks verricht: En nu, mijn ziel, baad u in't licht,

In Gods ge-nā u op-ge-gaan: Uw sab-bat.'s Hee-ren dag brak aan.

2 Looft nu den Heer, die rust u biedt; / Waarheen uw dankb're oogblik ziet, / Aanschouwt g' een God, die u gedenkt, / En als Zijn kind deez' Sabbat schenkt.

3 Toon' ook uw vreugd- en dankgevoel, / Steeds heil'ger jagen naar het doel, / U voorgesteld in Christus' kruis, / De sabbatsrust van 't Vaderhuis.

4 Een korte wijl duurt werk en strijd, / Dan daagt, van 't zondig vleesch bevrijd, / Voor allen, die in Christus zijn, / De dag van eeuw'gen zonneshijn.

Mark. 6 : 2

375

Wijze: Heer, in den morgen,
No. 482

1 Weër kleurt de zon met gouden gloed / De verre westerkust, / En boodschapt Heer, aan ons gemoed / Uw dag en Sabbatsrust.

2 Zou dan ons hart niet vroolijk zijn / En jubelen in lied, / Als 't in dien avond-zonneshijn / Reeds op Uw Sabbat ziet.

3 Wees, Vader, met ons in den nacht / En heilig onzen zin, / Dan stort Uw rust ons levenskracht / En hoop en blijdschap in.

Luk. 23 : 54—56

376

Wijze: Weer zijn zes dagen,
No. 374

1 Een heilig uur brak voor ons aan, / De sabbatsrust is ingegaan, / De rust van moeite, zorg en strijd, / Opdat ons hart aan God zich wijdt.

2 Wees zelf ons, Heer, in gunst nabij; / Maak waarlijk ons van zonden vrij, / Opdat in volheid elk geniet / De rust, die Gij Uw kind'ren biedt.

3 Dit rusten in ons onderpand / Van hooger heil in 't Vaderland; / Van goed'ren, waarvan in dit vleesch / Nooit voor den geest het beeld verrees.

4 Heer Jezus, die, ons voorgedaan, / Ons door Uw geest terzij wilt staan, / Leid ons, geheiligd door Uw zin, / Eens rein in U, Gods hemel in.

Gen. 2 : 1—3; Ps. 122

377

Fauny Crosby — P. L. Nagler

W. J. Kirkpatrick

1 Heerlijke Sabbat! hoe lieflijk en zoet Brengt gij ons telkens uit Eden een groet,

Als wij vergaard ren van ver en nabij, Schenkt God verkwikking voor u en voor mij.

Koor
Heerlijke Sabbat! gij za-ll-ge rust! Heerlijke Sabbat! ons vreugde en lust!

Heilen aanbidding, lof, eere en dank Zij onzen Koning in vroolijken klank!

2 Heerlijke Sabbat! verheugd weer van zin, / Treden wij dankbaar Gods bedehuis in, / Wijden den Heiland de harten geheel, / Die door 't geloof is ons heerlijkste deel.

Koor: Heerlijke Sabbat! gij zalige rust! / Heerlijke Sabbat! ons vreugde en lust! / Heil en aanbidding, lof, eere en dank / Zij onzen Koning in vroolijken klank.

3 Heerlijke Sabbat! gij hemelsche rust, / Gij wilt ons trekken naar d'eeuwige kust, / Om daar te toeven voor immer bij God, / O, welk een heerlijk, welk zalig genot!

Koor: Heerlijke Sabbat! gij zalige rust! / Heerlijke Sabbat! ons vreugde en lust! / Heil en aanbidding, lof, eere en dank / Zij onzen Koning in vroolijken klank.

Ezech. 20: 19--20

378

Plechtig

Woorden en arrangement
van W. JOHN

p
O Heer, in de - zen daer - gen, Buig ik mijn hart voor U: Be-
vrijd van al - le zorgen, rust ik ge - heel in U. Hoe groot was mijn verlangen, naar
mf
s Hee - ren huis te gaan: Dus hef ik vrij en vroom - lijk, een blij - den lof - zang aan.

2 Wij bidden, dat nu dalen / Gods Eng'len bij ons neer, / En dat wij ons bepalen / Bij 's Heeren heil'ge leer. / Vervul met Geest, de harten! / Met kracht, Uw dierbaar Woord! / En laat ons allen voelen / Dat Gij ons staam'len hoort.

3 Wij willen ook gedenken / Hem, die het Woord verkondt; / Wil Heer hem zegen schenken, / Wees zelf hem hart en mond. / Zoo laat nu deze ure, / Tot zegen voor ons zijn / En laat ons allen drinken / Uit 's hemels heilsfontein.

Jes. 58: 13b—14

379

Wijze als bovenstaand lied

1 O stille Sabbatmorgen, / Vol rust en Sabbatsvrêe; / Deel aan mijn rustloos harte, / Iets van uw vrede mee! / Breng mij in 't huis des Heeren, / Bij 's levens zorg en kruis, / Een glimlach van den hemel, / Een groet uit 't Vaderhuis!

2 O stille Sabbatmorgen, / Spreek van den Heiland mij! / Spreek mij van Gods ontferming, / En eind'loos medelij! / Richt oog en hart naar boven, / Naar 's hemels blijde kust, / En wil m'een voorsmaak geven, / Van d'eeuw'ge Sabbatsrust.

B. ten Kate

Jes. 58: 13—14

380

1 Go - des ze - gen, Sabbatsstille, Kom omlaag van 's hemels troon! / Leer ons hooren, bidden, zingen.
Geef ons hart de kracht van boven, Geest van Vader en van Zoon: }
Koor
Niet naar aardse schatten dingen! Maak ons voor Uw dienst be - reid, altijd Heer, in eeuwigheid.

2 Heilig Gij nu onze zielen, / Geef Uw licht in donk'ren nacht. / En als aardse zorgen drukken, / Geest van God, geef ons Uw kracht, / Waarheid, leven, licht en sterkte, / Slechts te zien hoe Gij het werkte.

3 Laat in heil'ge vreugdezangen, / Ons verkondigen Uw eer, / Laat zich toch geen dwaling mengen / In Uw Evangelieleer, / Zalf, o Heer, met Geest der Waarheid, / Onze ooren, hart en monden.

4 Laat ons, Heer, bij U eens komen, / Ja, bij U, o Levensvorst! / Als Gij straks van onze wangen, / Tranen droogt en lescht den dorst. / Als wij vrij van smart en lijden / Met de eng'len ons verblijden.

Luk. 13: 10; Joh. 5: 39

381

Wijze: De herdenking van Uw lijden, No. 119

SABBATSCHOOLIED

1 Zie Uw kind'ren, trouwe Vader / In deez' Sabbatschool bijeen; / Trek ons hart tot U steeds nader, / Leid door Uw Woord onze schreên.

2 Onze Heiland, wilt Gij leeren / In de Sabbatschool Uw volk / Zich tot God recht te bekeeren / En te zijn der waarheid tolk.

3 Doe ons kinderlijk gelooven, / Wat Uw woord ons leeren moog', / Tot de heerlijkheid daarboven / Zien zal des verlostten oog.

4 Wil de Sabbatschool bedauwen / Over 't wijde rond der aard' / Met Uw Geest, Laat ons aanschouwen / Hoe Gij, Heer, Uw volk vergaart.

5 Laat ons niet slechts hoorders wezen, / Maak ons daders van Uw Woord; / Uit ons leven zij te lezen, / Dat ons hart aan U behoort.

Luk. 4:31; Hebr. 10:25
Hand. 17:11

382

Wijze: Lof en dank vervul ons
zingen, No. 366

SABBATSCHOOLLIED

1 In de Sabbatschool, o Heere, / Prijzen wij Uw grooten Naam. / Maak ons, Uw en
Naam ter eere, / Tot Uw dienst steeds meer bekwaam.

2 Veilig kunnen wij ons voelen, / Bij 't vertoeven aan dit oord. / Ver van 's
werelds zondig woelen, / Luistrend naar des Heeren Woord.

3 Zegen leeraars en scholieren, / Maak ons aan Uw beeld gelijk; / Help ons recht
den Sabbat vieren. / Breng ons in Uw koninkrijk.

4 Schenk ons, Heer, Uw Sabbatzegen / Voorboõ van de eeuwigheid, / Stort op ons
Uws Geestes regen, / Maak ons voor Uw komst bereid.

Gen. 2:1—3; Ps. 27:4
Mark. 2:27—28

383

Wijze: Met vreugde groeten wij
den stond, No. 388

1 De beste van het zevental / Der dagen is Uw dag / Ons, Vader, als met lofge-
schal / Ons hart U naad'ren mag.

2 Hoe zalig, tot gebed vereend / En één in Jezus' kruis, / U t' eeren als Zijn kruis-
gemeent' / En de erve van Uw huis.

3 Uw vred', in Hem ons eeuwig deel, / Verkwikt' ons in dit uur, / En heil'ge ons
aan U geheel, / Gelouterd als door vuur.

4 Zoo, levend bij de heilsfontein / En door haar laaf'nis sterk, / Vinde elke morgen
meer ons rein / En willig tot Uw werk.

Luk. 4:16; 1 Petr. 2:21

384

Wijze: Heer van den Sabbat,
No. 387

1 Mijn God en Vader, 't is ons goed / Als Uw gemeent' uit vol gemoed / Te roemen
in den heil'gen dag, / Die Uwe rust ons schenken mag.

2 Ban zelf wat aardsch is uit ons hart; / Dat voorspoed, vreugde, rouw noch smart, /
Waar w' opgaan naar Uw hoog bevel / Zich tusschen U en ons ooit stel.

3 Geef, door Uw Heil'gen Geest gesterkt, / Door kracht, die Zijn gemeenschap
werkt, / Meer vleesch en wereld te weërstaan / En goeddoend and'ren voor te gaan.

4 Maak, ziende op U, met Christus één, / Het voetspoor drukkend van Zijn schreën, /
Door elken Sabbat meer bereid / Ons voor Uw eeuw'ge heerlijkheid.

Ps. 34; Jes. 58:13—14

385

Gedragen

Sab - bat, door uw stil - len - vre - de, Zijt gij al - ler da - ge's
Laat, in lief - lij - ke ge - zan - gen, Ons ver - kon - den Go - des
Als we ons tot luistren zet - ten, Geef dat Sa - tan ons niet

kroon! He - mel - bood - schap brengt gij me - de, In uw blij - der klok - ken
eer! Leer ons naar U - zelf ver - lan - gen, Naar uw troosten lief - de
stoort. Leer ons uw ge - boën en wet - ten, Leer ons bui - gen voor uw

toon. Maak ons lied een vro - me be - de, Geest van Va - der en van Zoon!
Heer! Wijs ons 't pad, stuur on - ze gangen! Doe ons U ge - lij - ken meer!
Woord! Rei - nig zelf ons hart van smetten! Spreek, o Heer, uw dienst knecht hoort!

(Overgenomen uit den Liederenbundel van het Nederl. Jongelingsverbond)

Hebr. 4:9—10

386

Wijze: Goed is ons hart de
Sabbatdag, No. 390

1 Heer van den Sabbat, hoor ons lied; / Neem 't offer, dat ons hart U biedt, / Ons
roemen in Uw groote daân, / In Uwe trouw, genadig aan.

2 Uw aardsche Sabbat is ons goed, / Maar dierbaar meer aan ons gemoed / De rust,
door U ons toegedacht, / Die voor Uw troon ons eeuwig wacht.

3 Dáár, U nabij en in Uw huis, / Is 't eind van alle moeite en kruis, / Dáár brandt
geen hitte, nijpt geen koën, / Getuigt geen traan van pijn of rouw.

4 O dag der hope, dag van vreugd, / Die onvermengd de ziel verheugt, / Hoe troost
reeds hier uw zonneshijn, / Die haast ons eeuwig deel zal zijn.

Mark. 2:26—28; Gen. 2:1—2

387

P. M. A. VERNA

1. Heer van den Sabbat, ik bogroet Uw rustdagen zijn heilig zoet, Als laafnis

bij mijn levenszorg, Mij van uw vadergoedheid borg, Mij van uw vadergoedheid borg.

2 Gij geeft Uw Sabbat aan den mensch, / En heerlijk was Uw zegenwensch: / „Gezegend is de Sabbatdag, / En hij, die recht hem viereen mag.”

3 O moog ons, meer dan zonneshijn, / Uw Sabbatdag dan dierbaat zijn; / Een voorsmaak, U tot lof en prijs, / Van 't ons herwonnen paradijs.

Ezech. 20:12 en 19—20

388

1. Met vreugde groeten wij den stond, Als 's Heeren Sabbat liebt,

En op Zijn eeuwig heilsverbond Ons oog en hart te richt.

2 Uw tempel maaktet G'Uw gemeent', / O Vader, door Uw Zoon; / Hem haar ten eeuwig hoekgesteent', / Hem haar ten erekroon.

3 Woon door Uw Geest bij ons ook in, / En woede door Uw woord / Ons hart steeds meer tot kinderzin / En blijden dank ontgloord.

4 Getuig zoo elke dagreis meer, / Hoezeer Uw liefde ons bond / En leven doet, Uw naam ter eer, / In ieder levensstond.

Exod. 31:14—17

389

1 Dit is de dag van heilige rust, Van meer dan aardschen levens lust,

Van voorsmaak van de heerlijkheid, Die voor des Vaders troon ons beidt.

2 Het koor, dat 's hemels troon omringt / En Gode 't heilig, heilig zingt, / Beziel' ons, en ons jubellied / Zlog van genade aan ons geschied.

3 Genade blijve ons hart de stof / Tot daaglijks nieuwen dank en lof, / Maar luider en met blijder galm / Klinkt op den Sabbat onze psalm.

Jes. 56:1—7

390

LOWELL MASON

1. Goed is ons hart de sabbatdag, Als onze ziele rusten mag

Van arbeid, moete, zorg en rouw Tot jublen in des Vaders trouw.

2 Reeds in der schepping morgenstond / Schonk God Zijn zegel aan 't verbond, / Dat van een eeuw'ge erfenis / Al wie gelooven, waarborg is.

3 Een eeuwig goed, een eindloos heil, / Een vreugde zonder maat of peil / Wacht in uw eenheid met Gods Zoon, / Gemeente, u voor Zijn hemeltroon.

4 Hoor dan de wereld in uw lied, / Hoe zelf ge u Hem ten offer biedt, / Die „onze Vader”, door Zijn Geest / Ons vormt voor 's hemels vreugdfeest.

GEBED, MEDITATIE EN DANKZEGGING

„Komt, laat ons aanbidden en nederbukken; laat ons knielen voor den Heere, Die ons gemaakt heeft. Want Hij is onze God, en wij zijn het volk Zijner weide en de schapen Zijner hand.”
Psalm 95 : 6—7

Ps. 96 : 9

391

Vierstemmig

Oud-Holl. Volkslied

1. Wij tro - den, o Va - der, Oot - moe - dig thans na - der, En bui - gen voor
2. Wees Gij in ons mid - den, Leer Zelf ons nu bid - den! Ver - vul ons steeds
3. Leer hei - lig ons le - ven, Den naas - te ver - ge - ven, O Heer, Die ons

U diep oot - moe - dig het hart. Be - dek door: Uw lief - de Al
meer met Uw hei - li - gen Geest Leid door Uw ge - na - de Ons
al - les ver - gaf door Uw Bloed; Uw woord te be - wa - ren. Uw

'geen U nog grief - de; Maak rus - tig ons en stil, Om Je - sus' wil.
steeds in ef - fen pa - den Maak volg - zaams en stil, Om Je - sus' wil.
naam 'to - pen - ba - ren, Ver - mij - den elk ge - schil, Om Je - sus' wil.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Luk. 21 : 36

392

Wijze : Lang zwierf moed'loos op de bergen, No. 237

1 't Zij ons nooit hier plaats van rusten ; / Waak, gemeente, bid en waak : / U, als aan Zijn uitverkoorne, / U vertrouwt de Heer Zijn zaak. / Voor Zijn eer hebt gij te strijden, / Draagster van Zijn naam en beeld, / Tot zich met Zijn evangelie / Heel het aardrijk ziet bedield.

2 Neen, de Heer liet ons geen wezen, / Is altijd nabij geweest, / Woning makend in de herten, / Troostend door den Heil'gen Geest ; / Waar van Hem ons niets kan scheiden, / Wereld, dood noch helsche macht, / Zie de wereld en erkenne / Onze sterkte in Zijn kracht.

Hebr. 10 : 19—23

393

C. C. CONVERHE

1. Welk een vriend is ons de Hei - land, 's Vaders Zoon en troon - ge - noot, Die door 't kruis den vrij - en toegang,
D. S. - Dat wij vrij weer als Gods kind'ren

Einde. D. S.
Wo - der ons tot God ont - sloot. O wat voorrecht ons her - ge - roe, Door de we - teld niet ver - staan,
Tot den Vader mo - gen gaan.

2 Wie verstrooiing en bedwelming / Als een bron van kracht zich zoek, / Ons is trooster, krachtvernieuwer, / 't Woord van 't heilig Bijbelboek ; / 't Woord, dat Jezus ons leert kennen, / 't Kruiswoord trekt alleen ons aan, / Want het leert ons als Gods kind'ren / Vrij weer tot den Vader gaan.

3 Heil'ge Jezus, Zaligmaker, / Die voor ons Uzelven gaaft, / En ons in Uw kruis - smart lijden / 's Vaders liefde hebt gestaafd, / U zij de eer, U die genadig / Ons, hoe zwaar met schuld belaân, / Als van nieuws geboren kind'ren / Leerdet tot den Vader gaan.

Zach. 10 : 1 ; Hand. 2 : 41

394

Wm B. BRADBUY

1. Heer, ik hoor van rij - ken ze - gen, Dien Gij uit - stort tel - kens weer,
(Laat toch van dien gees - tes - re - gen, Dropp'len val - len op mij neer.)

Heer, op mij, ja op mij, Stort die dropp - len ook op mij.

2 Ga mij niet voorbij, mijn Vader, / Zie mij in mijn zwakheid aan ; / Trek mij tot Uw hart steeds nader, / Uwe hand doe vast mij staan. / Help ook mij, toon U mij / Met mijn nood en angst begaan.

3 Lang wist zonde mij te binden, / Was in wereldzin mijn lust, / 'k Mocht toen, wat ik zocht, niet vinden, / Uwe trouw liet mij geen rust. / Och, maak mij, maak ook mij / Meer steeds van Uw trouw bewust.

4 Heil'ge Geest, gij bron van leven, / Daal in onze harten neer ; / Geef, dat wij alleen slechts streven / Naar volmaaktheid in den Heer. / Ook in mij, Heer, in mij, / O, verheerlijk U in mij !

Ps. 90:1

395

H. R. PALMER

1. Trouwe Va - der, hoed uw kin-d'ren Voor des vij - and's list en macht;
 2. Ziet, wij bei - den en ver - wach - ten Wat uw woord ons heeft be - loofd;
 3. Leer ons, Va - der, bid - dend wa - ken En om - gord zijn t' al - ler - uur,

Leid hen vel - ig door de guur - heid, Die hen dreigt met storm en nacht.
 't We - der - kee - ren van den Ko - ning, Dien G'ons gaaft tot eeu - wig Hoofd.
 Heenzlend o - ver 't vlucht - tig lij - den Op de vreugd van eeuw' - gen duur.

Bang en don - ker zijn de tij - den, Maar wat wis - sel' en ver - keer',
 Eind - loos zal de nacht niet du - ren, Hoe ons, zwak - ken, lang hij schijn';
 Als uw sab - bat aan mag lich - ten, De aanvang van uw ju - bel - jaar,

Gij, Gij blijft der u - wen Her - der, Gij hun vas - te Burcht, o Heer.
 Ou - ze Ko - ning, dien wij bei - den, Komt en zal ons al - les zij. u.
 Maakt Gij al uw heil - be - lof - ten, Va - der, nan uw kind' - ren waar.

Ps. 46:2

396

W. J. DOSTWICK

1. Va - der, U bid - den wij, Wie an - dersstaat ons bij, Als on - ze hulp niet Gij
 2. De vij - and dorst verwoed Naar Uwer kind'ren bloed, Maar tot ge - loof en moed
 3. Vermeer ons Uw ge - nã; Wie trotsch ons we - der - sta, Hoe fel de worst'ling ga,

Ont - fer - mend zijt. 't Is voor ons en - kel nacht, Maakt niet Uw lief - de - macht
 Sterkt ons Uw woord; Neen, Gij die't al ge - biedt, Be - geeft, ver - laat ons niet;
 Gij o - ver - wint; 't Ge - vaar zij drei - gend groot, Nooit liet Ge in angst of nood

Koor.

Ons zwak - ken door Uw kracht Be - stand in strijd.
 Gij hebt, wie op U ziet, Al - tijd ver - hoord. Va - der, U naad'ren wij
 En ban - den van den dood Uw kind al - leen.

Met smeek - ge - beën, Hel - per in nood zijt Gij, Ja, Gij al - leen.

Matth. 6:9—13

397

F. E. PELDEN

1. On - ze Va - der, die de heem'len Hebt tot hei - lig troons - ge - bied
En ge - sta - dig op uw kind'ren O - ver heel het aard - rijk ziet.

2 Dankbaar zij Uw naam geheiligd, / Kome Uw koninkrijk met macht, / En Uw wil geschiede op aarde / Als door eng'len trouw betracht.

3 Schenk bij arbeid U ter eere, / Elken dag ons 't daaglijksch brood, / En een hart tot liefd'rijk deelen / In des broeders zorg en nood.

4 Wil wat wij misdoen vergeven; / Met voor U verbroken hart / Willig ons met elk verzoenen, / Die ons oorzaak werd van smart.

5 Weer van ons den aartsverzoeker, / Red ons van zijn snoed beleid; / U behoort den wereldschepter, / Vader, tot in eeuwigheid.

Hand. 4:24—31

398

W. B. BRADBURY

1. { O zaal - ge u - ro van ge - bed, Gij rukt mij uit der zorgen net, }
{ Gij leidt mij tot mijns Vaders troon, den hel - per groot in . . . } trouwbetoon:
D. C. - En bij mijn werken strijd tot staf U, u - re des ge - beds mij gaf.

Die voor Zijn kind tot troost ge - reed, Mijn nooden kent, mijn krachten weet.

2 O troostvolle ure, bedestond, / Gij loktet uit mijns harten grond, / Mijn danktoon en mijn smeekgebeên, / Den jubel en het rouwgeweên, / Dat ik den Vader off'ren mocht; / Mijn God, die 't eerst mij heeft gezocht, / En meer en meer aan Zich mij bond, / Door u, volzaal'ge bedestond.

3 O uur van zoetheid, biddenstijf, / Mijn sabbat onder werk en strijd, / Blijf, wat mijn ziele hoopt of vrees, / Uw vrede schenken aan mijn geest, / Tot ik op Jezus' woord gereed, / Mijn tente saamrol als een kleed, / En rein in Hem van vlek en smet / Ontwaak tot eeuwig dankgebed.

1 Kron. 16:11

399

H. D. C.

HARRY D. CLARKE

Kom in mijn hart, Kom in mijn hart, Kom Gij in mijn hart, Heer Je - zus;
En in mijn hart, En in mijn hart Daar schij - ne Uw licht Heer Je - zus;

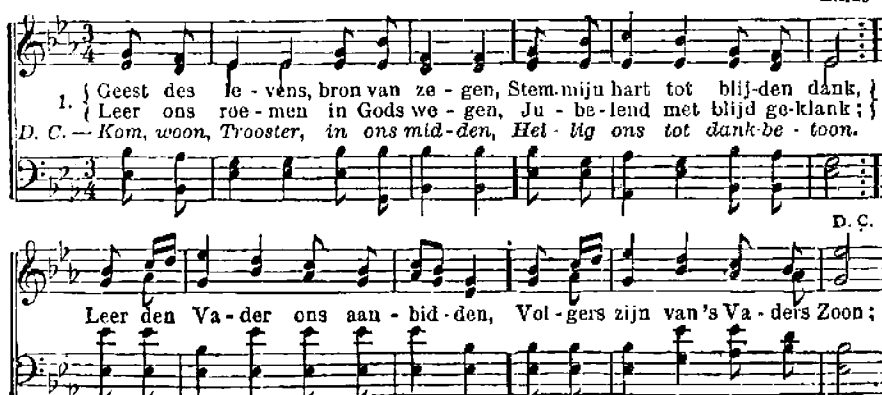
Ver - vul het nu, Ik bid het U, Kom Gij in mijn hart, Heer Je - zus.
Ver - licht het nu, Tot eer van U, Ver - licht Gij mijn hart, Heer Je - zus.

Ps. 51:13—14

400

DR. NETTLETON

Einde

1. { Geest des le - vens, bron van ze - gen, Stem mijn hart tot blij - den dank, }
{ Leer ons roe - men in Gods we - gen, Ju - be - lend met blijd ge - klank; }
D. C. - Kom, woon, Trooster, in ons mid - den, Hel - lig ons tot dank - be - toon.

Leer den Va - der ons aan - bid - den, Vol - gers zijn van 's Va - ders Zoon;

2 Tot hertoe woudt Gij mij schragen, / Troosten, leiden door Uw macht, / 'k Wil alleen naar U ook vragen, / Als mijn ziel naar uitkomst smacht; / Tot hoe hoog mijn nood moog rijzen, / Hoe 't mij bang en donker schijn', / Uwe rijke gunstbewijzen / Zullen 't licht der hoop mij zijn.

3 Nooit kan ik mijn schuld betalen / Voor Uw hoede mij verleend, / Die reeds met de hemelzalen / Hier mijn hart en hoop vereent; / 'k Ben reeds hier een burger boven, / Waar welhaast naar hartelust / Ik mijn trouwen God zal loven, / Deefend in Zijn sabbatsrust.

Ps. 23:3; 25:5

401

Langzaam

A. B. OLIEN

1. Je - zus, hoor ons bid - den, Zie in liefd' ons aan;
 2. Gij waart ons ten Her - der Op 't be - tre - den pad;
 3. Dies is ons ver - wach - ten, Op Uw hul - pe, Heer;

Wilt Gij in ons mid - den Met ons ver - der gaan.
 Leid ons nu ook ver - der Naar Gods vre - de - stad.
 Hei - lig on - ze krach - ten, Sterk ze daag - lijks meer,

Gij wilt ons om - rin - gen Met Uw liefd' en zorg;
 Zon - der U wordt dwa - len, Strui - k'len hier ons deel;
 Tot w'als 's Va - ders zo - nen, Met uw Geest be - deeld,

Leer ons dan - kend zin - gen, Je - zus, on - ze Borg.
 Met U ze - ge - pra - len Wij tot 'teind ge - heel.
 Ons in waar - heid too - nen Dra - gers van Uw beeld.

Jes. 52:1

402

LOWELL MASON

1. Mijn ziel waak op, sta op; Bedreigd van elken kant, Het geldt uw ze - ge - praal of val, Houd in gebed dan stand.

2 Waak in gebed en strijd; / Toon, dat hoe fel het ga, / Gij Jezus dient, Zijn volger zijt / En roemt in Zijn genâ.

3 Acht nooit den strijd volend; / Ontgesp uw rusting niet, / Voor u de Heer Zijn eeneel zendt / En de eertkroon zelf u biedt.

403

SLOTZANG NA EEN BIDSTOND

Ps. 147:7; 2 Kor. 9:12
Openb. 5:12—13

1. Komt, dankt nu al - len God, Met hart en
 Hij stuurt en schikt ons lot, Waar wij ons

mond en te ven; Hij geeft ons ar - beide
 been en be - ge - ven.

kracht, Be - hoedt ons dag en nacht, Geeft klee - ding,

spijs en drank, Brengt Hem daar - voor uw dank.

2 Wil, o Alzegenaar, / Een vroolijk hart ons geven, / Opdat wij met elkaar, / In vrede immer leven. / Behoed ons land en volk / Voor elke oorlogswolk; / Geef steeds een wijs beleid / Aan macht en overheid.

3 Den Vader zij al de eer / In hemel en op aarde; / En Jezus, onzen Heer, / Verheft Hem naar Zijn waarde. / Kom, Heil'ge Geest, en leer, / Uw naam steeds meer en meer / Te roemen t' allen tijd, / Tot in der eeuwigheid.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

„Waak op, waak op, trek uwe sterkte aan, o Zion!“ —
 „Versterkt de slappe handen en stelt de struikelende knieën vast.“
 Jesaja 52:1a en 35:4

Hebr. 4:9; 1 Kor. 16:13
 1 Petr. 4:7; Efez. 5:14

404

1. Ontwaak, ge-meen-te, richt uw oog. Uw lof-zang he-melwaart; Ontwaak, Gods eerkroon wacht omhoog.

Scheur los uw hart van de aard, Ontwaak, Gods eer-kroon wacht om-hoog, Scheur los uw hart van de aard.

2 Als door 't gebergt' de woudstroom spoedt / Met altijd sneller loop, / Zoo nadert ijlings onze voet / Ook d' eindpaal onzer hoop.

3 Onzeker, wein'ge uren licht, / En 's Heeren engel wenkt; / En 't heilsoord rijst voor ons gezicht, / Dat eeuwig ruste schenkt.

4 Spoedt jaren, dagen; Gods gemeent' / Is zich haar heil bewust; / In Christus met haar God hereend / Beidt zij Gods sabbatsrust.

Matth. 6:20—21; Ps. 121:1
 Pred. 1:2; 12:13—14

405

Wijze: 't Hjjgend hert, de jacht ontkomen, No. 148

GEZANG 43:1, 2, 4 en 6

1 Hoog, omhoog, het hart naar boven! / Hier beneden is het niet; / 't Ware leven, lieven, loven / Is daar, waar men Jezus ziet. / Wat men hoor' of zie op aard, / Is ons kostlijk hart niet waard; / Wil men leven, lieven, loven; / Hoog, omhoog, het hart naar boven!

2 Pracht en schoonheid moog wat schijnen, / 't Is aan ijdelheid gelijk; / Bij 't gebruik zal 't al verdwijnen, / Goud en zilver is als slijk; / Niets, o Jezus! dan Uw bloed, / Geeft voldoening aan 't gemoed; / Wat wij lieven in dit leven, / Niets kan ons voldoening geven.

3 Zalig heil, dat w' eenmaal erven! / Gode leven, zonder pijn, / Zonder moeite, ziekt' of sterven, / Eeuwig zonder zonde zijn, / Leven in volmaakte deugd, / Vroolijk zijn in 's hemels vreugd; / Lovcn, lieven wij dit leven, / Dat ons Gods gena' zal geven!

4 Och! dat aller menschen tongen, / Aller Eng'len zang, o Heer! / Samenstemden, zamen zongen / Eeuwig tot Uw' lof en eer! / Zonder einde geeft Uw lof, / Jezus! ons de rijkste stof; / Trekt tot U ons hart naar boven, / Dat w' U eeuwig lieven, loven.

J. van Lodenstein
 (Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 95:1; Jes. 45:17
 Hand. 4:12; Rom. 3:24

406

F. SCHNEIDER
 1. Bouw, zondaar, op Gods Woord; Het bloed van Golgotha }
 Bespreng' u, spreek' in u Van kindschap en ge-nâ. } Keer tot den Heer u in uw nood.

En juich, verlost van zonde en dood, En juich, verlost van zonde en dood.
 En juich, verlost van zonde en dood.

2 Voor ons leeft voor den troon / De Hoogepriester Gods, / Voor aller eeuwen hoop / De vaste, heil'ge rots; / Toen Hij zichzelf ten offer bood, / Verwon Zijn liefde zond' en dood.

3 In Hem is al ons heil, / In Zijn genade alleen; / Keer dan zich aller hart / Tot Hem ook dankbaar heen; / Gemeente, maak uw Heiland groot, / Hij zegepraald' op zond' en dood.

Joh. 1:29; Hand. 4:12
 Openb. 5:11—13; 7:9—10

407

1 Een eeu-wig en een ze-ker heil, heeft Je-zus ons ge-bracht! Mijn

hart neem rustig toch uw deel, Der eeuw'ge zaal'ge kracht, Der eeuw'ge, zaal'ge kracht.

2 Het Woord bevestigt met een eed, / Gesteund door Gods gena, / In dat, wat Jezus voor ons deed, / Ga Christen, tot Hem, ga!

3 Juist daarom stierf en leeft Hij nu, / Daarom werkt ook Zijn Geest, / Wat Hij doet dat is welgedaan, / Straks komt het vreugdefeest.

Openb. 21:9—27

408

1. O Land, waar mijn Hei - land in be - mel - sche pracht, Als
2. Te - huis der ver - los - ten, de ha - ven der rust, Waar't
3. Daar - heen ging, ge - meen - te, uw Ko - ning voor - uit: Uw
4. Heb dank, o mijn Hei - land, Die mij ook be - reidt Een

Ko - ning Zijn die - naars tot heer - lijk - heid wacht; Hoe za - lig zal't
eind is der worst - ling met we - reld - sche lust; Geen lij - den of
brui - gom, die haast u ont - vangt als Zijn bruid. Hij wacht u in
eer - plaats in 't huis, waar Uw lief - de mij beidt. Hebt Gij Uw be -

we - zen te zin - gen mijn lied, In 'tkoor der ver - los - ten, dat
smar - te wordt daar meer ge - doogd, Uw God heeft er zei - ve hun
lief - de; kom aan dan, ge - waakt, En stoor - loos ge - nie - ten wordt
lof - ten ge - staafd met Uw bloed, Ik steun op Uw heils - woord met

Koor.

hul - de Hem biedt, Land van - vreed' en - licht, Op
tra - nen ge - droogd. Heer, Gij mijn sterk - te en licht, Met
door u ge - smaakt. vroom - lij - ken moed.

u is mijn oog en mijn har - te ge - richt.
U is mijn tocht naar de Gods - stad ge - richt.

Matth. 7:21—23

409

1. Zeg niet: Heer! laat mij rust. Veel werk wacht ook voor u: Hem die - nen zij
2. Zeg niet: Heer, laat mij rust. De Mees - ter roept u - nu. Zeg niet: Ik heb
3. Zeg niet: Heer, laat mij rust. In - ont - stel schult ge - vaar. Nu zoet in slaap

uw lust. Zeg: Meester zend mij om. Want Hij is voor ge - gaan, Daar
geen lust. Want Je - zus maant: Haast u! De vel - den, geel als goud. Ge -
ge - sust. Wekt u straks wreed de maar: De Heer des oog - tes keert. Loont

Zeg niet: Heer! laat mij rust. Dat

pel - grim kant ook - gij. Ge - baan - de we - gen gaan. Daar wandelt gij ook blij,
tui - gen: Het is plicht, Dat gij aan 't werk u houdt. Uw blik op d'ongst gericht,
wie volbracht zijn plicht, Doch u, ontrou - we weet. Hij van Zijn aange - zicht,

u niet tref't ver - wijt. In vraag - lie - d' was uw lust. Ik weet niet wie gij zijt.

Koor

Kom, o kom! zeg niet: Heer! laat mij rust. Kom, o kom. Hem dienen zij uw lust.

Openb. 20:15

410

FRANK M. DAVIS

1. 'k Dorst niet naar aard-sche schat - ten, Niet naar zil - ver of goud; Heer, mijn
2. Ach, in zon - den on - tel - baar Blijkt mijn hart gansch on-rein, Maar Uw
3. Za - lig wie een - maal dee - len, Zoon Gods, Uw heer - lijck - heid, Vreugd, die

hell is Uw ko - men Zon-daars tot ziel - be-houd. Doe't mij dank-baar ge-
bloed is, o Je - zus, Voor't ge-loof hellsfontein; In het bloed der be-
in 't U aan - schou-wen Eeuwig Gods kind'ren beidt. Heil, Uw kruis is ten

too - ven. Dat mijn naam naar Gods raad, Hel - land, in 't boek des
spren-ging Spreekt tot ons's Va - ders stem: "Hooft, mijn zoon, eeu - wig
pand mij, Dat mijn naam naar Gods raad, Je - zus, in 't boek des

Koor.

le - vens Als Uw volg'-ling ook staat.
le - ven Schenkt Mijn liefde u in Hem." Dat mijn naam mo-ge staan In die
le - vens Als Uw volg'-ling ook staat.

hei - li - ge blaân, Is de hoop in Uw kruisdood Ook voor mij op - ge-gaan.

Jes. 32:16—18; Jes. 14:1—3
Hebr. 4:9; Openb. 21:22:12

411

1. Julch, mijn ziel, in 's Va - ders woning, Waar in eer en heerlijkheid Jezus leeft en heerscht als

Refrein.

Koning Is u vrede en rust bereid. Daar is rust, rust van lijden, Daar is rust, rust na strijden,

Daar is rust, daar ver - blijden, Dat geen door-nen baart; Aander waat'ren o - ver - zij - de,

Waar in E - dens bloemengard, Weêr de levensboom zijn vrucht geeft, Is uw kroon be - waard.

2 Jezus doet vooruitgetogen, / Daar Zijn woord en trouw gestand; / Zal voor eeuwig
ons verhoogen, / Daar in 't hemelsch vaderland.

3 Zonden, smarten, ziekte en kwalen / Naad'ren tot het rustoord niet, / Waar de
zon met blijder stralen, / Dag en nacht haar lichtglaas biedt.

4 Dood noch graf zijn daar te vreezen, / 't Leven is door Jezus' kruis / Uit Zijn
dood voor ons herrezen; / Christus heerscht in 't vaderhuis.

5 Psalmzingt, Christ'nen, erfgenamen, / Van uws Konings kruis en kroon; / Wat
zou ooit uw hoop beschamen? / 't Loon des strijds is Jezus' troon.

Ps. 50: 1—5; Jes. 21: 11
Matth. 24: 13; Hand. 9: 6

412

1ste. 2de.

1. { Ik vroeg den wach-ter: Zeg mij toch Den ver van 't va-der-buis ik oog? }
"Schepmoed," sprak hij, "de mor-geen-glor Breekt reeds in 't Oos- } ten door.

{ Ver-traag dan niet, maar rep uw voet. } Vol-hard, haast rijt voor uw ge-zicht Gods huis in eeu-wig licht.
{ En wie u kind-rend nog ontmoet. }

2 Ik vroeg een krijger, oud en grijs, / En vrolijk zong hij, God ten prijs: / „Bang was de strijd, maar schild en zwaard / Heb worst'lend ik bewaard. / Sta pal dan, elk gevaar ten trots: / G' ontvingt een wapenrusting Gods, / De Veldheer zelf staat ons terzij, / Naar 't nood doet ons nabij.”

3 Ik vroeg 't der aard' en zon en maan, / En 't was als deed mij elk verstaan: / „Welhaast bepaalt geen tijd ons spoor; / Het eeuwig licht breekt door; / Schepmoed dan en zing blij te moe; / Reeds wenkt Gods morgenster ons toe, / Die bode van den blijdsten stond / Den eeuw'gen dag verkondt.

4 Niet ver van huis! Gemeente Gods, / Zij steil ons pad en scherp de rots / Een luttel wijl, en voor altijd / Te boven moeite en strijd, / Klinkt voor den troon ons zegelied, / Dat hulde en dank den Vader biedt: / „In Christus redd' ons Zijn genâ, / Looft God, halleluja!”

Matth. 7: 13—14

413

Wijze: 't Was nacht, toen 's herders luist'rend oor, No. 43

1 Wie gaan zoo armelijk daarheen / Wat trekt en drijft hen aan, / Die ginds dat enge pad betreen / Met zoo oneffen baan? / 't Zijn kind'ren van een koningsstam; / Voor hooger rijksg gebied / En 't hun tot heil geslachte Lam / Klinkt vrolijk steeds hun lied.

2 Maar zie, hoe schamel is hun kled / En zonder zwier hun vaan! — / 't Schort aan de maat, waarmeê gij meet, / Gij ziet den schijn slechts aan. / Maar waarom kozen zij een pad / Zoo lastig voor hun voet? — / 't Is 't spoor, dat eens hun Heer betrad, / Hun heilig door Zijn bloed.

3 Maar zie daar ginds die breede baan, / 't Zijn bloemen daar en spel. — / De weg, dien werelddienaars gaan, / Eindt in verderf en hel. / Hoe, kunnen wij geen ander pad / Tot ons behoud betreen? / De weg naar 's hemels vrede stad / Is Christus, Hij alleen.

Jes. 52: 1—2; Matth. 25: 1—13
Openb. 22: 20

414

Wijze: Looft den Koning aller volken, No. 33

1 „Waakt, ontwaakt!” zoo klinkt de horen / Des wachters op den hoogen toren; / „Word wakker, o Jeruzalem!” / „Middernacht!” zoo hoort men schallen / Met luiden klank van Zions wallen, / „Waar zijt gij, maagden? hoort Mijn stem! / Staat op, de Bruigom naakt! / Neemt uwe lampen, waakt! / Halleluja! / Houdt u bereid: / 't Is bruiloftstijd! / Begroet Hem, Wien g' u hebt gewijd!”

2 Zion hoort den roep weerklinken; / Haar hart springt op, haar oogen blinken; / Met blijden haast rept zij den voet. / Zie, Hij komt, zoo sterk en prachtig, / Door waarheid en genade machtig; / 't Wordt licht, zoodra zij Hem ontmoet. / Kom, Jezus! onze kroon, / Gods eengeboren Zoon! / Hosianna! / Uw glans bestraal' / De bruiloftsmaal, / Waar Gij ons noodt ten avondmaal.

3 Glorie zij U toegezongen / Met menschen- en met englentongen, / Met bekkensklank en harpspeltoon! / Paarden zijn uw cerebogen, / O stad, waarin w'ons scharen mogen / In 't englenkoor rondom Gods troon! / Geen oor heeft ooit gehoord, / Geen oog ooit nagespoord / Zulk een vreugde! / Zoo juublen wij, / En zingen blij / De hallels met der eng'len rei.

(Overgenomen uit „Christelijke liederen”)

Jes. 6: 8; Joh. 4: 35
Efez. 6: 12—13; 1 Tim. 6: 12

415

Wijze: Looft den Koning aller volken, No. 33

1 Broeders, zusters, op ten strijde! / De Koning riep ten allen tijde; / Hij riep ook ons op dezen stond. / Neen, wij laten Hem niet wachten; / Hij toch heeft recht op onze krachten. / Hem trouw beloofd met hart en mond! / De Koning van de kerk / Begeert, dat wij Zijn werk / Doen met vreugde. / O, welk een eer! / Wij komen, Heer! / Gij zult ons in den strijd behoên.

2 Satan woedt aan alle kanten / Met zijne duizenden trawanten, / En waant deez' aard zijn eigendom. / Met zijn honderdduizendtallen, / Zij zullen voor den Koning vallen; / Die geeft heel d'aard aan God weêrom. / Hoog waait de kruisbanier, / En 't Christenvolk houdt fier / 't Hoofd geheven. / De kriegsroep klinkt, / En geestdrift blinkt / Al Jezus trouwen in het oog.

3 Hoort, daar ruischt een zee van klachten / Dier scharen, die zoo lang reeds smachten / In 's vijands wreed en loodzwaar juk! / 't Zijn de slaven van de zonden, / Wier harte bloedt uit tal van wonden, / Die kwijnen in hun ongeluk. / Zij roepen bij hun lot / In hunnen angst tot God. / Op! ter hulpe! / Wij al te zaâm, / In 's Heeren naam. / Den strijd der vrijheid daar gestreên!

3 Heft uw oogen! Ziet de velden, / Waar onze zaaiers henensnelden, / Beloven reeds een volle schuur. / Maar die arbeid vraagt meer handen. / Op, op dan! naar de heidenlanden! / Voor 's Heeren toekomst maakt het uur! / Ons allen roept Zijn stem. / Wij willen ons aan Hem / Blijde geven; / Wij werken meê, / Bij 's harten beê: / Dat ras de heilooft binne zij!

(Overgenomen uit „Christelijke liederen”)

416

Ps. 50:5

Niet te vlug

1. Als de Zo . ne Gods de eng' len uit . zendt o . ver heel de
2. Als de en . gel zweeft bij Hem, Die machi heeft, dat het is ge .
3. Op de waag'nen Is . ra . els, En naar de Gods . stad, won . der
4. Aan den oe . ver van het wa . ter, dat uit 's Hee . ren troon ont .

aard, En Hij Zijn ge . trou . we die . naar . tot Zich gaart; Als de
schied, En de we . reld . praecht ver . dwij . nen moet in 't niet, Za . lig,
baar, Voorteen stoet van en . g'len de ver . los . te schaar; Paar . len
springt, En in 't mid . den van de schaar, die ju . bel zingt, Klinkt dan
tot zich gaart

doe . den uit het graf ge . roe . pen wor . den, groot en klein, Welk een
die dan tot zijn heer en Za . lig . ma . ker wordt ver . gaard, Kind des
zijn haar poor ten en op 't zu . verst eel . ge . steent' ge . sticht; Voor haar
'ton . na . zing . baar lof . lied der ge . koch . ten van deez' aard: Waar . dig,

Koor.

groot . toe . ver . gaad' . ring zal 't dan zijn.
he . mels, vrij ge . maakt van de . ze aard. } Welk een
glans ver . dooft der zon . ne glist' . rend licht.
waar . dig, heer, Gij zijt de hul . de waard!

wel . kom, wel . kom
wel . kom on . zer dier . b'ren, die zich dan weer bij ons scha . ren Op den

wel kom,
eersten dag van 't hemelsch ju . bel jaar, jubel jaar! Welk een welkom, als wij vriend en dier . b'ren

wel . kom,
dan voor eeu . wig weer zien, Hart'lyk wel . kom der ver . los . ten zal dat zijn.

Ps. 103:3

417

J. H. Stoekton

1. De groot . te Red . der is na . bij, De lief . de . vol . le Je . zus;
2. Ver . ge . ven is uw zondenschuld, Zegt red . dend tot u Je . zus,
3. Zingt, broe . ders, me . de tot Zijn lof, Ver . heft den naam van Je . zus;
4. Dat arm en rijk, dat oud en jong, Zich paar in 't lied voor Je . zus;
5. Eens lo . ven aarde en he . mel zaam, Ver . loste en en . gel, Je . zus;

Zijn woord reeds maakt van vree . ze vrij, O hoor de stem van Je . zus.
Om . dat Hij al . les heeft ver . vuld, Wacht u de kroon bij Je . zus.
Waar, zus . tere, vindt gij schoo . ner stof! Komt zingt met ons van Je . zus.
Hem roem, die 't pleit voor ons vol . dong, Den Za . lig . ma . ker Je . zus.
Hun eeu . wig lof . lied meldt uw naam, En dien al . leen, Heer Je . zus!

Koor.

{ Zoet . ste toon van 't ee . rafs . lied, } Is uw naam dat woord ons niet, Je . zus, dier . b're Je . zus!
{ Klank, die vrede en ho . pe biedt, }

Openb. 1:7; 22:12 en 14
1 Thess. 5:1-6

418

Opgewekt

W. J. KIRKPATRICK

1. Heil'-gen, waakt, het tijd - stip na - dert, Dat de Heer Zijn
2. Laat al - om Zijn heil - maar hoo - ren; Bidt hem, die, in
3. Ko - nink - rij - ken zijn ge - val - len; On - der - gang be -
4. Zon - daars, hoort naar Je - zus'. be - de; Zijn ver - zoe - ning

volk ver - ga - dert; Houdt uw lam - pen bran - dend, vro - men,
schuld ver - lo - ren; Roek' - loos vreugd' nog vindt in 't kwa - de,
dreigt ons al - len. Dringt dan tot de Rots te vlie - den,
schenkt u vre - de; Door Zijn bloed, voor ons ver - go - ten,

Koor. *ff*

Haas - tig kan de Ko - ning ko - men.
Dat hij ach - te op Gods ge - na - de.
Die al - leen be - houd kan bio - den. Ziet, Hij komt, Je - zus, Hij
Is ons 't pa - ra - dijs ont - slo - ten.

mf *f*

komt; Hij ver - schijnt om eeu - wig le - ven, Za - lig - heid Zijn.

ff

volk te ge - ven, Eeuw' - ge vreugd bij hun - nen God.

ZENDINGSLIEDEREN

„En Hij zeide tot hen: Gaat henen in de geheele wereld,
predikt het Evangelie allen creaturen.”

Markus 16:15

419

Joh. 9:4; Jes 6:8

1. Werk, want de nacht zal ko - men, Werk van den mor - gen aan;
2. Werk, want de nacht zal da - len, En eer uw hart 't ver - moedt;
3. Werk, want het rust - uur na - dert, Zie, hoe het wes - ten wacht,

Laat niet in wuf - te droo - men 't Och - tend - uur ver - gaan.
Werk door dan, ook bij 't tra - len Van den mid - dag - gloed.
Van gou - den glans door - a - derd, Haast komt nu de nacht.

Tijd weet van slaap noch rus - ten; Zie 't zon - licht op zijn baan,
Uit al uw macht ge - du - rig Vol - bracht, wat gij ook doet;
Zoo keert ons licht tot dui - ster, Wordt macht' loos on - ze kracht!

En laat u niets ge - lus - ten, Voor gij hebt ge - daan.
Ben geest, ge - trouw en vu - rig, Maakt uw ar - beid zoet.
Maar werk houdt eeu - wig luis - ter, In den Heer vol - bracht.

Luk. 15: 8—10

420

Matig

p

1. Gij, die kroon-ju-wee-len zoekt, Weet, dat dik-wijls in het
2. Zie-len, ver-dwaald van God, Zie-len door de smart ver-
3. Breek die di-a-man-ten Hem, Die Zijn bloed voor hen ver-
4. En straks in de heer-lijk heid, Als wij al-len bij Hem

slijk Nog de bes-te paar-ten zijn Voor des Mees-ters ko-nink-
scheurd, Zie-len, zuch-tend, roe-pen u, Moe-ten uit het slijk ge-
goot; En ge-was-schen, zui-ver, rein, Schit-t'ren al-len, klein en
zijn, Schit-t'ren die ju-wee-len schoop, Blij-ken nu Gods zon-ne-

Koor.

rijk.
beurd.
groot.
schijn

Kroon-ju-wee-len, kost-b're sie-len,

Nog be-dekt met stof en slijk, Zoe-ken wij als kost-b're

zie-len Voor des Mees-ters ko-nink-rijk.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Hand. 16: 9

421

J. MARON

1. { Van Groenlands kil-le-stran-den, Van oost-en-wes-ter-grens, } Rijst een go-bed, een wetech; Waar
Dit rots-kloof, woud en zaa-den

on-der'tzondaars-lij-den Het zondaars-hart ver-bloedt, Daar-zucht ook om be-srijden't Naar God ge-vormd ge-woed.

2 Wat baat aan Ceylons drevén / Haar geur en specerij, / Zoolang haar kind'ren
leven / In zonde's slavernij? / Ach, bloem en vrucht getuigen, / Maar vrucht'loos van
den Heer; / De Heid'nen zien ze en buigen / Zich blind voor 't schepsel neêr.

3 Stuw't, winden, stuw't de stroomén / Vooruit met dubb'le kracht, / Waar 's Heeren
knechten komen / Met schatten, lang gewacht, / Help't 's menschen woord getuigen /
Van uw en hunnen Heer; / En hart en knieën buigen / Waast in één naam zich neêr.

Matth. 9: 38

422

I. B. WOODBURY

1. Komt maaiers, 't is nu oogsttijd, Ziet aarz'lend niet in 't rond, De tijdstroom kent geen rusten
D. S.—Hijriep u als Zijn knechten

Einde. D. S.
En haast naar de avondstond; Al zijn de maaiers weinig, Dit is des Hee-ren zaak;
Elk tot een eigen taak.

2 Wacht niet tot and'ren komen, / Maar sla den sikkel aan, / En biedt tot volle
schoven / Het rijpend goudgeel graan. / De Meester riep en stelde u / Tot werkdoen,
waar gij zijt; / Een arbeid afgewogen / Naar d' u beschikten tijd.

3 Rept, maaiers, dan de handen; / Hoe klein gij zijt in tal, / Geloof't, dat God u
sterken / En nooit begeven zal, / Hij is de Heer des oogstes, / Het geldt Zijn eer en
schat; / Bedenkt dan met wat liefde / U God heeft liefgehad.

4 Zijn liefd' in Christus dring' u / 'Tot werken zonder rust, / Zie'd' op de sabbats-
vreugde, / Die wacht aan gindsche kust. / 't Is hier een tijd van zwoegen, / Van
ijv'ren vroeg en laat; / Heil, die eens met zijn Koning / Gekroond ten oogstfeest gaat.

1. Ik denk zoo raak aan 't Hei - den - land, Ver van hier,
 2. O hoe be - klaag 'k de kin - dren daar, Ver van hier,
 3. 'k Wil vu - rig bid - den, dat de Heer Ver van hier,
 4. En als dan eens 't ba - zuin - ge - schal Ver van hier,

1. ver van hier! Aan 't schoo - ne, maar af - . go - disch strand,
 2. ver van hier! Al is hun land ook schoon voor waar,
 3. ver van hier! Zijn Goe - den Geest zend tot hen neer,
 4. ver van hier! Van Je - zus' lief - de spre - ken za!,

1. Ver van hier, ver van hier! Hoe me - nig kind buigt
 2. Ver van hier, ver van hier! Ik zou niet graag mijn
 3. Ver van hier, ver van hier! 'k Geef ook mijn pen - nink -
 4. Ver van hier, ver van hier! Dan val len d'af - gods -

1. zich d'ar neer, Voor af - gods - beel - den keer op keer, En
 2. klei - nen hof, Ver - zui - len voor een pal - men - hof, Waar
 3. ske voor - taan, Op - dat Gods E - van ge - lie - blaân, Gods
 4. beel - den neer, De Hei - d'neu bien - gen Je - zus eer, En

1. kent geen an - dren God en Heer! Ver van hier, ver van hier!
 2. 'k niet kon ziu - gen tot Gods lof! Ver van hier, ver van hier!
 3. ho - den tot hen mo - gen gaan! Ver van hier, ver van hier!
 4. prij - zen Hem, der hee - ren Heer! Ver van hier, ver van hier!

Moderato
 1. Wie slaat meê den sik - kel tot oogs - ten aan? Ziet, de ak - kers zijn goud -
 2. De we - reld is de ak - ker, die God ons wijst, Waar't rij - pen - de graan
 3. Nu roept ons Zijn lief - de naar't rij - pend veld, Waar de ar in haar vol -
 4. Als't werk is vol - bracht, wacht den maai - ers't loon; Het feest na den oogst

geel van't rij - pend graan; De sik - kel der waar - heid, Gods Woord, geeft macht;
 Hem als land - man prijst; Wat on - kruid de vij - and er werp' bij nacht,
 held Zijn trouw ver - meldt; Luid klink' er ons oogst - lied, met hart en mond
 is des ar - beids kroon; Wel - za - lig wie trouw zij - ne taak vol - endt,

Koor.
 Met blijd - schap Zijn oogst dan ter schuur ge - bracht.
 Zijn po - gen bleek ij - del door's Hee - ren macht. Komt, slaat den sik - kel bij't
 Zij maai - end in psal - men Zijn roem ver - kond.
 Gods liefde in haar rijk - dom bij feestvreugd kent.

oogst - lied aan; Ter ee - re des Mees - ters't heng - lijk werk ge - daan; Na

d'arbeid't oogstfeest, het vreugdemaal In 's Ko - nings feest - lij - ke vors - ten - zaal.

Openb. 2 : 4-5

425

Jacob Hoff

1. Waar is des Christens vuur der eer-ste lief-de, Waar is de
2. Ziet gij in Gods ge-meen-te niet de ar-men, Die bit-ter
3. Kunt gij daar gij Gods rijk toch op moet bouwen, Zoo le-dig
4. Hoe zegt de Bij-bel wat staat daar ge-schre-ven, Is gierig-

eenheid en de broeder min. Waar d'of-fer-geest, dat ie-der zich ont-
strijden om hun daaglijchsch brood, Hebt gij geen hart voor hen en geen er-
staan en neemt geen deel aan 'twerk. Klopt uw ge-we-ten niet, dit te aan-
heid daar niet het ergst van al? Wat vreugde heelt een rij-ke na dit

rief-de Tot ander heil, uit wa-ren Christenzin?
barmen? Komt gaat dan heen en le-nigt hunnen nood. Gaataan den ar-beid,
schouwen? Komt staat dan op, Gods ar-beid maakt u sterk. Gaataan den ar-beid,
leven' Zoolercken geeft, dat gij niet konkten vall

Meclusten ge-bed. Gaat aan den arbeid. Door God u gezet. Steenen ont-
Gaat aan den arbeid. Door God u gezet

breken Aan 't huis van den Heer. Straks komt de Meester. Komt, toeft nu niet meer.
J.H.

Joh. 4:35-38

426

Resoluto

A. Zutavern

Jacob Hoff

1. 's-Heeren volk, let op de teek nen: Wit ten oogst staat reeds het
2. Spoedig, bij die groote scheiding Wordt het eind-lijk o-pen-
3. De ge-na-de spoedten ein-de G'loof al-leen in Christus

veld. Weldra klinkt de roep der maai-ers. D'akker wordt ten oogst ge-
baar Wat het on-kruud, wat de tar-we On-der 's-Hee-ren kin-der-
bloed. 't Bruijloftskleed moet gij be-zit-ten Als Gods lout-ring, u ont-

steid. Eng len wor-den uit-ge-zon-den, Om ult ie-der volk en
schaar Schrikt dan Je-zus door Zijn rein-ging. Me-nig mensch op uit zijn
moet. 's-Heeren volk, let op de teek nen. Waakt en werkt, steeds houdt u

land rij-pe tar-we te ver-gaad ren, Doch het onkruud wordt verbrand.
rust. Ol dan wordt de hoop der zon-daars Bij zoo ve-len uit-ge-bluscht.
rein. Je-zus zal niet lang meer toe-ven, maar Zijn komst zal spoedig zijn

Titus 2:14

427

1. Op, aan 't werk! De dag vliedt he-nen! Zie, hoe
2. Als gij op des Mees-ter's roep-stem, Wil-lig
3. Zie in't roud! Aan-schouw het oogst-veld, Wui-vend

1. d'a-vond-scha-duw naakt, En boe 't u om-hul-leud
2. aan den ar-beid gaat, Vindt ge op 's le-vens krou-kel-
3. dik met gol-vend graan! Waar-om bindt ook gij geen

1. dui-ter, Wel-dra al uw af-beid staakt. Zie-len
2. pa-den, Mecu-ge ziel, die wach-tend staat. O, hoe-
3. schoo-ven? Waar-om laat gij 't ko-ren staan? Zijn de

1. om u gaan ver-lo-ren, Zin-ken neer in 't graf wel-
2. ve-len kwij-neu be-nen, Zuch-tend on-der grie-vend
3. zie-len u niet dier-baar? Is uw rust u meer nog

1. dra: Nog is't tijd, o ga dau he-den Tot hun
2. leed, Die u gaar-ne zou-den vol-gen, Waart gij
3. waard? Werk toch, werk toch voor den Mees-ter, Tot Hij

1. red-ding, spoe-dig ga!
2. tot hun hulp ge-reed!
3. we-der-komt op aard!

(Overgenomen uit „Zionsliederen“)

Ps. 126:6

428

C. S. CARLE

1. Wie hier gaat en zaait met tra-nen, Ee-nigziende op 's Vaders eer,
2. Wordt dan nooit het zaai-en inoe-de, Woeker met uw kracht en tijd;
3. Ziet in't rond, aanschouwt de vel-den; Ziet, hoe God er was-dom geeft;

Oogst een vreugd, die nooit zal ta-nen, Feu-wig za-lig bij den Heer.
Eens wordt in den dag des oogst-es Naar uw werk uw hart ver-blijd.
Hon-dert-vou-dig zal zijn oogst zijn, Hoe de vij-and Hem weêrstreeft.

Koor.

's Hemels dauw bevocht zijn ak-ker, Koest'rend stooft de zon het zaad,
's He-mels dauw bevocht zijn ak-ker, Koes-t'rend stooft de zon het zaad,

Tot met vol-ge-la-den a-ren 't Goudgeel graan te rij-pen staat.
'Tot . . . met vol-ge-la-den a-ren

Jes. 6:8

429

Liefelijk

1. Hoor des Hei - lands vrien - d'lijk noo - den: Wilt gij tot Mijn
2. Kunt g'al niet aan ver - re stran - den Hei - d'nen win - nen
3. Spreekt gij niet der en'g - len ta - len, Mist gij Pau - lus'
4. Dekk' u nooit het woord der traag - heid: „Wat zou ik, die

ak - ker gaan? D'oogst is rijp en beldt den maai - er,
door uw woord, Zie, na - bij u le - ven Hel - d'nen
ga - veen kracht, Toch kunt gij in een - vond zeg - gen,
niets ver - mag?" O, ge - noeg zij 'tu, dat Je - zus

Op zijn sik - kel wacht het graan. Luid en drin - gend
In een nacht van zon - de voort. Mist gij 'srij - ken
Wat voor u de Heer vol - braecht. Derft gij 'twoord, dat
Vra - gend op u no - der zag. Doe, wat Hij bo -

roept de Mees - ter, En een vorst' - lijk loon schenkt Hij.
goud en zil - ver, Toch der we - duw' pen - ning niet;
god - de - loo - zen Voor Gods oor - deel sid - d'ren doet,
geert, blij - moe - dig, Dat Zijn werk uw vreug - de zij;

O, wie hoort Hem en zegt dank - baar: „Heer, hier ben ik, zend ook mij.”
Je - zus loont zelfs, wie ver - moei - den Slechts een be - ker wa - ter biedt.
Toch kunt gij den kin - d'ren zeg - gen: „On - ze God is - eind' loos goed.”
Laat Hem blij - deuw ant - woord hoo - ren: „Heer, hier ben ik, zend ook mij.”

Luk. 15:4-7

430

1. Zie, ne - gen en ne - gen - lig keer - den weer Tot
2. Heer, ne - gen en ne - gen - lig tel - len wij, Een
3. En weg ging de Her - der, maar geen ver - nam, Hoe

rust en ver - lig dak. — Maar hoe men ook tel - len mocht
enk' le slechts ont - breekt. — „Zwijgt stil,” zegt de Her - der, „Ik
hoog het wa - ter stond. — En hoe Hij moest wor - ste - len,

keer op keer, Het hon - derd - ste ont - brak: — Hrt
hoor, hoe Mij Die een ling kla - gend smeekt — 't Is
eer Hij kwam, Waar Hij den zwer ver - voed. — Ge

was nog ver - doold in bosch en kloof, En ver van zijn stal aan 'ge -
guur op 'ge - bergt' en donk' - re nacht; Ik voel met wat angst die ver -
klemd in het hout, van wrin - gen moe, En kracht' loos van 'bla - ten tot

dier - te ten roof, En ver van zijn stal aan 'ge - dier - te ten roof.
lo - re ne wacht, Ik voel met wat angst die ver - lo - re - ne wacht.
ster - vens toe, En kracht' loos van 'bla - ten tot ster - vens toe.”

4 „Maar, Heer, zie die druppelen bloed in 't spoor, / Dat door de bergen gaat!” / „Ik kocht in den nacht Mij Mijn schaap daarvoor, / 'k Heb beek en vlied doorwaad. / Al scheurden Mij doornen hand en voet, / Ik kocht het Mij weder ten prijs van bloed.” (bis)

5 En door het gebergte weerklonk de kreet: / „Wees nu met Mij verblijd; / Mijn schaap, dat een lokaas verdwalen deed, / Is van den dood bevrijd.” / En d' engel herhaalt het jubelwoord: / „De Heer geeft Zijn bloed voor wat Hem behoort.” (bis)

Joh. 4 : 35

431

J. H. FILLMORE

1. Vol - gers van Je - zus, de dag is na - bij, Vel - den reeds wit tot den
2. Veel is het werk, maar het loon ook is groot; Ziet op de maai - ers, hun
3. Heer, och, ver - baast zelf de feeststond der vreugd, Waar - in zieb zaai - er en

oogsttoont ons Hij; Merk op Zijn wen - ken, waakt op tot Zijn werk; Hij maakt ons, die
broe - der - zin noodt Ern - stig u smeekend: "Och, bidt, bidt ook gij, Dat God ons ver -
maai - er verheugt; 't Uur, dat uw voorraadschuur vol is ge - laan En 't feest - lied des

Koor.

zwak zijn, tot Zijn taak kloek en sterk.
hoo - ringe - benk', ge - na - dig ons zij." Roep Hem aan, Chris - ten, waak en bid;
oogs - tes U ter eer op zal gaan.

Vraag's Mees - ters hulp, want Zijn ak - kers zijn wit; Ga - der Hem schoven, breng

Zijn oogst in deschuur Haast kroont onzen ar - beid 't feestmaal een - wig in duur.

Matth. 13 : 39

432

G. A. MINON.

1. Zaai - en we in den mor - gen, Eer de zon de gloed geeft. Wie in trouw vol - har - den,
2. Zaai - en we als de jonk - heid lekt met haai - er - ma - ken: Zaaïen we als met eer - en
3. Zaai - en we al met tra - nen, 't oog dan op den Ko - ring. Die als man van smar - ten

beidt het heug - lijkst loon; Zaai - en we op den mid - dag, tot ons, d'a - vond moed geeft,
goud de we - reld vleit; 't In de trouw vol - har - den doet al - teen ons sma - ken
ons is voor - ge - gaan; Na 't vol - har - dend zwoogen breekt met vreugd - be - too - ning

Koor.

's Mees - ters wel - be - ha - gen schenkt aan 't werk Zijn kroon.
't Vol - ke van de vreug - de, die den maai - er beidt. Zien wij op den oogst,
Voor den wak - k' ren maai - er 't feest des oogs - tes aan.

Zien wij op den oogst, Als Gods wel - be - ha - gen De ar - beid Hem ge - wijd.

Der getrouwen vlijt, Al hun moeite en strijd d' Eerekroon doet dragen, Is de ju - bel - tijd.

2 Sam. 22:33; Hag. 2:5
Matth. 24:13; 1 Thess. 5:14

433

1. Aan het werk! aan het werk! in den dienst van den Heer; Als wij
2. Aan het werk! aan het werk! zie de hon - gri - gen aan; Laat ver -
3. Aan het werk! aan het werk! er is werk voor elk - een; Wordt Gods
4. Aan het werk! aan het werk! in de kracht van den Heer; Eens aan

1. doen naar Zijn wil, geeft Hij kracht meer en meer; In den
2. moei - den met u naar de le -vens - bron gaan! On - ze
3. rijk uit - ge - breid, dan vliedt dui - ter - nis heen; En Gods
4. 't eind van de reis kroont ons Je - zus met eer; In den

1. Heer zijn wij sterk en be - kwaam tot den strijd; Hij blijft
2. roem, on - ze eer ligt in 't kruis van den Heer, En wij
3. Naam wordt ver - hoogd, en Gods volk is dan blij, Als het
4. he - mel der zaal - gen klinkt een - maal ons lied; En wij

1. ons steeds na - bij met Zijn Geest 't al - len tijd.
2. jui - chen al - om: „God ver - - lost keer op keer!”
3. woord klinkt al - om: „God ver - - lost zon - daars vrij!”
4. jui - chen dan blij: „Hij ver - - los - te ons om niet!”

KOOR

Houdt steeds aan, houdt steeds aan, houdt steeds
waakt en bidt, waakt en bidt,

aan, houdt steeds aan, Je - zus brengt Zijn loon, En Hij
waakt en bidt, waakt en bidt,

geeft een kroon, Houdt aan, tot - dat de Mees - ter komt!

(Overgenomen uit „Zionsliederen”)

Openb. 14:14—15

434

Wijze: Kom, Heil'ge Geest, en
daal, No. 34

1 De dag des oogstes naakt, / Zijn morgen is nabij, / Gij, 's Heeren knechten, bidt
en waakt, / Zijn oogst is 't feestgetij.

2 Schoon in een stuggen grond / Uw zaad met tranen val', / Den Heer des oogstes
roemt uw mond / Welhaast met lofgeschal.

3 Heft opwaarts hart en oog, / Uw Koning, die u beidt, / Komt eerlang op der
wolkenboog / In volle heerlijkheid.

Pred. 11:6

435

Wijze: Hoe lieflijk is uw voet,
No. 128

1 Zaa van den morgenstond / Tot d' avond val' uw zaad, / God, die u op Zijn
akker zond, / Is wondervol in raad.

2 Wanneer gij 't niet vermoedt, / Uw kracht en hoop vergaan, / Verblijdt u met een
overvloed / De Heer, van 't deugdzaamst graan.

3 Vergeefs is d' arbeid nooit / Gewrocht in 's Heeren kracht, / Hoc traag gij 't
zaad, door u gestrooid, / In zijn ontkiemen acht.

4 Verbeid dan 's Heeren tijd; / Wie hier met tranen zaait, / Wordt naar zijn moeit
en zorg verblijdt, / Als hij met danklied maait.

„Vergeet de weldadigheid niet; want aan zoodanige offeranden heeft God een welbehagen.”
Hebreë 13:16

Hand. 20:35

436

F. W. N. Hugenoltz

J. L. van den Broeke

Opgewekt. Tamelijk sterk

1. Veel voor an - de - ren to we - ren. Hen te hel - pan al - tijd
2. Lief - de al - leen maakt waar - lijk blij - de. Al - tijd als 'k mij zelf ver -
3. Schat van vre - de en vreugd van hin - nen, 'k Wensch, ik zoek u al - tijd

al sterker

1. weer, Och, mocht dit de vreug - de wor - den. Die ik bo - ven al be -
2. gat, Om nen an - der. rijk te ma - ken, Wacht - te mij een groe - ter
3. weer, Heer - lijk is het veel te ont - van - gen. Maar wie geeft, hij wint nog

sterk *zacht*

Refrein. Koor.

1. geer, die ik bo - ver: al te - geer.
2. schat, wacht - te mij eon groe - ter schat. } Za - lig, za - lig,
3. meer, maar wie geeft, hij wint nog meer.

za - lig is hij, die geeft wat hij heeft en zich rijk voelt er bij.

Matth. 26:11; 25:40

437

Andante

mp

1 Grijptoch de kan - sen, door God u ge - ge - ven! Kort is uw zijn hier; de

tijd snel daar - heen. Wat toch blijft o - ver, o zeg, van dit le - ven?

mp *cresc.*

KOOR

Dearbeider lief - de, ge - daan om u heen! Niets is hier blijvend! Niets is hier

blijvend! Al - les, hoe schoon ook, zal eenmaal ver - gaan, Maar wat gedaan

werd uit lief - de voor Je - zus, Dat houdt zijn waarde en zal blij - ven bestaan.

2 Geef dan uw tijd niet aan ijdele zorgen! / Help hen, die vielen; breng troost in hun smart! / O, laat uw licht schijnen blij als de morgen; / Spreek van den Heiland, Die rust geeft voor 't hart!

3 Weet: al uw arbeid, uw lijden voor Jezus, / 't Wordt door Hemzelve geschat naar zijn waard! / En eens daarboven, daar vinden wij weder / Vruchten van 't zaad, dat wij strooiden op aard!

(Overgenomen uit den Liederenbundel van het Leger des Heils)

Ps. 41: 1—4; Mark. 9: 41
Hand. 20: 35; Hebr. 13: 16

438

E. Gebhardt

1. Zeg, waarom nog wachten, mijn vrienden? O sluit u
2. Wat baat u het dralen, o vrienden, Komt lenigt
3. Gevoelt g' in uw harten, o vrienden, Hoe armoê
4. Het weldoen wordt zeker, o vrienden. Vermeld in

tot weldoen toch aan! Verschrik'lijk zijn nood en el-
de kwel-len-de nood. O laat toch uw har-te hen
brengt lij-den en pijn. Laat toch dan met blijdschap uw
de he-mel-sche blaân. Want wat wij hier doenaan de

len - de, Waar menschen gebukt onder gaan.
vinden, Die smachten naar 't daag'lijksche brood.
le - ven Een blijk van wel - da - dig - heid zijn.
ar - men, Dat hebben wij Je - zus ge - daan.

1-3 Waarom, waarom, waarom blijft le-dig gij staan?
4 Daarom, daarom, daarom blijft le-dig niet staan!

Waarom, waarom, grijpt gij niet helpend hier aan?
Daarom, daarom, slui - ten wij helpend ons aan!

2 Kor. 5: 14; Luk. 10: 2
Hosea 10: 12; Ps. 40: 6

439

Wijze: Reeds nu gunt u een
voorsmaak God, No. 355

1 Gij, die des Heeren arbeid deelt, / Verkonders van Zijn Woord, / Zijn troost-
woord, dat de wonden heelt, / In 't hart van angst doorboord.

2 Vertraagt niet, ijt met liefdedrang, / Getuigt met heil'gen gloed; / Opdat Gods
vrede d' angst vervang / In 't atgepijnd gemoed.

3 Wekt kloekheid, wekt geloof en hoop, / Waar moedeloosheid woont; / Zoo ziet
g' eens, na voleinden loop, / Uw trouw met eer gekroond.

4 Kort is de tijd en d' akker groot; / Verkondt dan vroeg en spä / Verloren zondaars
in hun nood / Gods rijkdom van genâ.

Hebr. 2: 10—12; Fil. 3: 17
1 Petr. 4: 8—10

440

Wijze: Hoe zoet, Heer Jezus,
klinkt Uw naam, No. 360

1 O God, die onze Vader zijt / In Christus, Uwten Zoon, / Geef, dat ons hart, U
toegewijd, / Uw liefdebeeld ook toon'.

2 Laat van Uw liefd' ons spiegel zijn / In 't dienen van elkaar; / Leer wars ons zijn
van vorm en schijn / En in 't U volgen, waar.

3 Vereen Gij zelf door hechter band / De dragers van Uw naam, / En breng' ons
eens in 't Vaderland, / Uw liefde als broeders saam.

Luk. 14:13-14; Joh. 3:14-15

441

D. S. HARRIS

1. Staat hen bij, die hulp u vra-gen, Laaft, wie dors-ten, bij hun pijn, Wil - lig
2. Wijst ver - loor - nen op den Her der, Die voor ons Zijn le - ven gaf; Bidt hen:
3. Bidt, wie nog der we reld le - ven, Toorn ver - gaad' - reud als een schat, Dat hun

om wie angst doet kla gen, Troosters in hun nood te zijn, Wijt hen op een Her land
"Ar - men, dwaalt niet ver der Van de veil' geschaapskooi af." Uit de rots-kloof, uit de
hart zee aan Je - zus ge - ven, Die zoo lang hen wachtten bad, Laat het hen in ons aan -

he - nen, Ons tot in den dood ge - noeg, Die, voor ons in 't vleesch ver - sche - nen, Al - ler,
door - nen Heft Zijn hand ons op met macht; Laat dan red - den u, ver - loor - nen, Je - zus
schou - wen, Welken rust aan 't hart Hij biedt, Welken heil, bij 't op Hem bou - wen, 't Hem be -

Koor.

oek hun zon - den droeg,
hoort uw jam - mer - klacht, Heft hoog op' de vaan des le - vens, Je - zus' heil - ge kruis - ba -
boo - rend hart ge - niet.

nier; Zegt: "De Heer is in - ons mid - den, Komt tot Je - zus, Hij is hier.

Pred. 9:10

442

IRA D. SANKEY

1. Hebt een oog voor hen die treu - ren, Eer uw dag ten ein - de spoedt; }
Haast u droe - ven op te beu - ren, Eer uw dag ten ein - de spoedt; }
2. Koopt den tijd uit, mild in ga - ven, Eer uw dag ten ein - de spoedt; }
Weetw en we - zen kunt gij la - ven, Eer uw dag ten ein - de spoedt; }
3. Knoop door wel - doen lief - de - baar - den, Eer uw dag ten ein - de spoedt; }
Helpt, waar nacht en storm doet stran - den, Eer uw dag ten ein - de spoedt; }

Wat ver - mag een glim - heb niet, Waar de lief - de lij - den ziet, En van
Waar gij rood - ziet om u heen, Troft u lij - den en ge - ween; Richt, waar
Za - lig, die bij wel - doen leeft, Voor geen of - fer dienst of beest, Maar zieh -

Koor.

har - te bijstand biedt, Eer haar dag ten ein - de spoedt.
nood is, dan uw schreên, Eer uw dag ten ein - de spoedt. Eer uw dag, Eer uw dag,
zelf bij 't zij - ne geeft, Eer zijn dag ten ein - de spoedt. Eer uw dag, Eer uw dag,

Eer uw dag, Eer uw dag, Eer uw dag ten einde spoedt, Toont u voor uw naaste goed,
Eer uw dag, Eer uw dag,

Gal. 6:2; Spr. 19:17

443

W. Lübbmann

Jacob Hoff

1. Heer wil m'een hart vol liefde schenken, Een hart dat
2. Een hart be-reid voor U te strij-den, Der zon-de
3. Een hart dat als de stormen woe-den. De macht der

naar Uw eischen vraagt. Dat zonder aan zich zelf te
macht leert te-gen staan. Dat door Uw lief-de zich laat
bran-ding weder-staat. Met liefd'en heil de wereld

denken. De last van and-ren me-de-draagt. Dat zonder
lei-den, Zelfs in den dood voor U wil gaan. Dat door Uw
voe-den. Die ho-pe loos ten on-der gaat. Met liefd'en

aan zichzelf te denken, De last van and ren me - de draagt
liefde zich laat lei - den, Zelfs in den dood voor U wil gaan!
heil de wereld voe - den Die ho - pe - loos ten on - der gaat.

444

Ps. 82:1-4

(Gezang 72:1-4)

Muziek: P. Voorthuis

1 Wel hem, die zich ver - stan - dig draagt, Waar d'armoe zit te

kwij - nen, Of, waar z'in 't don-ker kermt of klaagt, Een straal van troost doet

schij - nen, Wiens hart om's naas - ten lij - den bloedt, En die hem

graag met raad of goed, Uit al zijn macht wil hel - pen.

2 Wil ons op aard, ontfermend' God! / Voor broodsgebrek bevrijden, / Maar geef,
dat w' uit een ruimer lot / D' ellende mild verblijden: / Och laat ons elk in nood of
pijn, / Of armoe' straks ter hulpe zijn, / En Jezus' voorbeeld volgen.

3 O Jezus, troost in alle leed, / Getrouwe Vriend der armen! / Al wat Gij hier aan
mensen deed, / Was eindeloos erbarmen; / Voor ons zelf gaaft G' U in den
dood, / Wat moeten wij dan in den nood / Niet graag aan armen geven?

4 Maak ons volvaardig op bun klacht, / Tot hulp in hunne smarte, / En, zoo 't
ons ooit ontbreekt aan macht, / 't Ontbreek' ons nooit aan 't harte; / Elk liefdewerk
word' in Uw kracht, / In Uwen naam, door ons volbracht, / Dan zal het God be-
hagen.

(De woorden opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Als Weldadigheidslied kan ook gezongen worden Psalm 146:5 — 't Is
de Heer, die 't recht der armen, No. 1, vers 4

GELEGENHEIDSLIEDEREN

„En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in den Naam van den Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem.”
Kolossensen 3 : 17

Gen. 2 : 17--24 ; Ps. 128
Kol. 3 : 18--19

445

VOOR HUWELIJKSINZEGENING

Plechtig *(Rec. de Francfort)*

1. Van U alleen, o Heer! van Uw goedgunstig-
2. Of voorspoed hen om-geeft, of lij - den hen komt
3. Leer hen gestaag het oog ten he-mel op te

he - den, Is 't dat dit jon - ge paar ge - heel zijn heil ver-
kwel - len. Het le - ven vreugde brengt, of droefheid, moe't en
hef - fen. Dat zij in liefde één, uw lief - de recht ver-

wacht, Oot-moe-dig voor Uw troon te-zaam terneer ge-
zorg. Leer hen het oog op U, als hunnen Leidsman.
staan. En na hun le - vens-taak. wat hen ook hiermoog

bogen. Richt zich hun oog en hart op U - we lief - de-macht.
houden. Blijf steeds hun heil, hun hoop, hun Raadsman en hun Borg.
treffen. Zij met U huiswaarts gaan, als de bazuin zal slaan.

GELEGENHEIDSLIEDEREN

446—448

Efez. 5 : 22—33

446

Wijze : Komt, dankt nu allen God,
No. 403

VOOR HUWELIJKSINZEGENING

1 Komt, laat ons in den geest / Om 's Heeren goedheid bidden. / Dat op dit
luw'lijksfeest / Hij wone in ons midden. / Zijn tegenwoordigheid, / Maakt ons eerst
recht verblijd. / Hij voeg' in Jezus naam, / Hier Bruid en Bruijom saam.

2 Uw liefde strekt ten borg / Van milde zegeningen ; / Wil met Uw trouwe zorg
Hen eeuwiglijk omringen. / Uw vriend'lijk aangezicht / Bestraal hen met Uw licht,
Opdat zij veilig gaan / Langs 's levens kronkelpaân.

3 Leer, Hemelbruidgom, / Ons altijd op U wachten. / Dat 't „Heere Jezus kom !”
Steeds blijv' in de gedachten. / Leer door dit huw'lijksfeest / Ons bidden allermeest :
Stort, Heer ! Uw Geest nu uit ! / Bereid ons, Uwe bruid !

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Voor huwelijksinzegeningen zijn ook de volgende twee liederen toe-
passelijk :

1. Jezus, ga ons voor op het levensspoor, No. 213
2. Welzalgig 't huis, waar Gij zijt opgenomen, No. 498

1 Thess. 5 : 18

447

Wijze : Komt, dankt nu allen God,
No. 403

VOOR FEESTELIJKE PLECHTIGHEID

1 Dankt, dankt nu allen God, / Met blijde feestgezangen ! / Van hem is 't heuglijk
lot, / Het heil, dat wij ontvangen. / Hij ziet in Christus ons / Altijd genadig aan, / En
heeft ons dag aan dag / Met goedheid overlaân.

2 Hij, d' eeuwig rijke God, / Wil ons reeds in dit leven / Zijn vrede en heilgenot
Door hartsvernieuwing geven. / Hij zal ons, door Zijn Geest, / Vermeerd'ren licht en
kracht, / En ons uit allen nood / Verlossen door Zijn macht.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

448

Wijze : Ons hart te voegen naar
Uw wil, No. 286

NIEUWJAARSLIED

1 Mijn tijden zijn in Uwe hand, / Dit is mijn vreugd en eer, / En dankend leg mijn
hart, mijn al / Ik aan Uw voeten neêr.

2 Mijn tijden zijn in Uwe hand, / 't Zij voor- of tegenspoed, / En wat Uw vadertrouw
beschikt, / Is altijd wijs en goed.

3 Mijn tijden zijn in Uwe hand ; / Dies weet ik van geen vrees ; Zij rusten in de
Vaderhand, / Die m' immer gunst beweest.

4 Mijn tijden zijn in Uwe hand ; / Dat is mijn vrede en roem, / Mijn God, zoo vaak
in Christus ik / U Abba, Vader noem.

Joh. 14:18; Matth. 28:20
Hand. 18:18

449

AFSCHEIDSLIED

1. God zij met u, tot we u we - der - zien, Door Zijn raad
2. God zij met u, tot we u we - der - zien, In Zijn vleug-
3. God zij met u, tot we u we - der - zien, Waar ge - vaar
4. God zij met u, tot we u we - der - zien, Bij het zwel-

1. ge - leid, ge - hei - ligd, Met Zijn kud - de steeds be-
2. len - scha duw vei - lig, Voedt Hij u met man - na
3. aan al - le zij - den, U om - ringt, wil Hij be-
4. len van de ba - ren, Doe Zijn liefd' de storm be-

1. vei - ligd. God zij met u, tot we u we - der - zien!
2. hei - lig! God zij met u, tot we u we - der - zien!
3. vrij - den. God zij met u, tot we u we - der - zien!
4. da - ren. God zij met u, tot we u we - der - zien!

KOOR.

We - der - zien, — we - der - zien, we - der - zien in heer - lijk-

heid, we - der - zien — — we - der - zien.

God zij met u, tot we u we - der - zien.

(Overgenomen uit „Zionsliederen“)

DRIE INWIJDINGSLIEDEREN

Gen. 12:8; 28:19—22
2 Kron. 2:4—5

450

1. O God, wien aarde en zee be - hoort, Bron on - zes le - vens door uw woord
2. Geef hier ons van uw ze - gen blijc; Bredt mit uw heil en ko - nink - rijk
3. In U al - leen is on - ze kracht; Uw Geest make on - ze zwakheid macht,

U bouw - den wij dit huis ter eer. In dienst van Chris - tus on - zen Heer.
Door ons ge - bed en werk en strijd; Toon, Va - der, dat Gij met ons zijt.
En ge - ve door zijn hul - pe biën Ons tm - mer rij - ker vrucht te zien.

Jes. 56:7; Ps. 135:2—3

451

Wijze: Haast komt de Heer,
No. 323

1 Heer, God der trouwe, neem den dank, / Dien wij met heilig feestgeklank / U
bieden, naar Uw goedheid aan; / Gij hebt in liefd' ons welgedaan.

2 Uw gunst schonk ons dit bedehuis; / Hier roemen w'U bij Jezus kruis, / Waardoor
Hij, Uw geliefde Zoon, / Ons weg is tot Uw hart en troon.

3 Vereen ons nauwer in Zijn naam, / Maak zelf ons willig en bekwaam / Tot dienen
met den heiligen zin / Van kinderliefde en broedermin.

Ps. 84:5; Matth. 18:20

452

Wijze: Ontwaak gemeente, richt
uw oog, No. 404

1 Versmaad niet, Heer, deez' kleinen bouw, / Dien U de liefde wijdt, / Als Uw
gemeente, hier vereend, / Uw heil'gen naam belijdt.

2 Onwaard is als dit huis ons hart, / O God, Uw majesteit, / Maar Uw genâ is
pleitgrond ons, / Is 't heillicht, dat ons leidt.

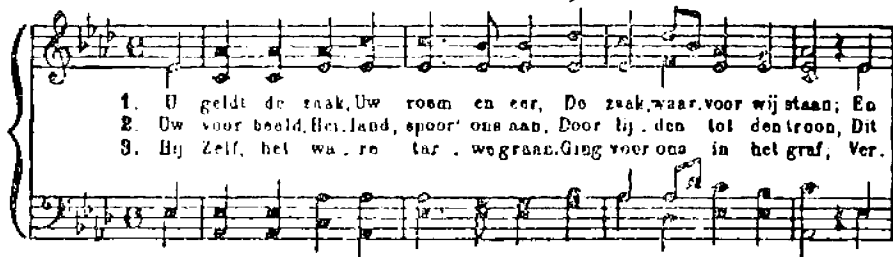
3 Bij need'rigen kiest Gij Uw woon, / En wij, in ootmoed zaam, / Wij wijden U
ons bedehuis / Allen in Jezus' naam.

(De twee laatste regels van ieder vers behouwen)

1 Petr. 2:17; Fil. 2:5
Openb. 19:5

453

VOOR CONFERENTIE'S EN HUISHOUDELIJKE VERGADERINGEN

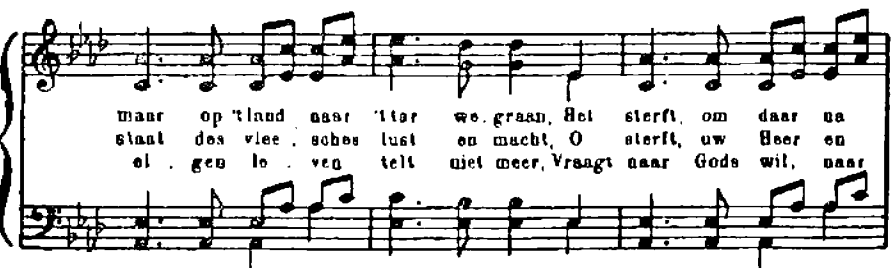
1. U geldt de zaak, Uw roem en eer, De zaak, waar voor wij staan; En
2. Uw voorbeeld, Heiland, spoor' ons aan, Door lijden tot den troon, Dit
3. Bij Zelf, het waa'ro' tar, wegraan, Ging voor ons in het graf, Ver-

daer om strijden wij te meer, Steeds door U voor, ge, gaan Maar
is de weg door U ge, gaan Geen kruis, dan ook geen kroon Wel
heerlijkt is Hij op, ge, staan, Tot Die, Die Hem ons gaf. Komt,

wenschen wij den oogst zeer groot, Dan moeten wij gaansch in den dood, Ziet
aan dan, broeders, in 't ge, loof, Boudt hart en oor voor we, reld doof, Weer,
broeders, wordt dan Hem ge, lijk, Wilt zien, voor Zijn ko, ninkrijk; Uw

maar op 't land naar 't tar we, graan, Het sterft, om daar na
staat des vlee, sches lust en macht, O sterft, uw Heer en
al, gen, lo, ven, tellt niet meer, Vraagt naar Gods wil, naar

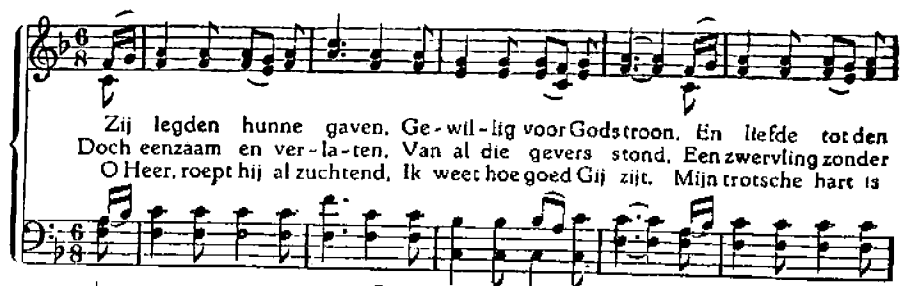
op te staan; Door on, sen dood Wordt d'oogst van zie, len groot.
Hei, land wacht! En door uw dood Wordt d'oogst van zie, len groot.
Je - zus' eer; En door uw dood Wordt d'oogst van zie, len groot.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

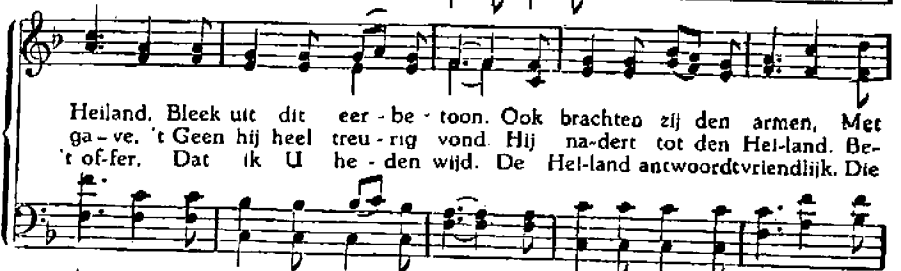
2 Kor. 9:7; Luk. 16:15

454

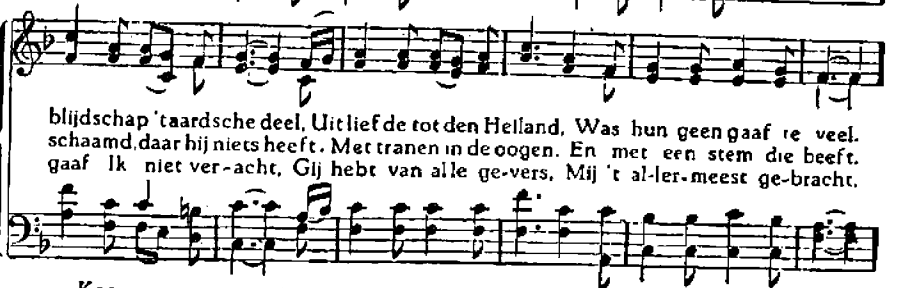
TE ZINGEN BIJ HET INZAMELEN VAN BIJZONDERE GAVEN

Zij legden hunne gaven, Ge-wil-lig voor Godstroon, En liefde tot den
Doch eenzaam en ver-la-ten, Van al die gevers stond, Een zwerfing zonder
O Heer, roept hij al zuchtend, Ik weet hoe goed Gij zijt. Mijn trotsche hart is

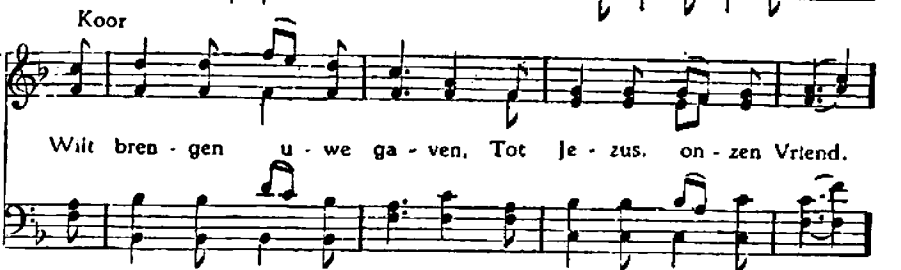

Heiland, Bleek uit dit eer-be-toon. Ook brachten zij den armen, Met
ga-ve, 't Geen hij heel treu-rig vond. Hij na-dert tot den Hei-land. Be-
't of-fer, Dat ik U he-den wijs. De Hei-land antwoordt vriendlijk. Die

blijdschap 'taardsche deel, Uit liefde tot den Heiland, Was hun geengaaf te veel,
schaamd, daar hij niets heeft. Met tranen in de oogen. En met een stem die heeft,
gaaf ik niet ver-acht, Gij hebt van alle ge-vers, Mij 't al-ler-meest ge-bracht.

Koor

Wilt bren-gen u-we ga-ven, Tot Je-zus, on-zen Vriend.

Hij zij met heel ons har-te, In eeu-wig-heid ge-diend.

Ps. 17:5; Joh. 16:33
1 Tim. 6:12; 1 Petr. 2:21

455

Opgewekt.

1 Voor.waarts, Chris.ten . strij . ders, Drukt uws Ko . nings spoor;
2. 'tWas Zijn woord bij 'tschei . den: Volgt Mij on . ver . vaard.
3. Voor.waarts, op.waarts, broe . ders, Werpt zijn sterk . te oer;

Met Zijn heil' . ge kruis.vaân Gaat ons Je . zus voor Weest voor Zijn be .
Ook u wordt ver.druk.king, Smaadheid niet ge . spaard.Maar Ik heb ver .
Vell, wie te . gen . stre . ven, 'tGeldtuws Ko.nings eer. Hij heeft o . ver .

ve . len. Wat u dreig, nooit doof; Toont, hoe bang 'tu wor . de,
won . nen 'sWe . relds vorst; zijn macht Zal uw trouw be . proe . ven,
won . nen, Heersebt op 'sVa . ders troon; Strijdt, vol.hardt ten ein . de,

Koor.

In Zijn woord ge . loof
Waakt! Strijdt in Mijn kracht } Voorwaarts, Christen.strij . ders, Drukt uws Konings
'tGeldt Zijn eer, uw kroon. }

spoor; Met Zijn heil' . ge kruis.vaân Gaat ons Je . zus voor

Jes. 6:8; Matth. 10:16 en 19-20
Jer. 15:19-21; Luk. 23:31

456

BEMOEDIGING VOOR ARBEIDERS IN 's-HEEREN WIJNGAARD

Plechtig *mf* *f* *mf* J. W. Stuurman
1 Ik zend u uit! Ik heb u uit-ver-ko-ren. Ga, win voor
Ik zend u uit! ga, red wat is ver-lo-ren. Wees sterk en

Mi; de aard; } *mf* Zoo wandel moedig u-we ba-nen. Trek uit steeds
niet vervaard! }

met ge-wij-de vanen Trots satans macht en fel-len te-gen-spoed!

Soli mf *Tutti rit.* *a tempo* *mf*
Ik zend u uit! Houdt goedenmoed! Ik zend u uit! Ik zend u uit!

2. Ik zend u uit! Zorgt niet wat gij zult spreken, / Ik geef u Mijnen Geest, / Die wonderlijk de tong maakt los der teeken, / En maakt ze onbevreesd. / Al sluit men voor u deur en straten, / Zeg dan: wij kunnen het niet laten, / God wil 't, vergaat ook d' aard in helsen gloed! / Ik zend u uit! Houdt goeden moed!

3. Ik zend u uit! Al dreigen storm en golven, / Zie biddend op tot Mij, / Ik zend u uit! als schapen onder wolven, / Maar Ik sta u terzij! / En slaat de wereld u met roeden, / Gedenk, dat Ik voor u moest bloeden, / Hier strijd en kruis, en ginds de zegepraal / Ik zend u uit! Sta daarom pal.

457

BIJ DE WISSELING DES JAARS

Ps. 90: 4—6

Gezang 160: 1, 5 en 6

U. res. da. gen. maan. den. ja. ren. Vlie. gen als een

scha. duw heen; Ach! wij vin. den. waar wij sta. ren. Niets be. sten. dige

hier be. neen! Op den weg. dien wij be. tre. den. Staat geen voet stap

die be. kijft; Al het he. den wordt ver. le. den. Schoon! ons toe. ge. re. kend blijft.

2 Vader, onder al mijn nooden, / Vader, onder heil en straf, / Vader, ook in 't rijk der dooden, / Vader ook in 't zwijgend graf; / Waar ik ooit verandering schouwe, / Gij, o God! houdt eeuwig stand; / Ook mijn stof rust op Uw trouwe, / Sluimert in Uw Vaderhand!

3 Snelt dan, jaren, snelt vrij henen / Met uw blijdschap en verdriet; / Welk een ramp ik moog beweenen, / God, mijn God, verandert niet; / Blijft mij alles hier begeben, / Voortgeleid door Zijne hand / Schouw ik, uit dit nietig leven, / In mijn eeuwig vaderland.

(De notenzetting overgenomen uit J. A. de Zwaan & K. Veldkamp. Allerlei voor Harmonium (orgel) dl. 1, 4e druk: de woorden opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

JEUGDLIEDEREN

„Gedenk aan uwen Schepper in de dagen uwer jongelingschap, eer dat de kwade dagen komen, en de jaren naderen, van dewelke gij zeggen zult: Ik heb geenen lust in dezelve.”

Prediker 12: 1

Ps. 68: 10; Joh. 4: 35—36
Matth. 9: 37—38; Luk. 10: 1—2

458

A. C. W. Staring

A. Lijzen

1. Sik - kels klin - ken, Sik - kels bli - ken, Rui - schend valt het
2. Hee - ter braa - den, Op de lan - den, Meidt den mid - dag -
3. Blij - de maai - ers, Nij - vre zaai - ers, Die uw loon ont -
4. Staat uw oo - gen, Naar den hoo - gen, Al - les kwam van -

1. graan. Zie de bind - sters ga - ren. Zie in lan - ge scha - ren
2. tijd. 't Wind - je, moe van 't zwo - ven, Heeft zich schuil be - ge - ven,
3. vingt! Zit nu rus - tig ne - der, Galm' het mast - boech we - der,
4. daar! Zach - te ro - gen daal - de, Vrien - d'lijk zon - licht straal - de

1. Garf bij gar - ven staan, Garf bij gar - ven staan.
2. En nog zwoegt de vlijt, En nog zwoegt de vlijt
3. Als gij jui chend zingt, Als gij jui chend zingt.
4. Mild op halm en aar, Mild op halm en aar.

(Uit den bundel „Kun je nog zingen, zing dan mee” door J. Veldkamp en K. de Boer. Jubileumuitgave)

Op ber-gen en in, da-len, Ja, o-ver-al is
 God! Waar wij ook im-mer dwa-len Of
 zil-ten, daar is God; Waar mijn ge-dach-ten
 zwe-ven Of stij-gen, daar is God; Om-
 laag en hoog ver-he-ven, Ja, o-ver-al is God!

2 Zijn trouwe Vaderoogen / Zien alles van nabij; / Wie steunt op Zijn vermogen, / Dien dekt en zegent Hij, / Hij hoort de jonge raven, / Bekleedt met gras het dal, / Heeft zelfs voor wormen gaven, / Ja, zorgt voor 't gansch heelal.

3 Gij, aardrijks woest gewemel, / Gij, die in 't water zweeft, / Of onder Zijnen hemel, / Of in Zijn hemel leeft, / Gij, alle Zijne werken! / Ontdekt bij dag en nacht, / In 't voeden, hoeden, sterken, / De goedheid Zijner macht.

4 Ja, Christen! gij kunt juichen; / Waar ik mij keer, is God; / Wat wank'len moog of buigen, / Hij, Hij bestuurt mijn lot! / Ook zelfs in doodsche banden, / Bij 't onberoeplijk lot, — / Waar trouwe vriendenhanden / Niet helpen, — dâar helpt God.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

THOMAS A. ARNE

1. 'k Dien ou - der Je - zus krijgs - ba - nier, Voor 't godsrijk is mijn strijd;
 Zelf heeft mijn hart, mijn al - les, hier Hij tot Zijn dienst ge - wijd.

2 Ik vraag niet wat het vleesch behaagt, / Wat lust en zinnen vleit, / Maar eenig wat mijn Veldheer vraagt, / En volg Hem, waar Hij leidt.

3 Vergeefs dreigt mij de wereldmacht, / Haar toornen deert mij niet; / Mijn Heiland maakt mijn zwakheid kracht / Tot al wat Hij gebiedt.

4 Had voor zijn kampspel Griekenland / Niet ieder offer veil? / Hoe bindt tot trouw veel heil'ger band / M' aan eere zonder peil.

5 Des Heeren krijg'ren wacht een eer / Als hier geen maatstaf meet, / Een kroon als d' eerkroon van hun Heer / Zijn vorst'lijk priesterkleed.

6 Beziel, mijn Koning, mij altijd / De luister van dien dag, / Opdat ik na voleinden strijd / Zijn eer ook deelen mag.

1 Tim. 6:11—12

2 Tim. 2:22; 4:5

Wijze: Voorwaarts, Christenstrijders, No. 455

1 Jonge, vrome helden, / Jezus roept u op! / Laat nu elk zich melden, / Heft Zijn vaan in top! / Satan maakt zich vaardig / Voor den laatsten strijd! / Toont nu onverschrokken, / Trouw, wiens man gij zijt!
 Koor: Hoe des vijands flitse / Om u suiz' en gonz' / Achter Koning Jezus / Is de zege ons!

2 Laat de vijand naken, / Met de hel in 't oog, / Zou hij 't hart ooit raken, / Dat voor Jezus boog? / O, in eigen krachten / Is 't wis niets gedaan, / Zeeg' is slechts te wachten, / Achter Jezus aan!
 Koor: Hoe des vijands flitse, enz.

3 Koninkrijken wank'len, / Scepter valt en troon, / Eeuwig onbewogen / Staat uws Konings troon! / Voorwaarts dan getrouwen, / Schaart u in 't gelid! / Blijft op Jezus bouwen, / Worstelt, waakt en bidt!
 Koor: Hoe des vijands flitse, enz.

(Overgenomen uit den Liederensbundel van het Nederl. Jongelingsverbond)

1 Tim. 6:12; Openb. 22

462

1. Waar-om, o krijgsknecht, dus ver-raard, Waar vlood uw moed, uw kracht, Dat
2. Vleel niet on-tij-dig u ter rust, Delns niet in wan-hoop af; Wees
3. Voor-uit dan, hoe de vij-anddreig', Hoe u de worst'-ling prang', En
4. Ban dan uw vrees; ga, Chris-ten, ga, Uw broed'-ren steeds voor-aan. Gij

u een vij-and vree-ze baart, Die 's Hee-ren vrees niet acht! Waak
van uw roe-ping u be-wust En wie de taak u gaf, De
't dag-licht zelfs ten a-vond nelg, Hem wacht geen ze-ge-zaug. Hoe
kunt, ver-trouwt ge op Gods ge-na, Ten bloe-de toe weer-staan. Het

opl Als gij op Je-zus ziet, Is 't licht der hoop niet ver, Ja, is Hij zelf, die
vreugd kwam steeds na bang verdriet, In rouw is troost nooit ver, Zie op tot Hem, die
zwart uw oog het luchtruim ziet, Uw Hel-per is nooit ver, Zijn ko-men doet den
of-fer Gods, voor u ge-schied, Zij nim-mer van u ver, Dan zingt g' in strijden

sterk-te biedt, Uw hart de Mor-gen-ster, Uw hart de Mor-gen-ster.
kracht u biedt, Hij is de Mor-gen-ster, Hij is de Mor-gen-ster.
nacht te niet, Hij is de Mor-gen-ster, Hij is de Mor-gen-ster.
ze-ge-lied. Den Heer, uw Mor-gen-ster, Den Heer, uw Mor-gen-ster.

Ps. 19:2

463

Gerang. door F. S. RUSSELL

1. Wie wand'-len wil met rijk ge-not, Ga vóór de zon naar lui-ten,
2. Ge-heel de schep-ping is een boek, Door 's Hee-ren hand be-schre-ven,
3. En dan wan-neer de nach-te-gaal Zijn or-gel-toon laat hoo-ren,

En de oeb-tend-stil-te zal voor God Zijn hart in dank out-slui-ten:
Waar-in me, waar onze oog-blik zoek', Zijn lief-de-woord ziet le-ven.
Als in het Oos-ten de eers-te straal Der zon de kim doet glo-ren,

(Dan, bij 't zoet) Dan bij 't zoet, dat hij ge-niet, (Stemt zijn har-) Stemt zijn har-te
('t Oog spreut bloe-) 't Oog spreut bloemen heinde en ver, (Ziet om-hoog) Ziet om-hoog de
(Wordt in 't god-) Wordt in 't god-ge-wijd ge-moed, (Als van man-) Als van man-na

mee in't lied, Dat zacht de voog'- - len flui- - - ten.
mor-gen-ster. Die vrede en hoop . . ons ge- - - ven.
Gods door-voed, Een lied des lofs . . . ge bo- - - ren.

Matth. 6 : 28—29

464

mf

1. Zie de le . li . en op 't veld, Zie, hoe schoon zij
2. God, de Heer, riep hen uit d'aard, Doet zoo blij— hen
3. IJ . del mensch, wat zorgt gij toeh? Zie toch meer— naar

bloei . enf Wie doet haar, van zor . gen vrij,
tie . ren; Hij gaf hun dat schoo . ne kleed,
bo . ven; Zegt niet Hij toch in Zijn woord:

p

Daar zoo heer . lijk— groei . en? Wie gaf haar die stil . le praacht.
Om deez' aard to . sie . ren; Op . dat ik bij zorg en smart
Gij gaat bloemen ver te bo . ven? Woel toch niet in 't aard . sche slijk;

mf

Wie dat kleed, zoo rein en zacht, Zon . der zijns ge .
Met een stil, ge . loo . vig hart, Leer op Hem ver .
Maar zoek berst het ko . nink . rijk, Leer in Hem ge .

lij . . . ke, Zon . der zijns ge . lij . ke?
trou . . . wen, Leer op Hem ver . trou . wen.
loo . . . ven, Leer in Hem ge . loo . ven.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Daniël 6 ; Rom. 6 : 16

465

Niet te snel

1. Sta, voor 't geen gij plicht weet, pal,
2. Heer . lijk is God steeds met hem,
3. Is de vij . and nog zoo groot,
4. Vrees noch leeu . wen, noch het vuur,

Doe als Da . ni . ël. Zij uw weg langs
Die ge . hoor . zaam is; Als wij vol . gen
't Komt er niet op aan. Wees ge . hoor . zaam
Doe als Da . ni . ël, Chris . tus is u

berg of dal, Ge . hoor . zaam Gods be . vel.
Zij ne stem, Dan is Zijn hulp ge . wis.
tot den dood, En God zal voor u staan
als een muur, Hij is d'lm . ma . ou . el.

Koor

Wees ook gij een Da . ni . ël, Sta, al is't al . leen.

Luis . ter steeds naar Gods be . vel. Dit leidt ten he . mel heen.

1 Petr. 1: 4-7
Russische Hymne

466

1. Op tot den strijd hier be - ne - den; Op tot den
2. Nu nog een lij - den en strijden: Nu nog een
3. Dan zal een schaar van be - vrij - den. Zin - gen tot

hei - li - gen plicht. Straks is de strijd hier vol -
moei - lij - ke tijd. Wel - dra een heer - lijk ver -
eer van den Zoon. Die hen uit duis - ter - nis

stre - den. Straks in Gods won - der - lijk licht.
blij - den. Straks in 's Heeren heer - lijk - heid.
leid - de Tot voor Gods eeu - wi - gen troon.

4 't Oog dan ten Hemel geheven, / 't Offer der liefde gebracht. / Christus, de Heer van ons leven, / Is ook ons Licht in den nacht.

(De muziek met toestemming overgenomen uit den Liederenbundel van den Vrijzinnig-Christel. Jongerenbond)

Ps. 68: 20; 81: 2
Jes. 66: 1

467

(D:Dur) D G₄ D A₇ D

1 { De Mei is ge - ko - men op 't ze - fier - ge - zuis.
Nu blij - ve a e kniezer met zor - gen te - huis! }

U wil ik doorwand'len, gij vrij - e na - tuur! Zoo

blij als de wol - ken het he - melsch a - zuur. tuur! Zoo blij als

2 Vooruit nu met luste / Op 't zonnige spoor, / De heuvelen over, / De graanakkers door! / Hoe heerlijk te zwerven, / Des ziens nooit verzaad! / Hoe koelt mij Gods adem / Het gloeiend gelaat!

3 Hoe ruischen de blären, / Hoe murmelt de vliet! / Mijn hart, als de leeuw'rik / Zingt juichend zijn lied. / Nu fluistert mijn ziele: / „Zijt gij reeds zoo schoon, / Gij voetbank des Scheppers! / Wat is dan Zijn Troon?”

Rom. 12:15a; 1 Thess. 5:16

468

Niet te snel

1. Laat de har-ten al-tijd vroom-lijk En met dank ver-vuld steeds zijn,
Want als kind'ren van één Va-der

2. Mint God allen, groot en klein. Al-tijd vroom-lijk, im-mer vroolijk, Al-le da-gen

zonneshijn; O, hoe heerlijk is reeds hier het leven; Daarom laat ons vroolijk zijn!

2. God leidt ons met Vaderhanden, / En beschermt ons in den strijd; / Daarom hebben wij ons leven / Willig Hem ten dienst gewijd.

Koor: Altijd vroolijk, immer vroolijk, enz.

3. Den oprechten schenkt Hij vrede, / En hun pad is immer licht; / Laat ons daarom Jezus volgen, / Op Hem houden 't oog gericht.

Koor: Altijd vroolijk, immer vroolijk, enz.

Ps. 136:1-3; 2 Kron. 5:13

469

CANON VOOR VIER STEMMEN.

1. Looft den Heer, want Hij is goed; Looft Hem met een blij ge-moed:
2. Looft den grooten God, wiens troon Hooger rijst dan die der goden;
3. Looft der heeren Op-per-heer! Buigt u nee-drig voor Hem neer!

1-3. Want Zijn gunst al-om ver-spreid, Zal be-staan in eeu-wig-heid.

(Oorspronkelijk uit „Voor school en huis”; door ons overgenomen uit: „De juichende Kinderschaar”)

Ps. 73; Luk. 12:15-21

470

Opgewekt

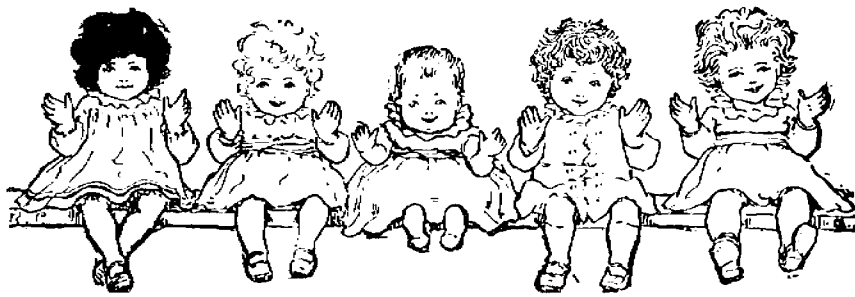
1. Waar-om ge-haakt naar geld en goed? Te-we-den-heid is
2. Hoe me-nig leeft in o-ver-daad. Heeft geld en huis en
3. De zon heeft voor mij goude ge-noeg, En 'tmaan-tje zil-ver-
4. Ja, eind'-loos meer, want in Zijn Zoon En Dien ge-krust voor

1 meer. Een vroom-lijk hart en krach-tig bloed Geeft mij de lie-ve
2. hof, En toont al-tijd een droef ge-laet, Ge-bukt in kla-gens-
3. glans; Als 'toog bij 'twer-ken laat en vroeg Zich heft naar 'she-mels
4. mij, Wacht pries-ter-kleed en ko-nings-kroon Mij in der zaal'-gen

1. Heer Hem prijz', waar ik zoo-veel ont-vang, Mijn mor-gen-
2. stof. Wie bo-ven God de we-reld koos, Hij leeft in
3. trans. Dan zing ik: „Dit en eind'-loos meer, Schiep tot mijn
4. rij. Daar-om, wien 'tlust, hij kiez' den schijn, Maar mij zal

1. lied en a-vond-zang.
2. pijn en zorg al-toos.
3. vreugd en troost de Heer"
4. God mijn al-les zijn!

(Oorspronkelijk uit „De liederenbundel van de Liefde” door ons overgenomen uit: „De juichende Kinderschaar”)

KINDERLIEDEREN

„Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert hen niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods.” Lukas 18 : 16

Exod. 20 : 12 ; Ps. 68 : 5—6

471

Opgewekt

1. Er gaat door al . le lan . den Een trou . we Kin . der . vriend . Geen
 2. Hij komt in al . le hui . zen ; En waar een voo . lijk kind Zijn
 3. En gaat het kind ler rus . ta . Die Vriend ver . laat het niet , Bo .

oog kan Hem aan . schou . wen , Maar Hij ziet ie . der kind . De
 va . der en zijn moe . der En God , den Heer , be . mint , Daar
 waakt ge . trouw zijn bed . je , Dat het geen kwaad ge . schiedt ; En

he . mel is Zijn Va . der . land , Hij is des Hee . ren Af . . ge . zant .
 woont Hij gaar . ne dag en nacht , En houdt er o . ver 't kind de wacht .
 wekt het in den mor . genstond , En maakt het vroo . lijk en ge . zond .

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Mark. 10 : 13—16 ; Joh. 15 : 15

472

L. G. Jacoby

1 Je - zus mint mij , want ik weet , Dat Hij kind - ren niet ver - geet .
 2 Je - zus mint mij , 'k weet het goed . Want aan t kruis heeft Hij ge - boet .
 3 Je - zus mint mij . Hij al - leen hoort steeds op mijn smee - ge - beën .

Al - le kind - ren , zwak en klein . Wil Hij steeds een Hiel - per zijn
 Hij maakt mij van zon - den rein . Daar - om kan ik voo - lijk zijn .
 Zijn oor luis - tert , Zijn oog waakt . Dat is wat mij bli - de maakt .

Je - zus mint mij , want ik weet , Dat Hij kind - ren niet ver - geet .

1 Joh. 3 : 1 ; 4 : 8

473

1 God is de lief - de . Wil mij ver - los - sen : God is de lief - de . Hij mint ook mij .

Koor

Daar - om zeg 'k nog een - maal : God is de lief - de , God is de lief - de , Hij mint ook mij .

- 2 Ik lag in banden / Van snoode zonden ; / Ik lag in banden / En kwam niet vrij .
 3 Hij zond ons Jezus , / Den dierb' ren Heiland ; / Hij zond ons Jezus / En maakt mij vrij .
 4 Hij wil mij laven / Door Zijn' genade ; / Hij wil mij laven / Door Zijnen Geest .

Matth. 13:43; Joh. 14:3
1 Kor. 2:9

474

1 Als de Heiland als de Heiland tot Koning gewijd, } O. dan zul-len zij
Al de Zijnen als verlost en eens hemelwaarts leidt, } (laatste vers ..wij enz.

blin-ken als e - del-ge-steent In den kroon van den Heiland voor eeuwig hereend!

2 Hij verzamelt, Hij verzamelt de heilige stoet; / Die geloovig zich laat wasschen in Zijn dierbaar bloed. / Koor: O, dan zullen, enz.

3 En de kleinen, ja de kleinen, drukt Hij aan Zijn borst, / Die reeds vroeg hun hartjes gaven, aan Jezus hun Vorst! / Koor: O, dan zullen, enz.

4 Daarom grooten en wij kleinen, geeft Jezus uw hart; / Hij maakt zalig, Hij maakt zalig, verlost u van smart. / Koor: O, dan zullen wij, enz.

Ps. 19:2; 147:4—5
Jes. 40:28; Matth. 10:29—31

475

1 Weet gij hoeveel sterren stralen Aan den blauwen hemelboog? } Dutzling-wekkende ge-
Weet gij hoeveel wolken dwalen In de ruimte, daar omhoog? }

tallen! Maar de Schepper kent hen allen, Geen ontglipt er aan Zijn oog; Geen ont-glipt er aan Zijn oog.

2 Weet gij hoeveel vlanders dartlen / In den heeten zonnegloed? / Weet gij hoeveel vischjes spartlen / In den heldren watervloed? / God de Heer schiep z' al te samen, / Riep z' in 't leven bij hun namen, / En — Hij maakt hun 't leven zoet!

3 Weet gij hoeveel kindren d' oogen / 's Morgens vroolijk open slaan? / Die verkwikt ontwaken mogen, / En hun weg met blijdschap gaan? / D' eeuwige Vader alle dagen / Heeft in hen een welbehagen, / Neemt hen tot Zijn kindren aan!

Ps. 126:5—6
Luk. 14:23; 18:15—16

476

1. Wij bren-gen kin-dren sa - men Uit ie - dre straat en wijk,
2. Wij bren-gen kin-dren sa - men. Op dat Gods heer - lijk Woord
3. Wij bren-gen kin-dren sa - men Uit lief - de tot den Heer;

1. En voe - den ze op voor Je - zus, En voor Zijn he - melsch rijk.
2. Door ie - der jeng - dig hap - te Vroeg - tij - dig word' ge - hoord.
3. Hij zal ons daar - in steu - nen, Ons drin - gen meer en meer.

1. In lief - de saâm - ver - bon - den, Smee - ken wij tot den Heer,
2. O, mocht Zijn Geest ons lei - den Langs 't pad der waar - heid heen,
3. Al is de ar - beid moei - lijk, Al valt het wach - ten lang,

1. En Hij, de trou - we Leids - man, Zendt ons Zijn ze - gen neer.
2. En ons ge - nâ ver - lee - nen, Te wan - dlen in Zijn schreên!
3. Al zaai - en wij met tra - nen, Wij oog - sten met ge - zang.

Mal. 3:10; 2 Kor. 9:7

477

Luis-tert, lie - ve vrien - den, Wat ons lied ver-
meldt: Je - zus on - ze Leids - man, Hem be - hoort het
geld. Klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, Wie nu is een
held, Die geeft al - les Je - zus, Hem be - hoort het geld.

2 Hoort gij 't geld nu klinken? / Elke kleine hand / Brengt wat geld voor Jezus, / Van elk volk en land. / Klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, / Wie nu is een held, / Die geeft alles Jezus, / Hem behoort het geld.

3 Wij zijn thans maar kind'ren, / Onze gift is klein; / Zijn wij echter grooter, / Dan zal 't meer nog zijn. / Klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, / Wie nu is een held, / Die geeft alles Jezus, / Hem behoort het geld.

4 Doch de beste gave, / Die ik breng den Heer, / Is mijn biddend harte, / Luistrend naar Zijn leer. / Klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, / Wie nu is een held, / Die geeft alles Jezus, / Hem behoort het geld.

Ps 32:8; 33:13—15

478

1. Uit den he - mel tee - der, Ziet de Hee - re God
Op ons, kin - d'ren, ne - der, En be - stuurt ons lot.

2 Hij hoort onze bede, / Trouw bij dag en nacht, / Houdt bij elke schrede / Over ons de wacht.

3 Hij geeft met erbarmen / Ons het daaglijksch brood, / Sluit ons in Zijn armen, / Redt ons uit den nood.

4 Zeg den kind'ren allen, / Dat die God ons mint, / Die met welgevallen / Neerziet op een kind.

(Overgenomen uit „De Harmoniumvriend” van Joh. de Heer)

Matth. 18:9; 1 Tim. 6:12

479

Wijze: Hoelang, o Heer en Koning, No. 315

1 Ik ben een kleine krijgsknecht, / Slechts weinig jaren oud; / Toch strijd ik voor mijn Heiland, / Die veel van kind'ren houdt. / Ik weet Hij maakt mij blijde, / Mint mij ten allen tijd. / Ik ben Zijn kleine krijgsknecht / Tot Zijnen dienst bereid.

2 Ik min den trouwen Heiland, / Want Hij stierf ook voor mij; / En in mijn kloppend harte / Woont niemand dan slechts Hij. / Hij schenkt mij goede gaven; / Mijn bidden hoort Hij steeds; / Ondankbaar zou ik wezen / Diend' ik Hem nu niet reeds.

3 Ik ben een kleine pelgrim, / Mijn reis vangt nauwlijks aan; / Leid mij dus, lieve Heiland. / Aan Uwe hand voortaan. / De weg is zeker duister, / En doornig, ruw en steil, / Doch als Gij blijft mijn Leidsman, / Werkt alles tot mijn heil.

4 Wel ben ik zwak, o Heere! / Heb thans maar kleine kracht, / Toch wil ik voor U werken / Totdat het werk volbracht. / Doen kan ik nu slechts weinig — / Doch als ik ben een man, / Dan doe ik voor mijn Heiland, / Zoo veel als ik maar kan.

Ps. 8:3; Matth. 21:16
2 Tim. 4:5; Openb. 3:8

480

J. H. Fillmore

1 Heer, hebt Gij een werk voor mij, Wil - lig zal ik 't doen en blij. Ja, ik min U
2 Kin - der - lijk ge - loo - vig Heer. Zit ik aan Uw voeten neer. O - pen mij het
3 Zaaïen wil ik 't goede zaad, Weldoen wil ik vroeg en laat. Sta met U - we

toch zoo zeer. Geef mij dus een kans, o Heer! Mij - ne handen zwak en klein
hart en oor, Leid mij op het rechte spoor. Gaarne en ten al - len tijd
kracht mij bij, Dat ik U gehoorzaam zij. Zoo wil ik dan wil - lig - lijk

Zullen slechts U dienstbaar zijn.
Ben ik tot Uw dienst bereid
Dienen Hees, U eeuwiglijk!

Heer, hebt Gij een werk voor mij, Wil - lig zal ik 't doen en blij

Jes. 9:5; Luk. 2:10—14
Fil. 2:9—11

481

Wijze: Waar vindt toch de
ziel eens haar Vaderland weêr,
No. 333

1 Er ruischt langs de wolken een lieflijke naam, / Die hemel en aarde vereenigt
te zaâm, / Geen naam is er zoeter en beter voor 't hart; / Hij balsemt de wonden
en heelt alle smart. / Kent gij, kent gij dien naam nog niet? / Dien naam draagt mijn
Heiland, mijn lust en mijn lied!

2 Dien naam is naar waarheid mijn Jezus ook waard, / Want Hij kwam om zalig
te maken op aard; / Zoo lief had Hij zondaars, dat Hij voor hen stierf, / Genade bij
God door Zijn zoenbloed verwierf, / Kent gij, kent gij, dien Jezus niet, / Die om ons
te redden den hemel verliet?

3 Nu buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof, / En Engelen zingen voortdurend
Zijn lof; / En mochten w' om Jezus verheerlijkt eens staan, / Dan hieven wij juichend
den jubeltoon aan; / Jezus! Jezus! Uw naam zij d' eer! / Want Gij zijt der menschen
en Engelen Heer!

(Overgenomen uit: De juichende Kinderschaar)

VOOR HET HUISGEZIN

„Aangaande mij en mijn huis, wij zullen den Heere dienen!”

Jozua 24:15b

Ps. 57:8—10

482

A. WILLIAMS.

1. Heer, in den mor - gen klinkt mijn lied, Klimt op - waarts mijn ge - bed,

Tot U, die op uw kin - d'ren ziet En op hun smeek - beê let.

2 Tot U, bij wien eên Middelaar / Als broeder voor ons pleit, / Die, machtig, ons
door elk gevaar / Van 's levens strijperk leidt.

3 Och, moog de Geest, die leefde in Hem, / Die nu Zijn plaats bekleedt, / Ons luist'ren
doen naar 's Meesters stem / Naar Hem, die voor ons streed.

4 Dan trouw door liefde aan naam en plicht, / U hielden door Zijne kruis, / Brengt
ons een wandel in het licht / Tot U en 't vaderhuis.

Ps. 92:3

483

Wijze: Heer, eer van hier wij
gaan, No. 365

1 Hoe lief'lijk klinkt de toon / Van 't vroege morgenlied, / Als eenzaam knielend voor
Gods troon / Ons hart Hem hulde biedt.

2 Zend, Vader, ons Uw Geest / Als dauw op 't veldgebloemt, / Dan is het in ons
binnenst feest, / Terwijl de mond U roemt.

3 Geef, vóór de levensstrijd / Voor ons opnieuw begint, / Ons 't schild en zwaard
door U gewijd, / De rusting, die verwint.

4 Koos niet de Man van smart, / Als Hij U dankte of prees, / Het uur, ook 't lief'lijkst
voor Zijn hart, / Eer nog de zon verrees?

5 Verhoor ons in Zijn naam, / En wat ons heden wacht, / Bindt elken dag ons
nauwer saam / Door Uw genade en macht.

Ps. 50:23

484

Wijze: Lof en dank vervul ons
zingen, No. 366

1 Laat uit 't hart een loflied rijzen, / Ziel, die vroolijk zijt ontwaakt, / Tot Hem,
Dien de eng'len prijzen / Die zoo trouw u heeft bewaakt.

2 Ja, mijn God, U wil ik prijzen, / Die mij elken dag en nacht / Met zoovele gunst -
bewijzen, / Hebt omringd en rijk bedacht.

3 Lieflijk is 't als in den morgen / 't Menschenhart brengt dank den Heer, / Die
bevrijdt van alle zorgen / En ons zegent altijd weêr.

Luk. 24:29; Joh. 6:68
2 Thess. 3:16

485

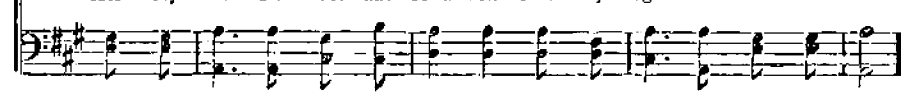
M. P. HAUGHEY

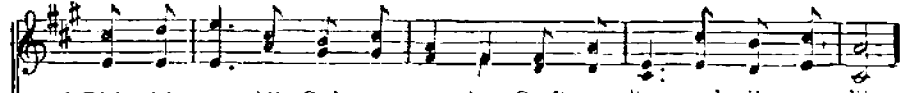
1. Lief-lijk scheem'rend, ga - zig don - ker Daalt weér'tvre - dig a - vond - uur,
2. Na - bij U is, Va - der, 't le - ven, Ver van U heerscht nachten dood,
3. Eer-lang zal de maat der u - ren Van mijn dag - taak zijn ver - vuld,

En een zil - v'ren star - ge - flou - ker Laaft na't blaak'rend zon - ne - vuur:
O wil ook mijn har - te - ge - ven 't Zoet van'trus - ten in uw schoot:
Als Gij in uw voor-raad - schu - ren Ook mijn oogst ver - zaam - len zult.

Wijk nu met uw rust' - loos woe - len. Ijd' - le we - reld, ga voor - bij,
O - pen voor uw vriend - lijk fluis - t'ren. Hell - be - gee - rig mijn ge - moed,
Dat hij, Heer, door U ge - pre - zen. U in stil ge - loof be - reid.

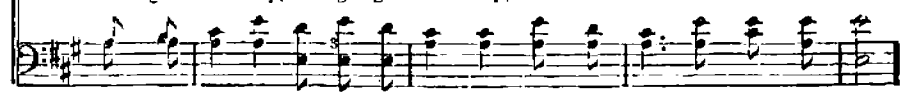
't Dicht zich na - bij God ge - voe - len Geeft aan d'a - vond zijn waar - dij,
Wil - lig, dank - baar zal ik luis - t'ren Naar uw rich - ten van mijn voet.
Zes - tig, hon - derdvoud mocht we - zen, Vru - cht van lief - de's dank - baarheid.

Koor.

Uw ge - meenschap, za - lig' ge - meenschap, Schenkt het har - te vreed en rust;

O, 't is zon - ne - schijn daar bin - nen, Je - zus heeft 't ge - moed ge - sust.

Ps. 30:5-6

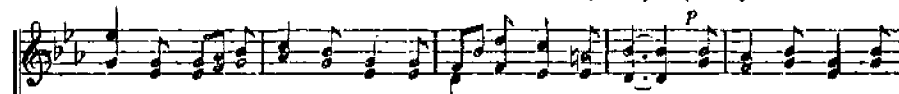
486

P. H.

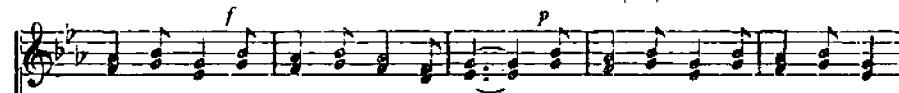
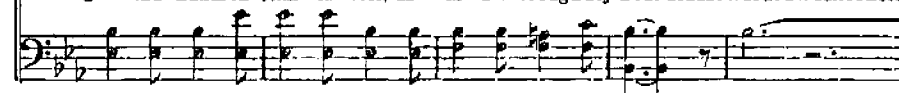
W. A. OGDEN

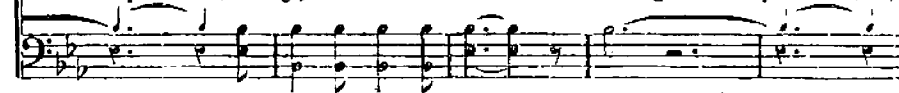
1. Wan - neer aan 't ein - de van den dag, In kom - mer door - ge - bracht De
2. De mor - gen met zoo voo - lijk licht, Schijnt door mijn venster heen, Als
3. Mijn ziel stijgt op naar 's Hemelstroom, Ter - wijl 'k in 't stof mij bulg. Daar
4. Ver - heug, ver - heug u dan, mijn ziel! Hoe treurt gij om uw lot? Sinds

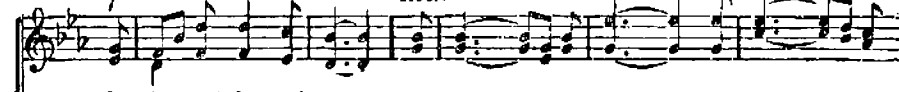
slaap, met vriende - lij - ken lach, Mijn moede Je - den wacht, Wiens naam dan op mijn
of van Je - zus' aan - ge - zicht Eeb glimlach mij bescheen, Ver - dwijn dan droe - ve
hoor ik, op ver - ruk - ten toon, Een lof - en dank - ge - juich. Wiens naam geroemd in 't
u die naam in 't har - te viel, is al uw vreugd bij God. Haast wordt uw schoonste

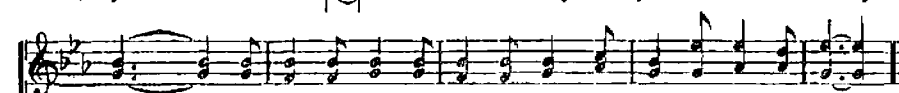
lippen zweeft, Wiens zoete en schoone naam, Een naam die vreugde in tra - nen geeft?
duis - ter - nis, Voor 't heil van de - zen naam, Die licht in 't zwartste duis - ter is,
En - glen - koor? Wiens nooit volzongen naam, Die ruischt en golft de heem - len door?
hoop ver - vuld, Dat gij in Je - zus' naam Voor eeu - wig me - de - jui - chen zult,

Koor.

't Is Je - zus', Je - zus' naam.
Voor Je - zus', Je - zus' naam. O zoe - - te naam, o schoo - ne
't Is Je - zus', Je - zus' naam.
In Je - zus', Je - zus' naam. O naam, o zoe - te naam, o naam, o

naam, Een naam die vreugde in tranen geeft; 't Is Je - zus', Je - zus' naam.
schoo - ne naam,

1. 'kWil U, o God! mijn dank be . ta . len, U prij . zen in mijn
2. Uw trou . we zorg wou mij be . wa . ren, Uw hand heeft mij ge .
3. Laat U . we hand mij nu ook dek . ken, 'kVer . laat m'op U ook

a . vond . lied; Het zon . licht mo . ge ne . der da . lon, Maar Gij, mijn
voed, ge . leid; Gij waart na . bij in mijn be . gwa . ren, Na . bij in
in den nacht; U word! als Gij mij weerzult wek . ken, Op . nieuw mijn

Licht! be . geeft mij niet. Gij woudt mij met Uw gunst om . rin . gen,
el . ke moi . lijk . heid. Deez' a . vond roept mij, na mijn zor . gen,
lof . zang toe . ge . bracht. En zoo ik niet meer mocht ont . wa . ken,

Meer dan een Va . der zorg . det Gij; Gij, mil . de bron van
Tot rust voor li . chaam en voor geest. Heb dank! reeds in den
Aan U be . veel ik dan mijn geest, Om voor den troon die

ze . ge . nin . gen! Zulk een ont . fer . mer waart Gij mij.
vroe . gen mor . gen Zijt Gij mijn heil en hulp ge . weest.
rust te sma . ken. Die hier mijn uit . zicht is ge . weest.

H. A. Bruining

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Opgewekt
mf

1. Heer, blijf dicht bij mij, daar d'a . vond sneldaalt; 'k Benschlechts daar vei . lig, waar
2. Blijf Gij met mij, dan klopt' t har . te ge . rust; Slechts in Uw spoor ben' k mij

Gij mij on . straalt. Blijf daar . om dicht met Uw licht mij na . bij.
ze . ker be wust. Breng mij toch vei . lig aan d'an . de . re zij.

Koor Vierstemmig

Licht Gij mij voor, blijf, Heer Je . zus, met mij } Heer, blijf met mij, daar het
Blijf mij ook dan nog, Heer Je . zus na . bij }

nood weer steeds klijnt, Waar hulp' loos mij het ge . vaar reeds be . grimt, Rest hoop en

moed mij al . leen aan Uw zij, Houid Oij mijn hand, blijf, Heer Je . zus, met mij.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Ps. 39: 38; 119: 116

Wijze: Heer, eer van hier wij
gaan, No. 3651 Weer ging een dag daarheen / En voor U buigen wij, / O God, op wiens genade
alleen / Ons aller hope zij.2 Op U steune onze hoop, / Als op den dag wij zien, / Waarin G' ons na volbrachten
loop / Plaats voor Uw troon zult biën.3 Och, worde daar niet één / Uit onzen kring gemist, / Wanneer, maar dan naar
recht alleen, / Gij aller lot beslist.

Luk. 24 : 29 ; Joh. 14 : 27

490

W. H. MONK

1. Heer, blijf met mij, nu veel roeds de avond daalt; 't Blijft licht me alleen, als mij uw licht bestraalt;

Diebt honds uw band mij daarom O na - bij, Schraag Gij mijn kracht: Heer Je - zus, blijf met mij.

2 Heer, blijf met mij, het noodweër dreigt en klimt; / Waar hulploos mij gevaar en dood omringt, / Rest hoop en moed mij eenig aan Uw zij; / Houd, Heer, mijn hand, Heer Jezus, blijf met mij.

3 Blijf Gij met mij, zoo klopt mijn hart gerust, / Volg ik Uw spoor, het pad naar blijder kust, / Waar Sabbatsvreugd als eeuwig feestgetij / Uw gunstvolk beidt; Heer Jezus, blijf met mij.

Ps. 4; Lev. 26 : 3—5

491

Wijze : U behoort mijn leven,
Heer, No. 140

1 Bleeker wordt de zonneglans, / Scheem'ring dekt de oostertrans, / En 'k voel meer mij U nabij, / Heer, nu 't stil is rondom mij.

2 Met U valt geen last mij zwaar, / Met U vrees ik geen gevaar, / 'k Weet, dat mij de strijd en kruis / Nader brengt tot 't Vaderhuis.

3 Vader, die door d'avondstond / Daag'lijks ons Uw zorg verkondt, / 'k Vind ook ted'ren avond mij / Door Uw liefde U meer nabij.

Job 19 : 25—26 ; Hand. 16 : 25

492

Wijze als Psalm 86 : Heer ! door
goedheid aangedreven, No. 142

OOK IN TEGENSPOED OP GOD VERTROUWEN

GEZANG 27 : 1 en 2

1 Leer ons, Vader ! U verbeiden, / Volgen, waar Gij ons wilt leiden, / Steunen op Uw trouw en macht, / Psalmen zingen in den nacht, / Hooren wat Gij ons wilt leeren, / Uw bevel met daden eeren, / En, voor d'uitkomst willig blind / Stil zijn als 't gespeende kind.

2 Leer ons wars zijn van het zorgen / Voor den naderenden morgen; / Bij het kwaad, dat ons ontmoet, / Stil gelooven : God is goed. / Biddend waken, moedig strijden, / Needrig wachten, hopen lijden, / Vroolijk zijn met stil ontzag, / Leer ons, Heer ! dit elken dag.

Mr. H. van Alphen
(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 128 : 1—4

493

Wijze : Heer, in den morgen klinkt
mijn lied, No. 482

1 Welzalig 't huis, waar eensgezind / Door heil'gen liefdeband / De Heer een trouw en ijver vindt, / Waarin 't geloofsvuur brandt.

2 Waar hij als Vader wordt gevreesd, / Zijn Woord elks doen bepaalt, / En aller hart in liefde om 't meest / Hem lof en dank betaalt.

3 Waar Jezus' naam en Jezus' woord, / Als 't dierbaarst keurkleinood / Tot altijd meerder trouwe spoort / Bij ieder morgenrood.

4 O God, dat door Uw heil'gen Geest / Bij ons die liefde woon', / Die deelgenootschap schenkt aan 't feest / Der kroning van Uw Zoon.

Ps. 4 : 9 ; Matth. 11 : 28
Openb. 22 : 5

494

Wijze : Tot hier heeft mij de
Heer geleid, No. 226

1 Zon mijner ziele, trouwe Heer, / Waar Gij zijt, is 't niet duister meer; / Ach, hield maar nooit een wolk van schuld / Uw heerlijk beeld voor mij omhuld.

2 Zoo vaak de slaap mijn oogen sluit, / Spreek' ook mijn hart als bode 't uit, / Hoe vurig ik, o Levensvorst, / Verlang te rusten aan Uw borst.

3 Heer, blijf mij al den dag nabij, / Niets zonder U is 't leven mij; / Steun mij bij 't dalen van mijn nacht, / Alleen met U is 't sterven zacht.

4 Verzachte Uw troost der armen nood, / Hun pijn, hun kommer, ziekte en dood; / Geef Gij hun hart, als 't hijgt naar rust, / Te droomen van de levenskust.

5 En wekt mij hier de zon niet meer, / Geef mij dan U te zien, o Heer, / U volgend, waar Uw sabbatsvreugd / Als eeuw'ge rust de ziel verheugt.

Fil. 4 : 6 ; 1 Thess. 5 : 18

495

Wijze : Weer zijn zes dagen werks
verricht, No. 374

1 Mijn God, hoe grensloos, zonder maat, / Vermeerdert Gij mij dankenstof, / Die, wat ik poog, mijn dank en lof / Oneindiglijk te boven gaat.

2 Mij Uwe minste gunst onwaard, / Hebt Gij, als ware ik U een kind, / Waarin Uw ziel behagen vindt, / In liefd' Uw vadersnaam verklaard.

3 Ook baart in 't donker van den nacht / Mijn hulp'loosheid mij angst noch schrik; / Ik weet het, wat Uw raad beschik', / Mijn Vader waant, houdt voor mij wacht.

4 Zij dan mijn leven meer en meer / Als offer ook U toegewijd, / En in zijn arbeid, kruis en strijd / Een danktoon, al Uw trouw ter eer.

Ps. 4; 2 Petr. 3:9—13

496

PHILIP PHILLIPS

1. Een we - ten hei - lig zoet Maakt de a - vond mij ten feest; 'k Een dichter weêr bij 't
2. Na - der bij 't hei - lig - dom Aan wo - nin - gen zoo rijk, Waar ik mijn Heer aan -
3. Na - der bij 't gaan naar huis Brengt ie - der dag mij uu; Na - der bij mijn te -

Koor.

va - der - huis Dan nog ik ben ge - weest.
schouwen zal, Na - bij Hem eeu - wig - lijk. Na - der bij huis, Na - der bij huis
huis omhoog, En na - der, Heer, bij U

Brengt mij ie - de - re dag - reis nu, En dich - ter, Heer, bij U.

Ps. 121:5—8

497

LOWELL MASON

1. De dag is heen - ge - gaan En de a - vond - scheem'ring daar,

En nu, zie trou - we God ons aan; Hoor u - wer kind' - ren schaar.

2 Wees met ons in den nacht, / Behoed ons in gevaar, / En maak aan 't hart, dat
U verwacht, / Uw heilsbeloften waar.

3 Brengt ook voor ons weêr 't licht / Een nieuwen morgenstond, / Op U zij 't eerst
ons oog gericht / Tot trouw aan Uw verbond.

4 Sta tot het eind ons bij; / Op U is onze hoop, / En in Uw kracht volbrengen
wij / Tot zegepraal den loop.

Ps. 127:1; Luk. 10:5
Spreuk. 15:6; Hand. 16:31
Kol. 3:15—24

498

1 { Welzalg 't huis, waar Gij zijt opgenomen, Heer Jezus Christus, echte zielenvriend!
Waar Gij van al de gasten die er komen, Het meest gevierd, het ijv' rigst wordt gediend. }

Waargroot en klein U in het hart dragen Waarelkop U blijmoedig d'oogenslaat.

Waar aller lippen Uw be - ve - len vragen, En ieder op Uw wenk dienstvaardig staat!

2 Welzalg, waar Uw liefde, Heer! de band is, / Die 't hart van man en vrouw
omstrengeld houdt; / Waar beider ziel op 't innigste verwant is, / Wijl beider hoop
is op één grond gebouwd; / Waar beider hart getrouw U aan blijft hangen, / In
vreugd en leed, in blijdschap en in pijn; / Waar 't beider lust is, beider zielsverlangen, /
In eeuwigheid Uw eigendom te zijn!

3 Welzalg 't huis, waar men de huwlijktspanden / Met biddend hart U, Heer! in
d'armen draagt, / En van Uw mild' en zegenende handen / Voor 't kinderhoofd reeds
vroeg een zegen vraagt! / Waar zij zich graag rondom Uw schoot verzaâmlen / En
hustren wat Uw liefdestem verkondt; / Waar zij reeds vroeg het loflied leeren
staâmlen, / Dat U verheerlijkt uit hun kindermond.

4 Welzalg 't huis, waar U de dienstb'ren eeren, / En, wetend dat Uw oog hen
gadeslaat, / Uw arbeid doen in d'arbeid hunner heeren, / Uw naam ter eer en met
een blij gelaat; / Waar z'als Uw dienaars en Uw huisgenooten, / Tot elken dienst
vrijwillig zijn bereid, / Hun plicht vervullen, ijvrig, onverdroten, / En trouw tot in de
minste kleinigheid!

5 Welzalg 't huis, waar iedre vreugd gedeeld wordt / Door U, wiens bijzijn elke
vreugde wijdt; / Welzalg 't huis waar iedre wond geheeld wordt / Door U, Heer, die
er Arts en Trooster zijt! / Is eindelijk dan het dagwerk afgelopen. / Verlaat dan elk
de kleine vreemdtingskluis, / Dan sluit Uw hand de poorte voor hen open / Van 't
groot en heerlijk, eeuwig Vaderhuis.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

KOORLIEDEREN

„Alles wat adem heeft, love den Heere. Halleluja!”

Psalm 150: 6

Matth. 20: 6—8; 9: 37—38

499

1. Zijt gij be - reid tot s'Hee - ren werk, Wilt gij
2. Hoort gij dan niet des Hee - ren stem? Hoe lang
3. Hoe ruw en steil het pad ook zij, De leus

nu naar zijn ak - ker gaan? Nog is het tijd, dus toon u
nog wilt gij le - dig staan? Als Hij ge - biedt, ge - hoor - zaam
blijft steeds: „Met God voor - aan!” Des Hee - ren heil en heer - schap -

sterk, En blijft niet lan - ger le - dig slaan.
hem, En grijpt het werk met ij - ver aan.
pij, Geeft moed ons voor - waarts nu te gaan.
niet le - dig staan.
met ij - ver aan.
voorwaarts te gaan.

KOORLIEDEREN

499

Kom in den wijn - gaard, toef niet meer, Doe wat des Hel - lands
Zie hoe de zon ter - kim - me daalt, Wie nu nog bij het
Wij dra - gen blij Gods vaan - del - voort, En rus - ten niet tot -

roem ver - meer En werk met blijd - schap tot Zijn eer;
wer - ken draaft, Voor - ze - ker dan geen loon be - haalt;
dat Zijn woord Ver - kon - digd is in Zuid en Noord;

Doe wat des Hei - lands roem ver - meer En werk met blijdschap tot Zijn eer.
Wie nu nog bij het wer - ken draaft, Voor - ze - ker dan geen loon be - haalt.
Wij rus - ten niet tot - dat Zijn woord Ver - kondigd is in Zuid en Noord

Koor
1 - 3 Kom toch, kom toch, blijft niet werkloos staan.
Kom toch, broe - der, kom toch, zus - ter, blijft niet werkloos staan, niet werkloos staan

Laat ons vro - lijk aan den ar - beid gaan!
Laat ons vro - lijk, laat ons vro - lijk aan den ar - beid gaan!

1 Kor. 2:9

500

F. E. BELDEN

1. Komt, zie - gen we een lied van den lust - bof, Dien nooit nog een oog heeft aanschouwd,
2. Komt, zie - gen we een lied van de wo - ning, Waar Je - zus ons plaats heeft be - reid.
3. Daar zien wij voor een - wig den Ko - ning, Die Go - de tot pries - ters ons kocht,

Een lied van de hei - li - ge gods - stad, Met stra - ten van 't zuiv - er - ste goud.
Waar eng' - len als broe - ders ons groe - ten En stoor - loos ge - nie - ten ons beidt.
Die, ster - vend op 't kruis voor ons zon - daars. De zonde en den dood o - ver - mocht.

Daar murmen de zil - ve - ren stroom - men Hun toon - val bij 't juub' - len - de lied,
Onschenkt daar weér de boom des le -vens Zijn le - ven ver - nieu - wen - de vrucht,
't Hem zien maakt den he - mel te be - mel, Tot huis ou - zes Va - ders ons weér,

Waar 't eng' - len - koor psal - mend in beurt - zang Zijn hul - de Je - ho - va biedt.
En klinkt het tri - umf - lied der zaal' - gen Door 't wulfsel der bel - d' re lucht.
Daar jul - chen met eng' - len en se - rats Wij een - wig Zijn naam ter eer.

Zelfs 't Schriftwoord zegt d' helft niet aan, . . . Zelfs 't Schriftwoord zegt d' helft niet aan, . . .
d' helft niet aan, d' helft niet aan.

Der won - d' ren van de heil' - ge gods - stad, Waar - in baast wij bin - nen - gaan.

Matth. 27; Jes. 53:3-10

501

1. Als 'k be - denk, hoe mijn Hei - land stierf aan 't kruis, Als 'k be -
2. Als 'k be - denk, hoe z' Hem sloe - gen in 't ge - laat, Als 'k be -
3. Als 'k be - denk, hoe z' Hem na - gel - den aan 't hout, Als 'k be -
4. Als 'k be - denk, hoe z' Hem wonden met een speer, Als 'k be -
5. Als 'k be - denk, dat 't voor mij was, dat Hij leed, Als 'k be -

1. denk, hoe mijn Heiland stierf aan 't kruis,
2. denk, hoe z' Hem sloegen in 't ge - laat,
3. denk, hoe z' Hem na - gel - den aan 't hout,
4. denk, hoe z' Hem wonden met een speer,
5. denk, dat 't voor mij was, dat Hij leed,

1-5.0 O, Heer! dan

kan het mij doen be - ven, be - ven, kan het mij doen

ven
be - ven,
Als 'k be - denk, hoe mijn Hei - land stierf aan 't kruis.
Als 'k be - denk, hoe z' Hem sloe - gen in 't ge - laat.
Als 'k be - denk, hoe z' Hem na - gel - den aan 't hout.
Als 'k be - denk, hoe z' Hem wonden met een speer.
Als 'k be - denk, dat 't voor mij was dat Hij leed.

Ps. 98 : 6 ; Jes. 58 : 1
Joël 2 : 1 ; Rom. 13 : 12

504

F. E. BELDEN

Blaas de ba-zuin, o gij wach-ters, op den berg mij-ner hei-lig-heid; Blaas de ba-zui-ne, en

roept op den berg mij-ner hei-lig-heid. Laat al 's aardrijks in-wo-ners be-ren,—

cres. De dag des Hee-ren is zeer na-bij, Do dag des Hee-ren is zeer na-bij.

Waakt op! waakt op! waakt op! waakt op! Blaas de ba-zui-ne in Zi-on; Waakt op! waakt op! waakt op! waakt op!

Choraal. Blaas de ba-zui-ne en maakt luid ge-klank! Scheurt uw bart en niet uw klee-dren;

a tempo cres. Keert u tot den Heer. Haast u, haast u, haast u, haast u! Haast u en blaas de ba-zuin!

Jes. 62 : 6—7 ; 52 : 6—12

505

I. B. WOODBURY

mp 'k heb Mijeen wacht op uw muur ge-steld, o Je-ru-za-lem! die den ganachen dag en *cres.*

nacht niet zwij-gen. Gaat heen, gaat heen, gaat door de poor-ten, Gaat,

m gaat en be-reidt voor de volken ge-elech-te we-ge! Ver-hoogt, ver-hoogt een' baan; *cres.*

ruimt de stee-nen weg, ruimt de stee-nen weg! Heft ee-ne ba-ner, heft ee-ne ba-ner,

p heft ee-ne ba-ner om hoog voor het volk! Hal-le-lu-jal! Hal-le-

m lu-jal Hal-le-lu-jal! A-men! Hal-le-lu-jal! Hal-le-lu-jal *cres.*

Hal-le-lu-jal A-men! A-men! A-men! A-men! A-men!

506

Ps. 130:6

J. H. ANDERSON

1. 'k Beid hier wach - tend tot de scha - dw Nog wat bree - der plaats be - slaat, Tot het
2. Als de wach - ters op den mor - gen, Beidt mijn ziel den vreug - de - stond, Die mij't

laat - ste zen - de-gloe - en In den sche - mer on - der - gaat. Wach - tend tot de nacht voor -
een - wig mor - gen - da - gen 'k Ko - men van den Heer ver - kondt. Al mijn strijd is dan door -

bij is, En de zil - vren mor - gen - ater, Als de bo - de van den mor - gen, Fluistert:
ste - den, En mijn laat - ste traan ge - stort, Als die dag daagt in het Oos - ten En't voor

Koor.
" 't Zon - licht is niet ver." En do zil - . . . vren mor - gen - ater, . . . Voor - bood
oen - wig mor - gen wordt, En do zil - . . . vren mor - gen - ater,

van . . . den da - ge - raad, Op - gaat in . . . het nacht - lijk
Voor - bood van den da - ge - raad, Op - gaat in het nacht - lijk

duis - ter, Fluistert 't zon - licht is niet ver; Als de
duis - ter, Fluistert 't zon - licht is niet ver, licht is niet ver;

bo - de van den mor - gen Fluistert: " 't Zon - licht is niet ver" (licht is niet ver)
Als de bo - de van den mor - gen, Fluistert " 't Zon licht is niet ver."

Ps. 37:37

507

VOOR MANNENKOOR

GROBE

mf
1 Al - les maar met God ge - daan! Kin - der - lijk op Hem ver - trou - wen,
2 Al - les maar met God ge - daan! Die zich Hem tot Leids - man kie - zen,
3 Al - les maar met God ge - daan! Die u moed en kracht zal schen - ken.

mf
Nooit op ei - gen krach - ten bou - wen. Dat be - hoedt voor trots en waan.
Zul - len nim - mer 't doel ver - lie - zen. Daar zij in Zijn we - gen gaan.
Om voort - du - rend te be - den - ken: Steeds uw werk met God ge - daan.

Al - les dan met God ge - daan. Al - les dan met God ge - daan.
Vang het im - mer met Hem aan. Vang het im - mer met Hem aan!
Vang het im - mer met Hem aan. Vang het im - mer met Hem aan!

Matth. 5: 10—12; Joh. 16: 3

508

LIED VAN JOHANNES HUSS

C. H. A. MALAN

1. Heer, Zoon van God, ter wil - le van uw Woord Lig ik ge - boeid In on - der -
 2. Wat was 't, dat hen zoo woest ver - grimmen deed, Wat maakte hen tot onrecht
 3. Mijn mond be - leed, tot Gij, den zon - daer goed, Mij hebt ver - lost door 't plengen
 4. Zoo draag voor U, mijn red - der en mijn vorst, Ge - fol - tend staag door hon - ger
 5. Met U ver - eend en lijdend naar uw raad, Beid, Heer, ik stil' t vol ein - den

aard - seken oord; Uw haat - ren zijn 't, die blind van woe - de,
 zoo ge - reed? Uw lief - de, die mij dringt tot spre - ken,
 van uw bloed; 't is uw ont - fer miend za - lig - na - ken,
 en door dorst, lu 't don - kerst ker - ker hol be - gra - ven,
 van hun haat, Ge - heel ge - wil - lig om mijn le - ven,

Om strijd mij mar - tel - den ten bloe - de; Maar 'k vond dat kruis, ge -
 Is 't, die zij aan uw dienst knecht wre - ken. Maar 'k vond dat kruis, ge -
 Dat te - gen mij hun wrok doet bla - ken; Maar 'k vond dat kruis, ge -
 Ik smaadheid om uw trouw te sta - ven. En 'k noem dat kruis, ge -
 Voor U der vlam - men prijs te ge - ven, Want neen het is geen

torscht uw naam ter eer, Geen lij - den, neen, ge - na - de, trou - we Heer!
 torscht uw naam ter eer, Geen lij - den, neen, ge - na - de, trou - we Heer.
 torscht uw naam ter eer, Geen lij - den, neen, ge - na - de, trou - we Heer.
 torscht uw naam ter eer, Geen lij - den, maar, ge - na - de, trou - we Heer.
 ster - ven, trouwe Heer, Te ster - ven, maar, als mar - taar U ter eer.

Openb. 21: 2—3

509

MENDELSSOHN BARTHOLODY

1. Je - ru - za - lem, gij Gods - stad, Voor 's Hee - ren volk be - reid, Wie

Hoe
 maalt ooit van uw huis - ter De vol - le heer - lijk - heid; Hoe zou ons

zon ons hart hier ken - nen
 hart hier ken - nen De groot - heid van uw heil, Een
 Hoe zou ons hart hier ken - nen

lief - de zon - der gren - zen, Een blijd - schap zon - der peil; Een
 gren - - - zen, Een lief - de zon - der
 Een blijd - schap zon - - - der peil.

lief - de zon - der gren - zen, Een blijd - - - - schap zon - der peil.
 gren - - - - zen, Een blijd - schap zon - - - der peil.

2 O land van licht en vrede, / Waar mij ook Jezus wacht, / O stad en huis mijns
 Konings, / Waarnaar mijn ziele smacht; / Heer Jezus, hoor mijn pleiten, / En zij Uw
 Geest mij pand, / Dat G' eens ook mij zult brengen / Bij U in 't Vaderland.

Mark. 2:2 en 12

510

Opgewekt

O land, dat eens de Heer be - trad, Uw heu'len.

rij, uw vriend'lijk meer, Wekt in ons op het lief'lijk
Uw heu'len rij, uw vriend'lijk meer, Wekt in ons op

beeld. Koor
bet lief'lijk beeld Van 's Vaders Zoon, der menschen Heer Gezegend land — Gezegend
Gezegend land.

land. Uw dre.ven zijn ons heil'ge grond. Om Hem. Die
Ge. zegend land, Uw dre.ven zijn ons heil'ge grond.

eens — daar woonplaats vond, — En vre. de Gods ons heeft ver. kond.

2. Uw zily'ren vloed droeg eens den Heer, — Den zondaarsvriend, Wiens liefdemaacht Den Vader toonde, en 't schuldig kind — Aan 't hart Zijns Vaders wederbracht.
3. Galilea, nooit taant uw beeld — In 't dankbaar hart van Gods gemeent; Zoolang de zon uw heu'len rij — En 't vriend'lijk meer haar glans verleent.

Ps. 77:17 20; Matth. 8:23—27

511

Met gevoel

1. Hoor, het don.dert! Zie, wat bank zet daar in 't west Zich zwart en
D.C. Dren - ke - lin - gen op de rots der zon. de, Dren - ke - lin - gen,

dree. vig vast? 't Zijn de wol. ken, drie. gend saam ge. perst, En wet
bij. na dood; Roei de reddings. boot des e. van. ge. lies En

Koor.
vuur en storm be. last. Kom tot redding! kom tot redding! Fel! er dreigt d'or
brenghen uit den nood. Einde.

Da Capo
kaan; Kom tot redding! kom tot redding! Red ze, of zij ver. gaan.

2. Hoor de stormwind, — Hoe hij raast! de nacht is zwart, — Het schip jaagt pijsnel voort. Bange schrik vervult des sloop' lings hart, — Dat den Heer nog niet behoort.
3. Zie, een rots! — Hoe rijt ze daar, zoo hoog en zwart, — Een donker, gapend graf — Wacht een elk en perst aan 's zondaars hart — Wilde vreezekreten af.
4. Zie, o ziel — Een licht gaat wieg' lend langs de baar, — Wat kreet strijdt met den vloed? Hoor, houd moed! de reddingsboot is daar, — Ja, zij komen, moed, houd moed!
5. Klaag, o zondaar, — Klaag aan Jezus slechts uw nood, — Wees in Zijn trouw gerust; Want Zijn liefd' is onze reddingsboot, — Die ons brengt tot veil' ge kust.

512

Liefelijk

Wil den le .vens
Angstig hoop ik

1. Je . zus, Hei . land mij . ner zie . le, Wil den le . vens . weg
2. An . d're, toe . vlucht kan 'k niet vin . den, Ang . stig hoop ik al

weg met mij gaan, Daar de waat'ren
leen op U; Laat mij niet ver .

met mij — gaan, Daar de waa . t'ren hoo . ger
leen op — U; Laat mij niet ver . geefs toech

Wil den weg — met mij gaan, Daar de waat'ren
Angstig al . leen op U. Laat mij niet ver .

ko men, En 'k ge . vaar loop te ver . gaan Help mij de . kampen de
smee ken, Red mij, Hei . land, red mij nu! Laat nu Uw oog . en mij

hoo . ger ko . men,
geefstochtsmeeken,

ein digd, tot vol . ein digd is mijn loop
vleug'len, U . we vleug'len dek . ken mij,

le . vens stor . men, Tot vol . ein . digd is mijn loop.
vriend'lijk vol . gen, U . we vluog' . len dek . ken mij,

Nie . mand an . ders kan mij hel . pen, Gij al . leen zijt al mijn hoop
Tot ik vei . lig in de ha . ven Van de eeuw' . go rus . te zij.

(De Nederlandsche tekst overgenomen uit den Zangbundel van Joh de Heer)

Matth. 8 : 25

513

W. F. BRADSHAW

1. Je . zus, toe . slucht mij . ner ziel, Dek Gij met uw vleug'len mij,
2. Ach, maar sied ik schuilplaat's Heer, lo dra bang ge . klom . men nood,
3. Leef ik in uw beil' . ge zorg, Galm zal mij het bar . te slaan,

1. Je . zus, toe . slucht mij . ner ziel, Dek Gij met uw vleug'len mij,
2. Ach, maar sied ik schuilplaat's Heer, lo dra bang ge . klom . men nood,
3. Leef ik in uw beil' . ge zorg, Galm zal mij het bar . te slaan,

Als de stormwind buld'rend loeit, Voor het dreigend nood . ge . lij; Wil mij
Als Gij aan uw lief . d'rijk bart Wij geen rust en wijk . plaats brodt' Al mijn
Schoon de stormwind lui . der loeit, En de gol . ren boog . ren gaan. Je . zus,

Als de stormwind buld'rend loeit, Voor het dreigend nood . ge . lij; Wil mij
Als Gij aan uw lief . d'rijk bart Wij geen rust en wijk . plaats brodt' Al mijn
Schoon de stormwind lui . der loeit, En de gol . ren boog . ren gaan. Je . zus,

bergen aan uw borst, Schenk daar aan mijn barte rust, Tot weer 't oog bij kal . mer lucht
hoop is op uw trouw; Heer, uw woord is mij genoeg; 'k Weet wie op het boot der schaad'
toeslucht mij . ner ziel, Dek Gij met uw vleug'len mij, 'k Weet U dan voor d' uitkomst daak,

ber . gen aan uw borst, Schenk daar aan mijn bar . te rust, Tot weer 't oog bij kalmer lucht

Zien mag op Gods veil . ge kust, Tot weer 't oog bij kalmer lucht Zien mag op Gods veil . ge kust.
Wil . lig ook mijn zonda droeg, 'k Weet wie op het boot der schaad' Willig ook mijn zonda droeg.
Als het noodweer is voor . bij, 'k Weet U dan voor d' uitkomst daak, Als het noodweer is voor . bij.

Zien mag op Gods veil . ge kust, Tot weer 't oog bij kalmer lucht Zien mag op Gods veil . ge kust.

Luk. 15: 4—7

514

F. G. Selden

1 Het zon - ne-licht wordt duis - ter, De a - vondscheem ring zwelt:
 2 Ik tel mijn trou - we lamm' - ren, Zoo spreekt de her - der zacht,
 3 Doch wat moet hij er - va - ren, Hij telt, ver-gist hij zich?
 4 Hij klimt op stei - le klip - pen, Van zweet en dauw door-drenkt.

Dra ligt in nacht'lijk duis - ter Weer bosch en beemd en veld,
 Zal mo - ver hen er - bar - men, Hen hoe - den dag en nacht,
 Hoe - wel ter honderd wa - ren, Slechts neeg - en ne - gen - tig,
 En luid klinkt van zijn lip - pen: Komt tot wien rust u schenkt!

En moei - zaam drijft de her - der Zijn scha - pen voort ter rust,
 En mocht er een ver - dwa - len, la, ver - re gaan van huis;
 En zon - der ee - nig dra - len, De trou - we her - der spoedt
 Zoo roept met bloe - dend har - te Ons je - zus tot Zijn vree:

Leidt hen voor - zich - tig ver - der En telt of één ook mist,
 Ik ga het aan-stonds ha - len En breng het vei - lig thuis,
 Zich voort langs berg en da - len, Zijn schaap - je te - ge - moet,
 Vliedt toch de weg der smar - te Volgt Mij - gaat met Mij meel!

Leidt hen voor - zich - tig ver - der En telt of één ook mist,
 Ik ga het aan-stonds ha - len En breng het vei - lig thuis,
 Zich voort langs berg en da - len Zijn schaap - je te - ge - moet,
 Vliedt toch de weg der smar - te Volgt Mij - gaat met Mij meel!

Koor

Zijt zie - len gij in 't duister nog, Ver van den Heer, In 'avijandsmacht?

Uw Heiland zoekt u he den nog, Hij biedt u hulp door Zijnekracht,

Uw goe - de Her - der noo - digt u Dat gij u hulp loos tot Hem richt,

cresc. *dim.*
 Komt, aar - zelt dan niet lan - ger nu, Be - geeft u tot Zijn licht!

1 Petrus 5: 1—4
Joh. 17: 17—24

515

Wijze: Welzalg 't huis, waar Gij
zijt opgenomen, No. 498

BEMOEDIGING VOOR ARBEIDERS IN 's-HEEREN WIJNGAARD

1 Zoo ga dan heen, ga heen in 's Heeren name / En grijp uw werk met blijdschap moedig aan! / Uw Vader zelf heeft u het werk gegeven, / En wat God doet, dat is steeds wel gedaan! / Zoo ga dan heen, strooi liefde in de voren, / En zaai uw zaad voor tijd en eeuwigheid, / Want God de Heer zal zulk een werk steeds zeeg'nen, / Het bloeit en rijpt voor d'eeuw'ge heerlijkheid.

2 Zoo ga dan heen, ga heen in Jezus' liefde, / Want Zijn genâ zal altijd met u zijn; / En zijn de doornen veel op uwe wegen, / Zoo spreek: O Heer, laat mij verwinnaar zijn! / Zoo ga dan heen en laat uw licht steeds schijnen, / Der waarheid licht maakt hart en ziele rein, / Dan zal voor u het heerlijk woord eens gelden: / Waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn!

3 Zoo ga dan heen, ga heen in 's Heeren vrede, / Een willig werktuig van Zijn Majesteit; / Als trouwe dienaar van den Vorst des Hemels, / Die zelf meêgaat tot aan het eind' der tijd. / Zoo ga dan heen, verzorg en plant steeds verder, / God geeft den zaden regen en gedij'n; / En moet gij lang soms op de vrucht wel wachten, / Dan roept Gods Woord: gij moet geduldig zijn!

4 Zoo ga dan heen, ga met des Heeren zegen! / Waar God is, daar gaat alles recht zijn gang. / God zeeg'ne uw beginnen en voleinden, / En zeeg'ne daaglijksch u, uw leven laag! / Als dan de held're Morgenster komt schijnen, / Der trouwe christ'nen hoogste zaligheid, / Dan wordt ook u en allen die gij liefhebt, / Een eeuwig loon daar boven toebereid.

Efez. 4. 15—16
Joh. 13: 35

516

Wijze: Hoor tienduizend harpe-
naren, No. 17

OP HUISHOUDBLIJKE VERGADERINGEN EN CONFERENTIES, EN ALS WELDADIGHEIDSLIED TE ZINGEN

1 Hart aan hart en één in Jezus, / Welk een heerlijk' liefdeband, / Want wij hebben ons aan Jezus / Wel geheel en al verpand. / Hij ons Hoofd, wij Zijne leden, / Hij ons Licht, wij wederschijn, / Hij de Meester, wij Zijn dienaars, / Zoo slechts kan de éénheid zijn.

2 Met een heilig zielsverlangen, / Brandend als der liefde gloed, / Zoo heeft Jezus ons omvangen, / En geplengd Zijn dierbaar bloed. / O, zoo willen wij het wagen, / Ziend' op Jezus onzen Heer, / En elkanders lasten dragen, / Liefde oef'nen meer en meer.

3 Liefde is het beeld der reinheid, / En spruit uit den hemel voort. / Liefde is de band der éénheid, / Ons verkond door Jezus' Woord. / Heer, ontvlam dan in ons allen / Uwer liefde wederschijn, / Dan zal wijd en zijd weêrhallen: / Dat wij Uw discip'len zijn.

517

Tekst: C. Dingemanse

WM. J. KIRKPATRICK

1. Een dier - ba - re Hei - land is Je - zus, mijn Heer, Een dier - ba - re
2. Een dier - ba - re Hei - land is Je - zus, mijn Heer, Hij deelt al mijn
3. Zijn he - mel - se ze - gen ver - rijk el - ke stond; In Hem rust mijn
4. En als ik hier - bo - ven in 't smet - te - loos kleed Mijn Je - zus, mijn

Hei - land voor mij. Zijn rots is mijn schuilplaats in 't zwaar noodgetij; Daar
zorg en verdriet: Hij biedt mij Zijn hulp, daarom wan - kel ik niet; Zijn
le - ven en lot. Ik zing vol ver - voe - ring, tot e - re van God: „Dat
Hei - land, be - groet, Dan roem ik met al - len die 'k daar dan ontmoet, Dat

Koor

vlij ik mij rus - tig ter - neer.
kracht schraagt mij da - ge - lijks meer.
Gij in Uw lief - de mij vondt! Zijn rots is mijn schuilplaats bij dreigend gevaar.
Je - zus het al voor ons deed.

Een burcht ook al steigt steeds de vloed. Zijn lefd' is mijn schuilplaats, zo veilig en goed:

Zijn hand o - ver - scha - duwt mij daar, Zijn hand o - ver - scha - duwt mij daar.

Het Schotsche Opwekkingslied

1. Welk een om-keer heeft God in mijn le-ven ge-wrocht, Sinds

Je-zus nu woont in mijn hart; Er is vrede in mijn ziel, waar'kzoo

langreeds naar zocht, Sinds Je-zus nu woont in mijn hart.

Koor. in mijn hart,
Sinds Je-zus nu woont, nu woont in mijn hart, Sinds

in mijn hart,
Je-zus nu woont, nu woont in mijn hart, Is mijn blijd-schap en vree als de

gol-ven der zee, Sinds Je-zus nu woont in mijn hart.

J. de H.

2. 'k Ben niet langer een zwerf'ling; 'k vond rust voor mijn voet, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart; / Al mijn schuld is verzoend, 'k ben gewassen in 't bloed, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart.

Koor:

3. In de hoop op Zijn komst ligt mijn anker nu vast, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart; / En geen twijfel drukt langer mijn ziel als een last, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart.

Koor:

4. 'k Ben verzekerd, aan 't eind wacht m'een kroon na de strijd, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart; / 'k Reis nu blij naar de Stad, die door God is bereid, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart.

Koor:

Opgewekt

1. Er ko-men stroom-en van ze-gen, Dat heeft Gods woord ons be-
2. Er ko-men stroom-en van ze-gen, Heer-lijk, ver-kwik-kend zal
3. Er ko-men stroom-en van ze-gen, Zend ons dien Heil-stroom nu

- loofd; Stroom-en, ver-kwik-kend als re-gen, Vloei-en tot elk die ge-
'teijn; Op de val-lei-en en ber-gen, Zal er nieuw le-ven dan
neer! Geef ons die groot-te ver-kwik-king, Geef z'ons voort-du-read, o

Koor. Stroom-en van
- looft, zijn.
Heer.) Stroom-en, stroom-en van ze-gen, Ko-men als plas-re-gens neer

Nu val-len drup-p'len reeds ne-der, Zend ons die stroom-en, o Heer.

A. H. A.

A. H. ACKLEY

1. Als ver-dwij-nen zal de duis-ter-nis der nacht Is er blijdschap in mijn
 2. Hoort gij hoe de vo-gels zin-gen het re-frein. Er is blijdschap in mijn
 3. Je-zus maakt de aard tot pa-ra-dijs voor mij: Er is blijdschap in mijn
 4. Vreug-de is er nu, en ook voor al-le tijd Er is blijdschap in mijn

hart. En de zon der nieu-we dag ons te-gen lacht, Is er
 hart. Ik weet dit zal d'aanvang van de dag weer zijn Er is
 hart. El-ke plicht ge-daan in lief-de maakt mij blij, Er is
 hart. Zoo zal 'k zin-gen 't nieuwe lied in eeu-wig-heid, Er is

Koor

blijd-schap in mijn hart. Er is blijdschap, er is blijdschap in mijn hart,
 in mijn hart.

Je-zus geeft ons vreug-de en ver-drijft de smart, Vrool'ker lied'ren zing ik
 verdrijft de smart.

nu, want 'k behoer ge-heel aan U, Er is blijdschap, er is blijdschap in mijn hart,

1. Als 't ba-zuin-ge-schal des Hee-ren klinkt en
 2. Als 't ba-zuin-ge-schal des Hee-ren roept: „Gij
 3. Als 't ba-zuin-ge-schal des Hee-ren al Zijn

Je-zus'komst is daar, Als de stem van den Ar-chan-gel klinkt in
 doo-den! komt, ont-waakt! Schudt het stof af, kleedt u met d'on-sterf-lijk
 kin-d'ren op deez'aard, Die nog le-ven, in een punt des tijds om-

'trond, En de lucht ver-vuld is met 't ge-zang der heil' ge Eng-len
 heid! Als de we-reld han-den-wringend ha-ro wan-hoops kre-ten
 kleedt, En Hij al-len, die in Chris-tus zijn, voor eeu-wig thuis ver-

Koor

schaar, Sid-dert gansch de schep-ping in die heil' ge stond
 slaakt, Ben ik dan, om Hem te vol-gen, gansch be reid? Als 't ba-
 gaart, Broe-der, zus-ter, zijn wij voor die stond ge reed?

zuin ————— ge-schal des Hee-ren, Als 't ba-

Als 't ba-zuin ge-schal des Hee-ren wordt ge-hoord,

zuin — ge.schal des Hee — ren, Als 'tba. zuin —

Als 'tba. zuin . ge.schal des Hee . ren wordt ge.hoord, Als 'tba.

— ge.schal des Hee . ren Wordt gehoord, zijt gij dan voor Zijn komst be . reid?

zuin .

522

Marschduet

1. Als trouwe oogstliên gaan wij voort, Enzaam'len 'tgraan van oord tot
2. Wij zaam'len im-mer moe-dig voort, Gedach-tig aan des Mees-ters
3. Merk, hoe de tijd daar he-nen vliedt; Het oog-sten is wel-dra ge-

oord. Langs berg en dal gaan wij ver-blijd En oog-sten
woord: Weest steeds ge-trouw en al-tijd waar, Want oogst-liên
schied. Kom, leen den ar-beid ook uw hand, Uw loon wacht

vruchtvoord'eeuwig-heid. Wij zin-gen steeds tot Je-zus' eer, Van'toogstveld
zijn er wei-nig maar. Aanschouw het wui-vend ko-ren-vel-d, Dat nei-gend
u in't Va-der-landt Waar-om toch zoudt gij le-dig staan Wijl d'u ren

toch is Hij de Heer; Hij was het, Die dit heil ver-wierf, Daar Hij als
u Godsgrootheid meldt, En hoordes Hee-ren stem tot u: Ga wer-ken
snel daar he-nen gaan? Kom, sla dan meê den sik-kel aan, Breng in de

Koor:

tar-we-graân eens stierf. }
op Mijn ak-ker nu. } Spoed U naar het oogst-vel-d heen,
schuur het goud-geel graan.

Want de Mees-ter roept u; Werk is er voor ie-dereen, Haast u, d'a-vond

valt nu. Spoe-dig ijlt de tijd voor-bij. D'oogst-tijd komt voor

u en mij, Voorwaarts, voorwaarts in des Hee-ren naam.

J. N

mf
1 Als de ran-ken aan den Wijn-stok, Zijn w'aan U ver-bon-den, Heer; Gij geeft
pp
ons de heil-ge roe-ping, Vrucht te dra-gen tot Uw eer. In ons-zelf zijn wij on-
mf
mach-tig. Zonder U komt niets tot stand; Maar wij zul-len veel ver-mo-gen,
ritard. **KOOR Adagio**
Zoo we in U zijn in-ge-plant. Help mij, Heer, in U te blij-ven, Groei-end, wassend
f rit.
dag aan dag, Dat mijn le-ven U ter ee-re Rij-kevruch-ten dra-gen mag!

Dode en verdoerde ranken / Snijdt de grote Landman af, / En ze worden uit-geworpen, / In het vuur verbrand als kaf. / Zie, dit dringt mij tot de bede: / Heer, behoed mij voor de val, / Dat ik nimmer Uw gemeenschap / En Uw glimlach derven zal.

Alle rank, waaraan de Landman / Ziet, dat vruchten zijn gegroeid, / Wordt door, Hem met zorg en liefde, / Maar met vaste hand gesnoeid. / Heiland, wil zo ook mijn harte / Reinigen van led're smet; / Leer mij meer dan ooit te zoeken / Uw gemeenschap in 't gebed.

Met toestemming overgenomen uit de Liederenbundel van het Leger des Heils.

Zacht en innig. Dr. J. H. GUNNING JHzn.

1. Ga niet alleen door 't le-ven, Die last is u te zwaar. — Laet
2. Ga niet alleen; uw Ko-ning Wil komen in uw hart. — Ach,
3. O armen, droeven, blinden, De hoofden op-ge-richt! — Laet
4. Wat klaagt gij om een won-de, Dies slechts Erbarming sloeg? — Wat
5. Wel-za-lig, die 't er-va-ren, Dat Hij hun al-les is; — Dan
6. En dan, als't leed der aar-de Voor immer is ge - daan; — Als

Een u sterk-te ge-ven, Ga tot uw Mid-de-laar! Daar is zooveel te geef het Hem ter wo-ning, Hoe gylt Hij dan uw smart! Wie kan er tranen u door Je-zus vin-den, Zijn last is zacht en licht. Daar is zooveel te zucht gij om de zon - de, Die uw Verlos-ser droeg? Wat staat gij angstig, kennen ze in ge - va-ren Bezorgdheid noch ge-mis. Hij draagt dan in Zijn in des he-mels gaar-de Uw blijde voeten staan, Dan ziet g'in 't zalig

kla-gen, Daar is zooveel ge - ween — En zooveel leeds te dra-gen, Ga dro-gen Als Jezus? Immers geen! — Richt dan de treurende oogen Naar dra-gen, Daar is zooveel ge - ween. — Ach, wilt dan niet ver-tragen! Naar droe-vig, Als waart ge steeds al-leen? — Komt, gaat getroost, blijmoedig Naar armen Door allen nood hen heen; — Wie steunt op Zijn ont-fermen, Is Eden Slechts zaal'gen om u heen; — Dan prijst ge in eeuwig he-den Uw

niet al-leen! En zoo-veel leeds te dra-gen, Ga niet al - leen! Je-zus heen! Richt dan de treurende oo-gen Naar Je-zus — heen! Je-zus heen! Ach, wilt dan niet ver - tra-gen! Naar Je-zus — heen! Je-zus heen! Komt, gaat getroost, blij - moedig Naar Je-zus — heen! nooit al-leen! Wie steunt op Zijn ont-fer-men, Is nooit al - leen! Heer al-leen! Dan prijst ge in eeuwig - he - den Uw Heer al - leen!

DIT IS MIJN VREUGDE

Tekst: A. Vink-v. Amstel
Gosp. Mel. nr. 76.

1. 'kWeet het heel ze-ker, Jezus is mijn. O wat een ze-gen de Zij-
2. Welk een ge-na-de die Je-zus biedt. 'tBeu-wi-ge le-ven Hij geeft
3. He- mel-se ko-ren zon-gen verblijd. Toen ik door Je-zus van schuld

ne te zijn. Hij gaf Zijn le-ven voor mij aan 'tkruis en brengt mij
het om niet. 't Was door Zijn lij-den en door Zijn dood Dat Hij de
werd be-vrijd, En Hem aan-vaard' als Hei-land en vriend. Die mij be-

Koor

straks in Zijn Va-der- huis.
he- mel voor mij ont-sloot. Dit is mijn vreugde, 'kBen nu zo blij,
mint als Zijn dierbaar kind.

Je- zus mijn Hei- land Hij maakt mij vrij! Dit is mijn

vreug- de 'kBen nu zo blij Je- zus mijn Heiland Hij maakt mij vrij!

ZING HOSANNA !

Ned. tekst A. Vink-v. Amstel
A. Sevison.
Arr. The Csekys

Laat mijn lamp bran-dend zijn, hoor mij He- re,--- Laat mijn
Stel tot ze-- gen mij Heer, voor mijn naas-te,--- Stel tot
Geef mij lief- de tot red- den van zie-len,--- Geef mij

lamp bran-dend zijn steeds meer,--- Laat mijn lamp brandend zijn hoor mij
ze- gen mij meer en meer,--- Stel tot ze- gen mij Heer voor mijn
liefd' in mijn hart, o Heer,--- Geef mij lief- de tot red- den van

He- re,--- Om te schij-nen meer tot U- wen eer. ---
naas-te,--- En te spre-ken van Uw we- der-
zie-len,--- Dat zij die- nen U als hun- nen Heer. ---

Zing--- Zing--- Zing--- Zing---

Zing Ho-san-na Zing Ho-san-na Zing Ho-san-na voor Uw God en Heer

Zing--- Zing--- Zing--- Zing---

Zing Ho-san-na Zing Ho-san-na Zing Ho-san-na tot Gods eer.

Matig.

Ee . re zij God, Ee . ro zij God In den hoo . ge, In den

hoo . ge, In den hoo . gel Vre . de op aar . de,

Vre . de op aar . de, In de men . schen een wel . be . ha .

gen. Ee . re zij God in den hoo . ge, Ee . re zij

God in den hoo . ge. Vre . de op aar . de,

Vre . de op aar . de, Vre . de op aar . de, Vre . de op

aar . de, In de men . schen, in de men . schen een wel . be .

ha . gen, In de men . schen een wel . be . ha . gen, een wel . be .

ha . gen. Ee . re zij God, Ee . re zij God In den

hoo . ge, In den hoo . ge, In den hoo . gel Vre . de op aar . de,

Vre . de op aar . de, In de men . schen een wel . be . ha .

gen. A . men. A . men. A . men. A . men. A . men.

1. Daar is uit 's we relds duis. t're wol. ken Een licht der
2. Gij wilt met vre. de tot ons ko. men, Met vreed' en
3. Wat heil' een Kind is ons go. bo. ren, Een Zoon ge.
4. O Vre. de. vorst! Gij kunt ge. bie. den Den vreed' op

lich. ten op. ge. gaan. Komt tot zijn schijn. sel, al. le vol. ken!
vrij. heid, vreugd' en eer; Het juk is van den hals ge. no. men,
go. ven door Uw kracht; De heer. schap. pij zal Hem be. hoo. ren;
aard en in mijn ziel! Doe el. ken zon. daar tot U vlio. den;

En gij, mijn zie. lol bid het aan. Het komt de scha. du. wen be.
God lof wij zijn geen sla. von meer. De staf des drij. vers ligt ver.
Zijn last is licht, Zijn juk is zacht. Zijn naam is Won. der. baar; Zijn
Dat al wat a. demt voor U kniel! Dit zal de God des heils be.

schij. non, De zwar. te scha. duw van den dood; De nacht der
bro. ken, Aan wien ons hart zich had ver. kocht, En 'twa. pen.
da. den Zijn won. d' ren van go. naad' al. leen; Hij doet ons,
wer. ken; Hij zal den ze. tel, U be. reid, Met recht en

zen. de zal ver. dwij. ren. Ge. na. do spreid haar mor. gen. rood.
tuig in brand go. sto. ken Van hem, die on. ze zie. le zocht.
hoe met schuld be. ja. den, Ver. zoendvoor 'toog des Va. ders treën.
met ge. rich. te eter. ken: Hem, zij de lof in eeu. wig. heid.

Vroolijk.
mf

1. Daar ruischt langs de wol. ken een lief. lij. ke Naam, Die

he. mel en aar. de ver. ee. nigt te zaam. Geen naam is er

zoe. ter en be. ier voor 'hart, Hij bal. sent de won. den en

heelt al. lo. smart. Kent gij, kent gij dien Naam nog

niet? Dien naam draagt mijn Hei. land, mijn lust en mijn lied!

2. Dien Naam is naar waarheid mijn Jezus ook waard, / Want Hij kwam om zalig te maken op aard; / Zoo lief had Hij zondaars, dat Hij voor hen stierf. / Genade bij God door Zijn Zoenbloed verwierf. / Kent gij, kent gij dien Jezus niet, / Die, om ons te redden, den hemel verliet?

3. Eens buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof, / En d'Engelen zingen voortdurend Zijn lof. / O mochten w'om Jezus verheerlijkt eens staan, / Dan hieven wij juichend den jubeltoon aan: / Jezus, Jezus, Uw Naam zij d'eer, / Want Gij zijt der menschen en Engelen Heer!

1. O God, die droeg ons voor - ge - slacht in nacht en storm - ge -

bruis, be - wijs ook ons uw trouw en macht, wees eeu - wig ons te - huis!

2. Gevlucht naar Uwe vaste troon, / Vindt ieder schuil en schut, / Waar eeuwig hij beveiligd woon. / Verstoken in Uw hut.
3. Gij zijt, van vóór Gij zee en aard / Hebt door Uw woord bereid, / Altijd dezelfde die Gij waart, / De God der eenwigheid!
4. O God, die droeg ons voorgeslacht / In tegenspoed en kruis, / Wees ons een gids in storm en nacht, / En eeuwig ons tehuis!

531

1. Stil - le nacht, hei - li - ge nacht, Davids zoon, lang verwacht, Die mil - joe - nen eens
Werd ge - bo - ren in

za - li - gen zal, Hij, der schepselen Heer, Hij, der schep - se - Jen Heer.
Beth - le - hem's stal.

2. Hulp'loos Kind, heilig Kind, / Dat zo trouw zondaars mint, / Ook voor mij hebt G'U rijkdom ontzegd, / Werd G'in stro en in doeken gelegd, / Leer m'U danken daarvoor, / Leer m'U danken daarvoor.
3. Stille nacht, heilige nacht! / Heil en vree wordt gebracht, / Aan een wereld verloren in schuld, / Gods belofte wordt heerlijk vervuld, / Amen, Gode zij d'eer, / Amen, Gode zij d'eer.

1. Doe wat Gij wilt, Heer, Wat het ook zij! Gij zijt de
2. Doe wat Gij wilt, Heer, Leid mij tot U! Zoek en be -
3. Doe wat Gij wilt, Heer, Gij kent mijn hart, Moe en vol
4. Doe wat Gij wilt, Heer, Ook in dit uur, Ver - vul' Uw

Vor - mer, ik ben slechts klein, Kneed mij en maak mij
proef mij, Mees - ter, juist nu! Wit - ter dan sneeuw, Heer,
won - den, schrij - nend van smart. Groot en wel - da - dig
Geest mij met hei - lig vuur, Dat het voor ie - der

vol - gens Uw wil, Waar ik op wacht, Heer, rus - tig en stil.
was mij toch rein, Nu'k voor U neer - kniel, need 'rig en klein.
zijt Gij in macht, Red en ge - nees mij, Heer, door Uw kracht.
duid'lijk mag zijn: 'k Leef naar Uw voor - beeld, Hei - lig en rein.

Tekst: M. A. Alt

Met eerbied

1. Leer mij aan - bid - den Heer, Schenk mij ge - loof! 'kSteun gans
 2. Leer mij aan - bid - den Heer, Schenk mij ge - loof! Geef d'o-
 3. Leer mij aan - bid - den Heer, Schenk mij ge - loof! Je - zus,

al - leen op U, Schenk mij ge - loof!
 ver - win - ning mij, Schenk mij ge - loof!
 Gij komt wel - dra, Schenk mij ge - loof!

Ze - gen o Heer Uw kind, Dat het, gans trouw ge - zind
 Help mij een licht te zijn, Ne - d'rig, op - recht en rein
 O, dat Gij vrien - d'lijk dan, Mijn werk aan - schou - wen kan

Zie - len voor U ge - wint, Schenk mij ge - loof!
 Sterk mij, o Je - zus mijn, Schenk mij ge - loof!
 Geef mij ge - na - de dan, Schenk mij ge - loof!

INHOUD

Aanbiddend zien w' op U	361	De Bijbel, kostbaar meer dan goud	63
Aan het werk! aan het werk!	433	De dag, de groote dag breekt aan	193
Ach, blijf met Uw genade	363	De dag des oogstes naakt	434
Ach, Heere Jezus	261	De dag is heengegaan	497
Ai ziet! hoe goed, hoe lieflijk is 't	145	De groote Redder is nabij	417
Al rolt de zee en loeit de wind	166	De groote Schepper aller dingen	202
Alles maar met God gedaan	507	De Heer is mijn Herder	217
*Alles wat adem heeft	11	De Heer is mijn licht	248
Alles wel, alles wel	191	De Heer is nimmer van ons ver	229
Als Christus, de Heer, tot menschen	188	De Heer ontledigt eerst het hart	95
Als de Heiland, als de Heiland	474	De Heiland roept; gemeente hoor	320
Als de Zone Gods de eng'len	416	De herdenking van Uw lijden	119
Als ik het kruishout gadesla	48	De Koning komt, dus zij dit woord	326
Als 'k bedenk, hoe mijn Heiland	501	De Mei is gekomen	467
Als moede en mat van 't zwoegen	197	De tijd genaakt, dat Sions psalm	300
Als ons de eng'len welkom heeten	288	De Zijnen kent de Heere	257
Als op een wereldzee zwerven wij	215	Deed Gij naar recht	136
Als 't veldgebloemt, dat 's morgens	295	Der wereld zij genoeg, deez' aard	127
Als u uwe zonden smarten	74	Des aardrijks schoon	5
'k Beid hier wachtend	506	Des Heeren heil'ge Engel legert	211
Beveel den Heer uw wegen	280	'k Dien onder Jezus krijgsbanier	460
Bijbel, levensgids in 't duister	61	Dierbre Heer Jezus	16
Bijna bewogen door 't heilig woord	84	Dit boek is al mijn rijkdom	60
Blaast de bazuin, o gij wachters	504	Dit is de dag van heil'ge rust	389
Bleeker wordt de zonneglans	491	Doodslaap wacht ons niet	292
Bouw op God en wacht Zijn zegen	161	Door een blik op het kruis	109
Bouw, zondaar, op Gods Woord	406	'k Dorst niet naar aardse schatten	410
Boven waar de levensboomen	239	Dreigen u vaak stormen	163
Breek Gij het levensbrood	358	Dreigend woeden wind en golven	160
Broeders, zusters, op ten strijde!	415	Dreunen zal eens 't feestgeluid	321
Buig niet voor verzoeking	137	Droef en donker zij de hemel	220
Buigt Heil'gen u, als 't kind'ren	28	Een eeuwig en een zeker heil	407
Buigt, volken, voor Jehova's troon	3	Een heilig uur brak voor ons aan	376
Daal bij 't huiswaarts gaan	364	Een korte wijl nog en de Heer	319
Daar juicht een toon	50	Een luister straalt van 't Bijbelblad	64
Dag van oordeel, van beslissing	298	Een vaste burcht is onze God	185
Dankt, dankt nu allen God	447	Eén wensch slechts ken ik	141
Dat elke lamp nu helder licht	309	Een weten, heilig zoet	496
Dat Heere Jezus, Uw gena	370	Eens breekt in mij het zilv'ren	293
Dat mij de viering van Uw lijden	114	Eens daalde ook in der waat'ren	102
De beste van het zevental	383	Eens juicht rondom des Konings	334
		Eenzaam en moede, van droefheid	105

Eng'len wachten ons bij 't komen	342	God des levens, ruste Uw zegen	369	Heilig, heilig, heilig, Heer God	12	In wat tijd, hoe groot en heerlijk	307
Er gaat door alle landen	471	God, enkel licht, voor Wiens	350	Heil'ge Bijbel, Woord mijns Gods	57	't Is het Woord van God	362
Er is een blijde kust, hoog, hoog,	335	God gaf tot roeping mij	130	Heil'ge Geest, daal van omhoog	40	't Is in dit worstelperk vaak zwaar	196
Er is een land, een stad omhoog	337	God heb ik lief, want die getrouwe	249	Heil'ge Geest, die bron van leven	42	't Is middernacht, en in den hof	46
Er is een land van vrede en licht	336	God heeft ons Zijn Woord	58	Heil'ge Geest, fontein van zegen	35	Jeruzalem, gij Godsstad	509
Er is een plaats van vree en rust	254	God is de liefde	473	Heil'ge Geest, getrouwe vriend	38	Jezus, als met bloedend harte	290
Er is nog plaats, gaat uit in struik	82	God is tegenwoordig	357	Heil'ge Geest, gids van omhoog	36	Jezus, ga ons voor	213
Er rest een troost	296	God is voor ons een sterkt' en slot	194	Heil'ge Geest, gij bron van licht	39	Jezus, Heer der heerlijkheid	322
Er ruischt langs de wolken	481	God leidt ons, leidt met Vaderhand	208	Heil'gen, waakt, het tijdstip nadert	418	Jezus, Heer, Wiens liefdemacht	115
Gaat gij op de levenszee	204	God zij met u, tot we u wederzien	449	Hemelwaarts gaat hier ons pad	235	Jezus, Heiland, 't is Uw bloed	118
Ga niet langer door het leven	77	Godes zegen, Sabbatsstille	380	Herauten van den Levensvorst	131	Jezus, Heiland mijner ziele	512
Ga, predik 't Evangelie, ga	126	Goed is ons hart de Sabbatdag	390	Het hemelruim, d'azuren boog	8	Jezus, hoor ons bidden	401
Gedoopten tot des Heilands dood	103	Goede Herder, leid en voed ons	225	Het offer is volbracht	54	Jezus mint mij, want ik weet	472
Geen zondaar zal het Godsrijk zien	101	Grijp toch de kansen	437	Het oordeel is daar, Gods boek ligt	305	Jezus neemt de zondaars aan!	73
Geest des levens, bron van zegen	400	Groote God, U loven wij	2	Hier is mijn hart, mijn God	178	Jezus, toevlucht mijner ziel	513
Gelegerd in des Heilands licht	186	Haast komt de Heer, heft op	323	't Hijgend hert, de jacht ontkomen	148	Jezus, zielevriend in nood	222
Gelijk een hert, ter dood toe	153	Hallelujah! eeuwig dank en eere	367	Hoe heuglijk is des Christens hoop	171	Jonge, vrome helden	461
Gemeente juich, uw Koning leeft	312	Hallelujah! lofgezongen	25	Hoe lieflijk, hoe vol heilgenot	356	Juich, aarde, juich, de Koning komt	324
Genadig barmhartig is de Heer	228	Hart aan hart en één in Jezus	516	Hoe lieflijk is Uw huis mij, Heer	354	Juich, mijn ziel, in 's Vaders woning	411
Genadig God, alleen Uw kracht	159	'k Heb geloofd - en daarom zing ik	158	Hoe lieflijk is uw voet	128	Kalm op mijn Verlosser leunend	209
Genadig God, wees ons nabij	351	'k Heb Mij een wacht op uw muur	505	Hoe lieflijk klinkt de toon	483	't Kan zijn in den morgen	313
Gezang 12: 1, 2, 4, 6	210	'k Heb mijn Heiland opgenomen	179	Hoe schoon blinkt ons de	31	Keer weer, mijn dwalend harte	150
„ 17: 1—3, 6	201	Hebt een oog voor hen die treuren	442	Hoe vast is de grondslag	212	Kloppend, kloppend, wie is daar?	91
„ 22: 1—3	275	Hebt gij nog geen plaats voor Jezus	79	Hoe zal ik U ontvangen	316	Kom, Heer Jezus, langverwachte	317
„ 27: 1, 2	492	Heer, blijf dicht bij mij	488	Hoe zal 't mij zijn, als Jezus stem	340	Kom, Heil'ge Geest, en daal	34
„ 28: 1—4	272	Heer, blijf met mij, nu snel reeds	490	Hoe zoet, Heer Jezus, klinkt	360	Kom, Heil'ge Geest, en geef	37
„ 38: 2, 3, 7	266	Heer, de teek'nen van Uw disch	116	Hoelang, o Heer en Koning	315	Kom in mijn hart	399
„ 39: 1—5	73	Heer, die als Woord Gods	206	Hoog, omhoog, het hart naar boven	405	Kom tot Jezus, moede zwerver	90
„ 43: 1, 2, 4, 6	405	Heer, die ons leven hebt gespaard	345	Hoor des Heilands vriend'lijk	429	Komt allen, die den Heiland mint	83
„ 49: 1, 5	15	Heer! door goedheid aangedreven	142	Hoor, het dondert	511	Komt, dankt nu allen God	403
„ 50: 1, 4	25	Heer, eer van hier wij gaan	365	Hoor, hoor, mijn ziel, een harptoon	246	Komt, dienaars van den Heer	23
„ 55: 1, 2, 3	58	Heer, eer wij scheiden	372	Hoor, tienduizend harpenaren	17	Komt, laat ons in den geest	446
„ 72: 1—4	444	Heer, geef mij meer reinheid	135	Hoort de stem van Jezus roepen	87	Komt, laat ons samen Israels Heer	20
„ 83: 1—4, 6	350	Heer, God der trouwe	451	Houdt Christus Zijne kerk in stand	192	Komt, laat ons voortgaan, kind'ren	244
„ 96	367	Heer, hebt Gij een werk voor mij	480	Ik ben een kleine krijgsknecht	479	Komt maaiers, 't is nu oogsttijd	422
„ 120: 1, 3, 4	108	Heer, hoe heb ik U van noode	151	Ik denk zoo vaak aan 't Heidenland	423	Komt tot Mij allen, gij die dorst	85
„ 123: 1—4	49	Heer, ik hoor van rijken zegen	394	Ik heb den vasten grond gevonden	169	Komt verloornen, reddeloozen	78
„ 156: 1—4	192	Heer, in den morgen klinkt mijn lied	482	Ik heb een goede, trouwe Leidsman	230	Komt, zingen w'een lied van den	500
„ 158: 1, 7	299	Heer Jezus, mijn Verlosser	271	Ik heb een Heiland, Die leeft om te	56	Komt, zingen wij van 's Heeren	21
„ 160: 1, 5, 6	457	Heer Jezus, neem mijn handen	216	Ik heb een Vriend, o welk een	207	Kunt gij naast de stoutste zeilers	132
„ 180: 1, 2, 4	487	Heer, Koning, zegerijke Held	30	Ik hoorde des verzoekers spot	205	Laat de harten altijd vroolijk	468
„ 189: 4, 6	173	Heer, leid mijn schreden	68	Ik mag zoo gaarne hooren	44	Laat Heer, ons met Uw zegen gaan	373
„ 199: 1—3	75	Heer, Uw gemeente bidt en wacht	347	Ik spreek van verlossing zoo gaarne	267	Laat ieder 's Heeren goedheid loven	9
„ 264: 1, 2, 4	185	Heer van den Sabbat, hoor ons lied	386	Ik vernam mijn Heilands spreken	181	Laat uit 't hart een loflied rijzen	484
„ 270: 1, 2	316	Heer van den Sabbat, ik begroet	387	Ik vroeg den wachter: Zeg mij toch	412	Laat Uw geest, mijn Heer	41
„ 274: 1, 2, 4, 5, 7	244	Heer, wil m' een hart vol liefde	443	Ik weet, dat mijn Verlosser leeft	51	Laat vereend ons heilig streven	123
Gij, die des Heeren arbeid deelt	439	Heer, Zoon van God, terwille van	508	Ik wil Jezus volgen	281	Land in 't zicht en bloem	234
Gij, die kroonjuweelen zoekt	420	's Heeren volk, let op de teek'nen	426	Ik wil streven rein te leven	144	Lang ik hield aan 't kruis geklemd	219
Gij, knechten Gods, verliest geen	134	Heerlijke Sabbat! hoe lieflijk en zoet	377	Ik zend u uit! Ik heb u uitverkoren	456	Lang zwierf moed'loos op de bergen	237
Gij knechten van den Heer	129	Hef nu bazun nu en luid schal het	325	In al mijn doen en laten	170	Leen het oor aan mijn zang	329
Gij zijt mijn deel, in U, o God	69	Heil, morgen der verrijzenis	52	In de Sabbatschool, o Heere	382	Leer ons, Vader! U verheiden	492
Ginds op den heuvel Golgotha	112	Heiland, bron van alle leven	176	In Sions tempel klonk ons Heer	352		
God der trouwe, help, gelid mij	245	Heiland, nu mijn hie verzoerd	344				

'k Leg aan den voet Uws troons	97
Leid, behoed ons, trouwe Vader	359
Leid, Jezus, ons op 's levens	223
Lieflijk scheem'rend, gazig donker	485
Lof en dank vervul ons zingen	366
Loof, loof den Heer, mijn ziel	26
Looft den Heer, want Hij is goed	469
Looft den Koning aller volken	33
Looft God, de bron van alle goed	371
Looft God, looft Zijn naam alom	27
Looft, looft nu aller Heeren Heer	19
Looft, looft, verheugd den Heer	24
Luistert, lieve vrienden	477

Maar 't vrome volk in U verheugd	14
Mag niet een enkel tijdel woord	180
Mag zachtkens voorwaarts gaan	227
Meer kome, o God, Uw koninkrijk!	331
Met mijn zwaren val bewogen	256
Met vreugde groeten wij den stond	388
Met willig hart gaan wij	101
Middelpunt van ons verlangen	108
Mijn Bijbel, mijn gezegend boek	65
Mijn God, bewaar mij, dat ik niet	152
Mijn God en Vader, 't is ons goed	384
Mijn God en Vader, zie mij aan	278
Mijn God, hoe grensloos	495
Mijn God, U meer nabij	154
Mijn goede Herder is de Heer	224
Mijn Heiland, die voor mij	105
Mijn Heiland heeft Zijn bloed	111
Mijn Heiland, Voorspraak mij	53
Mijn Heiland, Zielevriend	175
Mijn Jezus, ik mijn U	259
Mijn Jezus is mijn leven	260
Mijn rust is hierboven	168
Mijn Schepper en mijn God	22
Mijn tijden zijn in Uwe hand	448
Mijn Vader, die de tranen droogt	276
Mijn Vader, neem, als 't moog'lijk is	47
Mijn ziel, waak op, sta pal	402
Moet gij steeds met onspoed strijden	272
Morgenglans der eeuwigheid	214

Naar 't levend water zij ons vragen	233
Nader, mijn God, bij U	174
Neen, toon niet uw lijden	125
Nimmer zal Ik u begeven	232
Nog eenmaal, Heer, voor wij	120
Nog luttel jaren meer	311
Nooit kan 't geloof te veel	173

O blijde dag, als 's Heeren Woord	310
O blijde dag, o zaal'ge stond	268

O God, die onze Vader zijt	440
O God, met bevend hart, bevreesd	94
O God, Wien aarde en zee behoort	450
O goedheid Gods! nooit recht	210
O Heer, in dezen morgen	378
O Heilig Schrift, als in Uw woord	67
O hoe heerlijk is 't en fijn	34
O hoofd, bedekt met wonden	49
O Jezus, dat ik nooit vergeet	299
O, kon ons ruste zoekend hart	265
O Lam van God, voor mij op aard	156
O land, dat eens den Heer betrad	510
O land, waar mijn Heiland	408
O matten en moeden	274
O mijn ziel, wat maakt g'u moe	80
O, stille Sabbatmorgen	379
O, toon ons Jezus, want het einde	149
O, wat smart en bitt're wroeging	199
O, wat wonderschoon land	328
O, zaal'ge ure van gebod	398
Och, bracht mij ieder dag, o Heer	99
Och, dat ik een geloof bezat	172
Och, of ik nauwer met mijn God	98
Och, schonkt Gij mij de hulp	71
Oneindig God, Uw heerlijkheid	32
Ons hart te voegen naar Uw wil	286
Ons hart verheugt zich, dat bij God	218
Ontslapen in den Heer, rust zacht	289
Ontwaak gemeente, richt uw oog	404
Ontwaak, mijn hart	4
Ontwaakt, gij die slaapt, en staat op	75
Onze Vader, die de heem'len	397
Onze Vader, zie Uw kind'ren	353
Op, aan 't werk	427
Op bergen en in dalen	459
Op Christenschaar, gordt u	190
Op tot den strijd hier beneden	466
Op U is al mijn hoop	285
Op Uw kruis is, Heer, mijn hoop	264

Prijs, mijn ziel, der heem'len Koning	13
Prijst den Heer met blijde galmen	1
Psalm 33:7, 10	202
" 42:3—5	148
" 68:2, 10	14
" 73:12, 13, 14	155
" 81:1, 2, 12	7
" 84:1, 3, 4, 6	356
" 86:3, 6	142
" 87:1—5	348
" 89:1, 7, 8	250
" 95:1, 4	20
" 103:1, 2, 6—9	26

Psalm 116:1, 4, 7, 11	249
" 118:1, 7, 11, 12, 14	9
" 119:3, 5, 17, 53	71
" 121:1—4	203
" 133:1—3	145
" 134:1—3	19
" 138:1, 3, 4	10
" 146:1, 3, 4, 6, 8	1
" 150:1—3	27

Reeds nu gunt u een voorsmaak	355
Reeds onttrekt de kruin der bergen	240
Reeds verkondt de top der bergen	301
Richt op mij Uw oog, mijn Heiland	93
Rots der eeuwen, troost in smart	117
Rouwe had mij diep gebogen	92
Rust, mijn ziel, uw God is Koning	275
Rust nu maar zacht	287
Rust u toe, gordt u ten strijde	187

Sabbat, door uw stillen vrede	385
Schalt gij hemelklokken	263
Schoon als de hof was van Eden	339
Sikkels klinken, sikkels blinken	458
'k Sla d' oog en naar 't gebergte	203
Slechts met Jezus wil ik voorwaarts	242
Staat gij nog voor de deure?	76
Staat hen bij, die hulp u vragen	441
Sta, voor 't geen gij plicht weet, pal	465
Stil, wees stil, onrustig hart	503

Teeder en vriend'lijk roept Jezus	88
Tehuis, o welk een dierbaar woord	330
Tehuis, waar niets verand'ring kent	243
Te midden der worst'ling	167
Toen G'Uw volk vooruitgetogen	72
Toen 't hemelheir blij het loflied	258
Toon Jezus in den laatsten nacht	106
Toon zacht u, waar uw broeder	133
Tot hier heeft mij de Heer geleid	226
Tot Jezus kwam Nicodemus	100
'Tot U, o Jezus, roept ons hart	284
Trek uit, wakk're schaar	81
Trouwe Vader, hoed Uw kind'ren	395

U behoort mijn leven, Heer	140
U bid ik aan, o God der liefde	255
U geldt de zaak, U roem en eer	453
U nabij, U altijd nader	157
U, o Heer, God, die allen liefheeft	6
Uit den hemel teeder	478
Uren, dagen, maanden, jaren	457
Uw liefde is mij genoeg	269
Uw wet is mij, o God, een licht	70

Vader, U bidden wij	396
Van eeuwigheid zijt Gij, o Heer	18
Van Groenlands kille stranden	421
Van U alleen, o Heer!	445
Van U zijn alle dingen	256
Vanwaar die schaar, die breede rij	341
Vanwaar die stoet, die lang en breed	45
Veel voor anderen te wezen	436
Veilig in Jezus armen	231
Verlosser, Vriend! o hoop, o lust	15
Versmaad niet, Heer	452
Vertrouwelijk neigt zich de avond	503
Ver van zijn huis en 't Vaderhart	89
Volgers van Jezus, de dag is nabij	431
Vol verwachting blij ik uitzien	327
'k Vond een rustplaats	279
Voor 's Vaders troon in 't heiligdom	55
Voor mij ook sprak de Levensvorst	165
Voorwaarts, Christenstrijders	455
Vorst des levens, 't is Uw dood	110
Vrees niet, o mijn ziele	236

Waak Christen, wees wakker	121
Waak, geest der eerste helden	200
Waak, want uw tijd is kort	302
„Waakt, ontwaakt!“ zoo klinkt	414
Waar is des Christens vuur	425
Waar vindt toch de ziel	333
Waarheen pelgrims, waarheen	241
Waarom gehaakt naar geld	470
Waarom, o krijgsknecht	462
Wachter, die op Sions muren	303
Wachter, zeg ons, breekt de morgen	304
Wandel in 't licht en God verkondt	138
Wanneer aan 't einde van den dag	486
Wanneer, o zult gij komen	318
Wanneer zal 'k U aanschouwen	314
Wanneer zal, nieuw Jeruzalem	247
't Was nacht, toen 's herders	43
Wat God doet, dat is welgedaan,	
Al schijne het	291
Wat God doet, dat is welgedaan,	
Zijn wil is wijs	277
Wat heerlijkheid straalt uit Gods	66
Wat zegt de Bijbel, mijn dierb're	59
Weer gaan w'uit eigen huis	349
Weer ging een dag daarheen	489
Weer kleurt de zon	375
Weer zijn zes dagen werks verricht	374
Wees met ons Heer, waarheen wij	368
Wees niet vervaard, gij kleine stoet	189
Weet gij hoeveel sterren stralen	475
Wel hem, die zich verstandig	444
Welk een naam gaf God	270

Welk een Vriend is ons de Heiland	393
Welzalig 't huis, waar eensgezind	493
Welzalig 't huis, waar Gij zijt	498
Werk, want de nacht zal komen	419
Wie bouwt op de Rots, den Zone	162
Wie gaan zoo armelijk daarheen	413
Wie hier gaat en zaait met tranen	428
Wie is het, die de wijnpers	107
Wie koos 's Heeren zijde?	146
Wie maar den goeden God laat	201
Wie overwint, mag van den boom	138
Wie slaat mee den sikkel	424
Wie wand'len wil met rijk genot	463
Wij brengen kind'ren samen	476
Wij dwaalden allen, warsch en blind	139
Wij geven het niet over	62
Wij hebben hier geen stad die blijft	343
Wij schamen ons den Koning niet	184
Wij spreken van 't leven onhoog	164
Wij treden, o Vader, ootmoedig	391
Wij vragen, Heer, geen lichter	282
Wij wachten U, o Zoon van God	308
Wij weten het uur niet, dat Jezus	305
Wil heil'gen uw leven	182
Wil ons door Uw Geest gedreven	177
'k Wil U, o God! mijn dank betalen	487
'k Wil U, volgen, U, mijn Heiland	183
Wilt gij achter Jezus komen	86
Woeden stormen om uw hoofd	221
Woont Hij in mijn harte	262
Zaai van den morgenstond	435

Zaaien we in den morgen	432
'k Zal dan gedurig bij U zijn	155
'k Zal eeuwig zingen van Gods	250
'k Zal Hem zien met eigen oogen	253
'k Zal met mijn gansche hart Uw eer	10
Zal 'k u weerzien bij de springbron	332
Zalig hij, die 't smalle pad	251
Zalig weerzien voor altijd	297
Zalig, zalig niets te wezen	283
Zeg niet: Heer, laat mij rust	409
Zeg, waarom nog wachten	438
Zelf leiddet Heer, G'Uw leven af	113
Zie de leliën op 't veld	464
Zie, negen en negentig keerden	430
Zie Uw kind'ren, trouwe Vader	381
Zij legden hunne gaven	454
't Zij ons nooit hier plaats van	392
't Zij vrede mijn deel is, of smart	273
't Zijn blaad'ren kaf	143
Zijn grondslag, Zijn onwrikb're	348
Zijt gij bereid tot 's Heeren werk	499
Zijt gij Gods kind?	124
Zingt luid den roem van 's Vaders	29
Zingt nu blij te moê	7
Zoek die daar roekeloos dwalen	122
Zon mijner ziele, trouwe Heer	494
Zoo ga dan heen	515
Zoo 'k al den luister malen kon	252
Zooals ik ben, in zond' en schuld	96
Zou de wijsheid mij volkomen	147
Zouden eenmaal wij ook komen	238
Zuster, gij waart zacht	294

REDACTIONEELE MEDEDEELINGEN

Verschillende Uitgevers waren zoo vriendelijk ons een aantal van hun liederen af te staan en ons toestemming te verleen, deze liederen in onzen zangbundel af te drukken.

De liederen nummers:

11	16	50	56	82	117	135,1	144	188	191	209	216	231	267	308
327	344	357	391	403	420	446	447	453	464	471	478	488	512	

en de notenzetting van de in dezen bundel voorkomende Psalmen en Gezangen met uitzondering van Gezang 160, Gezang 189 en Psalm 42, werden door ons overgenomen uit den ZANGBUNDEL VAN JOH. DE HEER, met welwillende toestemming van de Uitgevers: JOH. DE HEER EN ZOON, te ROTTERDAM.

De muziek van Gezang 160, Gezang 189 en Psalm 42, in onzen bundel de nummers 148 173 457 en van lied no. 2 werden door ons overgenomen uit J. A. de ZWAAN en K. VELDKAMP „ALLERLEI VOOR HARMONIUM (orgel)“, deel I, 4e druk, terwijl uit den bundel „KUN JE NOG ZINGEN, ZING DAN MEE“ van J. VELDKAMP en K. de BOER (Jubileumuitgave) door ons werden overgenomen twee liederen, in onzen bundel voorkomende onder de nummers 436 en 458, alles met welwillende toestemming van den Uitgever: P. NOORDHOFF te GRONINGEN.

De EVANGELISCHE GEZANGEN COMPAGNIE was zoo welwillend ons opname toe te staan:

a) van de in onzen bundel onder de nummers 15 25 49 58 73 75 108 173 185 192 201 210 244 266 272 275 299 316 350 367 405 444 457 487 492 voorkomende **Evangelische Gezangen** en

b) van den **Nederlandschen tekst** der liederen, die in onzen bundel onder de nummers 30 31 33 80 81 114 169 170 187 189 194 213 214 218 235 236 255 256 257 277 283 333 414 415 459 498 overgenomen zijn uit „CHRISTELIJKE LIEDEREN“ van het Nederlandsch Luthersch Genootschap voor in- en uitwendige Zending.

Het NEDERLANDSCH JONGELINGS-VERBOND was zoo vriendelijk, ons overname toe te staan van vier hunner liederen uit den LIEDERENBUNDEL TEN DIENSTE VAN HET NEDERLANDSCH JONGELINGSVERBOND, in onzen bundel de nummers 62 372 385 461.

Uit den LIEDERENBUNDEL VAN HET LEGER DES HEILS namen wij vier liederen over, in onzen bundel voorkomende onder de nummers 156 163 259 437, met welwillende toestemming van het HOOFDKWARTIER VAN HET LEGER DES HEILS VOOR NEDERLAND (Stichter: William Booth).

Het lied, in onzen bundel no. 501, werd door ons overgenomen uit den bundel „BROEDERSCHAPSLIEDEREN“ met welwillende toestemming van den heer K. BOEKE.

Het lied, in onzen bundel no. 251, werd door ons overgenomen uit „OUDE EN NIEUWE ZANGEN“, uitgave van N.V. BREDEE'S UITG. MIJ. te ROTTERDAM, met welwillende toestemming van M. van WOENSEL-KOOY.

De N.V. DRUKKERIJ EN UITGEVERIJ J. H. de BUSSY te AMSTERDAM was zoo vriendelijk ons toe te staan een aantal liederen over te nemen uit de twee bundels „DE JUICHENDE KINDERSCHAAR” en „ZIONSLIEDEREN” in onzen bundel de nummers: 87 91 109 241 316 363 423 427 433 449 469 470 476 481.

Het bekende geloofslied, in onzen bundel no. 158, van Ds. de JONGE werd door ons overgenomen met welwillende toestemming van de Uitgevers Fa. G. ALSBACH & CO. te AMSTERDAM, alwaar dit lied met zang en orgelbegeleiding verkrijgbaar is à 50 cents.

De VRIJZINNIG CHRISTELIJKE JONGERENBOND verleende ons toestemming tot overname van de muziek van lied no. 466 in onzen bundel.

Van den Componist JACOB HOFF te HAMBURG namen wij met diens toestemming de volgende zes liederen in onzen bundel over: 76 77 190 425 426 443.

Het VERLAGSHAUS DER DEUTSCHEN ZELTMISSION te GEISWEID in Westfalen gaf ons welwillend toestemming tot overname der muziek van een zijner liederen uit den bundel „SIEGESLIEDER”, in onzen bundel no. 438.

De CHRISTLICHE VEREINSBUCHHANDLUNG te ZUERICH was zoo welwillend ons overname toe te staan van drie liederen uit den kleinen bundel „KOMM I”, in onzen bundel de nummers 74 89 239.

Het TRAKTATHAUS G.M.B.H. te BREMEN verleende ons welwillend zijn toestemming tot overname van twee liederen uit „MÄNNER-PERLENCIICERE”, in onzen bundel de nummers 330 en 502.

De Fa. MARSHALL, MORGAN & SCOTT, LTD. te LONDEN heeft ons welwillend toestemming verleend tot het overnemen van de liederen 56 en 293 in onzen bundel, het eerste overgenomen uit „SANKEY'S SACRED SONGS & SOLO'S”.

De HOPE PUBLISHING COMPANY te CHICAGO heeft ons welwillend toegestaan, de in onzen bundel onder de nummers 182 186 293 voorkomende liederen, over te nemen.

Een groot aantal liederen werd uit den Engelschen, Franschen en Duitschen Adventistischen zangbundel in het Nederlandsch vertaald.

BOEKENHUIS „VERITAS”.